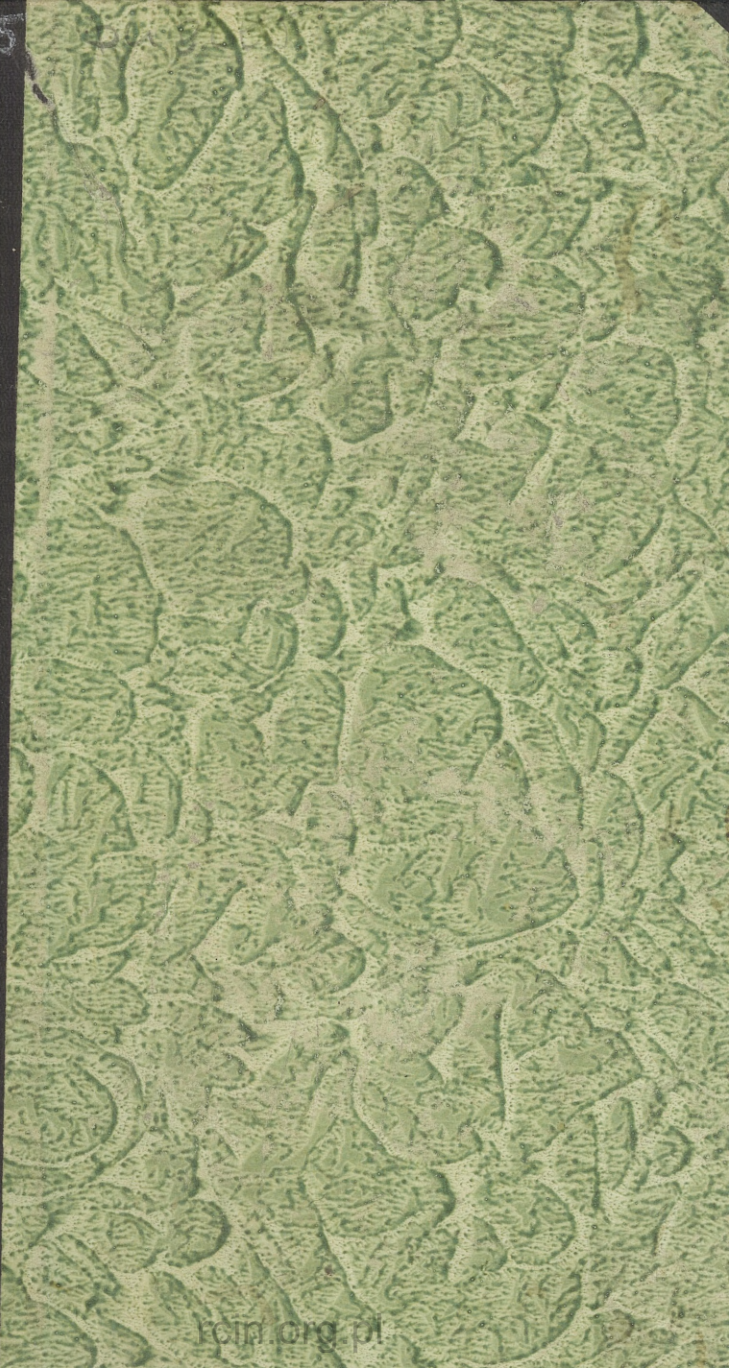

P.1765

Pr. C. *2518.*
L. inw. *Prozue*
Dział *181.*
L. p. Dz. *181.*

F. Federałczy

ROCZNIK POLSKIEJ AKADEMJI UMIEJĘTNOŚCI

ROK 1931/1932

W KRAKOWIE 1933
NAKŁADEM POLSKIEJ AKADEMJI UMIEJĘTNOŚCI
SKŁAD GŁÓWNY W KSIĘGARNIACH GEBETHNERA I WOLFFA
WARSZAWA — KRAKÓW — LUBLIN — ŁÓDŹ — POZNAŃ — WILNO —
ZAKOPANE

**ROCZNIK
POLSKIEJ AKADEMJI
UMIEJĘTNOŚCI**

ROK 1931/1932

W KRAKOWIE 1933

**NAKŁADEM POLSKIEJ AKADEMJI UMIEJĘTNOŚCI
SKŁAD GŁÓWNY W KSIĘGARNIACH GEBETHNERA I WOLFFA
WARSZAWA — KRAKÓW — LUBLIN — ŁÓDŹ — POZNAŃ — WILNO —
ZAKOPANE**

KRAKÓW. — DRUKARNIA UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO
pod zarządem Józefa Filipowskiego.

TREŚĆ.

Skład Polskiej Akademji Umiejętności	I—LXX
Sprawozdanie z czynności i wydawnictw P. A. U. od czerwca 1931 do czerwca 1932	1
Posiedzenie publiczne dnia 11 czerwca 1932:	
Przemówienie Prezesa Kazimierza Kostaneckiego	75
Sprawozdanie Sekretarza Generalnego Stanisława Kutrzeby	78
Juljusz Kleiner: Osobistość i wartości ponadosobiste w „Fauście“ Goethego	91
Nowi członkowie P. A. U.	110
Sprawozdania i wnioski w sprawie nagród z fundacji ś. p. Probusa Barczewskiego	113
Nagrody	117
Ważniejsze akty urzędowe:	
Statut Polskiej Akademji Umiejętności	121
Statut Unji Naukowych Instytucyj Akademickich w Polsce	135
Regulamin Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego	137
Regulamin Wydziału Lekarskiego.	142
Statut i regulamin funduszu naukowego im. ś. p. Pawła Tyszkowskiego	147
Konkurs z funduszu Wydawnictw Ekonomicznych	155
Wykaz stosunków Akademji z zagranicznymi instytucjami naukowymi	159
Zamknięcie sumaryczne rachunków za rok 1931.	161

Table

1. 1920 - 1921

2. 1922 - 1923

3. 1924 - 1925

4. 1926 - 1927

5. 1928 - 1929

6. 1930 - 1931

7. 1932 - 1933

8. 1934 - 1935

9. 1936 - 1937

10. 1938 - 1939

11. 1940 - 1941

12. 1942 - 1943

13. 1944 - 1945

14. 1946 - 1947

15. 1948 - 1949

16. 1950 - 1951

17. 1952 - 1953

18. 1954 - 1955

19. 1956 - 1957

20. 1958 - 1959

21. 1960 - 1961

22. 1962 - 1963

23. 1964 - 1965

24. 1966 - 1967

25. 1968 - 1969

26. 1970 - 1971

27. 1972 - 1973

28. 1974 - 1975

29. 1976 - 1977

30. 1978 - 1979

31. 1980 - 1981

32. 1982 - 1983

33. 1984 - 1985

34. 1986 - 1987

35. 1988 - 1989

36. 1990 - 1991

37. 1992 - 1993

38. 1994 - 1995

39. 1996 - 1997

40. 1998 - 1999

41. 2000 - 2001

42. 2002 - 2003

43. 2004 - 2005

44. 2006 - 2007

45. 2008 - 2009

46. 2010 - 2011

47. 2012 - 2013

48. 2014 - 2015

49. 2016 - 2017

50. 2018 - 2019

51. 2020 - 2021

SKŁAD POLSKIEJ AKADEMJI UMIEJĘTNOŚCI

(STAN W DN. 1 LISTOPADA 1932 R.)

ZARZĄD

Prezes:

Kazimierz Kostanecki.

Wiceprezes:

Stanisław Wróblewski.

Sekretarz Generalny:

Stanisław Kutrzeba.

Delegat Walnego Zgromadzenia:

Leon Marchlewski.

Dyrektor Wydziału filologicznego:

Stanisław Tomkiewicz.

Dyrektor Wydziału historyczno-filozoficznego:

Ks. Jan Fijałek.

Dyrektor Wydziału matematyczno-przyrodniczego:

Władysław Natanson.

Dyrektor Wydziału lekarskiego:

Henryk Hoyer.

Sekretarz Wydziału filologicznego:

Kazimierz Nitsch.

Sekretarz Wydziału historyczno-filozoficznego:

Władysław Semkiewicz.

Sekretarze Wydziału matematyczno-przyrodniczego:

Karol Dziewoński.

Stanisław Maziarski.

Sekretarz Wydziału lekarskiego:

Stanisław Ciechanowski.

Delegaci P. A. U.

Łódź: **Władysław Abraham.**

Warszawa: **Józef Morozewicz.**

CZŁONKOWIE.

A) Czynni.

I. Wydział filologiczny.

a) Krajowi.

- Leon Sternbach**, dr filoz., prof. filologii klasycznej Uniw. Jagiell. — Wybrany czł. czyn. 13 maja 1902. — (Korespondentem od 9 maja 1893). — Kraków, ul. Batorego 14.
- Ludwik Ćwikliński**, dr filoz., b. prof. filologii klasycznej Uniw. Lwowskiego, hon. prof. Uniw. Poznańskiego. — Wybrany czł. czyn. 13 maja 1904. — (Korespondentem od 9 maja 1893). — Poznań, aleja Marcinkowskiego 2a.
- Tadeusz Zieliński**, dr filoz., prof. filologii klas. Uniw. Warszawskiego. — Wybrany czł. czyn. 6 maja 1907. — Warszawa, Uniwersytet.
- Stanisław Tomkiewicz**, dr filozofji. — Wybrany czł. czyn. 15 maja 1908. — (Korespondentem od 4 maja 1894). — Kraków, ul. Podwale 2.
- Leonard Lepszy**, em. starszy radca górniczy. — Wybrany czł. czyn. 15 maja 1908. — (Korespondentem od 14 maja 1897). — Kraków, ul. Bracka 13.
- Jan Michał Rozwadowski**, dr filoz., prof. językoznawstwa porównawczego Uniw. Jagiell. — Wybrany czł. czyn. 15 maja 1908. — (Korespondentem od 11 maja 1903). — Kraków, ul. Smoleńska 21.
- Marjan Zdziechowski**, dr filoz., prof. historii literatury powszechnej Uniw. Wileńskiego. — Wybrany czł. czyn. 15 maja 1908. — (Korespondentem od 13 maja 1902). — Wilno, ul. Antokolska 42.
- Ignacy Chrzanowski**, dr filoz. h. c., em. prof. historii literatury polskiej Uniw. Jagiell. — Wybrany czł. czyn. 22 maja 1914. — (Korespondentem od 11 maja 1906). — Kraków, al. Słowackiego 15.
- Stanisław Witkowski**, dr filoz., prof. filologii klasycznej Uniw. Lwowskiego. — Wybrany czł. czyn. 22 maja 1914. — (Korespondentem od 23 maja 1910). — Lwów, Nowy Uniwersytet.

- Tadeusz Sinko**, dr filoz., prof. filologii klasycznej Uniw. Jagiell. — Wybrany człón. czyn. 28 listopada 1919. — (Korespondentem od 23 maja 1910). — Kraków, Zwierzyniec, ul. Księcia Józefa 13.
- Stanisław Windakiewicz**, dr filoz., prof. historii literatury polskiej Uniw. Jagiell. — Wybrany człón. czyn. 28 listopada 1919. — (Korespondentem od 22 maja 1914). — Kraków, ul. Krupnicza 7.
- Wilhelm Bruchnalski**, dr filoz., prof. literatury polskiej Uniw. Lwowskiego. — Wybrany człón. czyn. 15 czerwca 1923. — (Korespondentem od 19 maja 1905). — Lwów, ul. Długosza 27.
- Kazimierz Nitsch**, dr filoz., prof. języka polskiego Uniw. Jag. — Wybrany człón. czyn. 17 czerwca 1924. — (Korespondentem od 19 maja 1911). — Kraków, Salwator, ul. Gontyna 12.
- Edward Porębowicz**, dr filoz., hon. prof. filologii romańskiej Uniw. Lwowskiego. — Wybrany człón. czyn. 15 czerwca 1926. — (Korespondentem od 23 maja 1910). — Lwów, ul. Długosza 27.
- Juljusz Kleiner**, dr filoz., prof. historii literatury polskiej Uniw. we Lwowie. — Wybrany człón. czyn. 10 czerwca 1927. — (Korespondentem od 28 listopada 1919). — Lwów, ul. Supińskiego 11 A.
- Władysław Kotwicz**, prof. nauk orientalistycznych Uniw. we Lwowie. — Wybrany człón. czyn. 10 czerwca 1927. — (Korespondentem od 15 czerwca 1926). — Lwów, ul. Marszałkowska 1, Uniwersytet.
- Jan Gwalbert Pawlikowski**, dr praw, literat. — Wybrany człón. czyn. 10 czerwca 1927. — (Korespondentem od 12 czerwca 1925). — Lwów, ul. Trzeciego Maja 5.
- Stanisław Kot**, dr filoz., prof. historii kultury w Polsce Uniw. Jagiell. — Wybrany człón. czyn. 8 czerwca 1928. — (Korespondentem od 12 maja 1921). — Kraków, ul. Straszewskiego 7.
- Stanisław Wędkiewicz**, dr filoz., prof. filologii romańskiej Uniw. Jagiell. — Wybrany człón. czyn. 8 czerwca 1928. — (Korespondentem od 15 czerwca 1923). — Kraków, ul. Łobzowska 27.
- Gustaw Przychocki**, dr filoz., prof. filologii klasycznej Uniw. w Warszawie. — Wybrany człón. czyn. 7 czerwca 1929. — (Korespondentem od 15 czerwca 1923). — Warszawa, ul. Brzozowa 12, m. 10.

Włodzimierz Demetrykiewicz, dr praw, prof. archeologii przed-historycznej Uniw. Jagiell. — Wybrany człón. czyn. 11 czerwca 1930. — (Korespondentem od 11 maja 1903). — Kraków, ul. Garbarska 7 A.

Witold Klínger, dr filoz., prof. filologii klasycznej Uniwersytetu w Poznaniu. — Wybrany człón. czyn. 11 czerwca 1930. — (Korespondentem od 27 czerwca 1922). — Poznań, ul. Marszałka Focha 64, II p.

Roman Dyboski, dr filoz., prof. filologii angielskiej Uniw. Jagiell. — Wybrany człón. czyn. 12 czerwca 1931. — (Korespondentem od czerwca 1923). — Kraków, ul. Jana Kochanowskiego 24.

Tadeusz Kowalski, dr filoz., prof. filologii orientalnej Uniw. Jagiell. — Wybrany człón. czyn. 10 czerwca 1932. — (Korespondentem od 10 czerwca 1927). — Kraków, ul. Łokietka 1.

aa) Członkowie przybrani nadliczbowi

Z Wydziału historyczno-filozoficznego wybrany 11 czerwca 1923

Ks. Jan Fijałek.

b) Zagraniczni.

Aleksander Brückner, dr filoz., em. prof. filologii słowiańskiej Uniw. w Berlinie. — Wybrany człón. czyn. 31 października 1889. — Berlin-Wilmersdorf, Wilhelmsaue 18.

Antoni Meillet, prof. gramatyki porównawczej w Collège de France. — Wybrany człón. czyn. 22 maja 1914. — (Korespondentem od 19 maja 1911). — Paris VIIe, 24 rue de Verneuil.

Fryderyk Jerzy Kenyon, dyr. British Museum w Londynie. — Wybrany człón. czyn. 12 maja 1921. — London, British Museum.

Henryk Omont, człón. Institut de France i dyr. oddz. rękop. Bibliothèque Nationale w Paryżu. — Wybrany człón. czyn. 12 maja 1921. — Paris, rue de Richelieu, Bibliothèque Nationale.

Fortunat Strowski, prof. literatury francuskiej w Sorbonie. — Wybrany człón. czyn. 12 maja 1921. — Paris, Sorbonne.

- Aleksander Belić**, prof. filologii słowiań. Uniwersytetu w Belgradzie. — Wybrany człón. czyn. 15 czerwca 1923. — Beograd, Universitet.
- Józef Strzygowski**, dr filoz., prof. historii sztuki Uniwersytetu w Wiedniu. — Wybrany człón. czyn. 15 czerwca 1923. — Wien, Hörlgasse 6.
- Lubomir Miletič**, prof. filol. słowiańskiej Uniw. w Sofji. — Wybrany człón. czyn. 17 czerwca 1924. — Sofja, Universitet.
- Abraham Bredius**, człón. Académie des Beaux-Arts w Paryżu. — Wybrany człón. czyn. 12 czerwca 1925. — Monaco, Villa Evelyné, bd de Belgique.
- Emil Mále**, prof. historii sztuki w Sorbonie. — Wybrany człón. czyn. 12 czerwca 1925. — Paris, Sorbonne.
- Holger Pedersen**, prof. filologii słowiańskiej Uniw. w Kopenhadze. — Wybrany człón. czyn. 12 czerwca 1925. — (Korespondentem od 12 maja 1921). — Kobenhavn-Hl., Personvej 69/II.
- Michał I. Rostowcew**, prof. histor. starożytnej i archeologii klasycznej, Yale University, New Haven, (U. S. A.). — Wybrany człón. czyn. 12 czerwca 1925. — New Haven (U. S. A.).
- Ludwik Radermacher**, dr filoz., prof. filologii klasycznej Uniw. w Wiedniu. — Wybrany człón. czyn. 10 czerwca 1927. — Wien XVIII, Hermann Pachergasse 7.
- Adolf Wilhelm**, dr filoz., prof. starożytności greckich i epigrafiki Uniw. w Wiedniu. — Wybrany człón. czyn. 10 czerwca 1927. — Wien IX/1, Wasagasse 8.
- Olaf Broch**, prof. filologii słowiańskiej Uniw. w Oslo. — Wybrany człón. czyn. 7 czerwca 1929. — Oslo, Université.
- Borys M. Lapunow**, filolog słowiański, człón. Akademji Nauk w Leningradzie. — Wybrany człón. czyn. 7 czerwca 1929. — Leningrad, Akademja.
- Józef J. Mikkola**, prof. filologii słowiańskiej Uniw. w Helsinkach. — Wybrany człón. czyn. 7 czerwca 1929. — (Korespondentem od 12 maja 1921). — Helsinki, Uniwersytet.

- Mateusz Murko**, prof. filologii południowo-słowiańskiej Uniw. Czeskiego w Pradze. — Wybrany człon. czyn. 7 czerwca 1929. — Praha, Bubeneč, Na Píavě 8.
- Mikołaj van Wijk**, prof. filologii słowiańskiej Uniw. w Lejdzie. — Wybrany człon. czyn. 7 czerwca 1929. — (Korespondentem od 12 maja 1921). — Leiden, Nieuwstr. 36.
- Ferdynand Baldensperger**, prof. literatury nowożytnej w Sorbonie. — Wybrany czł. czyn. 11 czerwca 1930. — Paris, 55 rue de Vaugirard.
- Artur Farinelli**, prof. literatury niemieckiej Uniw. w Turynie. — Wybrany człon. czyn. 12 czerwca 1931. — Torino, Università.
- Ulryk Wilcken**, prof. historii starożytnej Uniw. w Berlinie. — Wybrany człon. czyn. 12 czerwca 1931. — Berlin—Charlottenburg, Leistikowstrasse 2.

II. Wydział historyczno-filozoficzny.

a) *Krajowi.*

- Michał Bobrzyński**, dr praw, em. prof. Uniw. Jagiell. — Wybrany człon. czyn. 10 listopada 1883. — (Korespondentem od r. 1879). — Garby, p. Sulencin (Wielkopolska).
- Oswald Balzer**, dr praw, prof. prawa polskiego Uniw. we Lwowie. — Wybrany człon. czyn. 17 maja 1900. — (Korespondentem od r. 1888). — Lwów, ul. Zyblikiewicza 24.
- Władysław Abraham**, dr praw, prof. prawa kanonicznego Uniw. we Lwowie. — Wybrany człon. czyn. 13 maja 1902. — (Korespondentem od 9 maja 1893). — Lwów, ul. Długosza 16.
- Leon Piniński**, dr praw, prof. prawa rzymskiego Uniw. we Lwowie. — Wybrany człon. czyn. 11 maja 1903. — (Korespondentem od r. 1895). — Lwów, ul. Matejki 4.
- Szymon Askenazy**, dr filoz. — Wybrany człon. czyn. 23 maja 1910. — (Korespondentem od 6 maja 1907). — Warszawa, ul. Czackiego 10.

- Bronisław Dembiński**, dr filoz., prof. hist. powszechnej Uniw. w Poznaniu. — Wybrany człon. czyn. 29 maja 1917. — (Korespondentem od 17 maja 1900). — Poznań, ul. Chełmońskiego 2.
- Stanisław Wróblewski**, dr praw, hon. prof. Uniw. Jagiell., em. prezes Najwyższej Izby Kontroli Państwa. — Wybrany człon. czyn. 17 maja 1918. — (Korespondentem od 23 maja 1910). — Kraków, ul. św. Jana 15.
- Stanisław Kutrzeba**, dr praw, prof. prawa polskiego Uniw. Jagiell. — Wybrany człon. czyn. 17 maja 1918. — (Korespondentem od 22 maja 1914). — Kraków, ul. Studencka 15.
- Ks. Jan Fijałek**, dr teologii i prawa kanonicznego, em. prof. historji kościelnej Uniw. Jagiell. — Wybrany człon. czyn. 28 listopada 1919. — (Korespondentem od 11 maja 1903). — Kraków, ul. Kanonicza 20.
- Jan Korwin Kochanowski**, prof. hist. pol. wieków średnich Uniw. w Warszawie. — Wybrany człon. czyn. 28 maja 1920. — (Korespondentem od 28 listopada 1919). — Warszawa, ul. Koszykowa 67.
- Fryderyk Papée**, dr filoz., em. dyrektor Biblioteki Jagiellońskiej z tyt. prof. Uniw. Jagiell. — Wybrany człon. czyn. 28 maja 1920. — (Korespondentem od 6 maja 1907). — Kraków, ul. Wolska 40.
- Franciszek Bujak**, dr filoz., prof. polskiej i powszechnej historji gospodarczej Uniw. we Lwowie. — Wybrany człon. czyn. 27 czerwca 1922. — (Korespondentem od 29 maja 1917). — Lwów, ul. Grunwaldzka 11 a.
- Władysław Semkowicz**, dr praw, prof. nauk pomocniczych histor. i histor. średniowiecznej Uniw. Jagiell. — Wybrany człon. czyn. 15 czerwca 1923. — (Korespondentem od 28 listopada 1919). — Kraków, ul. Studencka 15.
- Marceli Handelsman**, dr filoz., prof. historji powszechnej Uniw. w Warszawie. — Wybrany człon. czyn. 17 czerwca 1924. — (Korespondentem od 28 maja 1920). — Warszawa, ul. Mokotowska 50.
- Władysław Heinrich**, dr filoz., prof. filozofji Uniw. Jagiell. — Wybrany człon. czyn. 17 czerwca 1924. — (Korespondentem od 28 listopada 1919). — Kraków, plac Groble 8.

- Adam Krzyżanowski**, dr praw, prof. ekonomji politycznej i polityki ekonomicznej Uniw. Jagiell. — Wybrany człón. czyn. 10 czerwca 1927. — (Korespondentem od 28 maja 1920). — Kraków, ul. Łobzowska 12.
- Kazimierz Twardowski**, dr filoz., hon. prof. filozofji Uniw. we Lwowie. — Wybrany człón. czyn. 10 czerwca 1927. — (Korespondentem od 19 maja 1911). — Lwów, ul. św. Zofji 46.
- Stanisław Zakrzewski**, dr filoz., prof. historii pol. Uniw. we Lwowie. — Wybrany człón. czyn. 10 czerwca 1927. — (Korespondentem od 28 listopada 1919). — Lwów, ul. Długosza 25.
- Wacław Sobieski**, dr filoz., prof. historii powszechnej Uniw. Jagiell. — Wybrany człón. czyn. 8 czerwca 1928. — (Korespondentem od 28 maja 1920). — Kraków, Dębni, ul. Konfederacka 14.
- Stanisław Starzyński**, dr praw, hon. i em. prof. prawa politycznego Uniw. we Lwowie, — Wybrany człón. czyn. 8 czerwca 1928. — Lwów, ul. Akademicka 11.
- Fryderyk Zoll**, dr praw, prof. prawa cywilnego Uniw. Jagiell. — Wybrany człón. czyn. 8 czerwca 1928. — (Korespondentem od 22 maja 1914). — Kraków, ul. Studencka 25.
- Stanisław Estreicher**, dr praw, prof. prawa zachodnio-europejskiego Uniw. Jagiell. — Wybrany człón. czyn. 11 czerwca 1930. — (Korespondentem od 22 maja 1914). — Kraków, ul. Sobieskiego 10.
- Stanisław Ptaszycki**, em. naczelny dyrektor Archiwów Państwowych. — Wybrany człón. czyn. 12 czerwca 1931. — (Korespondentem od 17 maja 1904). — Warszawa, Mokotów, ul. Wiktorska 8, m. 27.
- Wacław Tokarz**, dr filoz., prof. historii nowożytnej Uniw. w Warszawie. — Wybrany człón. czyn. 12 czerwca 1931. — (Korespondentem od 15 czerwca 1926). — Warszawa, ul. Wspólna 65a, m. 5.
- Jan Czekanowski**, dr filoz., prof. antropologii i etnologji Uniw. we Lwowie. — Wybrany człón. czyn. 10 czerwca 1932. — (Korespondentem 12 czerwca 1925). — Lwów, ul. Stryjska 24.
- Jan Rutkowski**, dr filoz., prof. historii gospodarczej Uniw. w Poznaniu. — Wybrany człón. czyn. 10 czerwca 1932. — (Korespondentem 17 czerwca 1924). — Poznań, ul. Kossaka 1/III.

aa) Członkowie nadliczbowi przybrani.

Z Wydziału filologicznego wybrani d. 30 października 1892,
d. 2 kwietnia 1917, d. 26 marca 1919, d. 9 marca 1929:

**Ignacy Chrzanowski, Stanisław Kot, Jan M. Rozwadowski,
Stanisław Tomkiewicz.**

b) Zagraniczni.

Fryderyk Wilhelm Foerster, dr filoz. — Wybrany człon. czyn.
28 maja 1920. — Paris, 1 rue Newton.

Helge Almquist, prof. histor. powszechnej Uniw. w Göteborgu. —
Wybrany człon. czyn. 12 maja 1921. — Göteborg, Université.

Rajmund Poincaré, adwokat, b. prezes Francuskiej Rady Mini-
strów. — Wybrany człon. czyn. 12 maja 1921. — Paris XVIe,
26 rue Marbeau.

Wiktor Scialoja, prof. prawa rzym. Uniw. w Rzymie. — Wybrany
człon. czyn. 12 maja 1921. — Roma, Università.

Mikołaj Iorga, prof. historii nowożytnej Uniw. w Bukareszcie. —
Wybrany człon. czyn. 15 czerwca 1923. — Bucüresti, Université.

Slobodan Jovanović, prof. prawa narodów Uniw. w Belgradzie. —
Wybrany człon. czyn. 15 czerwca 1923. — Beograd, Universitet.

Piotr de Nolhac, członek Académie Française. — Wybrany człon.
czyn. 12 czerwca 1925. — Paris, 158 bd Haussmann.

Henryk Pirenne, prof. historii średniowiecznej Uniw. w Gandawie. —
Wybrany człon. czyn. 12 czerwca 1925. — Uccle-Bruxelles, 13
avenue de Fructidor.

Ludwik Szádeczky, prof. historii Uniwersytetu w Szeged. — Wy-
brany człon. czyn. 12 czerwca 1925. — Budapest V, Báthory u. 24.

Dezydery Csánki, dyrektor gen. król. węgierskich archiwów
państw. — Wybrany 8 czerwca 1928. — Budapest.

Jarosław Bidlo, prof. historii powszechnej Uniw. Czeskiego w Pra-
dze. — Wybrany człon. czyn. 7 czerwca 1929. — Praha, Karlova
Universität.

~~Piotr Bonfante, prof. prawa rzymskiego Uniw. w Rzymie. Wybrany człón. czyn. 7 czerwca 1929. — Roma, Università.~~

Emil Bourgeois, prof. historii najnowszej w Sorbonie. — Wybrany człón. czyn. 7 czerwca 1929. — Paris, Sorbonne.

Halvdan Koht, prof. historii Uniw. w Oslo. — Wybrany człón. czyn. 7 czerwca 1929. — Oslo, Université.

Joachim Volpe, prof. historii politycznej nowożytnej Uniw. w Rzymie. — Wybrany człón. czyn. 11 czerwca 1930. — Roma, Università.

Karol Dupuis, człónek Institut de France, wicedyrektor École de Sciences Politiques. — Wybrany człón. czyn. 12 czerwca 1931. — Paris, 118 rue du Bac.

Ferdynand Šišić, prof. historii słowiańskiej Uniw. w Zagrzebiu. — Wybrany człón. czyn. 12 czerwca 1931. — Zagreb, Visoka ul. 10. —

G. M. Trevelyan, prof. historii nowożytnej Uniw. w Cambridge. — Wybrany człón. czyn. 12 czerwca 1931. — Garden Corner, West Road, Cambridge.

III. Wydział matematyczno-przyrodniczy.

a) Krajowi.

Władysław Natanson, dr filoz., h. c., magister i dr fizyki Uniw. w Dorpacie, prof. fizyki teoretycznej Uniw. Jagiell. — Wybrany człón. czyn. 17 maja 1900. — (Korespondentem od r. 1893). — Kraków, ul. Studencka 3.

Leon Marchlewski, dr filoz., prof. chemji lekarskiej Uniw. Jagiell. — Wybrany człón. czyn. 11 maja 1903. — (Korespondentem od r. 1899). — Kraków, ul. Zybkiewicza 8.

Kazimierz Żorawski, dr filoz., prof. matem. Uniwersytetu w Warszawie. — Wybrany człón. czyn. 9 czerwca 1916. — (Korespondentem od 17 maja 1900). — Warszawa, ul. Nowy Zjazd 5, m. 6.

Józef Morozewicz, dr filoz. h. c., magister mineralogji i geognozji, dyrektor Państw. Instytutu Geologicznego. — Wybrany człón. czyn. 17 maja 1918. — (Korespondentem od 12 maja 1902). — Warszawa, ul. Rakowiecka 4, Państw. Instytut Geologiczny.

- Michał Siedlecki**, dr filoz., prof. zool. Uniw. Jagiell. — Wybrany czł. czyn. 28 maja 1920. — (Korespondentem od 11 maja 1903). — Kraków, ul. Ruska 4.
- Wacław Sierpiński**, dr filoz., prof. matematyki Uniw. w Warszawie. — Wybrany czł. czyn. 12 maja 1921. — (Korespondentem od 29 maja 1917). — Warszawa, ul. Marszałkowska 55, m. 2.
- Stanisław Józef Thugutt**, dr chemji, prof. mineralogji Uniw. w Warszawie. — Wybrany czł. czyn. 12 maja 1921. — (Korespondentem od 2 maja 1913). — Warszawa, ul. Śniadeckich 18, m. 3.
- Kazimierz Białaszewicz**, dr filoz., prof. fizjologii zwierząt Uniw. w Warszawie. — Wybrany czł. czyn. 15 czerwca 1923. — (Korespondentem od 28 maja 1920). — Warszawa, ul. Śniadeckich 8, Instytut Nenckiego.
- Karol Dziewoński**, dr nauk techn., prof. chemji Uniwersytetu Jagiell. — Wybrany czł. czyn. 15 czerwca 1923. — (Korespondentem od 28 listopada 1919). — Kraków, Salwator, ul. Gontyna 1.
- Władysław Szafer**, dr filoz., prof. botaniki i dyr. Ogrodu botanicznego Uniw. Jagiell. — Wybrany czł. czyn. 12 czerwca 1925. — (Korespondentem od 28 maja 1920). — Kraków, ul. Kopernika 27.
- Stanisław Zaremba**, dr nauk matem., prof. matematyki Uniw. Jagiell. — Wybrany czł. czyn. 15 czerwca 1926. — (Korespondentem od 11 maja 1903). — Kraków, Warszawskie, ul. Żytnia 6.
- Tadeusz Banachiewicz**, dr filoz. h. c., mag. astronom., prof. astronomji Uniw. Jagiell. — Wybrany czł. czyn. 10 czerwca 1927. — (Korespondentem od 28 maja 1920). — Kraków, ul. Kopernika 27.
- Stefan Kreutz**, dr filoz., prof. mineralogji Uniw. Jagiell. — Wybrany czł. czyn. 10 czerwca 1927. — (Korespondentem od 17 maja 1918). — Kraków, al. Słowackiego 15.
- Wojciech Świętosławski**, dr chemji, prof. chemji fizycznej Politechniki w Warszawie. — Wybrany czł. czyn. 10 czerwca 1927. — (Korespondentem od 15 czerwca 1923). — Warszawa, ul. Krzyckiego 10.
- Ignacy Mościcki**, dr filoz., hon. prof. Politechniki w Warszawie, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej. — Wybrany czł. czyn. 8 czerwca 1928. — Warszawa, Zamek.

Zygmunt Wóycicki, prof. botaniki ogólnej Uniw. w Warszawie. — Wybrany człon. czyn. 8 czerwca 1928. — (Korespondentem od 28 maja 1920). — Warszawa, ul. Wspólna 16, m. 7.

Czesław Białobrzeski, mag. fiz. i geofiz., prof. fizyki teoretycznej Uniw. w Warszawie. — Wybrany człon. czyn. 7 czerwca 1929. — (Korespondentem od 12 maja 1921). — Warszawa, ul. Akademicka 3, m. 13.

Stefan Pieńkowski, dr nauk fiz. i matem., prof. fizyki doświadczalnej Uniw. w Warszawie. — Wybrany człon. czyn. 7 czerwca 1929. — (Korespondentem od 15 czerwca 1926). — Warszawa, ul. Hoża 69, Zakład fizyczny.

Eugenjusz Romer, dr fil., prof. geografji Uniwersytetu we Lwowie. — Wybrany człon. czyn. 7 czerwca 1929. — (Korespondentem 9 czerwca 1916). — Lwów, ul. Długosza 25.

Bolesław Hryniewiecki, dr botaniki, prof. systematyki i geografji roślin Uniw. w Warszawie. — Wybrany człon. czyn. 11 czerwca 1930. — (Korespondentem od 12 maja 1921). — Warszawa, Aleja Ujazdowska 6/8.

Konstanty Zakrzewski, dr filoz., prof. fizyki doświadczalnej Uniw. Jagiell. — Wybrany człon. czyn. 11 czerwca 1930. — (Korespondentem od 28 maja 1920). — Kraków, ul. Ruska 4.

Mieczysław Centnerszwer, dr filoz., dr chem. h. c., prof. chemji fizycznej Uniw. w Warszawie. — Wybrany człon. czyn. 12 czerwca 1931. — (Korespondentem od 7 czerwca 1929). — Warszawa, Krakowskie Przedmieście 26.

Jan Hirschler, dr filoz., prof. zoologii i anatomji porównawczej Uniw. we Lwowie. — Wybrany człon. czyn. 12 czerwca 1931. — (Korespondentem od 17 czerwca 1924). — Lwów, ul. Dąbrowskiego 3.

Jan Nowak, dr filoz. prof. geologii i paleontologii Uniw. Jagiell. — Wybrany człon. czyn. 12 czerwca 1931. — (Korespondentem od 7 czerwca 1929). — Kraków, ul. Wolska 14.

Feliks Rogoziński, dr filoz., prof. fizjologii i nauki żywienia zwierząt Uniw. Jagiell. — Wybrany człon. czyn. 12 czerwca 1931. —

(Korespondentem od 10 czerwca 1927). — Kraków, ul. Siemiradzkiego 12.

Józef Siemiradzki, dr mineralogji, prof. geologii Uniw. we Lwowie. — Wybrany człon. czyn. 12 czerwca 1931. — Lwów, ul. Zamojskiego 15.

aa) Członkowie przybrani.

Emil Godlewski, Henryk Hoyer, Kazimierz Kostanecki, Stanisław Maziarski, Juljan Talko-Hryncewicz.

b) Zagraniczni.

Franciszek Vejdovský, dr filoz., prof. zoologii i anatomji porównawczej Uniw. czeskiego w Pradze. — Wybrany człon. czyn. 11 maja 1903. — Praha II, Riegrovo nábřeží 28.

Marja Skłodowska-Curie, Dr ès Sc., prof. fizyki w Sorbonie. — Wybrana człon. czyn. 21 maja 1909. — Paris, 1 rue Pierre Curie.

Bogusław Brauner, dr filoz., prof. chemji Uniw. czeskiego w Pradze. — Wybrany człon. czyn. 21 maja 1909. — Praha, Král. Vinohrady, Polská ul. 14.

Maurycy Lugeon, dr filoz., prof. geologii i paleontologii Uniw. w Lozannie. — Wybrany człon. czyn. 28 maja 1920. — Lausanne, avenue Secrétan 23.

Eljasz Cartan, prof. matematyki w Sorbonie. — Wybrany człon. czyn. 12 maja 1921. — Paris, Sorbonne.

Sir Józef J. Thomson, F. R. S., O. M., Master Trinity College, Cambridge. — Wybrany człon. czyn. 12 maja 1921. — Cambridge (Anglja), Trinity Lodge.

Leopold Adametz, dr filoz., prof. Hochschule für Bodenkultur w Wiedniu. — Wybrany człon. czyn. 27 czerwca 1922. — (Korespondentem od 2 maja 1895). — Wien, Hochschule für Bodenkultur.

Henryk Lebesgue, prof. matematyki w Collège de France w Paryżu. — Wybrany człon. czyn. 27 czerwca 1922. — Paris, 35 bis, rue St. Sabin.

G. H. Hardy, prof. geometrii Uniw. w Oxfordzie. — Wybrany człon. czyn. 15 czerwca 1923. — Trinity College, Cambridge.

- Maurycy Caullery**, prof. zoologii w Sorbonie. — Wybrany człón. czyn. 12 czerwca 1925. — Paris, 105 bd Raspail (Laboratoire d'Évolution).
- Henryk Ludwik Le Chatelier**, człón. Académie des Sciences w Paryżu. — Wybrany człón. czyn. 12 czerwca 1925. — Paris VIe, 75 rue Notre Dame des Champs.
- Sir F. G. Hopkins**, F. R. S., prof. biochemji Uniw. w Cambridge (Anglja). — Wybrany człón. czyn. 12 czerwca 1925. — Cambridge, University.
- Pawel Pelseener**, sekretarz dożywotni król. Akademji Umiejętności w Brukseli. — Wybrany człón. czyn. 12 czerwca 1925. — Bruxelles, Palais des Académies, rue Ducale.
- Lord Rutherford of Nelson**, F. R. S., prof. fizyki Uniw. w Cambridge (Anglja). — Wybrany człón. czyn. 12 czerwca 1925. — Cambridge, University.
- Wiktor Grignard**, prof. chemji organ. Uniw. w Lyonie. — Wybrany człón. czyn. 8 czerwca 1928. — Lyon, 67 rue Pasteur, Institut de Chimie.
- Artur Keith**, anatom i konserwator the Hunterian Museum przy Royal College of Surgeons of England w Londynie. — Wybrany człón. czyn. 8 czerwca 1928. — London.
- Leon Lichtenstein**, prof. matem. Uniw. w Lipsku. — Wybrany człón. czyn. 8 czerwca 1928. — Leipzig C. 1, Gross-Görschenstr. 2.
- Mikołaj Łuzin**, prof. matematyki Uniw. w Moskwie. — Wybrany człón. czyn. 8 czerwca 1928. — Moskwa, Arbat 25, m. 8.
- Henryk Villat**, prof. mechaniki w Sorbonie. — Wybrany człón. czyn. 7 czerwca 1929. — Paris, Sorbonne.
- Ludwik de Broglie**, dr nauk ścisłych, prof. Sorbony. — Wybrany człón. czyn. 7 czerwca 1929. — Neuilly (Seine), 94 rue Perronet.
- Karol Domin**, prof. botaniki Uniw. czeskiego w Pradze. — Wybrany człón. czyn. 7 czerwca 1929. — Praha, Uniwersytet.
- Jan Driesch**, prof. filozofji Uniw. w Lipsku. — Wybrany człón. czyn. 7 czerwca 1929. — Leipzig.
- Kazimierz Fajans**, prof. chemji fizycznej Uniw. w Monachjum. — Wybrany człón. czyn. 7 czerwca 1929. — München.

- Maurycy Fréchet**, prof. matematyki w Sorbonie. — Wybrany czł. czyn. 7 czerwca 1929. — Paris XVe, 12 Sqaire Desnottes.
- Kurt Herbst**, prof. zoologii doświadczalnej Uniw. w Heidelbergu. — Wybrany czł. czyn. 7 czerwca 1929. — Heidelberg.
- Bogumił Němec**, prof. fizjologii i anatomji roślin Uniw. czeskiego w Pradze. — Wybrany czł. czyn. 7 czerwca 1929. — Praha, Uniwersytet.
- A. G. Tansley**, prof. botaniki Uniw. w Oksfordzie. — Wybrany czł. czyn. 7 czerwca 1929. — Oxford.

IV. Wydział lekarski.

a) Krajowi.

- Adolf Beck**, dr medycyny, prof. fizjologii Uniw. we Lwowie. — Korespondent Wydziału matematyczno-przyrodniczego od 2 maja 1913. — Lwów, ul. Asnyka 4.
- Stanisław Ciechanowski**, dr medycyny, prof. anatomji patologicznej Uniw. Jagiell. — Kraków, ul. Szopena 11.
- Witold Chodźko**, dr medycyny, b. minister zdrowia. — Warszawa, ul. Marszałkowska 68.
- Stefan Dąbrowski**, prof. chemji lekarskiej Uniw. w Poznaniu. — Korespondent Wydziału matematyczno-przyrodniczego od 8 czerwca 1928. — Poznań, Uniwersytet.
- ~~Edmund Flatau, dr medycyny, wicedyrektor szpitala. Warszawa, Chmielna 60.~~
- Emil Godlewski**, dr medycyny, prof. embriologii i biologji ogólnej Uniw. Jagiell. — Członek czynny Wydziału matematyczno-przyrodniczego od 17 maja 1918. — (Korespondent od 22 maja 1912). — Kraków, ul. św. Jana 20.
- Antoni Gluziński**, dr medycyny, honor. prof. patologji i terapii chorób wewnętrznych Uniw. w Warszawie. — Warszawa, ul. Flory 9.
- Henryk Hoyer**, dr med., prof. anatomji porównawczej Uniw. Jagiell. — Członek czynny Wydziału matematyczno-przyrodniczego od 28 maja 1920. — (Korespondent od 12 maja 1902). — Kraków, ul. Wyspiańskiego 10.

- Kazimierz Kostanecki**, dr med., prof. anatomji opisowej Uniw. Jagiell. — Członek czynny Wydziału matematyczno-przyrodniczego od 12 maja 1902. — (Korespondent od 12 maja 1896). — Kraków, ul. Sienkiewicza 24.
- Józef Markowski**, dr medycyny, prof. anatomji opisowej Uniw. we Lwowie. — (Korespondent Wydziału matematyczno-przyrodniczego od 27 czerwca 1922). — Lwów, ul. Piekarska 52.
- Stanisław Maziarski**, dr medycyny, prof. histologii prawidłowej Uniw. Jagiell. — (Korespondent Wydziału matematyczno-przyrodniczego od 10 czerwca 1927). — Kraków, ul. Łobzowska 4.
- Jan Mazurkiewicz**, dr medycyny, prof. psychiatrii Uniw. w Warszawie. — Warszawa, ul. Hoża 58, m. 2.
- Roman Nitsch**, dr medycyny, prof. mikrobiologii i serologii Uniw. w Warszawie. — Warszawa, Nowy Świat 19, m. 11.
- Witold Nowicki**, dr medycyny, prof. anatomji patologicznej Uniw. we Lwowie. — Lwów, ul. Kampjana 9.
- Witold Orłowski**, dr medycyny, prof. patologji i terapii chorób wewnętrznych Uniw. w Warszawie. — Warszawa, al. Jerozolimska 17, m. 3.
- Kazimierz Orzechowski**, dr medycyny, prof. neurologji Uniw. w Warszawie, — Warszawa, al. Róż 6.
- Juljan Talko-Hryncewicz**, hon. prof. antropologji Uniw. Jagiell. — Członek czynny Wydziału matematyczno-przyrodniczego od 10 czerwca 1927. — (Korespondent od 11 maja 1903). — Kraków, ul. Ruska 4.
- Leon Wachholz**, dr medycyny, prof. medycyny sądowej Uniw. Jagiell. — Kraków, ul. Wyspiańskiego 8.
- Rudolf Weigl**, dr filozofji, prof. biologji Uniw. we Lwowie. — Wybrany czł. czyn. 11 czerwca 1930. — Lwów, ul. Wagilewicz 4.
- Adam Wrzosek**, dr medycyny, prof. historii medycyny Uniw. w Poznaniu. — Poznań, ul. Górna Wilda 89.
- Ksawery Lewkowicz**, dr medycyny, prof. pedjatrii Uniw. Jagiell. — Wybrany czł. czyn. 12 czerwca 1931. — Kraków, ul. Krowoderska 19.

Juljan Nowak, dr medycyny, dr medycyny weterynaryjnej, prof. weterynarji i bakterjologii Uniw. Jagiell. — Wybrany czł. czyn. 12 czerwca 1931. — Kraków, ul. Wyspiańskiego 4.

Mieczysław Konopacki, dr medycyny, prof. histologii i embrjologii Uniw. w Warszawie. — Wybrany czł. czyn. 10 czerwca 1932. — (Korespondentem 11 czerwca 1930). Warszawa, ul. Chałubińskiego 5, Zakład histologii i embrjologii.

Maksymiljan Rutkowski¹, dr medycyny, prof. chirurgji Uniw. Jagiell. — Wybrany czł. czyn. 10 czerwca 1932. — Kraków, ul. Basztowa 6.

¹ Daty biograficzne nie zostały nadesłane. Z ważniejszych prac drukami ogłosił: 1) Przypadek raka odźwiernika, (oper. II sposobem Woelflera i powtórnie sposobem Eiselsberga), (Przegląd lekarski r. 1899). — 2) Przypadek wycięcia woreczka żółciowego, (tamże). — 3) Przypadek raka odźwiernika, (oper. spos. Doyena), (tamże). — 4) Dwa przypadki zapalenia wyrostka robaczkowego, (tamże). — 5) Przypadek kamicy żółciowej i zapalenia woreczka żółciowego, uleczonych wycięciem woreczka, (tamże). — 6) Przypadek przepukliny udowej: jedna operacja z powodu uwięźnięcia, druga z powodu kątownego zgięcia jelita przedtem uwięźniętego i niedrożności, (tamże). — 7) Przypadek nerki wędrującej, sposobem Obalińskiego operowanej, (tamże). — 8) Osiem laparatomij, (tamże). — 9) Niedrożność jelit mechaniczna na podstawie 165 przypadków, (tamże oraz w zbiorze prac wydany ku uczczeniu pamięci prof. A. Obalińskiego). — 10) Przypadek mięsaka jamy nosogardzielowej, (tamże). — 11) Przypadek gastroenterotomiae i oesophagotomicae, (tamże). — 12) Przypadek włókniakotłuszczaka grzbietu, (tamże). — 13) Przypadki: igły w cewce moczowej, szpilki podwójnej w pęcherzu moczowym i ropnia cewki, (tamże). — 14) Zyciorys Alfreda Obalińskiego, (Przegląd chirurgiczny. tom IV). — 15) Przypadek kamienia nerkowego, (Przegląd lekarski r. 1901). — 16) Złośliwy nowotwór pozaotrzewnowy. Okaz naczyniomięsaka, (angiosarcoma, perithelioma, (nerki), (tamże). — 17) Plastyka pęcherza moczowego, (tamże r. 1903). — 18) Operacja wodogłowia wewnętrznego, (tamże r. 1909). — 19) Operacja tętniaka urazowego tętnicy podobojczykowej lewej, (tamże r. 1912). — 20) Megacolon, (tamże r. 1913 oraz Gazeta lek. 1913). — 21) Otorbiona parafrina w okolicy kanału pachwinowego, (tamże 1913). — 22) Wrzód żołądka, (tamże). — 23) Urazowe zwięźlenie cewki z przeszczepieniem wyrostka robaczkowego, (tamże). — 24) Wrodzone wycięcie pęcherza, (tamże). — 25) Zupełny podział esicy i odbytnicy z otworem do pochwy, (tamże r. 1931). — 26) (z Nowickim). Zakaźne przerzutowe zapalenie, (Przegląd chirurgiczny T. V.). — 27) Przy-

B) Korespondenci.

I. Wydział filologiczny.

a) Krajowi.

- Adam Antoni Kryński**, magister nauk filolog.-histor., hon. prof. języka polskiego Uniw. w Warszawie. — Wybrany 13 listopada 1889. — Warszawa, ul. Służewska 5, m. 11.
- Karol z Brzezia Lanckoroński**, dr praw. — Wybrany 31 października 1891. — Wiedeń III, Jacquingasse 18 i Rozdół (Małopolska).
- Tadeusz Grabowski**, dr filoz., prof. literatury polskiej Uniw. w Poznaniu. — Wybrany 21 maja 1909. — Poznań, ulica Słowackiego 4/6, III p.
- Feliks Kopera**, dr filoz., prof. historii kultury w Polsce i wschodniej Europie Uniw. Jagiell. — Wybrany 17 maja 1918. — Kraków, ul. Wyspiańskiego, willa 5.
- Gabryel Karaffa-Korbut**, prof. literatury polskiej w Wolnej Wszechnicy Polskiej w Warszawie. — Wybrany 28 listopada 1919. — Warszawa, ul. Śniadeckich 8.
- Ludwik Bernacki**, dr filoz., dyrektor Zakładu nar. im. Ossolińskich we Lwowie. — Wybrany 28 maja 1920. — Lwów, Ossolineum.
- Władysław Podlacha**, dr filoz., prof. historii sztuki nowożytnej Uniw. we Lwowie. — Wybrany 28 maja 1920. — Lwów, ul. Nabisielaka 29, willa „Jaga“.

padek rdzy zgorzelinowej moszen bez wytrzebień, (Przegląd lek. r. 1893). — 28) (z Podgórskim). Pogląd na przepukliny leczone w oddziale chirurgicznym szpitala św. Łazarza od r. 1871 do 1892, (Pamiętnik oddziału chirurgicznego szpitala św. Łazarza). — 29) Leczenie złamań, referat na XVIII zjeździe chirurgów polskich, (Przegląd chirurgiczny T. I.). — 30) Oesophagoplastica totalis, referat na XIX zjeździe chirurgów polskich, (Przegląd chirurgiczny T. II.). — 31) Wyniki torakoplastyki, referat XXIV na zjeździe chirurgów polskich, (Przegląd chirurgiczny T. VI.). — 32) Leczenie chirurgiczne gruźlicy płuc, referat na XIII zjeździe lekarzy i przyrodników polskich w Wilnie, (Księga pamiątkowa zjazdu T. II. 1930). — 33) La thoracoplastie dans le traitement de la tuberculose pulmonaire, (VII. Conférence de l'Union internationale contre la tuberculose, Oslo, 1930). — 33) Leczenie raka odbytnicy, referat na XXVII zjeździe chirurgów polskich, (Przegląd chirurgiczny T. X).

Juljan Pagaczewski, dr filoz., prof. historii sztuki Uniw. Jagiell. —
Wybrany 15 czerwca 1926. — Kraków, ul. Florjańska 40.

Seweryn Hammer, dr filoz., prof. filologii klasycznej Uniw.
Jagiell. — Wybrany 10 czerwca 1927. — Kraków, ul. Łokietka 1.

~~Tadeusz Kowalski, dr filoz., prof. filologii orientalnej Uniw.
Jagiell. — Wybrany 10 czerwca 1927. — Kraków, ul. Łokietka 1.~~

Eugenjusz Kucharski, dr filoz., prof. polskiej literatury porów-
nawczej Uniw. we Lwowie. — Wybrany 10 czerwca 1927. —
Lwów, ul. Jana Kochanowskiego 37.

Zygmunt Łempicki, dr filoz., prof. filologii germańskiej Uniw.
w Warszawie. — Wybrany 10 czerwca 1927. — Warszawa, ul.
Nowy Zjazd 5, m. 5.

Władysław Folkierski, dr filoz., prof. filologii romańskiej Uniw.
Jagiell. — Wybrany dnia 8 czerwca 1928. — Kraków, al. Sło-
wackiego 15.

Bronisław Gubrynowicz, dr filoz., prof. historii literatury pol-
skiej Uniw. w Warszawie. — Wybrany dnia 8 czerwca 1928. —
Warszawa, Krak. Przedmieście 30, m. 13.

Józef Kostrzewski, dr filoz., prof. prehistorji Uniw. w Poznaniu. —
Wybrany dnia 8 czerwca 1928. — Poczta Poznań, Strzeszynek.

Tadeusz Lehr-Splawiński, dr filoz., prof. filologii słowiańskiej
Uniw. Jagiell. — Wybrany dnia 8 czerwca 1928. — Kraków,
Dębni, ul. Barska 10.

Mojżesz Schorr, dr filoz., prof. języków semickich i historii
starosemickiego Wschodu Uniw. w Warszawie. — Wybrany dnia
8 czerwca 1928. — Warszawa, Tłomackie 7, m. 3.

Adolf Chybiński, dr filoz., prof. muzykologii Uniw. we Lwowie. —
Wybrany dnia 7 czerwca 1929. — Lwów, ul. Mickiewicza 5, Inst.
muzykologiczny Uniw.

Adam Kleczkowski, dr filoz., prof. filologii germańskiej Uniw.
w Poznaniu. — Wybrany 7 czerwca 1929. — Poznań, ul. Marszałka
Focha 78/II p.

Stanisław Łempicki, dr filoz. prof. historii oświaty Uniw. Jana
Kazimierza we Lwowie. — Wybrany dnia 7 czerwca 1929. —
Lwów, ul. Wincentego Pola 9, III p.

Stanisław Pigoń, dr filozof., prof. historii literatury polskiej Uniw. w Krakowie. — Wybrany dnia 7 czerwca 1929. — Kraków, ul. Zybkiewicza, gmach P. K. O. V/4.

Zdzisław Jachimecki, dr muzykologii, prof. historii i teorii muzyki Uniw. Jagiell. — Wybrany dnia 11 czerwca 1930. — Kraków, ul. Grodzka 47.

Władysław Tatarkiewicz dr filoz., prof. filozofji Uniw. w Warszawie. — Wybrany dnia 11 czerwca 1930. — Warszawa, ul. Bođuena 6.

Józef Ujejski, dr filoz., prof. historii literatury polskiej Uniw. w Warszawie. — Wybrany dnia 11 czerwca 1930. — Warszawa, ul. Chłodna 22, m. 35.

Jerzy Kuryłowicz, dr filoz., prof. językoznawstwa indoeuropejskiego Uniw. we Lwowie. — Wybrany 12 czerwca 1931. — Lwów, ul. Orzeszkowej 11.

Włodzimierz Antoniewicz¹, dr filoz., prof. archeologii przedhistorycznej Uniw. w Warszawie. — Wybrany 10 czerwca 1932. — Warszawa, ul. Nowy Zjazd 5, m. 24.

¹ Włodzimierz Antoniewicz, ur. w r. 1893 w Samborze. Szkołę średnią ukończył we Lwowie w r. 1912. Studja uniwersyteckie odbył we Lwowie i Krakowie, gdzie uzyskał w r. 1918 stopień doktora filozofji. W r. 1915/16 studjował archeologję we Wiedniu i Pradze czeskiej. W latach 1916—1918 był kustoszem muzeum Zamku kr. na Wawelu. W r. 1919 był zastępcą kierownika Wydziału Sztuki i Kultury w Tymczasowej Komisji Rządzącej w Krakowie. W latach 1920—1924 był wiceprezesem Państw. Grona Konserwatorów Zab. Przedhistor. przy Min. W. R. i O. P. W r. 1920 habilitował się na Uniwersytecie Poznańskim w zakresie prehistorji, poczem odbył dłuższą podróż do Szwajcjarji. Od r. 1920—1924 był zastępcą profesora, a od r. 1924 profesorem archeologii przedhistor. w Uniwersytecie Warszawskim. W latach 1922—1932 odbył podróże naukowe do: Francji, Bułgarji, Jugosławji, Rumunji, Węgier, Austriji, Czechosłowacji, Egiptu, Palestyny, Transjordanji, Syrii, Grecji, Turcji, Włoch, Litwy, Łotwy, Estonji i Finlandji.

Ogłosił drukiem z zakresu archeologii: 1) „Baba kamienna“ w Dżwinogrodzie, (Wiad. num.-arch. 1916). — 2) O fałszowaniu sabytków, (tamże 1917). — 3) Karl Hadaczek und Vorgeschichtsforschung in Galizien, (Wiener Präh. Zeitschr. 1918). — 4) Miecz bronzowe znalezione w b. Galicji, (Przegl. Arch. 1919). — 5) Wrze-

Wacław Borowy¹, dr filoz., docent literatury polskiej w School of Slavonic and East European Studies w Uniw. w Londynie. —

- ciono bursztynowe z Kowanówka, (tamże 1919). — 6) Die Vorgeschichtsforschung in Galizien, (Wiener Präh. Zeitschr. 1919—1920). — 7) Cmentarzysko ciałopalne z końca ep. brązu w Skotnikach pod Krakowem (1920). — 8) Żelazne oszczepy inkrustowane z Kamienicy w pow. jarosławskim, (Prz. Arch. 1920). — 9) Z badań archeologicznych w górnym dorzeczu Dniestru, (Wiad. Arch. 1920). — 10) Archeologia przedhistoryczna jako przedmiot nauczania, (tamże 1921). — 11) Stan badań nad znaczeniem bursztynu w czasach przedhistorycznych Europy, (tamże 1921). — 12) Pomoce naukowe w zakresie archeologii przedhistorycznej, (Warszawa 1922). — 13) Pochodzenie i gatunki bursztynu w Europie, (Wiad. Arch. 1923). — 14) Vase de terre sigillée découverte à Goszczyńno, (Rev. Arch. Paris 1924). — 15) W sprawie organizacji prehistorji polskiej, (Wiad. Arch. 1924). — 16) Eneolityczne groby szkieletowe we wsi Ziota, (Wiad. Arch. 1925). — 17) Eneolityczne groby szkieletowe i ziemianki mieszkalne w Nowym Darominie, (Niederlův Zbornik, Praha 1925). — 18) Aquamanile du moyen âge trouvée à Grodno, (Rev. Arch. 1926). — 19) Z dziedziny organizacji nauki. T. I., U podstaw archeologii przedhistorycznej w Polsce, (Warszawa 1926). — 20) Pradzieje ziem Polski, (Polska, jej dzieje i kultura, Warszawa 1927). — 21) O ochronę zabytków archeologicznych w Polsce, (Przegl. Współcz. 1927). — 22) Muzea wileńskie, ich przeszłość, teraźniejszość i przyszłość, (Źródła Mocy, Wilno 1928). — 23) Metalowe spinki góralskie, (Kraków, Pol. Ak. Um. 1928). — 24) Archeologia Polski, (Warszawa 1928). — 25) Posążki kaukaskie w Muzeum P. T. N. w Wilnie, (Wiad. num.-arch. 1928/29). — 26) Notatki Archeologiczne I i II, (tamże 1930). — 27) W sprawie inwentaryzacji i badań grodzisk na ziemiach Polski, (Przegl. Hist.-Wojsk. 1930). — 28) Czasy przedhistoryczne i wczesnodziejowe ziemi wileńskiej, (Wilno i Wileńszczyzna 1930). — 29) Terra sigillata znaleziona w Sadłowie w pow. rypińskim, (Księga Pam. ku czci Wł. Demetrykiewicza, Poznań 1930). — 30) Der in Stublo in Wolhynien aufgefundene Bronzeschatz, (Eurasia Septentrionalis Antiqua 1930). — 31) Les agraphes des montagnards de Tatra (L'art populaire, Paris 1930. T. I.). — 32) Wł. Demetrykiewicz a konserwatorstwo zabytków, (Ochrona zab. szt. I, 1931). — 33) Opieka nad zabytkami sztuki i kultury w krajach bałtyckich, (tamże 1931). — 34) Der Fund von Boroczycze, (Numizm. Közlönyi, Budapest 1931). — 35) Zagadnienia muzealne. T. I., (Warszawa 1932). — Nadto kilkadziesiąt rozpraw i artykułów z zakresu etnografji i historii sztuki, oraz szereg sprawozdań, opisów podróży i recenzyj.

¹ Wacław Borowy, ur. 15 maja 1890 r. w Tuszyńku, pow. Łódzki. Ukończył gimnazjum w Warszawie. Studjował we Lwowie

Wybrany 10 czerwca 1932. — London W. C. 1, Hotorrington Square.

Tadeusz Mańkowski¹, dr praw, historyk sztuki. — Wybrany 10 czerwca 1932. — Lwów, ul. Łozińskiego 14.

i w Krakowie, gdzie uzyskał doktorat filozofji w r. 1914. Był nauczycielem szkół średnich w Warszawie, potem (1920—1928) bibliotekarzem Biblioteki Uniwersyteckiej tamże i urzędnikiem Ministerstwa W. R. i O. P. (1929). W r. 1930 objął docenturę polonistyki w Uniwersytecie Londyńskim (School of Slavonic and East European Studies).

Ogłosił prace: 1) Ignacy Chodźko (1914). — 2) Ze studjów nad Fredrą (1921). — 3) O wpływach i zależnościach literackich (1921). — 4) Gilbert Keith Chesterton (1929). — 5) Od Kochanowskiego do Staffa: antologia liryki polskiej (1930). — 6) Kamienne rękawiczki (1932), nadto szereg studjów z nowszej literatury polskiej dotąd nie zebranych i szereg artykułów w pismach naukowych i literackich. Sporządził komentowane wydania „Dziadów części trzeciej“ (1920) i Żeromskiego „Elegij“ (1927).

¹ Tadeusz Mańkowski, ur. we Lwowie w r. 1878. Szkoły średnie i uniwersytet ukończył we Lwowie. W r. 1904 uzyskał stopień doktora praw. Od r. 1909—1929 był adwokatem we Lwowie, pracując równocześnie na polu historii i sztuki.

Ogłosił drukiem: 1) Z refleksji o Wilnie i o baroku polskim, (V Rocznik Tow. Przyj. Nauk w Wilnie 1914). — 2) Dom Galicyjskiego Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, szkic dziejów dawnego budynku, (Lwów 1916). — 3) Początki nowożytnego Lwowa w architekturze, (Prace Sekcji historii sztuki i kultury Tow. Nauk. we Lwowie I, Lwów 1923). — 4) Kolekcjonerstwo Stanisława Augusta w świetle korespondencji z Augustem Moszyńskim, (Lwów 1926, tamże). — 5) Dzieje gmachu Zakładu Narodowego im. Ossolińskich, (Lwów 1927). — 6) August Moszyński, architekt polski XVIII stulecia, (Prace Komisji hist. sztuki P. A. U., t. IV). — 7) Lwów przed laty osiemdziesięciu w współczesnych litografiach Zakładów Pillera, (Lwów 1928). — 8) Katedra św. Jana we Lwowie, (Sprawozdanie Tow. Nauk. we Lwowie 1928, zes. 2). — 9) Archiwum w Jabłonnie, (Archeion, t. IV, 1928). — 10) O poglądach na sztukę w czasach Stanisława Augusta, (Prace Sekcji hist. sztuki i kultury Tow. Nauk. we Lwowie, t. II, Lwów 1929). — 11) Materiały do działalności Jana Regulskiego, (Przegląd historii sztuki, I). — 12) Obrazy Rembrandta w galerji Stanisława Augusta, (Prace Komisji hist. sztuki P. A. U., t. V). — 13) Do dziejów biblioteki Stanisława Augusta, (Przegląd Biblioteczny, t. IV). — 14) Kościół Dominikanów i architektki lwowskiej XVIII w., (Sprawozdania Tow. Nauk. we

Kazimierz Moszyński¹, profesor etnologji Uniw. Jagiell. — Wybrany 10 czerwca 1932. — Kraków, Wola Justowska, Al. Kasztanowa.

b) Zagraniczeni.

Eryk Berneker, dr filoz., prof. filologii słowiańskiej Uniw. w Monachjum. — Wybrany 22 maja 1914. — München, Mauerkirchstrasse 16.

Marjan Szyjkowski, dr filoz., prof. hist. liter. polskiej Uniw. Czeskiego w Pradze. — Wybrany 28 listopada 1919. — Praha, VII, ul. Čedrova 28.

Mgr. Jan Mercati, prefekt Biblioteca Apostolica Vaticana w Rzymie. — Wybrany 12 maja 1921. — Roma.

Andrzej Mazon, prof. języków i literatur słowiańskich w Collège de France w Paryżu. — Wybrany 10 czerwca 1927. — Paris.

Jan Melich, prof. filologii słowiańskiej Uniw. w Budapeszcie. — Wybrany 8 czerwca 1928. — Budapest.

Lwowie 1931, zesz. 1). — 15) Nieznany karton serji „Potopu”, a Coxcyen i Tons, (Przegląd hist. sztuki, t. II). — 16) (wspólnie z M. Gębarowiczem) Wawelskie arasy figuralne, studjum porównawcze, (Bulletin de l'Academie Polonaise r. 1931). — 17) Galeria Stanisława Augusta, (Lwów 1932). — 18) Lwowskie kościoły barokowe, (Prace Sekcji hist. sztuki i kult. Tow. Nauk. we Lwowie II). — 19) Królewska fabryka farfurowa w Belwederze, (Sztuki Piękne 1932).

¹ Kazimierz Moszyński, ur. w Warszawie w r. 1887; studia wyższe ukończył w Szwajcarii; od r. 1926 zastępca, zaś od r. 1930 profesor nadzwyczajny etnologji i etnografji Słowian U. J.

Niektóre z prac: 1) Budownictwo ludowe w okolicy Zamościa (1912). — 2) Obrzędy, wiara i powieści ludu z okolic Brzeżan (1913). — 3) Z Ukrainy (1913). — 4) Stosunki narodowościowe w Wileńskiem (1918). — 5) Uwagi o słowiańskiej terminologii topograficznej i fizjograficznej (1921). — 6) Badania nad pochodzeniem i pierwotną kulturą Słowian, I (1925). — 7) Origine de la magie et de la religion, (skrót pracy nieukończzonej, 1926). — 8) Etnografja w muzeach regionalnych (1927). — 9) Polesie wschodnie (1928). — 10) Ethnographische Studien in Ostpolen (1929). — 11) Kultura ludowa Słowian, I, Kultura materialna (1929). — 12) Białoński spór i sparyś (1929); ogółem ponad czterdzieści prac i artykułów oraz kilka przeglądów wydawnictw i recenzyj.

Stefan Mladenow, prof. gramatyki porównawczej Uniwersytetu w Sofji. — Wybrany 8 czerwca 1928. — Sofija.

Józef Škultety, emer. prof. historii i literatury słowackiej Uniwersytetu w Bratysławie. — Wybrany 8 czerwca 1928. — Bratislava.

Mateusz Bartoli, prof. językoznawstwa Uniw. w Turynie. — Wybrany 7 czerwca 1929. — Torino, Università.

Ryszard Ekblom, prof. filologii słowiańskiej Uniw. w Upsali. — Wybrany 7 czerwca 1929. — Uppsala, Université.

Oldřich Hujer, prof. językoznawstwa porównawczego Uniwersytetu Czeskiego w Pradze. — Wybrany 7 czerwca 1929. — Praha, Karlova Universita.

Grzegorz Iljiński, prof. filologii słowiańskiej Uniwersytetu w Moskwie. — Wybrany 7 czerwca 1929. — Moskwa, Université.

Tore Torbiörnsson, docent filologii słowiańskiej Uniwersytetu w Upsali. — Wybrany 7 czerwca 1929. — Uppsala, Université.

Jan Maver, prof. filologii polskiej Uniw. w Rzymie. — Wybrany 11 czerwca 1930. — Roma, Università.

Jerzy Rapall Noyes, prof. filologii słowiańskiej Uniw. w Berkeley. — Wybrany 11 czerwca 1930. — Berkeley, California, 1486 Greenwood Terrace.

II. Wydział historyczno-filozoficzny.

a) *Krajowi.*

Ignacy Koschembahr-Łyskowski, dr praw, prof. prawa rzymskiego Uniw. w Warszawie. — Wybrany 23 maja 1910. — Warszawa, ul. Nowy Zjazd 5, m. 18.

Przemysław Dąbkowski, dr praw, prof. prawa zach.-europejskiego i prawa polskiego Uniw. we Lwowie. — Wybrany 29 maja 1917. — Lwów, ul. Mickiewicza 14.

Witold Rubczyński, dr filoz. i praw, prof. filozofji Uniw. Jagiell. — Wybrany 28 maja 1920. — Kraków, ul. Jabłonowskich 6.

Władysław Konopczyński, dr filoz., prof. historii polskiej Uniw.

- Jagiell. — Wybrany 27 czerwca 1922. — Kraków, al. Słowackiego 15.
- Juljusz Makarewicz**, dr praw, prof. prawa i procesu karnego Uniw. we Lwowie. — Wybrany 15 czerwca 1923. — Lwów, ul. Mochnackiego 57.
- Adam Chmiel**, dyrektor Archiwum aktów dawnych m. Krakowa. — Wybrany 12 czerwca 1925. — Kraków, ul. Jabłonowskich 28.
- Jan Dąbrowski**, dr filoz., prof. historii średniow. Uniw. Jagiell. — Wybrany 12 czerwca 1925. — Kraków, ul. Ruska 4.
- Roman Rybarski**, dr praw, prof. skarbowości Uniw. w Warszawie. — Wybrany 12 czerwca 1925. — Warszawa, ul. Marszałkowska 153, m. 13.
- Jan Kucharzewski**, historyk. — Wybrany dnia 15 czerwca 1926. — Warszawa, ul. Piękna 8.
- Kazimierz Chodynicki**, dr filoz., prof. historii polskiej Uniw. w Wilnie. — Wybrany 10 czerwca 1927. — Poznań, ul. Libelta 14, m. 1.
- Stanisław Grabski**, dr filoz., prof. ekonomji politycznej Uniw. we Lwowie. — Wybrany dnia 10 czerwca 1927. — Lwów, Wólka panińska 51.
- Ks. Konstanty Michalski**, dr filoz., prof. filozofji chrześcijańskiej Uniw. Jagiell. — Wybrany 10 czerwca 1927. — Kraków, ul. Stradom 4.
- Roman Grodecki**, dr filoz., prof. historii gospodarczej Uniw. Jagiell. — Wybrany dnia 8 czerwca 1928. — Kraków, ul. Łokietka 1.
- Edward Kuntze**, dr filoz., dyr. Biblioteki Jagiellońskiej. — Wybrany dnia 8 czerwca 1928. — Kraków, ul. Łokietka 1.
- Ludwik Krzywicki**, dr praw, prof. historii ustrojów społecznych Uniw. w Warszawie. — Wybrany dnia 8 czerwca 1928. — Warszawa, ul. Langiewicza 25 (Kolonja im. Staszica).
- Rafał Taubenschlag**, dr praw, prof. prawa rzymskiego Uniw. Jagiell. — Wybrany dnia 8 czerwca 1928. — Kraków, ul. Zygmunta Augusta 7.

- Kazimierz Tymieniecki**, dr filoz., prof. historii średniowiecznej Uniw. w Poznaniu. — Wybrany dnia 8 czerwca 1928. — Poznań, Uniwersytet.
- Stefan Czarnowski**, docent historii kultury Uniw. Warszawskiego. — Warszawa, ul. Szopena 4, m. 2.
- Oskar Halecki**, dr filoz., prof. historii Europy wschodniej Uniw. w Warszawie. — Wybrany dnia 7 czerwca 1929. — Warszawa, ul. Filtrowa 7.
- Kazimierz Kaczmarczyk**, dr filoz., dyrektor Archiwum Państwowego w Poznaniu. — Wybrany dnia 7 czerwca 1929. — Poznań, ul. Śniadeckich 13.
- Stanisław Kętrzyński**, dr filoz., historyk, b. poseł Rzeczypospolitej Polskiej w Hadze. — Wybrany dnia 7 czerwca 1929. — Warszawa, ul. Mazowiecka 16, m. 3.
- Ks. Alfons Mańkowski**, prob. w Lembargu, prezes Towarzystwa Naukowego w Toruniu. — Wybrany dnia 7 czerwca 1929. — Lembarg, p. Koniojady, Pomorze.
- Józef Siemiński**, dr filoz., dyrektor Archiwum Głównego akt dawnych. — Wybrany dnia 7 czerwca 1929. — Warszawa, ul. Długa 24.
- Adam Krokiewicz**, dr filoz., prof. filologii klasycznej Uniw. w Warszawie. — Wybrany 11 czerwca 1930. — Warszawa, ul. Brzozowa 10, m. 6.
- Bronisław Malinowski**, prof. antropologii Uniwersytetu w Londynie. — Wybrany 11 czerwca 1930. — London N. W. 3, 6 Oppidans Road.
- Adam Skalkowski**, dr filoz., prof. historii nowożytnej Uniw. w Poznaniu. — Wybrany dnia 11 czerwca 1930. — Poznań, Uniwersytet.
- Edward Taylor**, dr praw, prof. ekonomji i skarbowości Uniw. w Poznaniu. — Wybrany dnia 11 czerwca 1930. — Poznań, ul. Fryderyka Skarbka 29.
- Ks. Michał Godlewski**, dr teologii, biskup tytularny Egejski, prof. historii Kościoła Uniw. Jagiell. — Wybrany 12 czerwca 1931. — Kraków, ul. Garncarska 26.

Roman Longchamps de Berier, dr praw, prof. prawa cywilnego Uniw. Jana Kazimierza we Lwowie. — Wybrany 12 czerwca 1931. — Lwów, ul. Karpińskiego 11.

Tadeusz Brzeski¹, dr praw, prof. ekonomji Uniw. w Warszawie. — Wybrany 10 czerwca 1932. — Warszawa, ul. Nowy Zjazd 5, m. 23,

Marjan Kukiel², dr filoz., docent historii nowożytnej z szczegól-

¹ Tadeusz Brzeski, ur. w Dębicy w r. 1884, szkołę średnią kończył w Tarnowie, studia uniwersyteckie w Krakowie i Lwowie, stopień doktora praw uzyskał w Krakowie w r. 1907. Lata 1907/8 i 1908/9 spędził na uniwersytetach w Berlinie i Monachjum. W r. 1909 wstąpił do gal. Wydziału Krajowego we Lwowie, gdzie pozostawał do r. 1919. W r. 1916 habilitował się z ekonomji na Uniwersytecie we Lwowie. W r. 1919 zostaje nadzwyczajnym, w r. 1921 zwyczajnym profesorem ekonomji Uniwersytetu w Poznaniu. Od r. 1922 jest profesorem zwyczajnym ekonomji Uniwersytetu w Warszawie.

Ogłosił drukiem: 1) Betrachtungen zu dem Entwurf eines Bodenentschuldungsgesetzes in Oesterreich, (Jahrbücher J. Nationaloek. u. Stat. 1911). — 2) Parcelacja własności tabularnej w Galicji, (Lwów 1912, to samo w opracowaniu niemieckim w Statistische Monatschrift, 1912). — Prawne uregulowanie parcelacji, (Czasop. praw. i ekonom. 1913). — 4) O granicach ekonomji społecznej, (Kraków 1915). — 5) Przyrodnicza i historyczna metoda w ekonomji, (Przegląd prawa i admin. 1916). — 6) Zagadnienia geograficzne Polski, (Kwart. hist. 1918). — 7) a) Materjały statystyczne do sprawy rolnej, b) Maximum posiadania. Geneza i znaczenie ideowo, c) Przyszłość reformy rolnej w Polsce, (Sprawa rolna, zeszyt 1—8, 1920/21). — 8) Psychologiczna teoria gospodarcza w zarysie, (Poznań 1921). — 9) Polska jako jednostka gospodarcza, (Lwów 1922). — 10) a) Zagadnienia realizmu w programie gospodarczym, b) Reforma rolna a prawo własności, (wyd. zbiorowe: O naprawę Rzplitej, Kraków 1922). — 11) O rewolucjach i rewolucji, (Przegląd Współczesny 1923). — 12) O zepsuciu i naprawie pieniądza, (tamże 1924). — 13) Samorząd gospodarczy, (tamże 1925). — 14) a) Komasaacja, b) Ludność, (Encyklopedia prawa publicznego, Warszawa 1927). — 15) Ustrój pieniężny. Teoria, (Warszawa 1928). — 16) Początki pieniądza (Ruch praw. i ekonom. 1928). — 17) Das Arbeitsrecht in Polen (Zeitschrift für Ostrecht 1928). — 18) Zagadnienie rozwoju gospodarczego, (Mowa rektorska, Warszawa 1930). — 19) Polityka pieniężna, (Warszawa 1932). — Ponadto artykuły i recenzje w Ruchu prawniczym i ekonomicznym, w Gazecie Sądowej Warszawskiej i w innych czasopismach.

² Marjan Kukiel, ur. w r. 1885 w Dąbrowie (województwo kra-

nem uwzględnieniem historii wojskowej Uniw. Jagiell., dyrektor Muzeum ks. Czartoryskich w Krakowie. — Wybrany 10 czerwca 1932. — Kraków, ul. Pijarska 15.

b) *Zagraniczni.*

- Michał Hruszewski, historyk. — Wybrany 2 maja 1895. — Kijów.
- Robert Howard Lord, b. prof. histor. nowożytnej w Harvard University w Cambridge. — Wybrany 12 maja 1921. — Cambridge (U. S. A.).
- Franciszek Gény, prof. prawa cywilnego Uniw. w Nancy. — Wybrany 17 czerwca 1924. — Nancy, Université.
- Józef Pekař, dr filoz., prof. historii czeskiej Uniw. Karolowego w Pradze. — Wybrany 10 czerwca 1927. — Praga III, Ujazd 25.
- Ernest Champeaux, prof. historii prawa Uniw. w Strasburgu. — Wybrany 8 czerwca 1928. — Strasbourg, 18 rue Herder.
- Henryk F. Schmid, prof. filologii słowiańskiej Uniw. w Grazu. — Wybrany 7 czerwca 1929. — Eggenberg bei Graz, Baiernhofweg 5 Oesterreich.

kowskie). Szkołę średnią ukończył w Tarnowie, stopień doktora filozofii uzyskał w r. 1909 na Uniwersytecie Lwowskim. W latach 1914—1927 w czynnej służbie wojskowej, w r. 1923 generałem brygady. W r. 1927 habilitował się na Uniwersytecie Jagiellońskim z historii nowożytnej ze szczególnem uwzględnieniem historii wojskowości. Od 1930 r. dyrektor Muzeum XX. Czartoryskich w Krakowie.

Z prac drukowanych ważniejsze: 1) Próby powstańcze po trzecim rozbiornie (Warszawa 1912). — 2) Memorjały oficerów Polaków o sprawach tureckich z końca XVIII w., (Kwartalnik Historyczny 1917). — 3) Jazda polska nad Moskwą, (Poznań 1918). — 4) Bitwa pod Wołoczyskami, (Warszawa 1923). — 5) Manewr smoleński 1812, (Warszawa 1927). — 6) Zarys historii wojskowości w Polsce, (3-cie wyd., Kraków 1929). — 7) Les Polonais à la Moscova, (Revue des Études Napoléoniennes 1929). — 8) Maciejowice, (Kraków 1929). — 9) Banieja księcia Adama Czartoryskiego i katastrofa Puław, (Lwów 1930). — 10) Polskość i niemczyzna w autoramencie cudzoziemskim, (Przegląd Współczesny 1931). — 11) Dzieje Polski 1795—1815, (Polska, jej dzieje i kultura, t. III, Warszawa 1931). — 12) Vues sur le trône de Pologne en 1812, (Revue des Études Napoléoniennes 1932).

Karol Völker, prof. historii kościelnej Uniw. w Wiedniu. — Wybrany 11 czerwca 1930. — Wien III, Invalidenstrasse 7.

Aleksander Domanovszky, prof. historii kultury Uniw. w Budapeszcie. — Wybrany 12 czerwca 1931. — Budapest, Université.

Jerzy Pagés, prof. historii nowożytnej w Sorbonie. — Wybrany 12 czerwca 1931. — Paris XVe, 1 rue de Staël.

III. Wydział matematyczno-przyrodniczy.

a) Krajowi.

Samuel Dickstein, hon. prof. matematyki Uniw. w Warszawie. — Wybrany 9 maja 1893. — Warszawa, ul. Marszałkowska 117.

Józef Eismond, dr zoologii, emer. prof. biologji i embriologii ogólnej Uniw. w Warszawie. — Wybrany 22 maja 1914. — Warszawa, ul. Koszykowa 45, m. 6.

Wawrzyniec Teisseyre, dr filoz., prof. geologii i paleontologii Uniwersytetu we Lwowie. — Wybrany 28 maja 1920. — Lwów, ul. Poniatowskiego 11.

Władysław Gorczyński, dr nauk fizycz., b. dyr. Państw. Instytutu Meteorologicznego w Warszawie. — Wybrany 27 czerwca 1922. — Nice (Alp. Mar.), 12, av. Pastorelli—Carras.

Stefan Mazurkiewicz, dr filoz., prof. matematyki Uniw. w Warszawie. — Wybrany 27 czerwca 1922. — Warszawa, ul. Oboźna 11, m. 7.

Jan Waclaw Stach, dyrektor Muzeum Fizjograficznego Pol. Akad. Umiej. — Wybrany 15 czerwca 1923. — Kraków, ul. Wielopole 28.

Stefan Banach, dr filoz., prof. matematyki Uniw. we Lwowie. — Wybrany 17 czerwca 1924. — Lwów, ul. św. Mikołaja 4.

Maksymiljan Huber, inż., dr nauk technicz., prof. mechaniki technicznej Politechniki w Warszawie. — Wybrany 10 czerwca 1927. — Warszawa, ul. Koszykowa 75, gm. A, m. 4.

Edward Loth, dr med. i filoz., prof. anatomji prawidłowej Uniw. w Warszawie. — Wybrany 10 czerwca 1927. — Warszawa, ul. Składowa 4, m. 3.

- Stefan Kopec**, dr filoz., prof. biologji Uniw. w Warszawie. — Wybrany 8 czerwca 1928. — Warszawa, ul. Nowy Świat 72, Zakład biologji.
- Jan Grochmalicki**, dr filoz., prof. zoologii Uniw. w Poznaniu. — Wybrany dnia 7 czerwca 1929. — Poznań, ul. Libelta 14.
- Michał Kamiński**, mag. astr. i geod., prof. astronomji Uniw. w Warszawie i dyrektor Obserwatorjum astronomicznego w Warszawie. — Wybrany dnia 7 czerwca 1929. — Warszawa, aleja Ujazdowska 6/8.
- Edmund Malinowski**, dr nauk przyr., doc. botaniki Uniw. w Warszawie i prof. genetyki i hodowli roślin Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. — Wybrany 7 czerwca 1929. — Skierniewice, Osada Pałacowa.
- Maksymiljan Rose**, dr med., prof. neurologji Uniw. w Wilnie dyrektor Polskiego Instytutu badań mózgu. — Wybrany dnia 7 czerwca 1929. — Wilno, Letnia 5, Klinika psychiatryczna.
- Jan Tur**, dr fil., prof. anatomji porównawczej w Uniw. Warszawskim. — Wybrany dnia 7 czerwca 1929. — Warszawa, ul. Wileza 9, m. 3.
- Józef Trzebiński**, dr filoz., prof. botaniki Uniw. we Wilnie. — Wybrany 11 czerwca 1930. — Wilno, Uniwersytet.
- Wilhelm Friedberg**, dr filoz., prof. paleontologii Uniw. Jagiell. — Wybrany 12 czerwca 1931. — Kraków, ul. Kujawska 20.
- Seweryn Krzemieniewski**, dr filoz., prof. anatomji i fizjologii roślin Uniw. Jana Kazimierza we Lwowie. — Wybrany 12 czerwca 1931. — Lwów, ul. Długosza 5.
- Wojciech Rubinowicz**, dr filoz., prof. fizyki teoretycznej Politechniki we Lwowie. — Wybrany 12 czerwca 1931. — Lwów, ul. Nabelaka 22.
- Kazimierz Smoleński**, inżynier-technolog, prof. technologii ogólnej i technologii węglowodanów Politechniki w Warszawie. — Wybrany 12 czerwca 1931. — Warszawa, ul. Koszykowa 75 B.
- Stanisław Sokołowski**, dyplomowany leśnik, prof. leśnictwa Uniw. Jagiell. — Wybrany 12 czerwca 1931. — Kraków, ul. Dietłowska 86, gmach P. K. O.

Karol Bohdanowicz¹, inżynier górniczy, prof. geologii stosowanej Akademii Górniczej w Krakowie. — Wybrany 10 czerwca 1932. — Kraków, Akademia Górnicza. — Warszawa, ul. Polna 64, m. 2.
Władysław Dziewulski², dr filoz., prof. astronomii Uniw. w Wilnie. — Wybrany 10 czerwca 1932. — Wilno, Uniwersytet.

¹ Dane bio-bibliograficzne nie zostały nadesłane.

² Władysław Dziewulski, ur. w Warszawie w r. 1878; ukończył w Warszawie gimnazjum i Wydział matematyczno-fizyczny Uniwersytetu w r. 1901 ze stopniem kandydata. Rok 1902/03 spędził na studiach w Getyndze. Od 1903 r. był asystentem Obserwatorium astronomicznego w Krakowie; uzyskał w Krakowie w r. 1906 stopień doktora filozofii. W r. 1907/09 przebywał w Getyndze jako asystent tamtejszego Obserwatorium. Od 1 października 1909 r. został powołany na stanowisko adjunkta Obserwatorium astronomicznego w Krakowie. W roku 1916 habilitował się z astronomii w Uniwersytecie Jagiellońskim. We wrześniu 1919 r. został powołany do Uniwersytetu wileńskiego. W roku 1920 został mianowany profesorem nadzwyczajnym i dyrektorem Obserwatorium astronomicznego, w r. 1921 profesorem zwyczajnym w Uniwersytecie St. Batorego w Wilnie.

Ogłosił drukiem. A) Prace większe: a) w Rozprawach i Biuletynie Wydz. mat.-przyr. Akad. Umiej. w Krakowie: 1) Wiekowe perturbacje Marsa w ruchu Erosa (to samo w jez. niem. 1906). — 2) Säkulare Marsstörungen in der Bewegung der Planeten: Brucia, Taurinensis, Ingeborg, Occlio, (1907). — 3) Über die Bestimmungen Sonnenbewegung nach der Bravais'schen Methode, (1912). — 4) Über die Bestimmung der Sonnenbewegung, T. II, (1915). — 5) Über die „motus peculiare“ der Sterne, (1915). — 6) Über die Bewegung einiger Sterngruppen, (1915). — 7) Über die Sterngruppe α Lyrae, ϵ Coronae bor., τ Cephei, (1916). — 8) Kritische Bemerkungen über die Sterngruppen, (1916). — 9) Über die Bestimmung der Vertices der Sternbewegungen auf Grund der motus peculiare der Sterne, (1917). — 10) O wyznaczeniu ruchu słońca w przestrzeni, cz. III, (1918). — 11) O zależności swoistych prędkości gwiazd od typu widmowego i absolutnej wielkości gwiazd, (1919). — 12) O pomiarach siły ciężkości na ziemiach polskich. O pomiarach magnetycznych na ziemiach polskich, (1910). — 13) O przebiegu rocznym usłonecznienia w Krakowie, Zakopanem i Lwowie, (Spraw. kom. fizj. Ak. Um. 1917). — 14) Perturbacje wiekowe planety Egeria, wywołane działaniem Marsa, (Spraw. Tow. Nauk. Warsz. 1910). — 15) Über die periodischen Bahnen von Hildatypus, (Astronom. Nachrichten, t. 183). — 16) Photographische Grössen von Sternen in der Nähe des Nordpols. (tamże, t. 198). — 17) Säkulare Störungen des Planeten (13) Egeria unter der Wirkung der acht grossen Planeten, (tamże, t. 200). — 18) Bearbeitung der von Prof. Plassmann aus-

Benedykt Fuliński¹, dr filozofji, prof. zoologii i anatomji porównawczej zwierząt Politechniki we Lwowie. — Wybrany 10 czerwca 1032. — Lwów, ul. hetmana Tarnowskiego 82.

geführten Beobachtungen von „u Hercules“, (tamże, t. 207). — 19) Bestimmung der Polhöhe von Göttingen und der Deklinationen von 375 Zenithsternen, (Abh. Akad. d. Wiss. Göttingen 1911) von K. Schwarzschild und W. Dziwulski. — 20) The determination of apex and vertex from the stars of Boss's „Preliminary General Catalogue“, (Acta Astron. 1926). — 21) On the determination of the solar motion, (Biul. Obser. astr. wileń. 1/II). — 22) O pomiarach zbieżności magnetycznego na ziemiach polskich, (tamże 11/III). — 23) O przebiegu dziennym i rocznym usłonecznienia w Wilnie, (tamże 11/II). — 24) Secular perturbations of the minor planet (887). Alinda, arising from the action of Mars, (tamże 1/IV). — 25) On the systematic motion of stars. I paper, (tamże 1/VI). — 26) On the determination of the vertices from the stars of F, G, K, M types, (tamże 1/VIII). — 27) On the systematic motions of stars. II paper, (tamże 1/VIII). — 28) O przebiegu dziennym i rocznym usłonecznienia w Wilnie, (tamże 11/IV). — 29) On the systematic motions of stars. III paper, (tamże 1/IX). — 30) On the motion of dwarf stars, (tamże 1/X). — 31) On the systematic motions of stars. IV paper, (tamże 1/XI). — 32) O ruchu gwiazd typu widmowego B, (tamże 1/XII). Poza tem uczestniczył w pracy K. Schwarzschild'a: „Aktinometrie der Sterne der B. D. bis zur Grösse 7·5“. Teil B. unter Mitwirkung von B. Meyermann, A. Kohlschütter, O. Birck, W. Dziwulski. (Abhandlungen d. Gesell. d. Wiss. zu Göttingen. Berlin 1912). — Nadto 51 prac, drukowanych w różnych wydawnictwach, głównie w czasopismach „Astronomische Nachrichten“, „Journal des Observateurs“, w wydawnictwie „Biuletyn Obserw. astr. w Wilnie“, „Nauka Polska“.

¹ Benedykt Fuliński, ur. 28 listopada 1881 w Chlebowicach Świrskich. Szkołę średnią ukończył w Stanisławowie. Studja uniwersyteckie odbywał we Lwowie, gdzie uzyskał stopień doktora filozofji w r. 1908. Podejmował wycieczki naukowe do Budapesztu, Pragi, Wiednia, Insbruka, do stacyj nadmorskich Triestu i Villefranche, do Lipska i Berlina, a w okresie powojennym na teren Jugosławji. W r. 1918 habilitował się z zoologii i anatomji porównawczej na Uniwersytecie Jana Kazimierza. W r. 1919 został mianowany nadzwyczajnym, a w roku 1923 zwyczajnym profesorem Politechniki Lwowskiej.

Ważniejsze prace: 1) Über die Bildung der Mitteldarmanlage bei *Phyllodromia* (*Blatta*) *germanica*, wspólnie z prof. Nusbaumem, (Zool. Anzeiger, t. 30). — 2) Beiträge zur embryonalen Entwicklung des Flusskrebse, (Zool. Anzeiger, t. 33). — 3) Zur Entwicklungsgeschichte des Darmdrüsenblattes bei *Grylotalpa vulgaris* Latr.

Józef Paczoski¹, prof. systematyki i geografji roślin Uniw. w Poznaniu. — Wybrany 10 czerwca 1932. — Poznań, ul. Słowackiego 4/6, Zakład systematyki i socjologii roślin.

wspólnie z prof. Nusbaumem, (Zeit. f. wiss. Zoologie, t. 43). — 4) Ein Beitrag zur Embryonalentwicklung der Agelastica alni, (Bul. d. l'Acad. de Sc. d. Cracovie. Sc. Nat. 1910). — 5) Ein Beitrag zur Keimblätterbildung der Araneinen, (tamże 1912). — 6) Die Entwicklungsgeschichte von Dendrocoelum lacteum Oerst. Die erste Entwicklungsphase von Ei bis zur Embryonalpharynxbildung, (tamże 1914). — 7) Materiały do fauny wirków Ziemi Polskich, (Rozprawy i wiadomości z Muzeum im. Dzieduszyckich, t. 1). — 8) O dwuprzelykowości u zarodków Dendrocoelum lacteum Oerst. i wieloprzelykowości u wypławków wogóle, (Kosmos, t. 40). — 9) Die Keimblätterbildung bei Dendrocoelum lacteum Oerst., (Zool. Anzeiger, t. 47). — 10) O wypławkach krynicznych w okolicy Lwowa, (Kosmos, t. 46). — 11) Materiały do fauny wirków Ziemi Polskich. Niektóre wirki Ziemi Sokalskiej, (Spraw. Kom. Fizj. P. A. U., t. 55). — 12) Über die Restitutionsvermögen der Rhabdocoelen, Arch. f. Entwicklmech. d. Org., t. 51). — 13) O rozwoju zawiązków rozrodczych u raka rzecznoego, (Astacus fluviatilis Rond.), (Prace Kom. Mat.-przyr. Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu, t. 1.) — 14) O torebkach łęgowych u gałeczki rogowej (Sphaerium corneum), (Kosmos, t. 50). — 15) Zagadnienie podstawowej tkanki otwórczej u metazoów, (Rozpr. Biolog., t. 3). — 16) Przyczynek do znajomości statocysty małżów, (Arch. Tow. Nauk. we Lwowie, t. 3). — 17) Turbellaria-Wirki, (w podręczniku do zbierania i konserwowania zwierząt pod red. doc. dr Polińskiego, Warszawa 1926). — 18) Kilka szczegółów o organizacji wirka Dalyellia paucispinosa Sekera, (Kosmos, t. 52). — 19) O dwu nowych gatunkach wirków z rodzaju Dalyellia J. Fleming, wspólnie z E. Szy-nalem, (tamże). — 20) Teorja blastejji, (tamże B., t. 52). — 21) Uwagi nad rodzajem wirka Typhloplanella Sekera, (tamże A., t. 53). — 22) Rozmieszczenie geograficzne wypławków krynicznych w paśmie czarnohorskiem na obszarze źródlisk Prutu, (tamże). — Rozwój nauk morfogenetycznych w Polsce w ostatniem pięćdziesięcioleciu (1875—1925), (Jubileuszowy tom Kosmosu). Prócz tego cały szereg notatek naukowych, ogłoszonych w Sprawozdaniach Towarzystwa Naukowego we Lwowie w okresie od r. 1922 do r. 1930. Nadto ogłosił w czasopismach popularno-naukowych, w dziennikach, oraz w podręcznikach szkolnych szereg artykułów z dziejów nauk biologicznych z krytycznym oświetleniem zagadnienia.

¹ Józef Paczoski, ur. 26 listopada 1864 w Białogrodce (Wołyń). Ukończył kurs teoretyczny szkoły rolniczej w Humanu oraz Uniwersytet Kijowski w latach 1888—1894. W latach 1894—1895 był pomocnikiem kustosa ogrodu botanicznego w Petersburgu,

Juljan Tokarski¹, dr filoz., prof. mineralogji i petrografji Politechniki we Lwowie. — Wybrany 10 czerwca 1932. — Lwów, ul. Łyczakowska 9.

1895—1897 asystentem botaniki w Dublanach, w latach 1918—1922 profesorem Politechniki w Chersoniu. W r. 1923 po powrocie do Polski objął kierownictwo rezerwatu w Białowieży, został w r. 1925 mianowany profesorem systematyki i geografji roślin Uniw. w Poznaniu.

Wyczerpujący wykaz ważniejszych prac pomieszczony jest w organie Polskiego Towarzystwa Leśnego „Sylwan“, rocz. XLIX, str. 281—287. Ważniejsze prace są następujące: 1) Stadii rozwitja flory, (Wiest. Jest. Nr 8, 1891). — 2) Metoda klasyfikacji nauk, (Kijów 1891). — 3) Życie gromadne roślin (Wszechświat 1896). — 4) O formacjach i pochodzeniu flory poleskiej, (Pam. Fizjograf., t. XVI). — 5) Flora Polesja, cz. I—III, (Petersburg 1897—1900). — 6) Osnownyja czerty rozwitja flory jugo-zapadnoj Rossii, (Cherson 1910). — 7) Chersonskaja flora, t. 1, (Cherson 1910). — 8) Opisanje rostiteľnosti chersonskoj gubernii, t. 1—3, (Cherson 1915—1927). — 9) Osnovy Fitosocjologii, (Cherson 1921). — 10) Szkice fitosocjologiczne, (Warszawa 1925). — 11) Powstawanie zasiągów, (Las Polski 1925). — 12) Biologiczna struktura lasu, (Sylvan 1928). — 13) Wstęp do fitogenji, (Poznań 1929). — 14) Dwie socjologie (Przeł. socjolog., Poznań 1930/31 i Sylwan 1930). — 15) Lasy Białowieży, (Poznań 1930).

¹ Julian Tokarski, ur. w r. 1883, szkołę średnią ukończył w Stryju. Studja przyrodnicze odbywał w Uniwersytecie lwowskim oraz wiedeńskim. Stopień doktora filozofji uzyskał w r. 1905. Był asystentem przy katedrze mineralogji Uniwersytetu lwowskiego, później profesorem gimnazjalnym w gimnazjum szóstym we Lwowie. Habilitował się z mineralogji i petrografji na Wydziale filozoficznym Uniwersytetu we Lwowie w r. 1914. W roku 1919 mianowany profesorem nadzwyczajnym mineralogji i petrografji w Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie. Od r. 1920 jest profesorem zwyczajnym tych przedmiotów w Politechnice Lwowskiej. Od r. 1925 jest zastępcą profesora tych samych przedmiotów w Uniwersytecie Jana Kazimierza.

Ważniejsze prace: 1) Neue Tatsachen zur vergleichenden Anatomie der Zungenstützorgane der Säugetiere, (Anatom. Anzeiger, t. 25). — 2) O djamentach marmaroskich, (Kosmos, t. 30). — 3) Melanteryt i Keramohalit w karpackich łupkach menilitowych, (tamże). — 4) Przyczynki do znajomości luźnych kryształów gipsu z Dobrzynia, (tamże, t. 34). — 5) Syngenit z Morszyna, (tamże, t. 35). — 6) O szybkości narastania i rozpuszczania kryształów jako zjawisku odwracalnem, wspólnie z prof. Tołłoczka, (Kosmos, t. 35) — oraz też po

Mieczysław Wolfke¹, dr filoz., prof. fizyki doświadczalnej Poli-

niemiecku, (Bull. de l'Acad. des Sciences de Cracovie 1910). — 7) Beiträge zur Petrographie des Sichota-Alin, (tamże 1912). — 8) Parageneza soli kamiennej, gipsu i syngenitu, (Kosmos, t. 38). — 9) Lakkolit z Cerro de Cacheuta w Argentynie, (Arch. Tow. Nauk. Lwów, Dz. II, t. II). — 10) Less powiatu sokalskiego, (Kosmos, t. 40). — 11) Rozbiory chemiczne krystalicznych skał tatrzańskich i wołyńskich w projekcie Beckiego, (tamże, t. 40). — 12) O glinie nawianej Sokalszczyzny i Podola, (Rozpr. i Wiadom. z Muzeum Dieuduszyczych, t. II). — 13) Z petrografji Sichota-Alinu, (Kosmos, t. 43/44). — 14) Kilka uwag w sprawie rozwoju przemysłu cementowego w Polsce, (Przem. Chem. nr 2). — 15) O solankach w okolicy Mrzygłodu pod Sanokiem, (Kosmos, t. 46). — 16) Maferjały do znajomości glin polskich, (tamże). — 17) O skale magnetycznej odkrytej w Górach Świętokrzyskich, (tamże). — 18) Kryształy w promieniach Roentgena, (Kosmos, t. 48). — 19) O fosforytach polskiego Podola, (Przem. Chem., t. VII). — 20) O fosforytach okolic Niezvisk nad Dniestrem, (Przem. Chem., t. VII). — 21) Uwagi o Rosenbuscha regule „Kolejności krystalizacji minerałów w magmie“, (Kosmos, t. 50). — 22) Granit z Kościelca Małego w Tatrach, (tamże). — 23) Über cenomane Phosphatlagerstätten im Dnjestrgebiet des polnischen Podoliens. (Tscherm. Miner. u. Petrogr. Mitt., t. 38). — 24) Uwagi w sprawie skały magnetycznej odkrytej w Górach Świętokrzyskich, (Arch. Tow. Nauk. Lwów., t. 4) — 25) Granit z Granatów w Tatrach, (tamże). — 26) Próba syntezy dotychczasowych wyników badań petrograficznych granitu tatrzańskiego, (Kosmos, t. 51). — 27) Problem fosforu w Polsce, (Kosmos, t. 52). — 28) Przyczynek do znajomości polskich fosforytów, (Przem. Chem., t. 11). — 29) Opad tajemniczego pyłu w Polsce w dniach 26—27 kwietnia, (Kosmos B., t. 53). — 30) O sanidynie w Berestowcu na Wołyniu, (Kosmos, t. 53). — 31) Beiträge zur Petrographie des Słucz- und Horyń-Gebietes in Polen, (Mineral. und Petrog. Mitt., t. 40). — 32) Zagadnienia petrografji skał osadowych w związku z badaniami geologicznymi w Karpatach, (Pam. I. Zjazdu Geolog.-Naft.). — 33) The Analysis of Diluvial Silt from the immediate Environment of the Rhinoceros Found in Starunia, (Bull. de l'Acad. Polon. des Scien. et des Lettr. 1930). — Analiza ilu dyluwjalnego z bezpośredniego otoczenia nosorożca znalezionej w Staruni, (Rozpr. Wydz. matem.-przyr. P. A. U., t. 70 B). — 34) Zagadnienie fosforytów niezviskich, (Kosmos, t. 56). — 35) Nowe mikroskopowo-chemiczne analizy fosforytów okolic Grodna, (Bull. de l'Acad. Polon. des Scien. et des Lettres 1932). — 36) Petrografja, Podręcznik dla stud. szkół akad., (Lwów 1928).

¹ Mieczysław Władysław Wolfke, ur. d. 29 maja 1883 r. w Łasku z Piotrkowskiej. Po ukończeniu szkoły realnej w Sosnowcu

techniki w Warszawie. — Wybrany 10 czerwca 1932. — Warszawa, ul. Koszykowa 75, gm. A, m. 14.

studjował nauki matematyczno-fizyczne na uniwersytetach w Leodjum i w Paryżu, a następnie we Wrocławiu, gdzie w r. 1910 uzyskał dyplom doktora filozofji, poczem zajmował stanowisko współpracownika naukowego Zakładów Optycznych „Carl Zeiss“ w Jenie, a następnie starszego asystenta przy Zakładzie Fizycznym Politechniki w Karlsruhe. W roku 1913 otrzymał veniam legendi na Politechnice Zuryskiej, a w rok później na Uniwersytecie Zuryskim. W roku 1920 został powołany przez Uniwersytet Warszawski na katedrę zwyczajną fizyki teoretycznej; nie mogąc wówczas powrócić do kraju, katedry tej nie objął i powrócił dopiero w r. 1922 na stanowisko profesora zwyczajnego fizyki i kierownika Zakładu Fizycznego I. Politechniki Warszawskiej.

Ważniejsze prace: 1) Über die Abbildung eines Gitters bei künstlicher Begrenzung, (Ann. d. Phys. 1911). — 2) ber die Abbildung eines Gitters bei asymmetrischer Ablendung, (tamże 1912). — 3) Zastosowanie teorii Abbego do siatki dyfrakcyjnej, (Prace mat.-fiz. 1912). — 4) Über die Abbildung eines durchlässigen Gitters, (Ann. d. Phys. 1912). — 5) Zur Abbildung eines durchlässigen Gitters, (tamże 1912) — 6) Über eine neue Metallampflampe mit weissen Licht, (E. T. Z. 1912). — 7) Allgemeine Abbildungstheorie selbstleuchtender und nichtselbstleuchtender Objekte, (Ann. d. Phys. 1912). — 8) Über die Abbildung eines Gitters ausserhalb der Einstellenebene, (tamże 1913). — 9) Ogólna teoria obrazów optycznych, (Wiad. fiz.-mat. 1913). — 10) Nowa lampa kwarcowa o białem świetle, (Przeegl. Techn. 1913). — 11) O powstawaniu obrazów optycznych w mikroskopie, (Prace mat.-fiz. 1913). — 12) Sur l'ionisation spontanée des gaz en vase clos, (Le Rad. 1913), — 13) Über eine Verknüpfung des Sommerfeldschen Wirkungsprinzips mit der Planckschen Quantentheorie, (Phys. ZS. 1915). 14) Über Strahlungseigenschaften des Debyeschen Modells eines Wasserstoff-Moleküls, (tamże 1916). — Über Schwärzungsparabeln der Kanalstrahlen auf Trockenplatten, (tamże 1917). — 16) Eine Solarisationsmethode zur Messung der Zerstreuung der Kanalstrahlen, (Verh. d. D. Phys. G. 1917). — 17) Über eine neue Sekundärstrahlung der Kanalstrahlen, (Phys. ZS. 1917). — 18) Über eine neue Quarzlampe, (Verh. d. D. Phys. Ges. 1917). — 19) Weitere Versuche über eine durchdringende Sekundärstrahlung der Kanalstrahlen, (Phys. ZS. 1918). — 20) Zur Quantentheorie des Viellinienspektrums des Wasserstoffes, (tamże 1920). — 21) Über die Möglichkeit der optischen Abbildung von Molekulargitter, (tamże 1920). — 22) Einsteinsche Lichtquanten und räumliche Struktur der Strahlung, (tamże 1921). — 23) Spannungsmessungen am Teslatransformator, (tamże 1923). — 24) Wysokie napięcia transformatora Tesli, (Przeegl. Techn. 1923). — 25) Zasady

b) *Zagraniczni.*

Jerzy Bohn, prof. Collège de France w Paryżu. — Wybrany 15 czerwca 1923. — Paris, rue Cuvier, Faculté des Sciences.

Karol Pérez, prof. zoologii w Sorbonie. — Wybrany 8 czerwca 1928. Paris IVe, 1 rue Victor Cousin.

Jerzy Bouligand, prof. mechaniki i matematyki Uniw. w Poitiers. — Wybrany dnia 7 czerwca 1929. — Poitiers, Université.

Bogumił Bydżowski, prof. matematyki Uniw. Czeskiego w Pradze. — Wybrany 11 czerwca 1930. — Praha II, ul. Karlova 2.

Feliks Mesnil, szef oddziału Instytutu Pasteura w Paryżu. — Wybrany 11 czerwca 1930. — Paris XV, 25 rue Dutot, Institut Pasteur.

teorii ciepła, (Warszawa, Książnica-Atlas 1924). — 26) On the dielectric constant of liquid helium, (wspólnie z H. Kamerlingh Onnesem, Proc. Akad. Amsterdam 1924). — 27) On the dielectric constants of liquid and solid hydrogen, (wspólnie z H. Kamerlingh Onnesem, tamże 1924). — 28) On the change of the dielectric constant of liquid helium with the temperature, (wspólnie z W. H. Keesomem, tamże 1927). — 29) Two different liquid states of helium, (wspólnie z H. W. Keesomem, tamże 1927). — 30) Sur la constante diélectrique des gaz liquéfiés et solidifiés aux basses températures, (Rapp. Ve Congr. Int. du Froid, Rome 1928). — 31) Über den Assoziationsgrad in flüssigen Dielektrika, (Phys. ZS. 1928). — 32) New measurements about the way in which the dielectric constant of liquid helium depends on the temperature, (wspólnie z W. H. Keesomem, Proc. Akad. Amsterdam 1929). — 33) Über die positive Emission des Palladiums, (wspólnie z J. Rolińskim, Phys. ZS. 1929). — 34) Eine neue Deutung der Gesetzmässigkeiten des radioaktiven Zerfalls, (tamże 1929). — 35) Über die mehrfache Assoziation in flüssigen Dielektrika, (tamże 1930). — 36) Teorja asocjacji w ciekłych dielektrykach, (Sprawozd. i Prace Polsk. Tow. Fiz. 1930). — 37) O dwóch różnych modyfikacjach ciekłego eteru etylowego, (wspólnie z J. Mazurem, tamże 1931). — 38) Polaryzacja i asocjacja eteru etylowego w zależności od temperatury, (wspólnie z J. Mazurem, tamże 1931). — 39) Über zwei verschiedene Flüssigkeitszustände, (wspólnie z J. Mazurem, ZS. f. Phys. 1932). — 40) O dwóch różnych modyfikacjach ciekłego dwusiarczku węgla, (wspólnie z J. Mazurem, Acta Phys. Pol. 1932). — 41) O dwóch różnych modyfikacjach ciekłego nitrobenzolu, (wspólnie z J. Mazurem, tamże 1932). — 42) O własnościach optycznych nitrobenzolu w okolicy jego punktu przemiany, (wspólnie z S. Ziemeckim, tamże 1932).

Michał Petrović, prof. matematyki Uniw. w Belgradzie. — Wybrany 11 czerwca 1930. — Beograd, 22 Kosančićev-Venac.

Marja Józef Kampé de Férriet, prof. matematyki Uniw. w Lille. — Wybrany 12 czerwca 1931. — Lille, 16 rue des Jardins.

IV. Wydział lekarski.

a) *Krajowi.*

Wincenty Arnold, dr medycyny, em. prymarjusz państw. szpitala we Lwowie. — Lwów, ul. Krasieńskiego 11.

Marjan Franke, dr medycyny, prof. patologii ogólnej i doświadczalnej Uniw. we Lwowie. — Lwów, ul. Wałowa 29.

Henryk Lubieniecki, dr medycyny, prof. diagnostyki i terapii ogólnej Uniw. w Poznaniu. — Poznań, Górna Wilda 89.

Jerzy Modrakowski, dr medycyny, prof. farmakologii Uniw. w Warszawie. — Warszawa, ul. Brzozowa 12, m. 18.

Franciszek Groër, dr medycyny, prof. pedjarji Uniw. we Lwowie. — Wybrany 12 czerwca 1931. — Lwów, ul. Senatorska 5.

Jan Olbrycht, dr medycyny, prof. medycyny sądowej Uniw. Jagiell. — Wybrany 1 czerwca 1931. — Kraków, ul. Szpitalna 42.

Leon Padlewski, dr medycyny, prof. mikrobiologii lekarskiej Uniw. w Poznaniu. — Wybrany 12 czerwca 1931. — Poznań, ul. Wrocławska 28/29.

Jakób Parnas, dr filoz., prof. chemji lekarskiej Uniw. Jana Kazimierza we Lwowie. — Wybrany 12 czerwca 1931. — Lwów, ul. Supińskiego 11a.

Hilary Schramm, dr medycyny, prof. chirurgji Uniw. Jana Kazimierza we Lwowie. — Wybrany 12 czerwca 1931. — Lwów, ul. Kraszewskiego 19a.

Mściwój Semerau-Siemianowski¹, dr medycyny, prof. chorób wewnętrznych Uniw. w Warszawie. — Wybrany 12 czerwca 1931. Warszawa, Żórawia 4a, m. 12.

Michalina Stefanowska, dr zoologii, prof. fizjologii układu nerwowego i narzędzi zmysłów Uniw. w Poznaniu. — Wybrana 12 czerwca 1931. — Poznań, Uniwersytet.

Kazimierz Karaffa-Korbutt¹, dr medycyny, prof. higieny Uniw. w Wilnie. — Wybrany 10 czerwca 1932. — Wilno, Uniwersytet.

ZMARLI.

Bolesław Erzepki, dr filoz., konserwator zbiorów Muzeum Mielżyńskich w Poznaniu — członek korespondent krajowy Wydziału filologicznego od r. 1904 — zmarł w Poznaniu dnia 28 marca 1932 r.

Edward Flatau, dr medycyny, ordynariusz szpitala — członek czynny krajowy Wydziału lekarskiego — zmarł w Warszawie dnia 8 czerwca 1932.

Jan Czubek, em. profesor gimnazjalny — członek czynny krajowy Wydziału filologicznego od r. 1918, członek korespondent krajowy tego Wydziału od r. 1912 — zmarł w Krakowie dnia 15 lipca 1932 r.

Seweryn Sterling, dr medycyny, ordynariusz szpitala im. Poznańskich w Łodzi — członek korespondent krajowy Wydziału lekarskiego od r. 1931 — zmarł w Łodzi dnia 6 sierpnia 1932 r.

¹ Kazimierz Waclaw Karaffa-Korbutt, ur. 26 kwietnia 1878 r. w Lepińsku (połud. Syberja). Ukończył gimnazjum w Taszkencie oraz Uniwersytet w Petersburgu, gdzie po ukończeniu Akademii Lekarskiej otrzymał w r. 1906 dyplom lekarski. W r. 1908 uzyskał stopień doktora medycyny. W latach 1911, 1913 i 1914 przebywał na studiach zagranicą w Paryżu, Berlinie, w Halle, Dreźnie. W r. 1914 habilitował się w Akademii Lekarskiej w Petersburgu, gdzie w r. 1916 mianowany został kierownikiem katedry higieny. W r. 1918 został profesorem zwyczajnym higieny w Instytucie Heleny Pawłówny, w r. 1919 objął również katedrę higieny zawodowej w Instytucie Technologicznym. W r. 1921 mianowany profesorem nadzwyczajnym higieny w Uniwersytecie Jagiellońskim, w r. 1922 profesorem zwyczajnym higieny w Wilnie. W r. 1927 otrzymawszy stypendjum Rockefellera odbył podróż naukową po Anglii, Francji, Szwajcarii, Włoszech i Austrii.

Bibliografia ważniejszych prac, dochodzących do liczby 124 rozpraw i artykułów, mieści się w księdze pamiątkowej Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie, str. 469—472.

Jan Zaleski, dr filoz., profesor chemji farmaceutycznej Uniwersytetu warszawskiego — członek korespondent krajowy Wydziału matematyczno-przyrodniczego od r. 1921 — zmarł w Warszawie dnia 22 sierpnia 1932 r.

Karol Ernest Muka, dr filoz., em. wicedyrektor gimnazjum w Freibergu Saskim — członek czynny zagraniczny Wydziału filologicznego — zmarł w Budziszynie dnia 10 października 1932 r.

Konstanty Janicki, dr filoz., profesor zoologii Uniwersytetu w Warszawie — członek czynny krajowy Wydziału matematyczno-przyrodniczego od r. 1930, członek korespondent krajowy tego Wydziału od r. 1919 — zmarł w Warszawie dnia 25 października 1932 r.

KOMISJE, KOMITETY I ZAKŁADY NAUKOWE.

I. Wydział filologiczny.

1. Komisja historii sztuki.

Przewodniczący: Stanisław Tomkiewicz ¹⁾.

Sekretarz: Zbigniew Bocheński.

Członkowie:

Władysław Abraham (Lwów)	Ferdynand Bostel (Lwów)
Zofja Ameisenowa	Ks. Henryk Brzuski (Włocławek)
Włodzimierz Antoniewicz (Warszawa)	Kazimierz Buczkowski
Karol Badecki (Lwów)	Adam Chmiel
Oswald Balzer (Lwów)	Aleksander Czołowski (Lwów)
Zygmunt Batowski (Warszawa)	Ludwik Œwikliński (Poznań)
Ludwik Bernacki (Lwów)	Jan Dąbrowski
Zbigniew Bocheński	Włodzimierz Demetrykiewicz
Adam Bochnak	Ks. Szczęsny Dettloff (Poznań)
	Tadeusz Dobrowolski (Katowice)
	Jerzy Dobrzycki

¹⁾ Niewymienionię miejsca oznacza Kraków.

Ks. Jan Fijałek
Kazimiera Furmankiewiczówna
Stanisław Gąsiorowski
Mieczysław Gębarowicz (Lwów)
Ks. Michał Godlewski
Marjan Gumowski (Poznań)
Zdzisław Jachimiecki
Marja Jarosławiecka - Gąsio-
rowska
Stefan Komornicki
Feliks Kopera
Władysław Kozicki (Lwów)
Ks. Tadeusz Kruszyński
Eugenjusz Kucharski (Lwów)
Alfred Lauterbach (Warszawa)
Leonard Lepczy
Tadeusz Mańkowski (Lwów)
Kazimierz Michałowski (War-
szawa)
Wojśław Molé
Marjan Morełowski (Wilno)

Józef Muczkowski
Juljan Pagaczewski
Nikodem Pajzderski (Poznań)
Fryderyk Papée
Leon Piniński (Lwów)
Władysław Podlacha (Lwów)
Witold Rubczyński
Stanisława Sawicka (Warszawa)
Władysław Semkowicz
Oskar Sosnowski (Warszawa)
Władysław Stroner (Lwów)
Tadeusz Stryjeński
Tadeusz Szydłowski
Adolf Szyszko-Bohusz
Stanisław Świerż-Zaleski
Wład. Tatariewicz (Warszawa)
Stanisław Tomkowicz
Mieczysław Treter (Warszawa)
Michał Walicki (Warszawa)
Michał Witanowski (Piotrków)
Stanisław Witkowski (Lwów)

2. Komisja językowa.

Przewodniczący: Jan M. Rozwadowski.

Zastępca Przewodniczącego: Kazimierz Nitsch.

Sekretarz: Henryk Oesterreicher.

Członkowie :

Stanisław Bąk (Mikołów)
Tytus Benni (Warszawa)
Eryk Berneker (Monachjum)
Wilhelm Bruchnalski (Lwów)
Aleksander Brückner (Berlin)
Olgierd Chomiński (Wilno)
Ludwik Cwikiński (Poznań)
Witold Doroszewski (Warszawa)
Henryk Gaertner (Lwów)

Jan Janów (Lwów)
Piotr Jaworek
Adam Kleczkowski (Poznań)
Zenon Klemensiewicz
Edward Klich (Poznań)
Erwin Koschmieder (Wilno)
Tadeusz Kowalski
Ks. Stanisław Koźmierowski
(Winna Góra)

Adam Antoni Kryński (Warszawa)

Eugenjusz Kucharski (Lwów)

Stefan Kulbakin (Belgrad)

Władysław Kuraszkiwicz

Jerzy Kuryłowicz (Lwów)

Tadeusz Lehr-Spławiński

Mieczysław Małecki

Antoni Meillet (Paryż)

Józef Mikkola (Helsinki)

Tadeusz Milewski

Kazimierz Moszyński

Ernest Muka (Budziszyn)

Eino Nieminen (Helsinki)

Kazimierz Nitsch

Antonina Obrębska

Henryk Oesterreicher

Jan Otrębski (Wilno)

Holger Pedersen (Kopenhaga)

Kazimierz Piekarski (Warszawa)

Stanisław Ptaszycki (Warszawa)

Jan M. Rozwadowski

Mikołaj Rudnicki (Poznań)

Jan Safarewicz (Wilno)

Stanisław Słoński (Warszawa)

Ignacy Stein (Poznań)

Zdzisław Stieber

Stanisław Szober (Warszawa)

Antoni Smieszek (Poznań)

Halina Świdorska-Koneczna (Warszawa)

Witold Taszycki (Lwów)

Adam Tomaszewski (Poznań)

Tore Torbiörnsson (Upsala)

Henryk Ułaszyn (Poznań)

Stanisław Wędkiewicz

Helena Willman-Grabowska

Stanisław Witkowski (Lwów)

Juljusz Zborowski (Zakopane)

Jan Ziłyński

3. Komisja historii literatury polskiej.

Przewodniczący: Ignacy Chrzanowski.

Zastępca Przewodniczącego: Stanisław Tomkowicz.

Dyrektor Wydawnictw: Stanisław Kot.

Sekretarz: Franciszek Bielak.

Członkowie:

Stanisław Adamczewski (Warszawa)

Karol Badecki (Lwów)

Ludwik Bernacki (Lwów)

Franciszek Bielak

Aleksander Birkenmajer

Michał Bobrzyński (Garby)

Wacław Borowy (Warszawa)

Mieczysław Brahmmer

Wilhelm Bruchnalski (Lwów)

Jan Bystrzycki

Adam Chmiel

Ignacy Chrzanowski

Isak Collijn (Stockholm)

Stanisław Cywiński (Wilno)

Stefan Demby (Warszawa)

Samuel Dickstein (Warszawa)

Aureli Drogoszewski

Stanisław Estreicher
Ks. Jan Fijałek
Władysław Folkierski
Henryk Galle (Warszawa)
Monika Gardner (Londyn)
Tadeusz Grabowski (Poznań)
Tad. Stanisław Grabowski
(Rio de Janeiro)
Bronisław Gubrynowicz (War-
szawa)
Wiktor Hahn (Lublin)
Mieczysław Hartleb (Lwów)
Ferdynand Hoesick (Warszawa)
Michał Janik
Ludwik Kamykowski (Lwów)
Juljusz Kleiner (Lwów)
Kazimierz Kolbuszewski (Wilno)
Stefan Kołaczkowski
Feliks Koneczny (Wilno)
Feliks Kopera
Gabrjel Korbut (Warszawa)
Stanisław Kościałkowski (Wilno)
Stanisław Kossowski (Lwów)
Stanisław Kot
Manfred Kridl (Warszawa)
Ad. Antoni Kryński (Warszawa)
Juljan Krzyżanowski (Ryga)
Eugenjusz Kucharski (Lwów)
Jan Lachs
Stanisław Lam (Warszawa)
Leonard Lepszy
Stanisław Lempicki (Lwów)
Maurycy Mann (Warszawa)
Mikołaj Mazanowski
Ks. Kazimierz Miaskowski
(Wierchosławice)
Henryk Mościcki (Warszawa)

Kazimierz Nitsch
Georg Rapall Noyes (Berkeley)
Kazimierz Piekarski (Warszawa)
St. Pietraszkiewiczówna (Wilno)
Stanisław Pigoń
Mieczysław Piszczkowski
(Lwów)
Leon Płoszewski (Warszawa)
Roman Pollak (Poznań)
Franc. Pułaski (Paryż)
Stanisław Ptaszycki (Warszawa)
Marjan Reiter (Warszawa)
Witold Rubczyński
Aleksander Semkiewicz (Lwów)
Tadeusz Sinko
Zofja Gąsiorowska-Szmydtowa
(Warszawa)
Stanisław Szpotański (War-
szawa)
Zygmunt Szweykowski (War-
szawa)
Marjan Szyjkowski (Praga)
Stanisław Tomkowicz
Henryk Trzpis (Bochnia)
Stanisław Turowski (Zako-
pane)
Józef Ujejski (Warszawa)
Zygm. Wasilewski (Warszawa)
Stanisław Wasylewski (Poznań)
Stefan Vrtel-Wierezyński
(Poznań)
Stanisław Windakiewicz
Kaz. Wóycicki (Warszawa)
Zygmunt L. Zaleski (Paryż)
Stanisław Zathej
Marjan Zdziechowski (Wilno)
Henryk Życzynski (Lublin)

4. Komisja filologiczna.

Przewodniczący: Leon Sternbach.

Zastępca Przewodniczącego: Tadeusz Sinko.

Sekretarz: Seweryn Hammer.

Redaktor »Meletemata Patristica«: Leon Sternbach.

Redaktor »Archiwum Filologicznego«: Seweryn Hammer.

Członkowie:

Marjan Auerbach (Lwów)	Jan Oko (Wilno)
Stanisław Bednarski	Jan Pelczar
Michał Bogucki	Stanisław Pileh (Lwów)
Edmund Bulanda (Lwów)	Ludwik Piotrowicz
Bogusław Butrymowicz	Mieczysław Popławski (Lublin)
Władysław Chodaczek (Lwów)	Gustaw Przychocki (Warszawa)
Franciszek Chowaniec	Artur Rappaport (Lwów)
Konstanty Chyliński (Lwów)	Joachim Reinhold
Ludwik Ćwikliński (Poznań)	Jan M. Rozwadowski
Bronisław Daniec	Stanisław Rzepiński
Karol Dąbrowski (Warszawa)	Jan Sajdak (Poznań)
Józef Dziech (Poznań)	Jerzy Schnayder
Wiktor Hahn (Lublin)	Stanisław Seliga (Warszawa)
Seweryn Hammer	Tadeusz Sinko
Michał Jezienicki (Stanisławów)	Stanisław Skimina
Jan Kopacz (Lwów)	Franciszek Smolka (Lwów)
Stanisław Kot	Stefan Srebrny (Wilno)
Adam Krokiewicz (Warszawa)	Karol Stach
Jerzy Krókowski (Dąbrowa Górnicza)	Leon Sternbach
Kazimierz Feliks Kumaniecki	Stanisław Stroński (Warszawa)
Tadeusz Lewicki (Lwów)	Wincenty Śmiałek (Lwów)
Franciszek Nagórzański (Lwów)	Aleksander Turyn (Warszawa)
Wincenty Ogrodziński	Stanisław Wędkiewicz
	Józef Winkowski
	Stanisław Witkowski (Lwów)

5. Komisja orientalistyczna.

Przewodniczący: Jan M. Rozwadowski.

Zastępca Przewodniczącego: Kazimierz Nitsch.

Sekretarz: Tadeusz Kowalski.

Członkowie:

Ks. Józef Archutowski
Ks. Józef Bromski (Warszawa)
Denzel Carr (Lejda)
Jan Czekanowski (Lwów)
Ks. Bohdan Dawidowicz
(Lwów)
Włodzimierz Demetrykiewicz
Ignacy Gelb (Chicago)
Joachim Hirschberg (Często-
chowa)
Jan Jaworski (Warszawa)
Ks. Aleksy Klawek (Lwów)
Władysław Kotwicz (Lwów)
Tadeusz Kowalski
Dawid Künstlinger
Jerzy Kuryłowicz (Lwów)
Ks. Wilhelm Michalski (War-
szawa)
Kazimierz Nitsch

Ks. Paweł Nowicki (Wilno)
Edward Piekarski (Leningrad)
Stefan Przeworski (Warszawa)
Jan M. Rozwadowski
Stanisław Schayer (War-
szawa)
Mojżesz Schorr (Warszawa)
Eugenjusz Słuszkiewicz (Lwów)
Stefan Stasiak (Lwów)
Leon Sternbach
Seraja Szapszał (Wilno)
Jakób Szynkiewicz (Wilno)
Antoni Śmieszek (Poznań)
Juljan Talko Hryncewicz
J. Wajnberg (Warszawa)
Helena z Grabowskich Willma-
nowa
Ananjasz Zajączkowski (War-
szawa)

6. Słownik staropolski.

Redaktor: Kazimierz Nitsch.

Pomocnik: Henryk Oesterreicher.

(wspólnie z Wydziałem historyczno-filozoficznym).

7. Komitet Słownika łaciny średniowiecznej w Polsce.

Przewodniczący: Ks. Jan Fijałek.

Sekretarz: Ludwik Piotrowicz.

Członkowie: Adam Chmiel, Leon Sternbach.

8. Komitet Biblioteki pisarzy polskich.

Przewodniczący: *Vacat.*

Sekretarz: *Vacat.*

Członkowie: z Wydziału filologicznego: Ignacy Chrzanowski, Stanisław Łempicki (Lwów); z Wydziału historyczno-filozoficznego: Stanisław Estreicher, Stanisław Kutrzeba.

II. Wydział historyczno-filozoficzny.

1. Komisja historyczna.

Przewodniczący i Dyrektor zbiorów i wydawnictw: Ks. Jan Fijałek,

Zastępca Przewodniczącego: Władysław Semkowicz.

Sekretarz: Jan Dąbrowski.

Członkowie:

Władysław Abraham (Lwów)
Stan. Arnold (Warszawa)
Oswald Balzer (Lwów)
Eugenjusz Barwiński (Lwów)
Leon Białkowski (Lublin)
Michał Bobrzyński (Garby)
Władysław Bogatyński
Ferdynand Bostel (Lwów)
W. A. Bruchnalski (Lwów)
Franciszek Bujak (Lwów)
Adam Chmiel
Kazimierz Chodynicki (Wilno)
Ludwik Ćwikliński (Poznań)
Aleksander Czołowski (Lwów)
Jan Dąbrowski
Bronisław Dembiński (Poznań)
Adrian Divéky (Warszawa)
Edmund Długopolski
Kazimierz Dobrowolski
Franciszek Duda

Józef Feldman
Ks. Jan Fijałek
Ks. Michał Godlewski
Olgiert Górka (Warszawa)
Roman Grodecki
Oskar Halecki (Warszawa)
Marceli Handelsman (Warszawa)
Kazim. Kaczmarczyk (Poznań)
Witold Kamieniecki (Warszawa)
Stanisł. Kętrzyński (Warszawa)
Emil Kipa (Hamburg)
Abdon Kłodziński
Adam Kłodziński
Ludwik Kolankowski (Warszawa)
Feliks Koneczny
Władysław Konopczyński
Stan. Kościółkowski (Wilno)
Stanisław Kot
Zofja Kozłowska-Budkowa
Eugenjusz Kucharski (Lwów)

Marjan Kukiel
Edward Kuntze
Tadeusz Kupczyński (Warszawa)
Stanisław Kutrzeba
Ks. Jan Kwolek (Przemyśl)
Leonard Lepszy
Marjan Łodyński (Warszawa)
Tadeusz Manteuffel (Warszawa)
Emil Teofil Modelski (Lwów)
Czesław Nanke (Lwów)
Fryderyk Papée
Alfons Parczewski (Wilno)
Henryk Paszkiewicz (Warszawa)
Bron. Pawłowski (Warszawa)
Ludwik Piotrowicz
Feliks Pohorecki (Poznań)
Helena Polackówna (Lwów)

Stefan Pomarański (Warszawa)
Stanisław Ptaszycki (Warszawa)
Władysław Semkowicz
Adam Skalkowski (Poznań)
Mieczysław Skibiński
Wacław Sobieski
Adam Szelański (Lwów)
Wacław Tokarz (Warszawa)
Kazimierz Tymieniecki (Poznań)
Kazimierz Tyszkowski (Lwów)
Adam Vetulani
Tadeusz Wałek-Czernecki (Warszawa)
Zygmunt Wojciechowski (Poznań)
Stanisław Windakiewicz
Stanisław Zajęczkowski (Wilno)
Stanisław Zakrzewski (Lwów)

Komitet Ekspedycji Rzymskiej.

Przewodniczący: Ks. Jan Fijałek.

Członkowie: Władysław Abraham (Lwów), Jan Dąbrowski, Stanisław Kutrzeba, Władysław Semkowicz, (dla działu historii sztuki także) Stanisław Tomkowicz.

2. Komisja prawnicza.

Przewodniczący: Stanisław Wróblewski.

Dyrektor zbiorów i wydawnictw: Stanisław Kutrzeba.

Sekretarz: Adam Krzyżanowski.

Członkowie:

Władysław Abraham (Lwów)
Oswald Balzer (Lwów)
Michał Bobrzyński (Garby)
Franciszek Bossowski
(Wilno)

Stanisław Bukowiecki (Warszawa)
Józef Buzek (Warszawa)
Marceli Chlamtacz (Lwów)
Edward Dubanowicz (Warszawa)

Tadeusz Dziurzyński
Stanisław Estreicher
Ks. Jan Fijałek
Marceli Handelsman (Warszawa)
Henryk Konic (Warszawa)
Antoni Kostanecki (Warszawa)
Adam Krzyżanowski
Kazimierz Kumaniecki
Stanisław Kutrzeba
Zygmunt Lisowski (Poznań)

Juljan Makarewicz (Lwów)
Antoni Peretiatkowicz
(Poznań)
Michał Rostworowski
Jan Rutkowski (Poznań)
Roman Rybarski (Warszawa)
Józef Siemieński (Warszawa)
Stanisław Wróblewski
Władysław Wróblewski (Warszawa)
Fryderyk Zoll

3. Komisja historii filozofji polskiej.

Przewodniczący: Witold Rubeżyński.

Zastępca Przewodniczącego: Kazimierz Twardowski.

Sekretarz: Ks. Konstanty Michalski.

Członkowie:

Szymon Askenazy (Warszawa)
Aleksander Birkenmajer
Wilhelm Bruchnalski (Lwów)
Jan St. Bystróż
Ludwik Chmaj
Ignacy Chrzanowski
Zofja Daszyńska-Golińska (Warszawa)
Samuel Dickstein (Warszawa)
Ks. Jan Fijałek
Tadeusz Garbowski
Wojciech Gielecki
Stanisław Gołąb
Tadeusz Grabowski (Poznań)
Stefan Harassek
Władysław Heinrich
ks. Tadeusz Jachimowski (Warszawa)
Marjan Heitzman

Stanisław Kot
Eugenjusz Kucharski (Lwów)
Jan Łukasiewicz (Warszawa)
Ks. Konstanty Michalski
Ignacy Myślicki (Warszawa)
Antoni Peretiatkowicz
(Poznań)
Stanisław Pigoń
Zenon Przesmycki (Warszawa)
Jan M. Rozwadowski
Witold Rubeżyński
Tadeusz Sinko
Michał Sobeski (Poznań)
Marjan Szyjkowski (Praga)
Wład. Tatarkiewicz (Warszawa)
Kazimierz Twardowski (Lwów)
Józef Ujejski (Warszawa)
Mścisław Wartenberg (Lwów)
Wiktor Wąsik (Warszawa)

Stanisław Windakiewicz
Władysław Witwicki (Warszawa)

O. Adam Woroniecki (Rzym)
Adam Wrzosek (Poznań)
Adam Żółtowski (Poznań)

4. Komisja historii wojskowości w Polsce.

Przewodniczący: Jan Dąbrowski.

Sekretarz: Karol Piotrowicz.

Członkowie:

Franciszek Bujak (Lwów)
Adam Chmiel
Jan Dąbrowski
Marceli Handelsman (Warszawa)
Antoni Hniłko (Warszawa)
Władysław Konopczyński
Marjan Kukiel
Stanisław Kutrzeba
Otto Laskowski (Warszawa)
Marjan Łodyński (Warszawa)

Bronisław Gembarzewski (Warszawa)
Roman Grodecki
Bronisław Pawłowski (Warszawa)
Karol Piotrowicz
Jan Rutkowski (Poznań)
Władysław Semkowicz
Adam Skałkowski (Poznań)
Juljan Stachiewicz (Warszawa)
Wacław Tokarz (Warszawa)
Adam Wolański
Stanisław Zakrzewski (Lwów)

5. Komitet Historji Śląska do XIV wieku.

Przewodniczący: Stanisław Kutrzeba.

Sekretarz: Kazimierz Dobrowolski.

Członkowie: Jan Dąbrowski, ks. Jan Fijałek, Roman Grodecki, Silvio Mikucki, Władysław Semkowicz, Zygmunt Wojciechowski.

6. Komitet dla wydawnictwa „Źródła do dziejów życia umysłowego Polski w dobie humanizmu (Stosunki z zagranicą)”.

a) Z Wydziału filologicznego: Ignacy Chrzanowski, Stanisław Kot, Stanisław Windakiewicz.

b) Z Wydziału histor.-filozoficznego: ks. Jan Fijałek, Stanisław Kutrzeba.

7. Komitet wydania dzieł Arystotelesa w tłumaczeniu polskim.

Przewodniczący: Władysław Heinrich.

Redaktorowie: ks. Konstanty Michalski i Seweryn Hammer.

8. Komitet dla uczczenia 400-ej rocznicy urodzin Stefana Batorego.

Przewodniczący: Stanisław Kutrzeba; członkowie: Oswald Balzer (Lwów), Jan Dąbrowski, Bronisław Dembiński (Poznań), ks. Jan Fijałek, Oskar Halecki (Warszawa), Stanisław Kot, Władysław Konopczyński, Marjan Kukiel, Teofil Modelski (Lwów), Władysław Semkowicz, Józef Siemieński (Warszawa), Wacław Sobieski.

9. Komitet Kwartalnika filozoficznego.

Redaktor: Władysław Heinrich.

Członkowie: Adam Krokiewicz (Warszawa), ks. Konstanty Michalski, Jan Rozwadowski, Witold Rubczyński, Władysław Tatkiewicz (Warszawa).

III. Wydział matematyczno-przyrodniczy.

1. Komisja fizjograficzna.

Przewodniczący: Henryk Hoyer.

Sekretarz: Jan Stach.

Członkowie:

Leopold Adametz (Wiedeń)

Henryk Arctowski (Lwów)

J. Bajerlein (Poznań)

Tadeusz Banachiewicz

Jan Bayger (Lwów)

Franciszek Bieda

Czesław Bieźanko (Gniezno)

Jan Blitek (Katowice)

Ryszard Błędowski (Warszawa)

Karol Bogdanowicz

Jan Bowkiewicz (Warszawa)
Józef Brzeziński (Prądnik Czerwony)
Bolesław Bujalski (Bitków)
Odo Bujwid (Warszawa)
Jan Czarnocki (Warszawa)
Hanna Cieczottowa
Jan Czekanowski (Lwów)
Juljan Czyżewski (Lwów)
Kazimierz Demel (Hel)
Włodzimierz Demetrykiewicz
Antoni Dobrowolski (Warszawa)
Janusz Domaniewski (Warszawa)
Roman Dreżepolski (Poznań)
Jadwiga Dyakowska
Władysław Dziewulski (Wilno)
Seweryn Dziubałtowski (Warszawa)
Wilhelm Friedberg
Józef Fudakowski
Benedykt Fuliński (Lwów)
Anna Gadomska
Jan Gadomski
Kazimierz Gajl (Warszawa)
Tadeusz Garbowski
Antoni Gawel
Michał Gedroyé (Lwów)
Emil Godlewski
Walery Goetel
Stanisław Goliński (Puławy)
Władysław Gorczyński (Warszawa)
Lucjan Grabowski (Lwów)
Jan Grochmalicki (Poznań)
Romuald Gumiński (Warszawa)

Roman Gutwiński
Bronisław Halicki (Warszawa)
Jan Hirschler (Lwów)
Stefan Hłasek (Warszawa)
Ludwik Horwitz (Warszawa)
Henryk Hoyer
Bolesław Hryniewiecki (Warszawa)
Eugenjusz Jabłoński (Lwów)
Tadeusz Jaczewski (Warszawa)
Stanisław Jakubisiak (Poznań)
Antoni Jakubski (Poznań)
Kazimierz Jantzen (Wilno)
Jerzy Jarocki (Warszawa)
Jan Jarosz
Stanisław Jaskólski
Hieronim Jawłowski (Warszawa)
Władysław Jedliński (Warszawa)
Marjan Kamiński (Lwów)
Michał Kamiński (Warszawa)
Jan Karpowicz (Cząbrow, pod Nowogródkiem)
Kazimierz Kaznowski (Kielce)
Jan Kinel (Lwów)
Roman Kobendza (Warszawa)
Marjan Koczvara (Lwów)
January Kołodziejczyk (Warszawa)
Stanisław Kontkiewicz
Stefan Kopeć (Puławy)
Helena Koporska (Lublin)
Stanisł. Kosińska (Warszawa)
Konst. Kowalewski (Warszawa)
Ludwik Kowalski
Hugo Kowarzyk (Jaworzno)

Karol Koziorowski (Warszawa)
Aleksander Kozikowski (Lwów)
Aniela Kozłowska (Katowice)
Roman Kozłowski (Warszawa)
Zygmunt Koźmiński (Wigry)
Marja Kraińska (Warszawa)
Adam Krasucki (Lwów)
Jerzy Kremky (Warszawa)
Stefan Kreutz
Ignacy Król
Helena Krzemieniewska (Lwów)
Seweryn Krzemieniewski (Lwów)
Marjan Książkiewicz
Jan Kuhl
Witold Kulesza (Poznań)
Stanisław Kulczyński (Lwów)
Włodzimierz Kulmatycki (Bydgoszcz)
Roman Kuntze (Lwów)
Czesław Kuźniar (Warszawa)
Wiktor Kuźniar
Wacław Lastowski (Bieniakonie)
Stanisław Lencewicz (Warszawa)
Jan Lewiński (Warszawa)
Bernard Liebetanz (Poznań)
Flora Lilienfeldówna
Jerzy Lilpop
Miecz. Limanowski (Wilno)
Stanisław Liskiewicz (Wilno)
Alfred Lityński (Wigry)
Michał Łempicki
Paweł Łoziński
Walery Łoziński
Józef Łukaszewicz (Wilno)
Adam Łuniewski (Warszawa)
Stefan Macko
Stefan Makowiecki (Lwów)

Józef Makólski (Warszawa)
Adam Malicki (Lwów)
Marja Marchewianka
Stanisław Małkowski (Warszawa)
Marja Matlakówna (Lwów)
Edward Mazur (Kraków)
Alojzy Mazurek (Warszawa)
Kazimierz Miczyński
Władysław Mierzejewski (Wilno)
Józef Mikulski
Stanisław Minkiewicz (Puławy)
Zygmunt Mokrzecki (Warszawa)
Jan Moniak (Lwów)
Ambroży Moszyński (Poznań)
Józef Motyka (Lwów)
Józef Morozewicz (Warszawa)
Jan Muszyński (Wilno)
Wiktor Nechay (Lwów)
Apolinary Negrusz
Władysław Niebrzydowski
(Warszawa)
Wacław Niedziałkowski (Warszawa)
Witold Niesiołowski
Edward Lubicz Niezabitowski
(Poznań)
Jan Noskiewicz (Lwów)
Jan Nowak
Marjan Nowiński (Tryńcza)
Marjan Nunberg (Cieszyn)
Henryk Orkisz (Lwów)
Józef Paczoski (Białowieża)
Eugenjusz Panow
Edward Passendorfer
Stanisław Pawłowski (Poznań)
Bogumił Pawłowski
Zbigniew Pazdro (Lwów)

Kazimierz Piech
Feliks Piestrak (Tarnowskie
Góry)
Adam Piwowar (Dąbrowa Górna.)
Władysław Płoński (Lwów)
Wilhelm Pokorny (Lwów)
Marja Polaczówna (Lwów)
Gustaw Poluszyński (Lwów)
Roman Prawocheński
Józef Premik
Jan Prüffer (Wilno)
Ferd. Rabowski (Warszawa)
Marja Racięcka (Wilno)
Jan Radomski (Nisko)
Paweł Radziszewski (Wilno)
Edward Ralski
Miroslaw Ramułt
Jan Rivola (Poznań)
Wojciech Rogala (Lwów)
Kazimierz Rogóyski (Wilno)
Jan Romaniszyn (Lwów)
Eugenjusz Romer (Lwów)
Romuald Rosłoński (Przemyśl)
Wacław Roszkowski (Warszawa)
Kazimierz Rouppert
Zygmunt Rozen
Marja Rózkowska (Poznań)
Jan Ruszkowski (Warszawa)
Jerzy Ruszkowski (Warszawa)
Jan Rychlicki
Bronisław Rydzewski (Wilno)
Jan Ryłski (Lwów)
Józef Ryzner (Lwów)
Juljan Rzóska (Poznań)
Jan Samsonowicz (Warszawa)
Edward Schechtel (Poznań)
Antoni Schimitzek (Siersza)

Michał Siedlecki
Wincenty Siemaszko (War-
szawa)
Jan Siemiradzki (Lwów)
Tadeusz Sikorski
Kazimierz Simm (Cieszyn)
Ludwik Sitowski (Poznań)
Kamila Skoczyłówna
Franciszek Skupieński (War-
szawa)
Witold Sławiński (Wilno)
Piotr Słonimski (Warszawa)
Jerzy Smoleński
Władysław Smosarski (Poznań)
Stanisław Smreczyński sen.
Stanisław Smreczyński jun.
Kazimierz Smulikowski (Lwów)
Marjan Sokołowski (Warszawa)
Stanisław Sokołowski sen.
Stanisław Sokołowski jun.
Teodor Spiczakow
Jan Stach
Stefan Stach
Karol Starmach
Konstanty Stecki (Poznań)
Witold Stefański (Warszawa)
Edward Stenz (Gdańsk)
Stefan Stobiecki
August Stöckl (Lwów)
Konst. Strawiński (Warszawa)
Wacław Strażewicz (Wilno)
Fortunat Stroński (Lwów)
Kazimierz Strzeniński
Ks. Bolesł. Strzezewski (Płock)
Tadeusz Sulma
Stanisław Sumiński (Warszawa)
Walery Swederski (Lwów)

Michał Świątkiewicz (Lwów)	Zygmunt Weyberg (Lwów)
Bohdan Świdzki (Warszawa)	Szymon Wierdak (Lwów)
Władysław Szafer	Kazimierz Wieze (Poznań)
Janina Szaferowa	Jan Wilczyński (Wilno)
Bronisław Szafran (Lwów)	Tadeusz Wilczyński (Lwów)
Bronisław Szakien (Wilno)	Piotr Wiśniewski (Wilno)
Wład. Szaniawski (Przegoliny)	Tadeusz Wiśniowski (Warszawa)
Kazimierz Szulc (Warszawa)	Józef Witkowski
Jan Szulczewski (Poznań)	Jan Włodek
Franciszek Szychliński (Poznań)	Adam Wodziczko (Poznań)
Dezydery Szymkiewicz (Lwów)	Roman Wojtusiak
Wawrzyniec Teisseyre (Lwów)	Tadeusz Wolski (Warszawa)
Szymon Tenenbaum (Warszawa)	Stan. Wołosowicz (Warszawa)
F. K. Terlikowski (Poznań)	Jadwiga Wołoszyńska
Juljan Tokarski (Lwów)	Tadeusz Woyno (Warszawa)
Stanisław Tołpa (Lwów)	Kazimierz Wójcik (Poznań)
Jan Trela	Zygmunt Wóycicki (Warszawa)
Tadeusz Trela (Przemyśl)	Antoni Wróblewski (Lwów)
Józef Trzebiński (Wilno)	Wanda Zabłocka
Jan Tur (Warszawa)	Jan Zabłocki
Irena Turowska	Zofja Zaćwilichowska
Seweryn Udziela (Podgórze)	Jan Zaćwilichowski
Tadeusz Vetulani (Poznań)	Jan Zerndt
Władysław Vorbrod	August Zierhoffer (Lwów)
Karol Wallisch (Katowice)	Stefan Ziobrowski
Józef Wąsowicz (Lwów)	Stanisław Zuber
Stan. Waśniewski (Mydlnik)	Stanisław Zych (Lwów)
Ks. Franciszek Wawrzyniak (Dziekanówice)	Władysław Zych (Lwów)
Stanisław Weigner	Kazimierz Żorawski (Warszawa)
Herkulan Weigt	

Prace tej Komisji są rozdzielone na pięć ośrodków (Kraków, Lwów, Poznań, Warszawa i Wilno). W Krakowie istnieją 4 sekcje pod kierunkiem: 1) *geologiczna* — prof. Friedberga; 2) *botaniczna* — prof. Szafera; 3) *zoologiczna* — prof. Hoyera i 4) *rolniczo-leśna* — prof. Rupperta.

2. Komisja historii nauk matematyczno-przyrodniczych.

Przewodniczący: Vacat.

Sekretarz: Aleksander Birkenmajer.

Członkowie:

Aleksander Birkenmajer	Aleksander Kraushar (Warszawa)
Franciszek Bujak (Lwów)	Feliks Kucharzewski (Warszawa)
Stanisław Ciechanowski	Jan Łachs
Isak Collijn (Stockholm)	Władysław Natanson
Samuel Dickstein (Warszawa)	Jan Nowak
Tadeusz Estreicher	Eugenjusz Romer (Lwów)
Franciszek Fuchs	Władysław Szumowski
Franciszek Giedroyc (Warszawa)	Jan Tur (Warszawa)
Bolesław Hryniewiecki (Warszawa)	Leon Wachholz
	Władysław Zahorski (Wilno)

3. Muzeum Fizjograficzne.

Dyrektor: Jan Stach.

Kustosz działu zoolog.: Józef Fudakowski.

Kustosz działu botan.: Jerzy Lilpop.

Kustosz działu geolog.: Eugenjusz Panow.

Konserwator zbioru motyli: Witold Niesiołowski.

Rada Muzeum fizjograficznego.

Przewodniczący: Henryk Hoyer.

Członkowie: Stefan Kreutz, Jan Nowak, Jan Stach, Władysław Szafer.

IV. Wspólne.

1. Komisja antropologii i prehistorji.

Przewodniczący: Włodzimierz Demetrykiewicz.

Zastępca przewodniczącego: Juljan Talko-Hryncowicz.

Sekretarz: Józef Żurowski.

Członkowie:

Leopold Adametz	Michał Bernstein (Wilno)
Włodz. Antoniewicz (Warszawa)	Jan Bryk (Lwów)

Stanisław Ciechanowski	Jan Mydlarski (Warszawa)
Jan Czekanowski (Lwów)	Lubor Niederle (Praga)
Bol. Czapkiewicz (Tarnów)	Jan Olbrycht
J. L. Červinka (Kojetin)	G. Papillaut (Paryż)
E. Czepurkowskij (Władywostok)	Roman Prawocheński
M. Ćwirko-Godycki (Poznań)	Michał Reicher (Wilno)
Włodzimierz Demetrykiewicz	Tadeusz Reyman
Michał Drewko (Warszawa)	Ludwik Sawicki (Warszawa)
Henryk Hoyer	Ludomir Sedlaczek-Komorowski
A. Hrdlička (Washington)	Olga Spitzer-Willerowa
Roman Jakimowicz (Warszawa)	Karol Stojanowski (Poznań)
Kazimierz Kostanecki	Kazim. Stołyhwo (Warszawa)
Józef Kostrzewski (Poznań)	Tadeusz Sulimirski (Lwów)
Leon Kozłowski (Lwów)	J. Talko-Hryncewicz
Ludwik Krzywicki (Warszawa)	Stanisław Tomkowicz
Stefan Krukowski (Warszawa)	Seweryn Udziela
Gabrjel Leńczyk	Leon Wachholz
Edward Loth (Warszawa).	Adam Wrzosek (Poznań)
ks. Władysław Łęga (Grudziądz)	Zygmunt Zakrzewski (Poznań)
Aleksander Maciesza (Płock)	Józef Żurowski

2. Komisja etnograficzna.

Przewodniczący: Jan M. Rozwadowski.

Zastępca Przewodniczącego: Seweryn Udziela.

Sekretarz: Kazimierz Moszyński

Zastępca Sekretarza: Tadeusz Seweryn.

Członkowie:

Włodzimierz Antoniewicz (Warszawa)	Jan Stanisław Bystron
Michał Arnaudow (Sofja)	Adam Chętnik (Nowogród nad Narwią)
Henryk Biegeleisen (Lwów)	Adolf Chybiński (Lwów)
Włodzimierz Bugiel (Paryż)	Jędrzej Cierniak (Warszawa)
Franciszek Bujak (Lwów)	Stefan Czarnowski (Warszawa)

Jan Czekanowski (Lwów)
Kazimierz Dobrowolski
Cezarja Ehrenkreutzowa (Wilno)
Stanisław Estreicher
Adam Fischer (Lwów)
Eugenjusz Frankowski (Poznań)
Roman Grodecki
Milovan Gavazzi (Zagreb)
Jerzy Horák (Praha)
Zdzisław Jachimecki
Witold Klinger (Poznań)
Filaret Kolessa (Lwów)
Tadeusz Kowalski
Ludwik Krzywicki (Warszawa)
Włodzimierz Kubijowicz
Eugeniusz Kucharski (Lwów)
Leonard Lepszy
Bronisław Malinowski (Londyn)

Kazimierz Moszyński
Kazimierz Nitsch
Czesław Pietkiewicz (Warszawa)
Stanisław Poniąkowski (Warszawa)
Jan M. Rozwadowski
Edmund Schneeweis (Praha)
Władysław Semkowicz
Tadeusz Seweryn
Juljan Talko-Hryncewicz
Seweryn Udziela
Leon Wachholz
Stanisław Windakiewicz
Helena Windakiewiczowa
Kazimiera Zawistowicz-Kintopfowa (Warszawa)
Juljusz Zborowski (Zakopane)

3. Komisja geograficzna.

Przewodniczący: Eugenjusz Romer.

Zastępca przewodniczącego: Władysław Semkowicz.

Sekretarz: Jerzy Smoleński.

Członkowie:

Henryk Arctowski (Lwów)
Stanisław Arnold (Warszawa)
Franciszek Bujak (Lwów)
Jan Stanisław Bystroń
Janusz Domaniewski (Zakopane)
Seweryn Dziubałtowski (Warszawa)
Benedykt Fuliński (Lwów)
Adam Gądomski (Warszawa)
Walery Goetel
Wład. Górczyński (Warszawa)
Jan Grochmalicki (Poznań)

Marc. Handelsman (Warszawa)
Jan Hirschler (Lwów)
Bolesław Hryniewiecki (Warszawa)
Jan Jakubowski (Warszawa)
Antoni Jakubski (Poznań)
Jan Czarnocki (Warszawa)
Stefan Czarnowski (Warszawa)
Jan Czekanowski (Lwów)
Juljan Czyżewski (Lwów)
Regina Danysz-Fleszarowa (Warszawa)

Kazimierz Demel (Hel)
Władysław Deszczka (Warszawa)
Marja Dobrowolska
Antoni Dobrowolski (Warszawa)
Aleks. Janowski (Warszawa)
Juljusz Jurczyński (Łódź)
Witold Kamieniecki (Warszawa)
Kaz. Kaznowski (Warszawa)
Jan Kinel (Lwów)
Roman Kobendza (Warszawa)
Marjan Koczwarą (Katowice)
Stanisław Korbel
Jan Kornaus (Baranowicze)
Józef Kostrzewski (Poznań)
Władysław Kotwicz (Lwów)
Tadeusz Kowalski
Ks. Stan. Kozierowski (Winogóra)
Aleksander Kozikowski (Lwów)
Aniela Kozłowska
Stefan Kreutz
Włodzimierz Kubijowicz
Stanisław Kulczyński (Lwów)
Witold Kulesza (Poznań)
Stanisław Kutrzeba
Stan. Lencewicz (Warszawa)
Jan Lewiński (Warszawa)
Mieczysław Limanowski (Wilno)
Alfred Lityński (Wigry)
Jerzy Loth (Warszawa)
Walery Łoziński
Stan. Małkowski (Warszawa)
Władysław Massalski (Warszawa)
Stan. Minkiewicz (Puławy)
Zygmunt Mokrzecki (Warszawa)

Kazimierz Moszyński
Józef Motyka
Jan Natanson-Leski (Warszawa)
Stanisława Niemcówna
Edward Niezabitowski (Poznań)
Kazimierz Nitsch
Jan Noskiewicz (Lwów)
Jan Nowak
Stan. Nowakowski (Poznań)
Bolesław Olszewicz (Poznań)
Zdzisław Opolski (Krzemieniec)
Wiktor Ormicki
Józef Paczowski (Poznań)
Bogumił Pawłowski
Stanisław Pawłowski (Poznań)
Bronisław Piątkiewicz (Warszawa)
Marja Polaczkówna (Lwów)
Stan. Poniatowski (Warszawa)
Eugenjusz Romer (Lwów)
Kazimierz Rouppert
Mikołaj Rudnicki (Poznań)
Jan Samsonowicz (Warszawa)
Edward Schechtel (Poznań)
Władysław Semkowicz
Michał Siedlecki
Wacław Sieroszewski (Warszawa)
Ludwik Sitowski (Poznań)
Jerzy Smoleński
Marjan Sokołowski (Warszawa)
Stanisław Sokołowski
Jan Stach
Konstanty Stecki (Poznań)
Kazimierz Stołyhwo (Warszawa)
Antoni Sujkowski (Warszawa)
Władysław Szafer

Bronisław Szafran
 Kazimierz Szulc (Warszawa)
 Jerzy Wojciech Szulczewski
 (Poznań)
 Teofil Szumański (Lwów)
 Dezydery Szymkiewicz (Lwów)
 Julian Talko-Hryncewicz
 Henryk Teisseyre (Lwów)
 Józef Trzebiński (Warszawa)
 Seweryn Udziela
 Roman Umiastowski (Wilno)
 Antoni Wagner (Warszawa)

Józef Wąsowicz (Lwów)
 Herkulan Weigt
 Szymon Wierdak (Lwów)
 Tadeusz Wilczyński (Lwów)
 Walenty Winid (Poznań)
 Stan. Wołosowicz (Warszawa)
 Jadwiga Wołoszyńska
 Zygmunt Wóycicki (Warszawa)
 Bohdan Zaborski
 Juljusz Zborowski (Zakopane)
 August Zierhoffer (Lwów)
 Tadeusz Zubrzycki (Warszawa)

Nadto należą do Komisji delegaci następujących towarzystw i instytucyj naukowych: Towarzystwa Naukowego w Warszawie, Lwowie, Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu, Wilnie, Polskiego Towarzystwa Geograficznego, Wojskowego Instytutu Geograficznego, Głównego Urzędu Statystycznego, Państw. Instytutu Meteorologicznego, Centralnego Biura Hydrograficznego, Państw. Instytutu Geologicznego, Inst. Nauk Antropol. w Warsz. Tow. Nauk., Towarzystwa Geologicznego, Botanicznego, Etnologicznego, Przyrodników im. Kopernika, Pol. Towarzystwa Tatrzańskiego, Pol. Towarzystwa Krajoznawczego, Państw. Komisji Ochrony Przyrody i Zrzeszenia Pol. Nauczycieli Geografji.

4. Komisja dla dziejów oświaty i szkolnictwa w Polsce.

Przewodniczący: Stanisław Kot.

Sekretarz: Stanisław Pigoń.

Członkowie:

Majer Bałaban (Warszawa)
 Henryk Barycz
 Ludwik Bernacki (Lwów)
 Aleksander Birkenmajer
 Wanda Bobkowska
 Ferdynand Bostel (Lwów)
 Michał Brensztejn (Wilno)
 Wilhelm Bruchnalski (Lwów)
 Jan St. Bystron

Adam Chmiel
 Adolf Chybiński (Lwów)
 Ks. Paweł Czaplewski (Byszewo)
 Przemysław Dąbkowski (Lwów)
 Jan Dąbrowski
 Bronisław Dembiński (Poznań)
 Samuel Dickstein (Warszawa)
 Kazimierz Dobrowolski
 Stanisław Estreicher

Tadeusz Estreicher
Ks. Jan Fijałek
Józef Fritz (Lwów)
Franciszek Gedroyc (Warszawa)
Tadeusz Grabowski (Poznań)
Jan Grochmalicki (Poznań)
Roman Grodecki
Oskar Halecki (Warszawa)
Kazimierz Hartleb (Lwów)
Michał Janik
Kaz. Kaczmarczyk (Poznań)
Ludwik Kamykowski (Lublin)
Adam Kleczkowski (Poznań)
Juljusz Kleiner (Lwów)
Kazimierz Konarski (Warszawa)
Stanisław Kościałkowski (Wilno)
Stanisław Kot
Jan Kucharzewski (Warszawa)
Zygmunt Kukulski (Lublin)
Stanisław Kutrzeba
Jan Lachs
Józef Lewicki (Warszawa)
Maciej Lorent (Rzym)
Stanisław Lempicki (Lwów)

Ks. Alfons Mańkowski (Lemberg)
Ks. Karol Mazurkiewicz (Poznań)
Ks. Konstanty Michalski
Stanisław Michalski (Warszawa)
Jan Muszkowski (Warszawa)
Kazimierz Piekarski (Warszawa)
Stanisław Pigoń
Hanna Pohoska (Warszawa)
Stanisław Ptaszycki (Warszawa)
Helena Radlińska (Warszawa)
Ludwik Regorowicz (Katowice)
Witold Rubczyński
Mojżesz Schorr (Warszawa)
Władysław Szumowski
Stanisław Tomkowicz
Stanisław Tyne (Toruń)
Leon Wachholz
Alojzy Wańczura (Lwów)
Stefan Wierczyński (Poznań)
Stanisław Windakiewicz
Adam Wrzosek (Poznań)
Ks. Bronisław Żongolłowicz
(Warszawa)

5. Komisja Terminologiczna Morska przy P. A. U.

Przewodniczący: Adam Kleczkowski.

Sekretarz: Zygmunt Zagórowski.

Członkowie:

Bogusław Bagniewski (Warszawa)
Witold Doroszewski (Warszawa)
Antoni Garnuszewski (Gdynia)
Gustaw Kański (Gdynia)
Adam Kleczkowski (Poznań)
Adam Ant. Kryński (Warszawa)

Marjan Mieczkowski (Warszawa)
Kazimierz Nitsch
N. Rossowski (Warszawa)
Karol Stadtmüller
Tadeusz Stoklasa (Warszawa)
Marjusz Zaruski (Warszawa)
Zyg. Zagórowski (Warszawa)

6. Komitet Encyklopedji Polskiej.

Prezes P. A. U. — Sekretarz Generalny — Sekretarze Wydziału I i II — Redaktor: Stanisław Estreicher.

7. Komitet dla uczczenia 100-ej rocznicy śmierci Jana Śniadeckiego.

Prezes: Kazimierz Kostanecki.

Sekretarz Generalny: Stanisław Kutrzeba.

Sekretarz Komitetu: Stanisław Kot.

Członkowie: Tadeusz Banachiewicz, Ignacy Chrzanowski, Samuel Dickstein (Warszawa), Władysław Natanson, Witold Rubczyński, Władysław Szumowski.

8. Polski Słownik Biograficzny.

A) Komisja Wydawnicza.

Przewodniczący: Sekretarz generalny P. A. U.

Sekretarz: Stanisław Ciechanowski.

Członkowie: sekretarz Wydziału filologicznego P. A. U.

” ” historyczno-filozoficznego P. A. U.

” ” matematyczno-przyrodniczego

” ” lekarskiego P. A. U.

B) Redaktor główny: Władysław Konopczyński.

C) Komitet Redakcyjny.

Przewodniczący: Redaktor główny.

Członkowie: Aleksander Birkenmajer, Franciszek Bujak (Lwów), Stefan Demby (Warszawa), Ks. Tadeusz Głemma, Roman Grodecki, Oskar Halecki (Warszawa), Marcei Handelsman (Warszawa), Janusz Iwaszkiewicz (Wilno), Stanisław Kot, Marjan Kukiel, Leonard Lepszy, Adam Lewak (Warszawa), Bronisław Pawłowski (Warszawa), Adam Skałkowski (Poznań), Kazimierz Tyszkowski, Andrzej Wojtkowski (Poznań), Adam Wrzosek (Poznań).

D) Rada Słownika.

Przewodniczący: Prezes P. A. U.

Sekretarz: Redaktor główny.

Członkowie: 1) członkowie Komisji Wydawniczej, 2) członkowie Komitetu Redakcyjnego, 3) trzej delegaci Polskiego Towarzystwa Historycznego: *vacat*, 4) reprezentanci towarzystw i instytucyj naukowych: a) Wydziału Archiwów Państwowych Min. W. R. i O. P.: Leon Białkowski, Antoni Rybarski, Józef Siemieński, b) Wydziału Bibliotek Państwowych Min. W. R. i O. P.: Stefan Demby, c) Biura Historycznego Wojskowego: Bronisław Pawłowski, d) Towarzystwa Naukowego we Lwowie: Ignacy Chrzanowski, Władysław Semkowicz, e) Towarzystwa Naukowego w Warszawie: Leon Kryński, Władysław Tatarzkiewicz, f) Towarzystwa Naukowego w Toruniu: ks. Alfons Mańkowski, g) Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu: Kazimierz Kaczmarczyk, zastępca: Antoni Jakubski, h) Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Wilnie: *vacat*, i) Towarzystwa Przyjaciół Nauk na Śląsku: ks. Emil Szramek; 5) członkowie powołani przez Zarząd P. A. U.: Adam Chmiel, Samuel Dickstein (Warszawa), Antoni Gałęcki (Poznań), ks. Michał Godlewski, Bolesław Hryniewiecki (Warszawa), Zdzisław Jachimecki, Ludwik Krzywicki (Warszawa), Feliks Kucharzewski (Warszawa), ks. Konstanty Michalski, Władysław Natanson, Witold Rubczyński, Tadeusz Sinko, Stefan Surzycki, Władysław Szumowski, Władysław Tatarzkiewicz (Warszawa), Stanisław Tomkowicz, Leon Wachholz.

9. Komitet dla wydania Kopernika Opera omnia.

Tadeusz Banachiewicz, Aleksander Birkenmajer, Franciszek Bujak (Lwów), Samuel Dickstein (Warszawa), ks. Jan Fijałek, Michał Grażyński (Katowice), Władysław Natanson, Tadeusz Sinko.

10. Muzeum Archeologiczne.

Dyrektor: Włodzimierz Demetrykiewicz.

Zastępca: Tadeusz Reyman.

Rada Muzeum archeologicznego.

Przewodniczący: Henryk Hoyer.

Członkowie: Włodzimierz Demetrykiewicz, Julian Talko-Hrynciewicz.

11. Biblioteka Pol. Akademji Umiejętności.

Inspektor: Fryderyk Papée.

Dyrektor: Karol Piotrowicz.

Bibliotekarka: Helena d'Abancourt.

Pomocnicy: Ludwik Wyrostek, Walerja Suszyłówna,
Jadwiga Czapska.

Komitet Biblioteki Pol. Akademji Umiejętności.

Przewodniczący: Stanisław Kutrzeba.

Członkowie: ks. Jan Fijałek, Edward Kuntze, Kazimierz
Nitsch, Fryderyk Papée, Michał Siedlecki, Leon Wachholz.

Stacja Naukowa w Paryżu.

(Biblioteka Polska).

6, Quai d'Orléans, Paris IVme

(Stan 1 listopada 1931).

Delegat P. A. U.: Franciszek Pułaski.

Biblioteka Polska.

Kustosz: *Vacat*.

Zastępca: Czesław Chowaniec.

Bibliotekarz: Tadeusz Szymborski.

Komitet miejscowy.

Przewodniczący: Alfred Chłapowski.

Zastępca przewodniczącego: Marja Curie-Skłodowska.

Sekretarz: *Vacat*.

Członkowie: Stanisław Henryk Badeni, Adam Czartoryski,
Marja Mickiewiczówna, Dionizy Zaleski, Zygmunt
Zaleski.

Muzeum Adama Mickiewicza.

Kustosz honorowy: Marja Mickiewiczówna.

Kustosz: Bronisława Mońkiewiczówna.

Stacja Naukowa w Rzymie.

Roma, 15 via delle Botteghe Oscure.

Dyrektor: *Vacat.*

Bibliotekarz: Józef Michałowski.

Polskie Komitety Narodowe Unij Naukowych Międzynarodowych.

1. Komitet narodowy astronomiczny.

Przewodniczący: Tadeusz Banachiewicz¹.

Zastępca przewodniczącego: *Vacat.*

Sekretarz Komitetu: Michał Kamiński (Warszawa).

Członkowie: Władysław Dziewulski (Wilno), Lucjan Grabowski (Lwów), Felicjan Kępiński (Warszawa), Józef Witkowski (Poznań).

2. Komitet narodowy biologiczny.

Przewodniczący: Henryk Hoyer.

Członkowie: Kazimierz Białaszewicz (Warszawa), Emil Godlewski, Jan Hirschler (Lwów), Bolesław Hryniewiecki (Warszawa), Konstanty Janicki (Warszawa), Kazimierz Kostanecki, Michał Siedlecki, Władysław Szafer.

3. Komitet narodowy chemji czystej i stosowanej.

Przewodniczący: Leon Marchlewski.

Członkowie: Mieczysław Centnerszwer (Warszawa), Karol Dziewoński, Wojciech Świętosławski (Warszawa) — oraz czterech wybranych przez Polskie Towarzystwo Chemiczne w Warszawie: Kazimierz Kling, Stanisław Tołłoczko, Edmund Trepka, Józef Zawadzki.

4. Komitet narodowy fizyczny.

Przewodniczący: Władysław Natanson.

Członkowie: Czesław Białobrzeski (Warszawa), Stefan Pieńkowski (Warszawa), Czesław Reczyński (Lwów), Mieczysław Wolfke (Warszawa), Konstanty Zakrzewski.

¹ Niewymienienie miejsca oznacza Kraków.

5. Komitet narodowy geodezyjno-geofizyczny.

Przewodniczący: Tadeusz Banachiewicz.

Przewodniczący Sekcji geofizycznej: Henryk Arctowski (Lwów).

Przewodniczący Sekcji geodezyjnej: Kasper Weigel (Lwów).

Sekretarz Komitetu: Edward Warchałowski (Warszawa).

Członkowie: Bolesław A. Dobrowolski (Warszawa), Władysław Dziewulski (Wilno), Władysław Gorczyński (Warszawa), Stanisław Kalinowski (Warszawa), Michał Kamiński (Warszawa), Władysław Natanson, Eugenjusz Romer (Lwów), Mieczysław Rybczyński (Warszawa), Michał Siedlecki, T. Zubrzycki (Warszawa).

6. Komitet narodowy geograficzny.

Przewodniczący: Eugenjusz Romer (Lwów).

Sekretarz Generalny: Jerzy Smoleński.

Członkowie: Henryk Arctowski (Lwów), Jan Czekanowski (Lwów), Władysław Gorczyński (Warszawa), Antoni Jakubski (Poznań), Stanisław Lenczewicz (Warszawa), Mieczysław Limanowski (Wilno), Władysław Massalski (Warszawa), Stanisław Pawłowski (Poznań), Władysław Semkowicz, Władysław Szafer.

7. Komitet narodowy matematyczny.

Przewodniczący: Waław Sierpiński (Warszawa).

Członkowie: Stefan Banach (Lwów), Samuel Dickstein (Warszawa), Antoni Hoborski, Zdzisław Krygowski (Poznań), Kazimierz Kuratowski (Lwów), Antoni Lomnicki (Lwów), Stefan Mazurkiewicz (Warszawa), Wiktor Staniewicz (Wilno), Stanisław Zaremba, Antoni Zygmund (Wilno), Kazimierz Żorawski (Warszawa).

8. Delegaci do Union Académique Internationale.

Bruxelles, Palais des Académies.

Jan M. Rozwadowski, ks. Konstanty Michalski.

9. Delegaci do Conseil International de Recherches.

London, Burlington House.

Kazimierz Kostanecki, Władysław Natanson.

10. Delegat do Office International de Chimie:

Wojciech Świątosławski (Warszawa).

**11. Komitet wydania polskiego Corpus Vasorum
Antiquorum.**

Przewodniczący: Jan M. Rozwadowski.

Sekretarz Generalny: Stanisław Kutrzeba.

Członkowie: Edmund Bulanda (Lwów), Kazimierz Bulaś,
Stanisław Gąsiorowski, Rajmund Gostkowski, Wojśław Molé,
Ludwik Piotrowicz, M. Ruxerówna (Poznań), Tadeusz Sinko.

**12. Komitet wydania Corpus philosophorum medii
aevi.**

Przewodniczący: Jan M. Rozwadowski.

Członkowie: Aleksander Birkenmajer, Ks. Jan Fijałek,
Władysław Heinrich, Adam Krokiewicz (Warszawa), Stanisław
Kutrzeba, ks. Konstanty Michalski, Witold Rubczyński,
Kazimierz Twardowski (Lwów).

**13. Komitet Tables Annuelles de Constantes et
Données Numeriques.**

Przewodniczący: Mieczysław Centnerszwer (Warszawa).

Członkowie: Jan Czochralski (Warszawa), Stefan Pięń-
kowski (Warszawa), Wojciech Świątosławski (Warszawa).

KOMITETY FUNDUSZY SPECJALNYCH.

Komitet fund.

im. ś. p. Erazma i Anny małżonków
Jerzmanowskich.

Zarząd Pol. Akademji Umiejętności oraz delegaci:

Wydziału filologicznego: Ignacy Chrzanowski,

Stanisław Witkowski.

Wydziału histor.-filozoficznego: Władysław Abraham.

Wydziału matem.-przyrodniczego: Kazimierz Białaszewicz,

Czesław Biało-brzeski.

Wydziału lekarskiego: Roman Nitsch,

Witold Nowicki.

Komitet fund.

im. ś. p. Probusa Barczewskiego.

Dla przyznania nagrody: 1) za pracę historyczną, składa się z dwóch członków Wydziału filolog. i trzech członków Wydziału hist.-filozof.;

2) za pracę malarską, składa się z trzech członków Wydziału filolog. i dwu członków Komisji historii sztuki, wybranych przez Wydział filolog. Wyborów dokonuje się co roku w grudniu.

Komitet fund.

Feliksa Jasińskiego i Witolda Łozińskiego.

Dla przyznania nagrody z zakresu grafiki, rzeźby albo muzyki, składa się z członków działu artystycznego fund. ś. p. Probusa Barczewskiego oraz a) profesora muzykologii na Uniw. Jagiell., b) delegata Towarzystwa Muzycznego w Krakowie.

Komitet naukowy fund.

ś. p. Władysława Józefa Fedorowicza.

Prezes, Sekretarz Generalny, Rektor i Prorektor Uniw. Jagiell.,
Dziekan i Prodziekan Wydziału rolniczego Uniw. Jagiell.

Komitet naukowy fund. im. Pawła Tyszkowskiego.

Prezes: Kazimierz Kostanecki.

Sekretarz Generalny: Stanisław Kutrzeba.

Dyrektor Wydziału matem.-przyrodn.: Emil Godlewski.

Dyrektor Wydziału lekarskiego: Henryk Hoyer.

Członkowie wybrani przez Wydz. mat.-przyrodn.: Kazimierz Białaszczyk (Warszawa), Leon Marchlewski; wybrani przez Wydz. lekarski: Adolf Beck (Lwów), Roman Nitsch (Warszawa).
Sekretarz Komitetu: Henryk Hoyer.

Komitet wydawnictw ekonomicznych.

(z funduszu naukowego Zrzeszenia Urzędników Banku Polskiego).

Przewodniczący: Adam Krzyżanowski.

Sekretarz: Tomasz Buczkowski (Warszawa).

Członkowie: Franciszek Bujak (Lwów), Zygmunt Karpiński (Warszawa), Stanisław Kutrzeba, Stanisław Wróblewski.

Zastępcy: Adam Heydel, Czesław Madey, Mieczysław Szawlewski (Warszawa).

DELEGACI P. A. U. DO INSTYTUCYJ POZA AKADEMIA.

Państwowy Instytut Meteorologiczny.

Delegat P. A. U.: Czesław Białobrzeski (Warszawa).

Fundacja Zakładów Kórnickich.

Delegaci P. A. U.: Stanisław Wróblewski, ks. biskup Stanisław Adamski (Katowice).

Fundacja im. Suszyńskich.

Delegat P. A. U.: Leon Marchlewski, zastępca: Jan Krzosiwo.

Kasa im. Mianowskiego w Warszawie.

Delegat P. A. U.: Wojciech Świątosławski (Warszawa).

**Komisja Organizacyjna Morskiego
Laboratorjum.**

Delegat P. A. U.: Emil Godlewski.

Komitet nagrody literackiej m. Łodzi.

Delegat P. A. U.: Ignacy Chrzanowski.

**Polska Komisja Międzynarodowej Współ-
pracy intelektualnej przy Lidze Narodów.**

Warszawa, Pałac Staszica, Nowy Świat 72.

Delegaci P. A. U.: *vacat*.

Stefan Pieńkowski (Warszawa).

**Conseil de perfectionnement de l'Institut
Français de Varsovie.**

Delegaci P. A. U.: Kazimierz Białaszewicz (Warszawa),
Oskar Halecki (Warszawa).

**Komisje
dla ustalenia nazw topograficznych.**

Delegaci P. A. U. w komisji przy Min. Spraw Wewnętrznych:
Kazimierz Nitsch, ks. Stanisław Kozierowski (Winnogóra).

Delegat P. A. U. w komisji przy Urzędzie Wojew. w Kra-
kowie: Władysław Semkowicz.

Słownik geograficzny.

Delegat P. A. U. Eugenjusz Romer.

Dom Polski w Wiedniu.

Wien, Boerhavegasse 25.

Delegaci P. A. U.: Stanisław Kutrzeba, Fryderyk Zoll.

Komisja rewizyjna.

Przewodniczący: Fryderyk Zoll.

Członkowie: Kazimierz Białaszewicz (Warszawa), Adam Wrzosek (Poznań).

Zastępca: Julian Nowak.

Syndyk Pol. Akademji Umiejętności.

Dr Józef Skąpski, Kraków, ul. św. Jana 12.

Tel. nr 10443.

Kancelarja Polskiej Akademji Umiejętności.

Według § 21 statutu Akademji znajduje się pod zarządem Sekretarza Generalnego.

Tel. nr 10039.

Dyrektor: Silvio Mikucki.

Urzednicy: Józef Fudakowski, Wanda Engelmanówna.

Urzednicy ekspedycji wydawnictw: Tadeusz Machowski, Marja Sermetówna.

Kasjer: Józef Patykiewicz.

Rachmistrz: Edward Pompa.

Zastępca: Anzelma Fabiszowa.

Kancelarja Gospodarcza dóbr P. A. U.

Tel. nr 12920.

Według § 21 statutu Akademji znajduje się pod zarządem Sekretarza Generalnego.

Inspektor: Inż. Jan Krzesiwo.

Rachmistrz: Stefan Dobruchowski.

Urzednicy: Helena Antecka, Stanisława Łuczyńska.

SPRAWOZDANIE Z CZYNNOŚCI
I WYDAWNICTW
POLSKIEJ AKADEMJI UMIEJĘTNOŚCI
OD CZERWCA 1931 DO CZERWCA 1932.

PRAWOZNAWIE Z CZYNNOŚCI
I WYDAWNICTW
POLSKIEJ AKADEMII UMIEJĘTNOŚCI
OD CZERWCA 1981 DO CZERWCA 1982

Sprawozdanie z wydawnictw i czynności Polskiej Akademji Umiejętności od czerwca 1931 do czerwca 1932.

Sprawozdania z czynności i posiedzeń ukazują się, jak zwykle, co miesiąc. Bulletin Wydziału I—II wyszedł w trzech zeszytach za cały rok 1931.

Encyklopedia Polska. Przygotowano do druku nowe wydanie *Dziejów Literatury Pięknej w Polsce*. Na dział ten złożą się prace czł. T. Sinki, czł. W. Bruchnalskiego, prof. Julj. Krzyżanowskiego, czł. A. Brücknera, czł. I. Chrzanowskiego, czł. B. Gubrynowicza, prof. Manfreda Kridla, prof. Zygmunta Szweykowskiego, czł. M. Szyjkowskiego, prof. Jana Bystronia. Z wyjątkiem jednego artykułu są już wszystkie inne gotowe i oddanie całości do druku będzie mogło w krótkim czasie nastąpić; całość obejmie dwa tomy. W przygotowaniu są tomy, dotyczące się obyczaju polskiego i historii wojskowości, ze względów finansowych nie można jednak przyspieszać dokończenia tych tomów. Na wydanie dalsze Encyklopedji otrzymała Akademia subwencję Senatu Akad. Uniw. Jag. z dochodów Drukarni w kwocie 15.000 zł.

Biblijografja Polska. W jesieni 1931 r. rozpoczął się druk XXIX tomu, który obejmie dalszą część

litery *S*, a mianowicie od *Sok* do *St* włącznie, a więc przyniesie między innymi bibliografię pisarzy tak doniosłych, jak: Stanisław Sokołowski, Szymon Starowolski, Jan Dymitr Solikowski, Stanisław Staszic, Maciej Strykowski i t. p. Wydrukowano już przeszło 20 arkuszy, a więc połowę tomu. Następny tom obejmie resztę litery *S* i znajduje się obecnie w przygotowaniu. Pozostaną jeszcze do ogłoszenia 1 tom litery *T*, 2 tomy *U—W*, 1 tom litery *Z* i tom uzupełnień.

Podręczniki. Ukończono druk Gramatyki sanskryckiej ś. p. Andrzeja Gawrońskiego przy pomocy czł. J. Rozwadowskiego i prof. H. Willman-Grabowskiej. Wydrukowano dwie części pierwszego tomu Literatury greckiej czł. T. Sinki; część pierwsza objęła wieki IX—VI przed Chr. (26 arkuszy), część druga wieki V—IV przed Chr. (51 arkuszy). Do druku przyjęto i drukować rozpoczęto pierwszy tom Mechaniki teoretycznej czł. St. Zaremby. Czł. J. Markowski przeprowadza jeszcze ostateczną redakcję części Anatomji człowieka, obejmującej mózg.

Polski Słownik Biograficzny. Dnia 24 paźdz. 1931 r. zebrała się po raz pierwszy Rada Słownika, w której wzięło udział koło 50 osób z całej Polski. Na tem posiedzeniu ustaliła Rada Słownika zasady wydawnictwa. Następnie 25 paźdz. t. r. zebrał się Komitet redakcyjny, który zajął się planem prac organizacyjnych i omówił częściowo program. Generalny sekretarz P. A. U. i redaktor naczelny P. S. B. na naradzie z dyrektorami archiwów państwowych w Warszawie (31 stycznia 1932 r.) ustalili plan współpracy między redakcją a władzami archiwalnymi, zarówno w stolicy jak na prowincji. W głównych

ośrodkach naukowych założone zostały komitety współpracowników P. S. B., które gromadzą materiał według instrukcyj ułożonych przez redakcję; istnieją one w Krakowie, Lwowie, Warszawie, Poznaniu, Wilnie, Równem, Katowicach (przy Śląskiem Towarzystwie Przyjaciół Nauk); powstają także komitety w Toruniu i Gdańsku. — Praca idzie przede wszystkim w kierunku ustalenia nazwisk osób, których biografje będą pomieszczone w Słowniku. Kartoteka przedrozbiorowa jest na ukończeniu (90% nazwisk), porozbiorowa obejmuje około 60% przewidywanych nazwisk. Przy kartotece pracują przeważnie młode siły historyczne za skromnem wynagrodzeniem pod kierunkiem znawców z poszczególnych dziedzin, wiele materiału wpływa jednak wprost od wybitnych uczonych, którzy ofiarowali swą pracę bezinteresownie. Najbliższem zadaniem redakcji będzie ostateczne ułożenie programu oraz instrukcji metodycznej dla współpracowników, poczem rozpocznie się zamawianie artykułów i rozesłany zostanie do osób żyjących kwestjonariusz z prośbą o autobiografje.

Na koszty Słownika otrzymała Akademia w roku 1931 subwencję z Funduszu Kultury Narodowej w kwocie 16.000 zł.

Komisja antropologii i prehistorji odbyła w okresie sprawozdawczym 4 posiedzenia naukowe i 2 administracyjne. Na posiedzeniach naukowych przedstawiono 8 prac i komunikatów z prehistorji i 1 antropologiczną, mianowicie: dr J. Bryk (Lwów): Kurhany w Rusiłowiu i w Krasnem; dr R. Jakimowicz (Warszawa): Wyprawa kijowska Chrobrego w świetle wykopalisk i badań topograficznych; dr G. Leńczyk: Hai-

thabu; dr G. Raschke (Raciborz): Die Ausgrabungen (1930—31) einer frühgeschichtlichen Siedlung mit hölzernen Bauresten unter den Fundamenten des Piastenschlosses in Oppeln; dr T. Reyman: a) Badania terenowe na polu „Karasiniec“ w Pobiedniku Wk., pow. Miechów, b) Sprawozdanie z badań terenowych przeprowadzonych w r. 1931 z ramienia Muzeum Archeologicznego P. A. U.; M. Śmiszko (Lwów): Cmentarzysko ciałopalne wczesnej epoki cesarstwa rzymskiego w Hryniowie, pow. Bóbrka; doc. dr K. Stołyhwo (Warszawa): Wzrost i jego dziedziczenie u emigrantów polskich w Paranie; doc. dr J. Żurowski: Wiadomość o istnieniu śladów kultury prafińskiej w Ojcowie, pow. Olkusz. Ponadto na nadzwyczajnem posiedzeniu administracyjnem sekcji prehistorycznej wygłosił referat dr R. Jakimowicz p. t.: Podstawy prawne ustawowej organizacji ochrony zabytków prehistorycznych w Polsce.

Ukazał się pierwszy tom (25 form + 30 tablic) Prac Prehistorycznych, zawierający pracę dr T. Sulimirskiego p. t. Kultura Wysocka. Tom 1-szy Materiałów Prehistorycznych jest już przygotowany do druku. W skład tego tomu wejdzie w porządku chronologicznym większość prac referowanych na posiedzeniach Komisji w ciągu ostatnich dwóch lat. Wszystkie te prace znajdują się już w tece redaktorskiej, lecz z powodu bardzo skromnych funduszy, któremi Komisja rozporządza, tylko niektóre z nich będą się mogły ukazać w r. b., reszta zaś w następnych. Dotychczas wydrukowano pracę J. Zabłockiego i J. Żurowskiego p. t. Znalezienie zapasów Lithospermum w dwóch stanowiskach kultury małopolskiej.

Indeks osób i miejscowości wydawnictw Komisji od r. 1877, wykonany w r. ub., po przejrzeniu go przez naczelnego redaktora czł. Wł. Demetrykiewicza, poddano ponownej gruntownej korekcie. Tegoroczny budżet Komisji nie wystarcza jednak na wydanie indeksu. Z tego samego powodu musiano zaniechać sporządzenia klisz z tabel statystycznych do pracy czł. J. Talko-Hryniewiczza p. t. Materjały do antropologii górali polskich. Tabele w liczbie 123 sztuk, przepisane i skolacjonowane ostatecznie w zupełności, zostały oddane w przechowanie Zakładowi Antropologicznemu U. J.

Wykonano zdjęcia fotograficzne zabytków z Jakuszowic do pracy J. Żurowskiego, rysunki zabytków z Giebułtowa do pracy T. Reymana i z Sandomierza (Krakówki) do pracy L. Wilkońskiego.

Czł. J. Talko-Hryniewicz oraz dr L. Sedlaczek-Komorowski kontynuowali rozpoczęte w r. ub. badania rodzinne i dokonali pomiarów dalszych 22 osób (razem 33), kobiet, mężczyzn i dzieci. Także czł. J. Olbrycht kontynuował przy współudziale asystentów swoje zeszłoroczne badania serologiczne i oznaczył przynależność grupową u 209 dzieci w 7-mio klasowej szkole powszechnej w Krzeszowicach, u 117 osób ex re badań sądowo-lekarskich oraz u 202 pacjentek przychodni Inspektoratu sanitarno-obyczajowego, razem u 528 osób.

Rozpoczęto realizację omawianej niejednokrotnie na posiedzeniach Komisji sprawy badań i inwentaryzacji grodzisk zachodniej Małopolski. Współpracownik Komisji dr G. Leńczyk, otrzymawszy od Zarządu P. A. U. subwencję, uczestniczył w ciągu sierpnia 1931 r. celem

zapoznania się z techniką badań grodziskowych w badaniach grodziska wikingskiego Haithabu pod Szlezwi-
giem. Dzięki dalszej specjalnej subwencji Zarządu P.
A. U. przystąpił dr Leńczyk w kwietniu do badania
grodziska pod Piekarami nad Wisłą (naprzeciw grodzi-
ska tynieckiego), pierwszego w Małopolsce wogóle. Dr
Leńczyk poczynił również przygotowania do szcze-
gółowej inwentaryzacji grodzisk (pomiaru terenowe, zdję-
cia lotnicze, opisy i t. p.), poczynając od najbliższej oko-
licy Krakowa, oraz opracował kwestjonariusz w sprawie
zabytków prehistorycznych do rozesłania wśród nauczy-
cielstwa.

Wskrzyszając swe dawne tradycje i pragnąc pod-
trzymać badania nad prehistorją wschodniej Małopolski,
udzieliła Komisja zasiłku dr J. Brykowi ze Lwowa
na zbadanie 6 kurhanów w Bukównie, pow. Tłumacz.
Badania wykazały pochodzenie jednych mogił z epoki
wczesnego brązu, drugich zaś z epoki wczesnego że-
laza. Z zasiłku Komisji wyjeżdżał również J. Żurow-
ski do Opola celem zwiedzenia toku prac wykopalisko-
wych wsi polskiej z XI—XIII w., odkrytej pod zam-
kiem piastowskim. O wynikach tych badań ich kierow-
nik dr Raschke wygłosił wykład na nadzwyczajnem
posiedzeniu naukowem Komisji.

Inwentarz klisz drukarskich powiększono o 18
sztuk w dziale antropologicznym i o 40 z prehistorji.

Komisja etnograficzna. Z wydawnictw Ko-
misji ukazały się drukiem Prace Komisji etnograficznej
nr 13, Józef Obrębski: Indeks do Lecznictwa ludu
polskiego H. Biegeleisena, tudzież z nowo podjętego
zbioru Sztuka ludowa nr 1, St. Matuszkówna: Zdob-

nictwo kobiecego stroju żywieckiego. Na ukończeniu jest nr 14 Prac, mianowicie Testamenty włościańskie K. Dobrowolskiego; obecnie opracowuje się indeks. Obszerna praca P. Caramana: Obrzędy kolędowe u Słowian i Rumunów składa się w dalszym ciągu; wydrukowano 30 arkuszy. Poza tem Komisja ma w tece jeszcze kilka prac, przyjętych już do druku.

Komisja geograficzna odbyła w okresie sprawozdawczym jedno posiedzenie naukowe, na którym reprezentanci środowisk uniwersyteckich przedstawili postępy badań geogr. w Polsce. — Sekcja antropogeogr. Komisji zorganizowała systematyczne studia nad osadnictwem wiejskim w Polsce, w związku z programem Międzynar. Komisji dla badań osadn. wiejskiego. — B. Piątkiewicz dokończył zbierania materiału toponomastycznego w Tatrach polskich. — Jako Nr 1 Prac Komisji wydana została rozprawa Z. Hołub-Pacewiczowej: Osadnictwo pasterskie i wędrówki w Tatrach i na Podtatrzu.

Przygotowania do wydania Kopernika Opera omnia nie posunęły się naprzód z powodu braku funduszków.

Komisja do dziejów oświaty i szkolnictwa w Polsce wydała tom I Korespondencji Jana Śniadeckiego w opracowaniu dra Ludwika Kamykowskiego, obejmujący listy z Krakowa z lat 1780—1787, przygotowany przez Komitet dla uczczenia 100-iej rocznicy śmierci Jana Śniadeckiego, jako numer 1 Archiwum Komisji. Dwa dalsze tomy, obejmujące resztę listów z Krakowa, przygotowane są do druku, jednak z braku funduszków nie można ich wydać. Druk

Conclusiones Univ. Jag. (1441—1588) w opracowaniu dra H. Barycza doszedł do 18 arkusza, pozostaje jeszcze około 8 arkuszy.

Wydział filologiczny z powodów finansowych dopiero teraz kończy druk zaczętych przeszło przed rokiem: książki prof. J. St. Bystronia: Przysłowia polskie i nr 3 t. LXIII Rozpraw: Wł. Kuraszkiewicza: Studja nad polskimi samogłoskami nosowemi. Tymczasem do 5-u prac czekających na druk przybyły jeszcze dwie: jedna z historii literatury polskiej i jedna z języka polskiego.

Na posiedzeniach Wydziału przedstawiono następujące referaty: Z filologii klasycznej: czł. W. Klinger: 1) Kiedy żył Teognis? 2) Nowe myśli o pochodzeniu rzymskiej tragedji narodowej; czł. G. Przychocki: Charakterystyka tragedji rzymskiej epoki cesarstwa; czł. T. Sinko: Przyczynki do chronologii pism Ksenofonta; doc. A. Turyn: De codicibus Pindaricis; czł. L. Sternbach: Przyczynki do egzegezy pieśni Homerowych w starożytności. — Z historii literatury polskiej: prof. J. Krzyżanowski: Romans polski w wieku XVI; czł. S. Pigoń: O Mickiewiczowej „L’histoire de l’avenir“; czł. T. Grabowski: 1) Z dziejów humanizmu w Królewcu (1550—56), 2) Krytyka literacka w epoce realizmu, cz. II; prof. R. Pollak: Dokoła pierwszej polskiej „nauki o języku“; dr W. Weintraub: Styl Jana Kochanowskiego. — Z historii literatur nowożytnych: prof. J. Janów: Przynależność regionalna oraz geneza zbioru G. Prokopowicza Kujbiedy; czł. Z. Łempicki: Hasła artystyczne i kategorie estetyczne na przełomie XVIII

i XIX w.; dr S. Sawicki: Średniowieczna poetyka w stosunku do praktyki poetyckiej. — Z językoznawstwa słowiańskiego: czł. A. Brückner: O nazwach miejscowych; doc. M. Małecki: Polskie gwary w Czadeckiem; R. Bošković i doc. M. Małecki: Przegląd dialektów Starej Czarnogóry (z uwzględnieniem gwar sąsiednich); dr T. Milewski: O rozwoju prasłowiańskich grup *tárt, tált, tert, telt* w językach lechickich.

Komisja historii sztuki. Na posiedzeniach Komisji przedstawiono następujące rozprawy i komunikaty: Helena d'Abancourt: O Piotrze Michałowskim; dr Tadeusz Dobrowolski: Kościół ś. Stanisława w Starem Bielsku, przyczynek do dziejów gotycyzmu w Polsce; dr Mieczysław Gębarowicz (wspólnie z drem T. Mańkowskim): Wawelskie arasy figuralne, studjum porównawcze; dr Zbigniew Hornung: Bernardo Merettini i jego główne dzieła: kościół w Horodence, ratusz w Buczaczu i katedra ś. Jura we Lwowie; dr Stefan Komornicki: Ze studjów nad dziejami budowy kaplicy Zygmuntońskiej; ks. dr Tadeusz Kruszyński: 1) Dary kard. Fryderyka Jagiellończyka dla katedry Wawelskiej i jego grobowiec, 2) Jerzy Pencz jako twórca malowideł tryptyku w kaplicy Zygmuntońskiej; dr Tadeusz Mańkowski: 1) Zachód i Wschód w tkactwie polskim XVII wieku (tkacze Koniępcolskich), 2) (wspólnie z drem M. Gębarowiczem): Wawelskie arasy figuralne; dr Wojsław Molè: Wczesnośredniowieczna sztuka prowincjonalna na Bałkanach; ponadto prof. Molè przedstawił pracę dr Anny Marsówny: Freski ruskie w katedrze w Sandomierzu; dr Marjan Morełowski:

Zabytki insygnjalne i kościelne XII wieku, związane z Bolesławem Kędzierzawym i szkołą Godefroid de Claire; dr Nikodem Pajzderski: Późnogotyckie tryptyki wielkopolskie (przyczynek do historii malarstwa cechowego w Polsce); czł. Władysław Semkowicz: 1) Kościółek okrągły w Hraście na Spiszu, 2) Chrzcielnica średniowieczna w Podgrodziu Spiskim z wyobrażeniem polskiego księcia Bolesława; dr Stanisław Świerż-Zaleski: Akwamanile średniowieczne ze zbiorów Wolffa; dr Jerzy Szablowski: Architektura Kalwarji Zebrzydowskiej (1600—1702); dr Michał Walicki: 1) Ze studjów nad malarstwem cechowym w Ziemi Sądeckiej w XV w., 2) Domniemane dzieło Franciszka z Sieradza, 3) Ołtarz fary warteńskiej na tle problemu mistrza bodzentyńskiego ołtarza.

Rozpoczęto druk 2. zeszytu V. tomu Prac Komisji, w którym pomieszczone zostaną rozprawy: czł. St. Tomkowicza: Obraz cudowny Matki Boskiej Częstochowskiej, i czł. Wł. Tatarkiewicza: Trzy dwory podlaskie: Stanin, Jagodne, Sarków. Ponadto zeszyt obejmie sprawozdania z posiedzeń za lata 1930 i 1931.

Akademja prowadziła w dalszym ciągu wydawanie Przeglądu Historji Sztuki. Dokończono druku 1—2 zeszytu II rocznika, którego treść została podana w poprzednim sprawozdaniu. Obecnie jest na ukończeniu druk 3—4 zeszytu, w którym będą umieszczone rozprawy Z. Batowskiego, S. J. Gąsiorowskiego, W. Molęgo i M. Walickiego, recenzje pióra W. Molęgo i J. Starzyńskiego, kronika i dział sprawozdawczy.

Komisja językowa wydała nr 19 swych

Prac: Jan Ziłyński, Opis fonetyczny języka ukraińskiego. W druku jest praca dra Marji Dłuskiej: Rytm spółgłoskowy polskich grup akcentowych, w przygotowaniu druga część Słownika Mojmira, opracowywana przez czł. Adama Kleczkowskiego (pierwsza część pojawiła się w roku ubiegłym jako nr 18 Prac Komisji). Ponadto udzieliła Komisja — jak corocznie — bardzo licznych odpowiedzi na pytania, głównie z zakresu poprawności językowej.

Komisja terminologiczna morska, utworzona w r. 1931, odbyła w Warszawie w okresie sprawozdawczym t. j. roku akad. 1931/32 cztery posiedzenia, trwające każde cztery dni, podczas których omówiono referat p. generała Marjana Zaruskiego o komendach i rozkazach na statkach żaglowych, oraz referat pp. inż. Stadtmüllera i inż. Bomasa o urządzeniach portowych. Komisja, ustaliwszy słownictwo tych dwóch działów, pracuje obecnie nad ostatecznym wykończeniem rękopisu nowych zeszytów „Słownika“, które obejmą wspomniane działy.

Ponadto Komisja poczyniła przez Min. P. i H. kroki celem wprowadzenia w życie we władzach i instytucjach morskich terminologii, ustalonej przez komisję i opublikowanej w dotychczas wydanych zeszytach „Słownika morskiego“, i nawiązała stosunki z kilku nowymi współpracownikami, którzy obejmą nieopracowane dotychczas działy słownictwa morskiego.

Do Słownika Staropolskiego opracowano: Codex diplom. Silesiae t. I; Akty Wileńskie t. XIX; Miesięcznik Heraldyczny t. II; Kutrzeba-Pawiński: Materiały do dziejów posp. ruszenia z lat 1497 i 1509

(AKH IX 256—379); Piekosiński: Roty wareckie (AKPr VIII 43—59) i Zapiski sądowe sandomierskie (ib. 61—232); Lubomirski: Rolnicza ludność w Polsce (Bibl. Warsz. 1861 III 1—51); Długosz: Clenodia i Banderia Prutenorum; Brückner: Głosy polskie w kształcie słowniczka i Przysłowie (Jagić Arch. XV 318, 475) oraz Głosy wrocławskie (PrFil III 281—92); Głosy z XV w. znalezione w Aktach konsystorskich lubelskich i w Acta officialatus Lublin., dostarczone przez ś. p. prof. Ulanowskiego; Przyborowski: Formulae colloquiorum (PrFil III 176—80); Malinowski: Regestrum domini Thurek 1493 (PrFil IV 663—4); Ojciec nasz (10 warjantów); Zdrowaś (9 warjantów); Wierzę (10 warjantów); Święty Krzyżu (modlitwa, Mac. Dod. 102); Salve Regina (6 warjantów); Pieśń o św. Annie; Pieśń do świętych z końca XV w. (PrFil IV 623); Jędrzeja Gałki Pieśń o Wiklefie; Epistoła św. Bernarda; Kazanie husyty polskiego (PrFil IV 568—80).

Atlas języka polskiego. Zeszyt pierwszy, obejmujący Podkarpacie, w opracowaniu doc. M. Małeckiego i czł. K. Nitscha, jest już na ukończeniu; przy pomocy kwestjonarjusza, złożonego z około 900 pytań, zbadano 39 wsi podkarpackich i zebrany materiał przeniesiono już na mapy. Obecnie przystąpiono do ostatecznej redakcji; powinien ten zeszyt ukazać się za 4—5 miesięcy.

Podjęta z zasiłku Funduszu Kultury Narodowej praca nad opracowaniem narzeczy litewskich w obrębie Rzeczypospolitej Polskiej posuwa się naprzód. Wydano 7-arkuszową część III: Wschodnioliteńskiego narzecza twereckiego prof. Jana Otręb-

skiego, mianowicie: Zapożyczenia słowiańskie. Przy stanie tej części języka litewskiego, wystawionej od wieków na wpływ ruszczyzny i polszczyzny, opracowanie tych zapożyczeń tak leksykalnie jak zwłaszcza gramatycznie było rzeczą pierwszorzędną wagi; dotychczasowe prace, dawna Brücknera i nowa Skardziusa, ograniczały się wyłącznie do starszej litewszczyzny źródeł drukowanych. Część I pracy, obejmująca gramatykę, jest gotowa do druku; część II obejmuje teksty i słownik.

Mapa językowego obszaru litewskiego w Rzeczypospolitej dra O. Chomińskiego też jest gotowa, uzupełnień wymaga tylko tekst objaśniający.

Komitet Słownika łaciny średniowiecznej w Polsce. W roku sprawozdawczym kontynuowano ekscerpowanie tekstów i wygotowano dalszych 52.488 kartek tak, że ogółem jest przygotowanych 412.861 kartek.

Komisja orientalistyczna odbyła jedno posiedzenie naukowo-administracyjne. Ukończono druk nr 14 Prac, St. Schayer: *Ausgewählte Kapitel aus der Prasannapadā*. Na ukończeniu jest druk nr 15, Ananjasz Zajączkowski: *Sufiksy imienne i czasownikowe w języku zachodnio-karaimskim*.

Wspólnie z Polskiem Towarzystwem Orientalistycznym zorganizowała Komisja pierwszy Zjazd Orientalistów Polskich w Warszawie w dniach 24 i 25 maja 1931 r.

Komisja filologiczna wydała w Bibliotece Przekładów z Literatury Starożytnej I tom *Komedyj Plauta w przekładzie czł. G. Przychockiego*; jeszcze w tym rok rozpocznie się druk tomu II.

W Archiwum Filologicznem rozpoczęto druk rozprawy dra A. Turyna: *De codicibus Pindaricis*.

Archivum Neophilologicum. W ciągu lata 1932 r. ukończony zostanie druk drugiej części I-go tomu tej publikacji i objemie rozprawy z zakresu filologii francuskiej, włoskiej, hiszpańskiej, rumuńskiej, niemieckiej i szwedzkiej, napisane przez pp. J. Bergera, Ciesielską-Borkowską, J. Grünbauma, Z. Milnera, K. Dobrowolskiego, M. Brahmiera, St. Łukasika i St. Wędkiewicza.

Komisja historii literatury polskiej w okresie od czerwca 1931 do maja 1932 r. odbyła trzy posiedzenia. D. 4 grudnia 1931 r. p. Tadeusz Turkowski z Wilna referował: Nieznane materiały historyczno-literackie w archiwum Zawadzkich w Wilnie; d. 5 lutego 1932 r. czł. Stanisław Pigoń: Z dziejów polemiki antymasońskiej w Wilnie, i d. 4 marca 1932 r. dr Franciszek Bielałak: Opozycja „Gwiazdy“ (1846—1849) na tle literatury w kraju. Poza tem wybrano komitet, mający opracować zestawienie najważniejszych faktów z dziedziny literatury i kultury polskiej XVI w. dla Międzynarodowej Komisji dla literatury porównawczej, która przygotowuje publikację, obejmującą literatury europejskie. Komitet stanowią członkowie: Ig. Chrzanowski, Wł. Folkierski i St. Kot.

Druk Korespondencji M. Grabowskiego, przygotowanej przez dra A. Bara, a stanowiącej XVIII t. Archiwum, nie posunął się naprzód, nie rozpoczęto też jeszcze druku ciekawej korespondencji Seweryna Goszczyńskiego, przygotowanej do druku przez czł. St. Pigonia.

Druk ostatniego tomu Archiwum Filomatów doszedł do 31 arkusza i wkrótce będzie ukończony.

W Bibliotece Pisarzy Polskich ukończono druk nr 84: Apologeticus t. j. obrona Confederacyiey (1582), opracowany przez prof. Edmunda Burschego. Na druk czeka: Transakcja mojego życia Anny Stanisławskiej, przygotowana do druku przez p. Idę Kotową.

Wydział historyczno-filozoficzny. Posiedzeń naukowych od maja 1931 do końca kwietnia 1932 r. odbyło się 9, na których przedstawiono 16 prac, a mianowicie: 1 z zakresu filozofji (dr J. Metallmann: Determinizm przyrodoznawstwa); 1 z historii filozofji (doc. dr M. Heitzman: Studja nad Akademią Platoniąską we Florencji cz. I); 1 z historii powszechnej (doc. dr K. Zakrzewski: Rewolucja Odoakra) i 3 z historii polskiej (dr I. Pajewski: Stosunki polsko-węgierskie w poł. XVI w., czł. St. Kot: Stanowisko Arjan polskich do państwa, wojny i komunizmu, czł. M. Handelsman: Przyczynki do działalności Mickiewicza w czasie wojny krymskiej); 1 z dyplomatyki polskiej (czł. St. Kętrzyński: O początkach dokumentu polskiego); 1 z prawa administracyjnego (doc. dr W. Wachholz: Prawo pracy); 1 z historii prawa kościelnego (doc. dr A. Vetulani: O kodeksie dekretu Gracjana w Bibl. Jagiell.); 1 z prawa porównawczego (czł. St. Estreicher: Kultura prawnicza II tysiąclecia przed Chr. w Azji Zach.); 1 z hist. gospodarczej (czł. F. Bujak: Z dziejów rolnictwa w Polsce w. XVI); 5 z ekonomji i państwowości (mgr. M. Breit: Stopa procentowa w Polsce 1918/31; mgr. J. Libicki: Teoretyczne podstawy polityki emisyjnej Banków Cen-

tralnych; dr B. Friediger: Bankowość prywatna w Polsce w okresie przesilenia gospodarczego; doc. dr T. Grodyński: Ustrój budżetu polskiego na tle porównawczem; dr M. Ziomek: Wychodźstwo robotników polskich do Niemiec).

Ukończono druk tomu LVIII Rozpraw Wydz. Hist. Fil., w którym oprócz wspomnianych w poprzednim sprawozdaniu rozpraw dra M. Niwińskiego i czł. R. Rybarskiego znalazły pomieszczenie dwie prace: czł. R. Taubenschlaga: Geneza pozwu pisemnego w średniowiecznym procesie pol. i tegoż autora: Odpowiedzialność za wady prawne przy pozbyciu własności w średniowiecznym prawie polskim, a następnie praca dra S. Inglota: Koloni w Alzacji. Rozpoczęto druk tomu LXIX Rozpraw pracą dra J. Pajewskiego: Stosunki polsko-węgierskie w poł. XVI w.

Jako osobna książka zaczęła się drukować praca doc. dra J. Feldmana, Sprawa polska w r. 1848.

Do wydawnictwa Aktów Unji Polski z Litwą w opracowaniu czł. St. Kutrzeby i czł. Wł. Semkowieza rozpoczęto składać indeks imienny w opracowaniu dra M. Friedberga i wstęp, opracowany przez wydawców.

W najbliższych dniach ukaże się pierwszy tom Źródeł do dziejów Rzeczypospolitej Krakowskiej, obejmujący protokoły komisji państw opiekuńczych z lat 1815—1818. Wydawnictwo to, rozpoczęte przed wojną ze współudziałem Miasta Krakowa, zostało następnie przerwane; obecnie dokończono tomu pierwszego, tom drugi w przygotowaniu wraz z obszerną

przedmowa. Wydawcą jest członek W. Tokarz, przy wydaniu tomu drugiego współdziała czł. A. Chmiel.

Komitet wydawnictw ekonomicznych, korzystając z zasiłku funduszu naukowego Zrzeszenia Pracowników Banku Polskiego, wydał w tym czasie następujące dzieła i rozprawy: Koreniec J.: Krytyczne rozważania na temat metody współczesnych badań konjunktury; Friediger B.: Bankowość prywatna w Polsce w dobie przesilenia; Krzyżanowski A.: Polityka i gospodarstwo. Pisma pomniejsze oraz przemówienia 1920—1931; Libicki J.: Teoretyczne podstawy polityki banków centralnych.

Nadto Komitet rozpiisał konkurs na następujące tematy: 1. Handel terminowy walutami i dewizami po wojnie, 2. Organizacja rynku pieniężnego w Polsce. Termin konkursu d. 1 kwietnia 1933 r. Nagrody na każdy temat dwie — 5.000 zł i 3.000 zł.

Komitet dla tłumaczeń dzieł klasyków filozofji na język polski ogłosił drukiem drugi tom wydawnictwa, zawierający Sextusa Empirikusa Zarzysy Pirrońskie w przekładzie i opracowaniu czł. A. Krokiewicza.

Historja Śląska do końca XIV wieku. Przeciągnął się druk rozdziału o historii Śląska w latach 1290—1402 w opracowaniu czł. J. Dąbrowskiego, wskutek czego opóźniło się wyjście tomu pierwszego. Obecnie kończy się składać równie obszerny rozdział ostatni, tyczący się ustroju, opracowany przez prof. Z. Wojciechowskiego. Tom ten, który obejmie przeszło 50 arkuszy druku, ukaże się najdalej w ciągu lipca b. r. Prawie zupełnie przygotowany jest tom III,

obejmujący dzieje sztuki (wraz z heraldyką, numizmatyką i sfragistyką), brak jednak narazie funduszków na jego wydanie.

Komisja historyczna. Z wydawnictw jej ukaza się niebawem: tom I Aktów sejmikowych województwa krakowskiego z lat 1572—1620 w wyd. czł. St. Kutrzeby, z obszernym indeksem, opracowanym już przez dr K. Lepszego, jako też część t. I Kodeksu dyplom. katedry i diecezji wileńskiej, obejmująca nrów 250 z lat 1387—1467 w wyd. czł. ks. J. Fijałka i czł. Wł. Semkowicza. Znajdują się w druku: w rozpoczętym tomie III serji 2 Archiwum Komisji (Ogóln. Zb. t. XV) Rachunki żupne bocheńskie z lat 1394—1421 (ok. 15 ark.) w opracowaniu dr J. Karwasińskiej z Warszawy, tudzież Najstarszy zbiór przywilejów i wilkierzy miasta Krakowa ze zbiorów Ambrożego Grabowskiego w opracowaniu czł. St. Estreichera (ok. 6 ark.), jako uzupełnienie Kodeksu m. Krakowa (wyd. przez Franc. Piekosińskiego w r. 1879 t. I i w r. 1882 t. II). Na dokończeniu zostaje Repertorium dokumentów polskich do końca w. XII przez dr Zofję Kozłowską-Budkową oraz inwentaryzacja zbiorów Komisji. — Przygotowaną już poprzednio instrukcję dla katalogowania rękopisów bibliotecznych uzupełniono jeszcze instrukcją co do sporządzania indeksów. Ostatecznie zostanie ona uchwalona po rozpatrzeniu opinij towarzystw naukowych.

Ekspedycja Rzymska. Z powodu zupełnego braku funduszków nastąpiła przerwa od jesieni ub. r. w wysłaniu współpracowników do Rzymu na dalszą pracę w Archiwum Watykańskiem zarówno w dziale regestów papieskich w w. XV, jak i nuncjatury w okre-

sie potrydenckim. Z tejże przyczyny zalega druk przedmowy i indeksów do ukończonego jeszcze w r. 1929 t. I listów i aktów nuncjusza A. Bolognettiego, obejmującego r. 1581 i 1582 (nrów 524, ark. 44). Prace przygotowawcze do druku dalszych tomów Monumenta Vaticana z w. XV i XVI w opracowaniu czł. J. Dąbrowskiego, prof. Abdona Kłodzińskiego i prof. Edm. Długopolskiego, jak i dalszych tomów nuncjatury Bolognettiego w wyd. czł. Edw. Kuntzego, posuwają się stale naprzód.

Komisja prawnicza. Kończy się bardzo szczegółowy indeks, opracowany przez prof. Abdona Kłodzińskiego do wydawanej przez niego najstarszej księgi Sądu Najwyższego na zamku krakowskim (Archiwum Komisji prawniczej t. X). Prawie ukończone już zostało zbieranie i przygotowanie do druku przez czł. St. Kutrzebę Wilkierzy wiejskich od XVI do XVIII w., których liczba wzrosła ponad 20; zbiór ten uzupełnili: czł. ks. A. Mańkowski kilkoma wilkierzami z Pomorza i dr Steffen dwoma wilkierzami z Warmji. Wydanie to obejmie t. XI Archiwum Komisji prawniczej. Przygotowywał dalej czł. St. Kutrzeba wydanie tomu II Corpus iuris polonici.

Komisja Atlasu historycznego Polski. Ukończono i przygotowano do druku Słownik geograficzno-historyczny do mapy województwa krakowskiego oraz dalej prowadzono prace nad przygotowaniem dwóch dalszych map, województw sandomierskiego i lubelskiego. Postępuje powoli z braku funduszków praca Komisji Warszawskiej nad mapą woj. płockiego. Komisja poznańska odbyła d. 1 lutego posiedzenie, na którym uchwa-

lono zasady opracowania i zakres terytorjalno-czasowy pracy nad mapą woj. poznańskiego, rozpoczętej przez dra F. Pohoreckiego.

Komitet do dziejów życia umysłowego w Polsce. Pod kierownictwem czł. Stanisława Kota posuwa się systematycznie praca nad kartoteką, ogarniającą nazwiska Polaków, którzy przez swe studia i podróże zagraniczne lub korespondencję z obcymi uczonymi i artystami odegrali jakąkolwiek rolę w rozwoju stosunków kulturalnych Polski z krajami zachodnimi. Na ukończeniu jest przygotowanie do druku materiałów do drugiego tomu *Źródeł do dziejów życia umysłowego w Polsce (Stosunki z Zachodem)*, który obejmie archiwalja padewskie i bolońskie. Pierwszy tom, poświęcony Nacji polskiej w Padwie, rozpocznie się drukować w bieżącym roku.

Komisja historii wojskowej wydała nr 1 swego Archiwum, zawierający Materiały do dziejów wojny konfederackiej 1768—1774, wydane przez czł. Wł. Konopczyńskiego; obecnie rozpoczęto druk nru 2, zawierającego gen. Sokolnickiego *Dziennik kampanji 1809* w wyd. ppułk. Pawłowskiego. W przygotowaniu jest nr 3, mający objąć Artykuły hetmańskie w wyd. czł. St. Kutrzeby. Rozpoczęto prace przygotowawcze dla akcji zbierania planów, zdjęć i pomiarów dawnych zabytków fortyfikacyjnych w Polsce.

Komisja do badań historii filozofji w Polsce ukończyła druk pierwszej części V tomu Archiwum, zawierającą: Dokumenty do usunięcia Józefa Gołuchowskiego z katedry Uniwersytetu wileńskiego, w opracowaniu ks. dra T. Jachimowskiego. Praca przygo-

towawcza do Epistolarjum filozofów polskich posunęła się o tyle naprzód, że skopjowano listy ze zbiorów prywatnych hr. Raczyńskich.

W r. 1931/32 ukazał się Kwartalnika filozoficznego tom IX i pierwszy zeszyt tomu X, obejmujące prace: L. Chwistka (Tragedja werbalnej metafizyki), A. Dryjskiego (Współczesne teorie podświadomości), St. Harasska (Piotr Duhem i Max Scheller. O cechach narodowych nauki i filozofji), czł. A. Krokiewicza (Filon z Larisy i Antjochos z Askalonu), T. Strzembosza (Współczesne kierunki psychologiczne i ich podstawy teoretyczne), St. Szumana (O aktach i czynnościach myślenia i ich stosunku do inteligencji), W. Wolskiego (O prawie przypadku jako źródle poznania) oraz obszerne sprawozdania z literatury.

Wydział matematyczno-przyrodniczy odbył w czasie sprawozdawczym 10 posiedzeń, z tych dwa w Warszawie. Przedstawiono ogółem 109 prac, z których przyjęto do druku 105.

Według treści było prac z zakresu matematyki 16, fizyki 10, astronomji 5, geofizyki 4, chemji 27, mineralogji i petrografji 7, geologji i paleontologji 9, botaniki 7, anatomji 4, zoologji 10, fizjologji 10.

Wydano następujące publikacje:

1) Bulletin International de l'Acad. Pol. des Sciences et des Lettres. Classe des Sciences Math. et Nat. Série A. Sciences Mathém. Année 1931 (nr 4—10).

2) Bulletin International de l'Acad. Pol. des Sciences et des Lettres. Classe des Sciences Math. et Nat.

Série B. Sciences Naturelles I. 1931 (nr 1—7), II. 1931 (nr 2—6).

3) Comptes Rendus Mensuels des séances de la Classe des Sciences Math. et Nat. Année 1931 (nr 5—10) i 1932 (nr 1—4).

4) Rozprawy Wydziału matem.-przyrodn. Pol. Akademji Umiejętności. Tom 70. dział B 1930, nr 5 i 6. Tom 71. dział B 1931 nr 1.

5) Atlas Flory Polskiej. Tom II. zeszyt 2 (38 tablic). Tom III. zeszyt 2 (41 tablic). Tom IV. zeszyt 1 (20 tablic).

6) January Kołodziejczyk, Książd Krzysztof Kluk. Dzieła i twórczość (Rozprawy Wydz. mat.-przyr. tom 69 nr 10, 1932).

Komisja fizjograficzna. Ministerstwo W. R. i O. P. nie udzieliło w r. 1931 subwencji zwykłej na badania fizjograficzne kraju. Wskutek tego Komisja fizjograf. nie mogła w tym roku poprzeć finansowo badań swych współpracowników, którzy w liczbie 188 zamierzali z jej ramienia i za jej pomocą podjąć badania fizjograficzne na terenie całego kraju. Mimo tych niekorzystnych warunków, wielu ze współpracowników Komisji nie zaprzestało swej pracy naukowej, o czym świadczą liczne sprawozdania, pomieszczone w 66 t. Sprawozdań Komisji fizjograficznej, będącym jeszcze w druku.

W ciągu roku sprawozdawczego dokończono druku VII t. Monograficznych prac Komisji fizjograficznej, mianowicie drugiego tomu obszernego dzieła faunistycznego J. Romaniszyna i F. Schillego: Fauna motyli polskich. Tom ten obejmuje poznane dotychczas w kraju gatunki t. zw. motyli drobnych (microlepidoptera). Z tomu

66 zaś Sprawozdań Komisji fizjograficznej za r. 1931 ze względu na brak funduszy wydrukowano tylko 5 arkuszy; znaczna natomiast ilość prac nadesłanych do druku pozostała w tece redaktorskiej.

Troska o zagrożoną w swej działalności naukowej Komisję fizjograf. spowodowała, że w ciągu roku sprawozdawczego odbyły się 3 pełne posiedzenia tej Komisji, mianowicie w dniach 20. VI. 1931, 21. X. 1931 i 9. III. 1932; w wyniku ich obrad i następnej uchwały Walnego Zgromadzenia przesała Akademia do Ministerstwa W. R. i O. P. memoriał z prośbą o uwzględnienie postulatów Komisji fizjograficznej w sprawie subwencji na podjęcie dalszych badań fizjograficznych.

Wykopaliska staruńskie. Po uzyskaniu dalszej subwencji w r. 1931 z Funduszu Kultury Narodowej podjęto z właścicielem terenów w Staruni pertraktacje o uzyskanie pozwolenia na dalsze poszukiwania w Staruni; pertraktacje te z powodu różnicy zdań co do warunków dopiero niedawno zostały zakończone. Tymczasowo poszukiwania w Staruni ograniczyć się musiały do miejsc łatwiej dostępnych, nieobjętych warunkami kontraktu, skąd pobrano ily, zawierające również szczątki dyluwjalnej fauny i flory, i po przewiezieniu ich do Krakowa przepłukiwano je częściowo w Zakładzie botanicznym Uniw. Jagiell., częściowo w Muzeum fizjograficznym.

Tymczasem w Muzeum fizjograficznym rozsortowano wyplukane dotychczas obfite szczątki fauny i flory dyluwjalnej i powierzono do naukowego opracowania specjalistom w kraju i zagranicą. Obecnie zaczynają już nadpływać wyniki badań, podjętych nad określeniem

szczałków tych gatunków zwierząt i roślin, które zastąpione były w materiałach w mniejszych ilościach. Pracy tej podjęli się: czł. J. Stach (rekonstrukcja postaci nosorożca, szkielet i części miękkie), czł. J. Tur (szczątki narządów płciowych), doc. J. Ruszkowski (robaki pasożytnicze), dr T. Kormos (małe kręgowce), dr J. Kinel, dr Kuntze i dr S. Smreczyński (chrząszcze), dr Pretacz (specjalnie rodzaj *helophorus*), dr Pongracz (szarańczaki), dr J. Noskiewicz (błonkówki), prof. Lengersdorf (muchówki), czł. J. Stach i Stefan Stach (motyle), prof. S. Kulczyński (pająki), czł. W. Szafer i dr J. Lilpop (flora). Wyniki tych badań będą ogłaszane tymczasowo jako „Materiały do poznania dyluwjum w Staruni“ i posłużą za podstawę zamierzonej obszernej pracy syntetycznej.

Nie uległa natomiast w r. 1931/32 żadnej przerwie praca, zmierzająca do zmontowania szkieletu okazu nosorożca, wypchanego w r. 1930/31. Wszystkie kości tego okazu, rozbite na setki drobnych i porozrzucanych kawałków, zostały już obecnie, po mozolnem dobieraniu, pozlepiane w całość. Będzie więc już można teraz przystąpić do naukowego, szczegółowego opracowania szkieletu nosorożca, przyczem kości te będą musiały być dokładnie przemierzone, odrysowane i sfotografowane.

Muzeum fizjograficzne. Wskutek znacznego zmniejszenia się całości budżetu P. Akad. Um. Wydział mat.-przyr. ograniczył dotację na cele utrzymania Muzeum fizjogr. prawie do połowy, co odbić się musiało na biegu dalszego urządzania Muzeum, zakupnie sprzętów potrzebnych do należytego zabezpieczenia zbiorów oraz racjonalnego ich rozmieszczenia. Jeszcze dotkliwiej na

przyszłej działalności Muzeum zaznaczyć się może skreślenie przez Min. W. R. i O. P. od 1 sierpnia 1931 r. etatów urzędników i woźnych, przydzielonych do pełnienia obowiązków w Muzeum. Aby nie dopuścić do zamknięcia Muzeum fizjograficznego, co szczególnie przykro odbiłoby się na uczącej się tam młodzieży, oraz na pracy wielu przyrodników polskich i zagranicznych, korzystających ze zbiorów tego Muzeum, a zarazem by nie narazić zbiorów, pozbawionych należytej opieki, na zniszczenie ich przez szkodniki, część personelu (dyrektor) pełniło obowiązki swe dalej bezpłatnie, a płace reszty personelu, zmniejszone, musiały być pokryte z uszczuplonego już i tak funduszu, przeznaczanego na urządzenie Muzeum. Mimo tego zdołano jeszcze wyposażyć przybyłe w tym roku duże gabloty entomologiczne w torf i szkło, zakupić dla działu botanicznego dwie obszerne szafy na pomieszczenie dużych zielników, mianowicie ofiarowanego przez p. Czeczottową i pozostałego po ś. p. E. Wołoszcza ku, a także nabyć mikroskop.

Poza pracą czysto muzealną, porządkowaniem i inwentaryzacją materiałów nagromadzonych i nadpływających stale do Muzeum, wykonano w pracowniach Muzeum szereg prac naukowych oraz utrzymywano żywe stosunki z muzeami i wieloma krajowymi oraz zagranicznymi przyrodnikami, którzy korzystali ze zbiorów i biblioteki Muzeum. Część wystawowa Muzeum powiększyła się we wszystkich działach Muzeum, przybyły też do wszystkich działów Muzeum okazy oraz całe zbiory, złożone głównie przez przyrodników krakowskich. Szczegółowe, obszerne sprawozdanie z pracy, dokonanej w roku sprawozdawczym w Muzeum fizjograficznym, oraz na-

bytków pomieszczone będzie w 65 tomie Sprawozdań Komisji fizjograficznej.

W ciągu roku sprawozdawczego Muzeum fizjogr. zwiedzane było, oprócz szerszej publiczności i przyrodników miejscowych oraz zagranicznych, przez liczne szkoły miejscowe i zamiejscowe, szczególnie w okresie trwania Wystawy entomologicznej, urządzonej przez Oddział krakowski Przyr. Tow. im. Kopernika ze współudziałem całego personelu Muzeum fizjogr. w lokalu Muzeum. Nadto przygotowywało się w Muzeum, podobnie jak w latach poprzednich, kilkunastu kandydatów i kandydatek do egzaminu kwalifikacyjnego na nauczycieli szkół średnich, zapoznając się głównie z okazami fauny krajowej i korzystając z biblioteki podręcznej oraz wskazówek naukowych personelu Muzeum.

Wydział lekarski. Od maja 1931 do końca kwietnia 1932 odbył Wydział lekarski 6 posiedzeń, na których przedstawiono 28 prac, z których przyjęto do druku 25.

Z prac tych dotyczyło zakresu anatomji 3, fizjologii 3, anatomji i histologii patologicznej 4 (w tem 1 dotyczyła nowotworów), bakterjologii 1, patologji eksperymentalnej 5 (wszystkie dotyczyły nowotworów), serologii 4 (z tych 2 dotyczyły nowotworów, a 2 chorób wenerycznych), chemji patologicznej 5 (z tych 3 dotyczyły nowotworów), farmakologii eksperymentalnej 1, chorób zakaźnych 1, patologji klinicznej (narządu krążenia) 1.

Wydano następujące publikacje: 1) Bulletin International de l'Acad. Pol. des Sciences et des Lettres, Classe de Médecine. Année 1931 (N° 5—9) i 1932 (N^o

1—3). 2) Comptes Rendus Mensuels des séances de la Classe de Médecine, Année 1931 (N° 5—9) i 1932 (N° 1—3). 3) Rozprawy Wydziału lekarskiego Polskiej Akademji Umiejętności, Tom I. 1931, zeszyt 8—12 oraz Tom II. 1931/2, zeszyt 1—4.

Wydawnictwa II tomu Patologii ś. p. czł. Kleckiego nie mógł Wydział wziąć na siebie z powodu braku odpowiednich funduszków. Z tegoż powodu musiał Wydział ograniczyć swe zwykłe wydawnictwa.

Podjęto wymianę wydawnictw Wydziału z odpowiednimi wydawnictwami i instytucjami zagranicznymi w liczbie około 150, która ciągle dalej wzrasta.

Materiały biograficzne, dotyczące lekarzy, którzy pracowali naukowo, a objęte przez Wydział po b. Akademji Nauk Lekarskich, przekazał Wydział redakcji Polskiego Słownika Biograficznego.

Wydział zwrócił się do Zarządu Akademji o utworzenie w Muzeum fizjograficznem Akademji działu fizjografji lekarskiej.

Wydział uchwalił w dniu 10 marca 1932 r. regulamin swoich czynności; regulamin ten zatwierdził Zarząd Akademji 28 kwietnia 1932.

* * *

Muzeum archeologiczne. Mimo utrudnień wskutek cofnięcia subsydjum państwowego na jednego pracownika naukowego i skreślenia etatu państwowego woźnego, Dyrekcja Muzeum archeol. w r. 1931/32 starała się nie dopuścić do obniżenia tempa i zahamowania rozpoczętych prac. Jeśli to w pewnej mierze się powiodło, zawdzięczać to należy w pierwszym rzędzie pomocy, z jakiej Muzeum korzystało ze strony wolontarjuszy

(J. Bartys, T. Bielatowicz, W. Bogusławska, J. Fitzke, mg. R. Jamka, mg. J. Marciniak, S. Nosek, mg. K. Salewicz, St. Suderówna, T. Szczygielski), którzy wiele bezinteresownej pracy poświęcili. Jak corocznie, główny nacisk położony był na konserwację, której poddano tak nowo odkryty materiał, jak i zaległości z lat ubiegłych; największą grupę stanowi uporządkowanie i rekonstrukcja ceramiki z grobów jamowych ciałopalnych z Błonia w pow. sandomierskim z okresu lateńskiego. Równocześnie kontynuowano pracę nad inwentaryzacją i katalogowaniem. Z większych grup zinwentaryzowano po uporządkowaniu pozostałe jeszcze materiały neolityczne jaskiniowe z okolic Krakowa, materiały z okresu wpływów rzymskich z Kopek. W miarę zaś pozyskiwania rysunków i odbitek fotograficznych uzupełnia się rozpoczęty katalog kartkowy zabytków. W dziale wystawowym zdołano sporządzić jedną gablotę, a inne wyścielić płótnem i dostosować dla celów dydaktycznych.

Z ramienia Muzeum przeprowadzono badania terenowe w szeregu miejscowości, a mianowicie: badania nad osadą neolityczną w Pobiedniku Wk. (J. Fitzke, mg. Marciniak), ementarzysko szkieletowe z I okr. brązu (dr Reyman), osadę z okresu wpływów rzymskich i ementarzysko wczesnohistoryczne w Goszycach (Bartys, Fitzke), w Pobiedniku Wk. na polu „Nadecle“ stwierdzono i próbnie zbadano ceramikę t. zw. gocką, jak również podobną w sąsiedniej wsi Igołomji (dr Reyman). Badano ementarzysko łużyckie halsztackie w Załężu Wk. pow. Wieluń, oraz analogiczne w Łagiewnikach pow. Sieradz (dr Reyman), osadę słowiańską przedhistoryczną

w Muninie Wk. pow. Jarosław, cmentarzyska szkieletowe i ciałopalne z kilku epok stwierdzono w Czechach pow. miechowskiego (dr Reyman). W Krakowie współdziałano w badaniach warstw kulturowych, odkrytych na Rynku przy wykopie transformatora (dr Leńczyk). W Toniach pow. Kraków odkryto jamę wczesnohistoryczną (wycieczka Koła Preh. U. J.). W Aleksandrowie pow. Pińczów i w Łatanicach pow. Stopnica stwierdzono cmentarzysko ciałopalne z obwałowaniem kamiennem (mg. Jamka, Fitzke). W Chotelu pow. pińczowskiego w Zagajowie pow. stopnickiego na wydmach stwierdzono kulturę łużycką (mg. Jamka, Fitzke). W Piestrzcu pow. Stopnica kilka stanowisk, t. j.: III okr. brązu, kultura łużycka z okr. halsztackiego, kultura t. zw. gocka, w Woli Biechowskiej w pow. stopnickim neolityczne jamy mieszkalne (mg. Jamka, Fitzke), w Piekarach pod Krakowem zagadkowe grodzisko badań (ze specjalnej subwencji z fund. śp. W. Osławskiego) z ramienia Komisji dr Leńczyk i mg. Jamka.

Oprócz materiału z badań terenowych wyżej wymienionych do Muzeum ofiarowali panowie: B. Dyn-dowicz, nadleśniczy z Cisowej pow. wieluński, ceramikę z cmentarzyska łużyckiego z Załęża Wk. w pow. wieluńskim, inż. Wątroba ceramikę t. zw. gocką z Piestrzca, inż. Mączyński ceramikę historyczną (XVII w.) z Krakowa z ul. Św. Jana i Rynku, budowniczy Socha ceramikę z XVII w. z Krakowa z ul. Basztowej, W. Górecki, kier. szkoły w Pobiedniku naczyńko typu gockiego z Pobiednika, prof. J. Sro-czyński z Krakowa ceramikę i ozdoby brązowe z okresu halsztackiego kultury łużyckiej, znaną

w Maszkowie w pow. miechowskim, St. Kozubski z Goszyc sztylet miedziany i ceramikę z pola „Legjanówka“ w Goszycach, F. Dubanik z Muniny Wk. pow. Jarosław ceramikę grodziskową wczesną, St. Zaklika, kier. szkoły w Mielnicy pow. Borszczów, uszkodzoną siekierkę krzemioną z Borysówki pow. Borszczów, dr Leńczyk i Fitzke ceramikę z grodziska w Chełmie pow. Bochnia, K. Serczyk z Toń w pow. krakowskim ceramikę wczesnohistoryczną z Toń, T. Kaniowski, kier. szkoły w Skorocicach, ceramikę neolityczną, lateńską i grodziskową z Aleksandrowa, Franciszek Rokicki, kowal z Piestrzca pow. Stopnica, siekierkę brązową ze skarbu brązowego (III okr. brązu), Zakrzewski, właściciel Łatanic w pow. stopnickim, buławkę kamienną z kwarcytu, gosp. Gawlik z Łatanic fragment radła granitowego, R. Weinert, kier. szkoły ze Stanisławowa w pow. sieradzkim, ceramikę i czekanik żelazny łużycki z cmentarzyska w Łagiewnikach i bursztyn z Rybnika w pow. sieradzkim.

Konserwator doc. dr J. Żurowski złożył zabytki pochodzące z badań przeprowadzonych w następujących miejscowościach: Sandomierz-Krakówka (osada z kulturą ceramiki wstęgowej rytej), Chwałki pow. Sandomierz (grób z ceramiką sznurową), Sancygniów pow. Pińczów i Psary pow. Będzin (cmentarzyska popielnicowe z końca epoki brązu), Opatów (osada historyczna). Z Muzeum Fizjograficznego P. A. U. otrzymano ze zbiorów Wagi siekierę kamienną z Ćmielowa pow. Opatów. Prof. U. J. J. Włodek ofiarował siekierę kamienną z Chrostowej pow. Bochnia, dr W. Kuźniar grot żelazny lateński z Witkowic pow. Kraków, Koło Krajoznawcze gimna-

zjum w Bochni różne zabytki pochodzące z grodzisk w Łapczycy, z Kopalin i Słupi pow. Bochnia oraz p. Czajkiewicz z Tarnowa ceramikę z grodziska w Zawadzie Lanckorońskiej pow. Brzesko.

Konserwator doc. dr J. Żurowski kontynuował z p. H. Czajkówną inwentaryzację materiałów reprodukcyjnych, a z mg. K. Salewiczem opracowywał plan (1:200) badań przeprowadzonych w Złotej w r. 1928—30. Uporządkowano także protokoły badań w Złotej za lata 1926—30. Konserwator kontynuował wspomniane w ubiegłym Roczniku swe prace w zakresie neolitu.

Jedna kopia gipsowa „Światowida“ została w drodze wymiany za kopje i wydawnictwa przesłana do P. Muzeum Arch. w Warszawie.

W Muzeum pracowali: J. Bartys nad wykopaliskami z Goszyc; St. Ber z Warszawy nad ceramiką łużycką żłobkowaną; Fitzke nad zabytkami neolitycznymi z jaskiń z okolic Krakowa; mg. Jamka nad zabytkami kultury wpływów rzymskich; czł. St. Kostrzewski z Poznania nad nowo pozyskanymi materiałami prehistorycznymi; dr Reyman nad zabytkami z Pobiednika, Tropiszowa i Goszyc; mg. Salewicz nad mapą archeologiczną ziemi krakowskiej i kieleckiej. Z zagranicznych: dr Stella Ben Dor nad metodami konserwacji zabytków; H. Kurtz z Bytomia nad zabytkami wczesnohistorycznymi; W. Neugebauer z Wrocławia ogólnie; Raschke z Wrocławia nad zabytkami wczesnohistorycznymi; Laarsen z Kopenhagi nad mezolitem.

W Muzeum urządzono kurs objaśniania zabytków archeologicznych dla przewodników po Krakowie z Tow.

Szkoły Lud. Zbiory muzealne zwiedziło szereg wycieczek i pojedynczych osób.

Biblioteka Akademji. W okresie sprawozdawczym (od 1. IV. 1931 do 31. III. 1932 r.) korzystało ze zbiorów bibliotecznych 383 osoby 5460 razy. Dostarczono do czytelnii 1.670 rękopisów i 7.387 dzieł i czasopism, prócz czasopism wystawionych w czytelnii. Wypożyczono 2.119 dzieł w 2.602 tomach. Zwrócono 2.602 tomy. Instytucjom w obrębie Polski wypożyczono 47 rękopisów i 169 dzieł; do Biblioteki Akademji sprowadzono 349 rękopisów i 1.527 dzieł, w przeważnej części do pracy nad Bibliografją Estreicherów.

Podobnie jak w latach ubiegłych, powiększały się zbiory drogą wymiany wydawnictw z instytucjami naukowemi zagranicznymi i krajowymi, darami, wyjątkowo drogą kupna. Wpłynęło do Biblioteki 1.861 wydawnictw (w 4.254 tomach) z 69 akademji i 839 instytucyj zagranicznych z 48 krajów wszystkich części świata; 426 wydawnictw (w 1.704 tomach) z instytucyj i towarzystw naukowych polskich w drodze wymiany, częścią w darze. Prócz wydawnictw powiększyły się zbiory Biblioteki o 603 dzieła (w 654 tomach), z czego 589 otrzymano w darze, zaś 14 zakupiono.

Prócz firm nakładowych, wymienionych w sprawozdaniach ubiegłych lat, złożyli większą liczbę dzieł: prof. uniw. w Rzymie Marcati G. Silvio, Szaszkiewicz Józef, Konczyńska Wanda, Państwowa Szkoła Higjeny, Biblioteka Raczyńskich, Archiwum Akt Dawnych m. Łodzi, czł. Kutrzeba Stanisław, minister Lasocki Zygmunt, Konsulat Republiki Czechosłowackiej i Fundusz Kultury Narodowej.

W roku sprawozdawczym przystąpiono do reorganizacji Biblioteki, pragnąc ułatwić korzystanie ze zbiorów. Do tego czasu przesygnowano i uporządkowano druki polskie z XVI w., zaczęto pracę nad katalogowaniem rękopisów, które napłynęły do Biblioteki po wydaniu katalogu rękopisów Czubka.

Dział czasopism polskich doprowadzono do zupełnego porządku, skatalogowano dotąd przeszło 500 nrów czasopism dziś jeszcze wychodzących, kompletując w miarę możności poszczególne wydawnictwa, tak polskie jak również i obce. Nadto skatalogowano i wcielono do zbiorów wszystkie druki, które napłynęły do Biblioteki w ostatnich latach.

Biblioteka Polska w Paryżu. W zakresie druków przybyło w okresie sprawozdawczym 794 dzieł (837 tomów). Większe dary złożyli: p. Marja Majdrowicz (226 tomów), Biblioteka Województwa Śląskiego (126 tomów), Akademia Rumuńska, dr M. Grzegorzewska, Książnica Atlas, Kasa Mianowskiego, Komisja Współpracy prawniczej międzynarodowej, K. Noskowski, K. Smogorzewski. Numerus currens doprowadzono do nr 83.672. — Do działu rękopisów instytucja „Czei i Chleba“ przekazała całe swoje archiwum od 1862 r. do 1931 r. (około 7.000 dokumentów i listów, 4.000 rachunków i 38 ksiąg). P. A. U. zwróciła wypożyczone przed laty archiwalja do 1831 r. (kilkadziesiąt tek), które włączono do zbiorów. Katalog kartkowy rękopisów został ukończony (opracował go dr Cz. Chowaniec). Uporządkowano rękopiśmienny Słownik Biograficzny wielkiej emigracji, zawierający ok. 15.000 życiorysów na 30.918 stronach. Wobec pozyskania subsydjum z M. W. R. i O. P. 1500 zł.

i 6.000 fr. od ofiarodawcy, który nie chce być wymieniony, przystąpiono do przygotowania do druku katalogu rękopisów. Pracę tę pod kierunkiem delegata prowadzi kustosz Biblioteki Polskiej dr Cz. Chowaniec przy udziale sił pomocniczych p. W. Borkowskiej i I. Gałęzowskiej. — Do działu kartograficznego (1460 map) włączono dary Wojskowego Instytutu Kartograficznego, czł. E. Romera, Książnicy Atlas. Utworzono dział kartografji polskiej XVI—XX w., przedstawiony na Międzynarodowym Zjeździe Geografów w Paryżu.

Wszystkie ryciny obce (32.758 numerów licząc wraz z albumami) przekazano do zbiorów P. A. U. wraz z katalogiem kartkowym wg. rytowników, malarzy i przedmiotów. Katalog rycin polskich (8.494 sztuk) ma być ukończony w ciągu 1932 r. Konserwacja ich została zabezpieczona przez umieszczenie ich w specjalnie na ten cel urządzonych szafach, które w roku sprawozdawczym nabyto.

Czytelnia Biblioteki jest czynna codziennie od 10 do 16-ej. Do księgi pracowników naukowych zapisało się w ciągu roku 1716 osób. Liczba kwerend, wykonywanych przez Bibliotekę dla uczonych krajowych i zagranicznych, zwiększa się. Korzystali z nich i bezpośrednio ze zbiorów Biblioteki m. i. czł. Askenazy (Warszawa), prof. Birkenmajer (Kraków), czł. Bujak (Lwów), czł. Dembiński (Poznań), czł. Halecki (Warszawa), ks. dr Jakubisiak (Paryż), prof. Janulaitis (Kowno), dr Kastarska (Paryż), czł. Konopczyński (Kraków), czł. Kot (Kraków), dr Krakowski (Paryż), prof. Labry (Lille), dr Ad. Lewak, dr Ma-

leczyński (Lwów), Mlle Marix (Paryż), prof. Mirski (Warszawa), prof. Moyses (Lille), czł. Romer (Lwów), gen. Sikorski (Paryż), Min. Sobański (Paryż), prof. Swatikoff (Paryż), czł. Sobieski (Kraków), prof. Taguchi (Tokio), prof. Tesnière (Strassburg), dr Troczyński (Poznań), dr Tyszkowski (Lwów), Mme Urbsys (Paryż-Kowno), de Villers (Paryż), prof. Volkoff (Sofja), prof. Willems (Genewa), prof. Wojciechowski (Poznań), prof. Z. L. Zaleski (Paryż), Mme Zeys (Paryż) i inni.

Z książek wyłączonych z Biblioteki przekazała P. A. U. tytułem daru dla Biblioteki Narodowej w b. r. 13.245 dzieł w 16.805 tomach (nr nr 63.247—74.212) wraz z ich inwentarzem. — Praca nad dalszą inwentaryzacją dzieł tej kategorii została wstrzymana z powodu powstrzymania na ten cel subsydjów M. W. R. i O. P.

Z braku funduszków nie mogła być prowadzona w b. r. zamierzona inwentaryzacja źródeł dotyczących Polski w bibliotekach i archiwach francuskich.

Z zasiłku M. S. Z. delegat prowadził w dalszym ciągu poszukiwania nad gromadzeniem aktów poselstwa d'Avaux do Polski (1634 r.) i przygotowywał do druku Perkinsa „Opis Polski z 1598 r.“.

Na dorocznem posiedzeniu B-ki 3 maja 1932 r. przemawiali ambasador A. Chłapowski i delegat P. A. U., odczyt wygłosił czł. Bujak. Dr Cz. Chowaniec przedstawił zebrany wystawę dokumentów dotyczących założenia T-wa Literackiego. W roku ubiegłym odczyty wygłosili: czł. Halecki o początkach stosunków Francji

z Polską i prof. M. Stefanescu o dziełach Wita Stwo-
sza i jego synów na Mołdawji i na Wołoszczyźnie.

Z zasiłków M. S. Z. wydano jako I-szy tom Pro-
blèmes politiques de la Pologne contemporaine serję odczytów, wygłoszonych w Bibliotece Pol-
skiej w roku ubiegłym p. t. La Baltique et la Po-
logne (8°, str. 360), z przedmową prof. E. Bour-
geois. Drugi tom tej publikacji p. t. La Silésie
Polonaise ukaże się w ciągu maja. Poprzedzony
przedmową b. Prezydenta Rzplitej Francuskiej A. Mil-
leranda, zawiera odczyty o Śląsku, wygłoszone w B-ce
Pol. przez pp.: H. Eisenmanna, E. de Maronne'a,
J. Ancela, A. Meilleta, V. Poliakova, A. Ti-
bala, R. Pinona, Ch. Dupuis, P. de Quirielle,
M. F. Michela, R. Hueta, hr. J. de Beylié, H. de
Montforta i woj. M. Grażyńskiego oraz aneksy,
opracowane przez K. Smogorzewskiego. Na temat
Prus Wschodnich wygłosili odczyty pp.: G. Pagès
Allemands, Polonais et Lithuaniens au sud-est de la
Baltique, J. Ancel: La géographie politique de la
Prusse Orientale, E. Driault: Napoléon en Prusse
Orientale (1806—1813), L. Tesnière: La lutte des
langues en Prusse Orientale, H. de Montfort: L'as-
pect européen de la question de Prusse Orientale.

W Bibliotece urządzono następujące wystawy:
a) autografów XVI do XVIII w., dotyczących sto-
sunków polsko-francuskich oraz ikonografji królewskiej,
b) pamiątek polskich z czasów wojny o niepodległość
Ameryki w domu Waszyngtona na Wystawie Kolonjal-
nej w Paryżu (wydano też broszurę: T. Kościuszko —
C. Pułaski, po angielsku i francusku, 8°, str. 26); c)

kartografji polskiej XVI do XX w. w związku z Międzynarodowym Zjazdem Geografów w Paryżu; d) pokaz map dotyczących Prus Wschodnich od XVII do XX w.; e) pokaz starych druków, map, rycin i dokumentów z lat 1808—1813 dla zilustrowania odczytu p. Driaulta; f) dokumentów Towarzystwa Literackiego z okazji stulecia założenia. W Warszawie urządzoną została wystawa; g) najcenniejszych rycin z zbiorów Biblioteki z XVI—XVIII w.

W lokalach B-ki Polskiej odbywały się: zebrania Komitetu Unji akademickiej dla wydawnictw tłumaczeń łacińskich Arystotelesa, T-wa Wymiany Literacko-Artystycznej pomiędzy Francją i Polską, Związku Dziennikarzy polskich, Konfederacji Obrońców Ojczyzny, Komitetu Domu Polskiego, zebranie likwidacyjne T-wa „Czei i Chleba“, Komitetu Koła Oświatowego, Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet, Stow. Studentów Polskich, Związku polskiego Nauczycielstwa we Francji, egzamina Nauczycieli Szkół powszechnych we Francji z ramienia M. W. R. i O. P., T-wa Przyjaciół Książki w Paryżu, zebrania dyskusyjne i odczyty polskiego Koła Słuchaczy Szkoły Nauk Politycznych.

Z pokojów w Bibliotece za niewysoką opłatą korzystały następujące osoby przybyłe dla prac naukowych: dr Z. Biernacka, czł. F. Bujak, prof. S. Czarnowski z żoną, dr W. Chrzanowski, dr M. Dłuska, czł. B. Dembiński, dr M. Grzegorzewska, czł. O. Halecki, p. R. Jędrzejewiczowa, p. Iwanowska, p. Obrębska, p. Plejewska, czł. E. Romer, dr J. Sienkiewicz, czł. J. Siemiński, czł. W. Sobieski, prof. Z. Wojciechowski.

Muzeum Adama Mickiewicza zwiedziło

w r. b. 473 osoby. Następujące osoby korzystały ze zbiorów osobiście lub w drodze kwerend: prof. Biegeleisen (Z. Szymanowska), R. Coutin (Chopin), A. Czartkowski (M. Szymanowska), Z. Dłużewska-Kańska (emigracja), J. Gaumont (A. Lévy), R. Labry (rewolucjoniści rosyjscy), A. Łada-Cybulski (St. Wyspiański), M. i J. Mirscy (Goethe, M. Szymanowska i muzykalja wogóle), dr Okołów-Podhorski (Mickiewicz), czł. St. Pigoń (Mickiewicz i St-Martin), Mlle Portier (Towiański), A. Rosenberg (Mickiewicz), dr K. Tyszkowski (XVIII w.), A. Swatikoff (Kozaczyzna), dr E. Wachtel (M. Szymanowska), Z. L. Zaleski (różne) i in. Oprócz tego Muzeum znajdowało się w kontakcie z Komitetem wydania sejmowego dzieł Ad. Mickiewicza przy kwerendach i kolacjonowaniu korekt przygotowanego tekstu z autografami.

P. Marja Mickiewicz ofiarowała do Muzeum 3 albumy Heleny Mickiewiczówny (264 rysunków) i list A. Mickiewicza z 31 lipca 1855 r.; nadto dary dla Muzeum złożyli (dział druków): Kasa Mianowskiego, T-wo im. Ad. Mickiewicza w Roterdamie, B Moonen z Hagi, pp. Mirscy, czł. Pigoń, czł. Kleiner, dr Heidenreich z Brna, Komitet wyd. dzieł St. Posnera ofiarował za pośrednictwem prof. Handelsmana 63 listy Wład. Mickiewicza.

Muzeum wzięło udział w Wystawie 400-lecia Collège de France w Bibliothèque Nationale, wystawiając szereg pamiątek po Adamie Mickiewiczu, i w urządzanych w Lipsku uroczystościach na cześć Goethego przez dostarczenie fotografii posiadanych dokumentów.

Stacja rzymska. Biblioteka Stacji była otwar-

tą — poza letniami miesiącami — codziennie od godz. 5 do 8 wieczorem. Przy dyżurach i katalogowaniu zasobów biblioteki Stacji sprawowała czynności p. Rutkowska. Biblioteka otrzymała cenny dar, mianowicie dziennik i korespondencję Scypjona Piattolego, z daru rodziny d'Ancona. W Bibliotece odbywają się od stycznia 1932 r. zwykle raz na miesiąc zebrania Towarzystwa kulturalnego włosko-polskiego, na których wygłaszane są odczyty; wygłosili je (do kwietnia): dr J. Brahmer, prof. Mauer (dwa) i mgr. Kalikst Morawski; na odczyty przybywa koło 40 osób. Z pokojów w Stacji korzystali w jesieni 1931 r. pp. czł. A. Krzyżanowski, dr A. Kopeć, dr K. Buczkowski, ks. dr A. Kwieciński, mgr. K. Morawski, dr B. Kleczkowski, dr W. Orzechowski, dr M. Brahmer i dr Ludwik Dworzak.

W dziale historii sztuki pracowała, jak w poprzednich latach, bezinteresownie prawie przez cały rok dr K. Lanckorońska nad układaniem i katalogowaniem fotografii zbioru, darowanego przez hr. K. Lanckorońskiego, przy pomocy — od połowy kwietnia b. r. — p. Wandy de Andreis-Wyhowskiej; książki tego działu katalogowała p. Rutkowska. Przybyło 400 fotografii z daru Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Z dotacji na Stację Rzymską, przewidzianej w budżecie państwowym na rok 1931/2, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego nie zgoda nie wypłaciło z powodu trudności finansowych, tak że trzeba było — nie mogąc zwinąć Stacji, co także byłoby połączone z bardzo znacznym kosztem — przeprowadzić jak najdalej idące oszczędności, ściągając od mających

przyznane pokoje koszt ich utrzymania; utrzymanie sekretarki p. Rutkowskiej było możliwe tylko dzięki ofiarodawcy, chcącemu być bezimiennym, który pokrył połowę kosztów jej pobytu. — Z Ekspedycji Rzymskiej, z braku funduszy na wysłanie stypendystów, nikt nie pracował w ubiegłym roku w Archiwum Watykańskim.

Fundusz naukowy ś. p. Władysława Fedorowicza. Z funduszu tego otrzymali na rok szkolny 1931/2 stypendja po 150 zł miesięcznie: Dzierżanowski Stanisław, Jełowicki Juljan (obaj z Politechniki lwowskiej), Bieniarz Adam (z Uniwersytetu w Poznaniu) i Burczak-Abramowicz Leopold (z szkoły rolniczej w Czernichowie). Z funduszu tego pokryto koszty druku nr 4 i 5 Prac rolniczo-leśnych, zawierających rozprawę dra Edmunda Ralskiego: Łąki, polany i hale pasma Babiej Góry oraz rozprawę czł. St. Sokółowskiego: Prace biometryczne nad rasami sosny zwyczajnej na ziemiach polskich, odznaczoną na konkursie w r. 1931 nagrodą w kwocie 3.000 zł. Na rok 1932 przeznaczył Zarząd na stypendja i druk prac znowu 20.000 zł.

Fundusz naukowy ś. p. Pawła Tyszkowskiego. Na rok 1932 przeznaczył Zarząd na cele naukowe z tego funduszu kwotę 50.000 zł; z niej Komitet funduszu przyznał subwencje na badania głównie nad rakiem i chorobami wenerycznymi następującym pracownikom: doc. dr E. Artwiński (2.500 zł), czł. St. Ciechanowski (1.500 zł), doc. dr E. Czarnecki (1.000 zł), dr A. Dmochowski (1.500 zł), czł. E. Godlewski (5.000 zł), dr L. Gross (800 zł), Instytut Przewrakowy we Lwowie (1.000 zł), prof. dr W. Kos-

kowski (2.500 zł), prof. dr J. Lenartowicz (2.000 zł), doc. dr T. Marchlewski (650 zł), doc. dr A. Osza-cki (8.000 zł), doc. dr T. Pawlas i doc. dr St. Sko-wron (853-51 zł), prof. dr K. Pelczar (1.000 zł), doc. dr B. Pieczenko (2.500 zł), czł. M. Rose (5.000 zł), doc. dr S. Sierakowski (2.000), dr B. Skar-żyński (1.000 zł), prof. dr S. Sterling-Okuniewski (1.000 zł), prof. dr J. Supniewski (1.000 zł), czł. R. Weigl (3.000 zł), dr Z. Zakrzewski (3.000 zł), doc. dr J. Zweibaum (1.000 zł). Resztę z kwoty 50.000 zł oraz pozostałość z r. 1931 przeznaczono na druk prac, wykonanych z tych subwencji, w wydawnictwach Wydziału lekarskiego Akademji.

Stosunek do Union Académique i Conseil des Recherches. W sprawie zmiany statutu Union Académique jeździł w listopadzie 1931 r. na posiedzenie prezydjum Union Académique w Brukseli czł. ks. K. Michalski; on też reprezentował Akademię na posiedzeniu Unji w maju 1932 r. Dr A. Birkenmajer brał udział w dorocznem posiedzeniu komitetu dla wydania tłumaczeń średniowiecznych Arystotelesa. W związku z tem wydała Akademia pierwszy zeszyt Prolegomena ad Aristotelem latinum, zawierający opis szeregu rękopisów z Polski, Czech, Austrii, Szwajcjarji i Niemiec w opracowaniu dra A. Birkenmajera.

Na zjeździe Conseil des Recherches przedstawiał Akademię prezes K. Kostanecki, na Unji geograficznej w Paryżu: czł. E. Romer, prof. Smoleński, prof. Pawłowski, prof. Lenczewicz i prof. M. Limanowski, w Kongresie Unji fizycznej czł. Biało-

brzeski, w Kongresie Unji biologicznej w Brukseli czł. E. Godlewski i czł. M. Siedlecki.

Zapowiedziany na rok 1932 Kongres Unji chemicznej do Madrytu odwołano. Mają się odbyć Kongresy: Unji astronomicznej w Cambridge w Ameryce, Unji matematycznej w Zurichu. Reprezentanci Akademji będą mogli wziąć udział w Kongresach, o ile będą asygnowane odpowiednie kwoty przez M. W. R. i O. P. na potrzeby Unji.

Zaproszono członków Komitetów narodowych: astronomicznego i matematycznego na następny okres pięcioletni. Zorganizowano komitet redakcyjny dla Table de Constantes, którego przewodniczącym został czł. Centnerszwer, członkami czł. Pieńkowski dla fizyki, czł. W. Świątosławski dla chemji i prof. Czochralski dla technologii.

Reprezentacja. W miarę możności brała udział Akademia w uroczystościach naukowych zagranicą przez swoich członków lub wysyłała adresy albo pisma. Na jubileuszu Collège de France zastępował Akademię czł. M. Zdziechowski, na międzynarodowym kongresie Ochrony Przyrody w Paryżu czł. M. Siedlecki, na kongresie Chimie Industrielle w Paryżu dyr. F. Wiślicki, na kongresie orientalistycznym w Lejdzie czł. T. Kowalski, na jubileuszu prof. Adametza w Wiedniu czł. F. Zoll, na uroczystościach ku czci Guillaume Budé czł. T. Zieliński. Na uroczystości ku czci Faradaya w Londynie przesłała Akademia adres, który jako delegat Akademji doręczył czł. J. J. Thomson, adres przesłano na uroczystości British Association w Londynie.

Na jubileuszu Kasy im. Mianowskiego w Warszawie

przemawiał prezes K. Kostanecki, także w imieniu Warszawskiego Towarzystwa Naukowego i Akademji Nauk technicznych; w Krakowie na akademji ku czci Kasy Mianowskiego mówił sekr. gen. Kutrzeba.

W akademji we Lwowie ku czci czł. Wł. Abrahama wzięli udział prezes K. Kostanecki i sekr. gen. St. Kutrzeba.

Fundusze specjalne przedwojenne. Z funduszu im. W. Osławskiego na zasiłki dla laboratorjów naukowych wypłacono po 2.000 zł. Uniwersytetowi Jagiellońskiemu i Uniwersytetowi Jana Kazimierza dla laboratorjów mineralogiczno-geologicznych, z tegoż funduszu obrotowego wspólnego otrzymali zasiłki: dr S. Mikucki 600 zł. na podróż naukową do archiwów polskich dla badania średnio-wiecznych dokumentów sądowych, dr Leńczyk w r. 1931 zł. 1.200 na podróż dla pracy przy rozkopywaniu grodziska w Haithabu (na granicy Danji) i zwiedzenie muzeów archeologicznych, zawierających zwłaszcza wykopaliska z grodzisk, zaś w r. 1932 800 zł. na rozkopanie grodziska w Piekarach pod Krakowem i na podróż dla opisanja grodzisk na obszarze Podkarpacia, głównie w dolinie Sanu. — Z funduszu im. K. Olszewskiego przyznano 2.500 zł. I-ej pracowni chemicznej Uniwersytetu Jagiellońskiego na badania w zakresie niskich temperatur. — Z funduszu na Odnowienie Wawelu (zebranego przez śp. A. Ulanowską) przekazano kwotę 3.900 Zarządowi odbudowy Wawelu na zabezpieczenie cennej chorągwi Mahometa przez osobną gablotę. Wypożyczono też na pewien czas Zarządowi Wawelu sumę 5.000 zł., potrzebną na zadatek za kupiony kurdyban dla obicia kilku sal.

DODATEK DO SPRAWOZDANIA.

Biblijografia wydawnictw Polskiej Akademji Umiejętności

od 1 czerwca 1931 do końca maja 1932.

(Ceny w złotych).

I. Wydział filologiczny ¹.

d'Abancourt H. p. Bulletin I/II 1931 nr 4—6.

Ameyse Z. p. Przegląd Historji Sztuki t. II zes. 1—2.

Biblijoteka Przekładów z Literatury Starożytnej, nr 7, Kraków 1931,
8°, str. XXI + 1 nłb. + 462 + 2 nłb.

Treść: T. Maccius Plautus: Komedje. Przełożył, wstępem,
streszczeniami opatrzył Gustaw Przychocki. T. I. 15.—

Dobrowolski K. p. Bulletin I/II 1930 nr 7—10.

Gębarowicz M. p. Bulletin I/II 1931 nr 4—6.

Grabowski T. p. Bulletin I/II 1931 nr 4—6.

Jarosławiecka M. p. Przegląd Historji Sztuki t. II zes. 1—2.

Klinger W. Bulletin I/II 1930 nr 7—10.

— p. Bulletin I/II 1931 nr 4—6.

Komornicki St. p. Bulletin I/II 1931 nr 4—6.

Krzyżanowski J. p. Bulletin I/II 1931 nr 1—3.

Mańkowski T. p. Bulletin I/II 1931 nr 4—6.

— p. Przegląd Historji Sztuki t. II zes. 1—2.

Mars A. p. Bulletin I/II 1931 nr 4—6.

Michałowski K. p. Bulletin I/II 1930 nr 7—10.

¹ Bulletin I/II oznacza Bulletin International de l'Académie Polonaise des Sciences et des Lettres. Classe de philologie. Classe d'histoire et de philosophie.

Rozprawy I oznacza Rozprawy Wydziału filologicznego.

Nitsch K. p. Bulletin I/II 1931 nr 1—3.

Pajzderski N. p. Bulletin I/II 1931 nr 4—6.

— p. Przegląd Historji Sztuki t. II zes. 1—2.

Pigoń St. p. Bulletin I/II 1931 nr 4—6.

Piotrowska I. p. Przegląd Historji Sztuki t. II zes. 1—2.

Prace Komisji językowej nr 19. Kraków 1932, 8°, str. XVI + 168.

Treść: Ziłyński Jan. Opis fonetyczny języka ukraińskiego. 10⁰⁰

Prace Komisji orientalistycznej. Nr 14. Kraków 1931, 8°, str. XXXIII + 1 nlb. + 126 + 2 nlb.

Treść: Schayer St.: Ausgewählte Kapitel aus der Prasannapadā (V, XII, XIII, XIV, XV, XVI). Einleitung, Übersetzung und Anmerkungen. Wybrane rozdziały z Prasannapady. Wstęp, tłumaczenie i uwagi. 15⁰⁰

Przegląd Historji Sztuki. Rocznik II, 1930/31, zes. 1—2, Kraków 1931, 4°, str. 79 + 1 nlb. + 3 + 1 nlb.

Treść: Tatarkiewicz Wł.: O pojęcie typu w architekturze, str. 1. Ameisenowa Z.: Antyfonarz z minjaturami Jacopa di Casentino, str. 8. Piotrowska I.: „Święta Cecylja“ w katedrze poznańskiej, str. 13. Pajzderski N.: Kościół w Wolsztynie i jego freski, str. 20. Jarosławiecka M.: Rysunki flamandzkie XVI w., str. 22. Mańkowski T.: Nieznany karton serji „Potopu“ Coxcyen i Tons, str. 28. Recenzje i sprawozdanie, str. 30. Kronika, str. 59. Korespondencja zagraniczna, str. 73. Résumés des articles, str. 1. 6 rycin w tekście i XII tablic z 21 figurami. 16⁰⁰

Przychocki G. p. Bulletin I/II 1930 nr 7—10.

— p. Biblioteka przekładów z literatury starożytnej nr 7.

Przykowski T. p. Bulletin I/II 1931 nr 1—3.

Schayer St. p. Prace Komisji orientalistycznej nr 14.

Sinko T. p. Bulletin I/II 1930 nr 7—10.

Szykowski M. p. Bulletin I/II 1931 nr 1—3.

Tatarkiewicz Wł. p. Przegląd Historji Sztuki t. II zes. 1—2.

Terlecki Wł. p. Bulletin I/II 1931 nr 1—3.

Walicki M. p. Bulletin I/II 1931 nr 4—6.

Zajączkowski A. p. Bulletin I/II 1931 nr 1—3.

Ziłyński J. p. Prace Komisji językowej nr 19.

II. Wydział historyczno-filozoficzny¹.

Archiwum Komisji historii wojskowej. Nr 1. Kraków 1931, 8°, str. IV + 181 + 3 nlb.

Treść: Konopczyński Wł.: Materiały do dziejów wojny konfederackiej 1768—1774. 8·00

Breit M.: p. Bulletin I/II 1931 nr 4—6.

Buczek K. p. Prace Komisji Atlasu historycznego Polski, ser. A nr 1.

Budkowa-Kozłowska Z. p. Prace Komisji Atlasu historycznego Polski, ser. A nr 1.

Chwistek L. p. Kwartalnik filozoficzny t. X zesz. I.

Czort T. p. Prace Komisji Atlasu historycznego Polski, ser. A nr 1.

Dąbrowski J. Bulletin I/II 1930 nr 7—10.

Dryjski A. p. Kwartalnik filozoficzny t. IX zesz. 1, zesz. 2, zesz. 3.

Estreicher St. Najstarsze kodeksy prawne świata. Kultura prawnicza trzeciego i drugiego tysiąclecia przed Chrystusem. Odczyt wygłoszony na publicznem posiedzeniu P. A. U. 13 czerwca 1931 r. Kraków 1931, 8°, str. 85. 1·00

— p. Bulletin I/II 1931 nr 4—6.

Feldman J. p. Bulletin I/II 1931 nr 1—3.

Friedlger B. p. Bulletin I/II 1931 nr 4—6.

Godlewski M. p. Bulletin I/II 1931 nr 1—3.

Handelsman M. p. Bulletin I/II 1931 nr 1—3.

Harassek S. p. Kwartalnik filozoficzny t. IX zesz. IV.

— Kwartalnik filozoficzny t. X zesz. I.

Heitzman M. p. Kwartalnik filozoficzny t. IX zesz. IV.

Inglot St. p. Rozprawy II t. 68 nr 5.

Konopczyński Wł. Kazimierz Pułaski. Życiorys. Z 14 ilustracjami. Kraków 1931, 8°, str. XII + 420. 30·00

— p. Archiwum Komisji historii wojskowej nr 1.

Koreniec J. p. Bulletin I/II 1930 nr 7—10.

Krokiewicz W. p. Bulletin I/II 1930 nr 7—10.

¹ Bulletin I/II oznacza Bulletin International de l'Académie Polonaise des Sciences et des Lettres. Classe de philologie. Classe d'histoire et de philosophie.

Rozprawy II oznacza Rozprawy wydziału historyczno-filozoficznego.

Krokiewicz W. p. *Kwartalnik filozoficzny* t. IX zes. 4.

— p. *Tłumaczenia klasyków filozofji.*

Kwartalnik Filozoficzny pod redakcją W. Heinricha przy udziale Komitetu, złożonego z ks. K. Michalskiego, J. M. Rozwadowskiego, W. Rubczyńskiego:

— Tom IX 1931, Kraków 1931, 8°, zeszyt I, str. 1—109 + 3 nlb.

Treść: Szuman St.: O aktach i czynnościach myślenia i ich stosunku do inteligencji, str. 1. — Dryjski A.: Współczesne teorie podświadomości, str. 37. — Sprawozdania, str. 75. — Książki i czasopisma nadesłane do redakcji, str. 107. 3:75

— Zeszyt II, str. 112—217 + 1 nlb.

Treść: Dryjski A.: Współczesne teorie podświadomości, str. 112. — Strzembosz T.: Współczesne kierunki psychologiczne i ich podstawy teoretyczne, str. 152. — Wolski W.: O prawie przypadku jako źródle poznania, str. 195. — Drugi międzynarodowy Kongres Hegłowski, str. 211. — Sprawozdania, str. 211. — Książki i czasopisma nadesłane do redakcji, str. 215. 3:75

— Zeszyt III, str. 219—327 + 1 nlb.

Treść: Dryjski A.: Współczesne teorie podświadomości, str. 219. — Strzembosz T.: Współczesne kierunki psychologiczne i ich podstawy teoretyczne, str. 257. — Krokiewicz A.: Filon z Larissy i Antjochos z Askalonu, str. 270. — Polemika, str. 310. — Książki i czasopisma nadesłane do redakcji, str. 325. 3:75

— Tom IX 1931, zeszyt IV, Kraków 1931, 8°, str. 329—409 + 5 nlb.

Treść: Krokiewicz A.: Filon z Larissy i Antjochos z Askalonu, str. 329. — Harassek S.: Piotr Duchem i Max Scheler o cechach narodowych nauki i filozofji, str. 367. — Sprawozdania: Tatariewicz W.: Historia filozofji przez M. Heitzmana, str. 397. — Książki i czasopisma nadesłane do redakcji, str. 408. 3:75

— Tom X 1932, zeszyt I, Kraków 1932, 8°, str. 1—91.

Treść: Harassek Stef.: Piotr Duhem i Max Scheler o cechach narodowych nauki i filozofji str. 1. — Chwistek Leon, Tragedja werbalnej metafizyki, str. 46. — Sprawozdania,

- str. 77. — Książki i czasopisma nadesłane do redakcji,
str. 89. 3·75
- Lange O. p. Bulletin I/II 1930 nr 7—10.
- Libicki J. p. Bulletin I/II 1931 nr 4—6.
- Münch H. p. Prace Komisji Atlasu historycznego Polski, ser. A, nr 1.
- Piawski K. p. Bulletin I/II 1930 nr 7—10.
- Prace Komisji Atlasu historycznego Polski. Atlas historyczny Polski.**
Serja A: Mapy szczegółowe. Nr 1. Kraków 1930, folio.
- Treść:** Mapa województwa krakowskiego z doby Sejmu czteroletniego (1788—1792), pod kierunkiem Wł. Semkowicza opracował w krakowskiej Komisji Atlasu historycznego Karol Buczek przy współudziale Zofji Kozłowskiej-Budkowej, Tadeusza Czorty, Henryka Müncha i Adama Szumańskiego. W dodatku: Plan miasta Krakowa z lat 1780—1792. Opracował Tadeusz Czort. 10·00
- **Źródła i metoda**, opracował Karol Buczek, Kraków 1930, 8°, str. 140. 6·00
- Rozprawy Wydziału historyczno-filozoficznego. Serja II, t. 43 (Ogólnego zbioru t. 68),**
- Nr 2. Kraków 1931, 8°, str. 159 + 1 nb.
- Treść:** Rybarski R.: Gospodarstwo księstwa oświęcimskiego w XVI wieku. 6·00
- Nr 3. Kraków 1931, 8°, str. 12.
- Treść:** Taubenschlag R.: Geneza pozwu pisemnego w średniowiecznym procesie polskim. 0·80
- Nr 4. Kraków 1931, 8°, str. 13 + 3 nb.
- Treść:** Taubenschlag R.: Odpowiedzialność za wady prawne przy pozbyciu własności w średniowiecznym prawie polskim. 0·80
- Nr 5. Kraków 1931, 8°, str. 105 + 1 nb.
- Treść:** Ingłot St.: Koloni w średniowiecznej Alzacji. 4·00
- Rybarski R. p. Bulletin I/II 1931 nr 4—6.
- Rozprawy II t. 68 nr 2.
- Semkowicz Wł. p. Bulletin I/II 1930 nr 7—10.
- p. Prace Komisji Atlasu historycznego Polski, ser. A, nr 1.
- Stecka M. p. Bulletin I/II 1930 nr 7—10.
- Strzembosz T. p. Kwartalnik filozoficzny t. IX zes. 2, 3.

- Szuman St. p. Kwartalnik filozoficzny t. IX zes. 1.
Szumański A. p. Prace Komisji Atlasu historycznego Polski, ser. A,
nr 1.
Taubenschlag R. p. Bulletin III 1930 nr 7—10.
— p. Bulletin I/II 1931 nr 1—3.
— p. Rozprawy II t. 68 nr 3, nr 4.
Tłumaczenia klasyków filozofji: Sextusa Empirikusa Zarysów Pirroń-
skich księga pierwsza, druga i trzecia. Przetłumaczył i wstępem
poprzedził A. Krokiewicz. Kraków 1931, 8°, str. XV +
1 nb. + 172. 800
Wolski W. p. Kwartalnik filozoficzny t. IX zes. 2.
Zakrzewski W. p. Bulletin I/II 1931 nr 4—6.
Zweig F. p. Bulletin I/II 1930 nr 7—10.

III. Wydział matematyczno-przyrodniczy¹.

- Banachiewicz T. p. Bulletin III A 1931 nr 2.
Bartoszewicz A. p. Bulletin III A 1931 nr 4—5.
Błaton J. p. Bulletin III A 1931 nr 7—10.
Boryniec A. p. Bulletin III A 1931 nr 4—5.
Bouligand G. p. Bulletin III A 1931 nr 3, nr 4—5.
Broder J. p. Bulletin III A 1931 nr 6.
Centnerszwer M. p. Bulletin III A 1931 nr 4—5.
Charpentier M. p. Bulletin III A 1931 nr 3.
Dorabialska A. p. Bulletin III A 1931 nr 6.
Dziewoński K. p. Bulletin III A 1931 nr 2, nr 3, nr 4—5, nr 6,
nr 7—10.

¹ Bulletin III A oznacza Bulletin International de l'Académie Polonaise des Sciences et des Lettres. Classe des Sciences Mathématiques et Naturelles. Série A: Sciences Mathématiques.

Bulletin III B I oznacza Bulletin International de l'Académie Polonaise des Sciences et des Lettres. Classe des Sciences Mathématiques et Naturelles. Série B: Sciences Naturelles I.

Bulletin III B II oznacza Bulletin International de l'Académie Polonaise des Sciences et des Lettres. Classe des Sciences Mathématiques et Naturelles. Série B: Sciences Naturelles II.

Rozprawy III oznacza Rozprawy Wydziału matematyczno-przyrodniczego.

- Elkner A. p. Bulletin III B II 1931 nr 1.
Fridrichson J. p. Bulletin III A 1931 nr 2.
Gawel A. p. Bulletin III A 1931 nr 7—10.
Gleysztor M. p. Bulletin III B II 1931 nr 2.
Giraud G. p. Bulletin III A 1931 nr 6.
Gostawski Wł. p. Bulletin III A 1931 nr 4—5.
Górski F. p. Bulletin III B I 1931 nr 1—5.
Heinrich W. p. Bulletin III B II 1931 nr 2.
Infeld L. p. Bulletin III A 1931 nr 3, nr 6.
Jacek W. p. Bulletin III A 1931 nr 2.
Jarocki J. p. Bulletin III B II 1931 nr 3—5.
Kahl Wł. p. Bulletin III A 1931 nr 6.
Karasiński M. p. Bulletin III A 1931 nr 2.
Kessel W. p. Bulletin III A 1931 nr 3.
Konior K. p. Bulletin III A 1931 nr 3.
Konopacki M. p. Bulletin III B II 1931 nr 3—5.
Kozłowski K. p. Bulletin III A 1931 nr 7—10.
Kozik St. p. Bulletin III A 1931 nr 3.
Kraczkiewicz F. p. Bulletin III B 1931 nr 2.
Krasowska J. p. Bulletin III A 1931 nr 4—5.
Kuhl J. p. Bulletin III A 1931 nr 7—10.
Kulczycki A. p. Bulletin III B II 1931 nr 2.
Kuźniar Cz. p. Bulletin III A 1931 nr 4—5.
Lichtenstein L. p. Bulletin III A 1931 nr 7—10.
Małachowski R. p. Bulletin III A 1931 nr 4—5.
Marchlewski L. p. Bulletin III A 1931 nr 4—5.
Maziarski S. p. Bulletin III B II 1931 nr 3—5.
Młczyński K. p. Bulletin III B I 1931 nr 1—5.
Młodzianowska Br. p. Bulletin III B II 1931 nr 3—5.
Mnich Sz. p. Bulletin III B I 1931 nr 6—7.
Moszew J. p. Bulletin III A 1931 nr 2, nr 3.
Mrozowski St. p. Bulletin III A 1931 nr 6.
Natanson Wł. p. Bulletin III A 1931 nr 7—10.
Ney M. J. p. Bulletin III A 1931 nr 2.
Neyman J. p. Bulletin III A 1931 nr 6.
Oleczak T. p. Bulletin III A 1931 nr 7—10.
Olszewski Zb. † p. Bulletin III A 1931 nr 6.

- Pawlas T. p. Bulletin III B II 1931 nr 3—5.
- Pearson E. S. p. Bulletin III A 1931 nr 6.
- Piltz St. p. Bulletin III A 1931 nr 2.
- Pizoń St. p. Bulletin III A 1931 nr 4—5.
- Prace monograficzne Komisji fizjograficznej. T. VII. Kraków 1931, 8°, str. 358 + 1 mapa.
- Treść: Romaniszyn J. i Schille Fr.: Fauna motyli Polski (Fauna lepidopterorum Poloniae). Tom II, opracował F. Schille 20—
- Rafałowski St. p. Bulletin III A 1931 nr 7—10.
- Ralski E. p. Bulletin III B I 1931 nr 1—5.
- Ramułt M. p. Rozprawy III t. 70 B nr 6.
- Reicher Zb. p. Bulletin III A 1931 nr 7—9.
- Rogoziński F. p. Bulletin III B II 1931 nr 1.
- Romaniszyn J. p. Prace monograficzne Komisji fizjograficznej t. VII.
- Rose M. p. Bulletin III B II 1931 nr 2.
- Rosenblatt A. p. Bulletin III A 1931 nr 6.
- Rozprawy Wydziału matematyczno-przyrodniczego. T. 70. dział B 1930 (serja III, tom 30).
- Nr 5. Kraków 1931, 8°, str. 95 + 1 nlb. + 5 tab.
- Treść: Sembrat K.: Badania cytologiczne nad strukturami plazmatycznymi podczas gametogenezy wyplawków dendrocoelum lacteum mül. i planaria gonocephala dug., ze specjalnem uwzględnieniem aparatu Golgi'ego oraz wakuomu. 6—
- Nr 6. Kraków 1931, 8°, str. 70.
- Treść: M. Ramułt: Z badań nad fauną wioślarek (Cladocera) Pomorza. 7—
- Rozprawy Wydziału matematyczno-przyrodniczego, tom 71, dział B, 1931 (serja III, tom 31).
- Nr 1. Kraków 1931, 8°, str. 29 + 1 nlb. + 1 tab.
- Treść: St. Smreczyński: Badania embriologiczne nad rozwojem głowy omarlicy silpha obscura L. (Coleoptera). 1·50
- Runge S. p. Bulletin III B II 1931 nr 1
- Rybicka M. p. Bulletin III A 1931 nr 4—5.
- Schille Fr. p. Prace monograficzne Komisji fizjograficznej t. VII.
- Schoenówna J. p. Bulletin III A 1931 nr 4—5.
- Sembrat K. p. Rozprawy III t. 70 B nr 5.

- Sitowski L. p. Bulletin III B II 1931 nr 1.
Skowron S. p. Bulletin III B II 1931 nr 3—5.
Smreczyński St. p. Rozprawy III t. 71 B nr 1.
Sołdowska W. p. Bulletin III A 1931 nr 4—5.
Spirer J. p. Bulletin III A 1931 nr 3.
Strzembosz T. p. Bulletin III B II 1931 nr 2.
Strzemiński K. p. Bulletin III B I 1931 nr 1—5.
Szafer Wł. p. Bulletin III B I 1931 nr 1—5.
Szczeniowski S. p. Bulletin III A 1931 nr 6.
Szper J. p. Bulletin III A 1931 nr 4—5.
Świętosławski W. p. Bulletin III A 1931 nr 2, nr 4—5.
Tucholski T. p. Bulletin III A 1931 nr 2.
Tur J. p. Bulletin III B II 1931 nr 2.
Tyramkiewicz W. p. Bulletin III B I 1931 nr 6—7.
Wajda St. p. Bulletin III B II 1931 nr 2.
Wilburg J. p. Bulletin III B II 1931 nr 2.
Włodek J. p. Bulletin III B I 1931 nr 1—5.
Vrtel S. p. Bulletin III B II 1931 nr 2.
Zabłocka W. p. Bulletin III B I 1931 nr 6—7.
Zaćwilichowski J. p. Bulletin III B II 1931 nr 3—5.
Zaremba S. K. p. Bulletin III A 1931 nr 4—5.
Zerndt p. Bulletin III A 1931 nr 2.
Ziemba M. p. Bulletin III B I 1931 nr 1—5.

IV. Wydział lekarski¹.

- Gross L. p. Bulletin IV 1931 nr 7—9.
Hołobut W. S. p. Bulletin IV 1931 nr 3.
— — p. Rozprawy IV t. 1 nr 10.
Jakimowicz L. p. Bulletin IV 1931 nr 3.
— — p. Rozprawy IV t. 1 nr 9.
Kawacki T. p. Bulletin IV 1931 nr 4—6.
— — p. Rozprawy IV t. 2 nr 3.
Krzyształowicz F. † p. Bulletin IV 1931 nr 3.

¹ Bulletin IV oznacza Bulletin International de l'Académie Polonaise des Sciences et des Lettres, Classe de Médecine.
Rozprawy IV oznacza Rozprawy Wydziału lekarskiego.

Kurzyniec E. p. Bulletin IV nr 3.

— — p. Rozprawy IV t. 1 nr 8.

Opalski A. p. Bulletin IV 1931 nr 7—9.

Ostrouch M. p. Bulletin IV 1931 nr 3, nr 7—9.

Oszacki A. p. Bulletin IV 1931 nr 3.

— — p. Rozprawy IV t. 1 nr 8.

Rozprawy Wydziału lekarskiego. Tom 1 (serja I, tom 1).

— Nr. 8. Kraków 1931, 8°, str. 21 + 1 nlb.

Treść: Kurzyniec E. i Oszacki: Przyczynek do sprawy barwika krwi, zawartości żelaza i zdolności pobierania tlenu we krwi ludzi z nowotworami i bez nowotworów. 1.—

— Nr 9. Kraków 1931, 8°, str. 18 + 4 tab.

Treść: Jakimowicz Wł.: Przyczynek do histologii prawidłowej i patologicznej zwoju kolankowego (Gengl. Geniculi). 1:60

— Nr 10. Kraków 1931, 8°, str. 22 + 2 nlb.

Treść: Hołobut W. St.: O wpływie prądu stałego na ośrodki oddechowe, naczynioruchowe i hamujące czynność serca. 1:20

— Nr 11. Kraków 1931, 8°, str. 21 + 1 nlb. + 4 tab.

Treść: Skubiszewski F.: Zwoje nerwowe trzustki psa i zmiany ich w ostrej martwicy trzustki. 1:50

— Nr. 12. Kraków 1931, 8°, str. 38 + 2 nlb.

Treść: Stopczyk J.: Częstość występowania i zmienność mięśnia usznego przedniego (M. Auricularis anterior) u Europejczyka. 2:40

Rozprawy Wydziału lekarskiego. Tom 2 (serja I, tom 2), wydany z częściowym zasiłkiem z funduszu im. Tyszkowskiego.

— Nr 1. Kraków 1931, 8°, str. 27 + 1 nlb. + 2 tab.

Treść: Schusterówna H.: Badania histoanatomiczne morskich świnek, szczepionych prątkami gruźliczemi Calmette'a (B. C. G.). 2.—

— Nr 2. Kraków 1931, 8°, str. 21 + 1 tab.

Treść: Sterling - Okuniewski St. i Kawecki T.: Działanie emanacji radowej na bakterje. 2.—

— Nr. 3. Kraków 1931, 8°, str. 37 + 3 nlb. + 3 tab.

Treść: Supniewski J. W.: Własności farmakologiczne bizmutowych pochodnych benzenu. 3.—

— Nr. 4. Kraków 1931, 8°, str. 24.

Treść: Zakrzewski Z.: Badania nad odpornością na szczerzego mięsaka Jensena w hodowli poza ustrojem.

Schusterówna H. p. Bulletin IV 1931 nr 4—6.

— — p. Rozprawy IV t. 2 nr 1.

Skubiszewski F. p. Bulletin IV 1931 nr 3.

— — p. Rozprawy IV t. 1 nr 11.

Sterling-Okuniewski S. p. Bulletin IV 1931 nr 4—6.

— — p. Rozprawy IV t. 2 nr 2.

Stopczyk J. p. Bulletin IV 1931 nr 3.

— — p. Rozprawy IV t. 1 nr 12.

Supniewski J. W. p. Bulletin IV 1931 nr 4—6.

— — p. Rozprawy IV t. 2 nr 3.

Ściesiński K. p. Bulletin IV 1931 nr 4—6, nr 79.

Witanowski W. R. p. Bulletin IV 1931 nr 4—6.

Zakrzewski Z. p. Bulletin IV 1931 nr 4—6.

— — p. Rozprawy IV t. 2 nr 4.

Zweibaum J. p. Bulletin IV 1931 nr 3, nr 7—9.

V. Wydawnictwa Komisji wspólnych.

Archiwum do dziejów oświaty szkolnictwa w Polsce. Nr 1. Kraków 1932. 8°, str. XLIV + 532.

Treść: Korespondencja Jana Śniadeckiego. Listy z Krakowa. Do druku przygotował Ludwik Kamykowski. Tom I 1780—1787. 20—

Kamykowski L. p. Archiwum do dziejów oświaty szkolnictwa w Polsce nr 1.

Obrebski J. p. Prace Komisji etnograficznej nr 13.

Prace Komisji etnograficznej. Nr 13. Kraków 1931, str. 31 + 1 nlb.

Treść: Obrebski J.: Indeks do „Lecznictwa ludu polskiego“ Henryka Biegeleisena. 2—

Prace Komisji geograficznej. Nr 2. Kraków 1929, Tab. I—VII.

Treść: Sawicki L.: Atlas jezior tatrzańskich. Mapy. 12—

Prace Prehistoryczne. Nr 1. Kraków 1931, 4°, str. 202 + 3 mapy + 30 tablic. 30—

Treść: Sulimirski Tadeusz. Kultura Wysocka.

Sawicki L. p. Prace Komisji geograficznej nr 2.

Sulimirski T. p. Prace Prehistoryczne nr 1.

VI. Wydawnictwa osobnych funduszów.

Atlas flory polskiej (Florae Polonicae iconographia). Wydał Stanisław Kulczyński.

— Tom II, zeszyt 2 (38 tablic), Kraków 1931, 4°, str. 17 + 1 nrb + tab. 120—153.

Treść: *Juncaceae*, opracowali Tadeusz Szynal i Józef Małdalski. 30.—

— Tom VI, zeszyt 1 (29 tablic). Z zasiłkiem Banku Polskiego. Kraków 1931, 4°, str. 16 + tab. 370—389.

Treść: *Gramineae* (Pars 1), opracowali + Karol Baecker i Jeremi Iwanicki. 20.—

Baecker K. † p. Atlas flory polskiej, t. VI, zes. 1.

Bałaban M. p. Kultura Staropolska.

— p. Pamiętnik zjazdu naukowego im. Jana Kochanowskiego.

Barycz H. p. Kultura Staropolska.

Bodniak St. p. Pamiętnik zjazdu naukowego im. Jana Kochanowskiego.

Brückner A. p. Kultura Staropolska.

Bujak Fr. p. Kultura Staropolska.

Bulanda E. p. Corpus Vasorum Antiquorum.

Bulas K. p. Corpus Vasorum Antiquorum.

Corpus Vasorum Antiquorum. Pologne, sous la direction d'Edmund Bulanda. Gołuchów: Musée Czartoryski par Kazimierz Bulas. Ouvrage publié par l'Académie Polonaise des Sciences et des Lettres. Pologne — Fascicule 1. Gołuchów — Fascicule unique. Cracovie — Varsovie — Paris. p. 40 + 54 pl. 42.—

Chrzanowski Ign. p. Pamiętnik zjazdu naukowego im. Jana Kochanowskiego.

Dobrowolski K. p. Kultura Staropolska.

Dobrzycki St. p. Pamiętnik zjazdu naukowego im. Jana Kochanowskiego.

Estreicher St. p. Kultura Staropolska.

— p. Pamiętnik zjazdu naukowego im. Jana Kochanowskiego.

Fallek W. p. Pamiętnik zjazdu naukowego im. Jana Kochanowskiego.

Fijałek J. ks. p. Pamiętnik zjazdu naukowego im. Jana Kochanowskiego.

- Friediger B. p. Prace Komitetu wydawnictw ekonomicznych.
Gawroński A.: Podręcznik Sanskrytu. Gramatyka — Wypisy — Objaśnienia — Słownik. Kraków 1932, 8°, str. IX + 3 nlb. + 247 + 1 nlb. 30.—
Grabowski T. p. Pamiętnik zjazdu naukowego im. Jana Kochanowskiego.
Hahn W. p. Pamiętnik zjazdu naukowego im. Jana Kochanowskiego.
Hartleb M. p. Pamiętnik zjazdu naukowego im. Jana Kochanowskiego.
Horák J. p. Pamiętnik zjazdu naukowego im. Jana Kochanowskiego.
Iwanicki J. p. Atlas flory polskiej, t. VI, zeszyt 1.
Kolbuszewski K. p. Kultura Staropolska.
Komornicki S. p. Kultura Staropolska.
Koreniec J. p. Prace Komitetu wydawnictw ekonomicznych.
Kot S. p. Kultura Staropolska.
Krzyżanowski A. p. Prace Komitetu wydawnictw ekonomicznych.
Krzyżanowski J. p. Kultura Staropolska.
Krókowski J. p. Kultura Staropolska.
Kulczyński St. p. Atlas flory polskiej.
Kultura Staropolska. Kraków 1932, 8°, str. VI + 2 nlb. + 752.

Treść: Fr. Bujak: Zasady polityki gospodarczej Polski w w. XVI i ich geneza, str. 1. St. Kutrzeba: Życie społeczne, str. 19. St. Estreicher: Kultura prawnicza w Polsce XVI w., str. 40. J. Siemieński: Polska kultura polityczna w. XVI, str. 119. K. Dobrowolski: Umysłowość i moralność społeczeństwa staropolskiego, str. 168. S. Łempicki: Renesans i humanizm w Polsce, str. 205. A. Brückner: Reformacja, str. 239. H. Barycz: Rozwój i upadek Akademji Krakowskiej, str. 267. S. Tync: Szkolnictwo i wychowanie w Polsce XVI w., str. 316. K. Piekarski: Książka w Polsce XV i XVI w., str. 352. J. Krókowski: Język i piśmiennictwo łacińskie w Polsce XVI w., str. 385. J. Krzyżanowski: Poezja polska w w. XVI, str. 460. K. Kolbuszewski: Proza polska XVI w., str. 499. S. Komornicki: Kultura artystyczna w Polsce czasów odrodzenia, str. 533. M. Bałaban: Umysłowość i moralność żydostwa polskiego XVI w., str. 606. S. Kot: Polska złotego wieku wobec kultury zachodniej, str. 640. A.

- Brückner: Promieniowanie kultury polskiej na kraje sąsiednie, str. 705. 35—
- Kutrzeba St. p. Kultura Staropolska.
- Langlade J. p. Pamiętnik zjazdu naukowego im. Jana Kochanowskiego.
- Libicki J. p. Prace Komitetu wydawnictw ekonomicznych.
- Lempicki S. p. Kultura Staropolska.
- Martel A. p. Pamiętnik zjazdu naukowego im. Jana Kochanowskiego.
- Maver G. p. Pamiętnik zjazdu naukowego im. Jana Kochanowskiego.
- Mądalski J. p. Atlas flory polskiej, t. II, zes. 2.
- Ohijenko I. p. Pamiętnik zjazdu naukowego im. Jana Kochanowskiego.
- Otrębski Jan. Wschodnio-litewskie narzecze twereckie. Cz. III. Zapozyczenia słowiańskie. Kraków 1932, 8°, str. 115. 7—
- Pamiętnik Zjazdu Naukowego im. Jana Kochanowskiego w Krakowie 8 i 9 czerwca 1930 r.** Kraków 1931, 8°, str. IV + 505 + 3 nłb.
- Treść: I. Przygotowanie Zjazdu, str. 1. Skład Komitetu, str. 4. Statystyka uczestników, str. 11. Delegaci na Zjazd, str. 12. Pisma gratulacyjne, str. 14. Wydawnictwa, ofiarowane Komitetowi, str. 16. II. Otwarcie Zjazdu, str. 17. Chrzczanowski Ignacy: Na szczytach kultury staropolskiej, str. 33—43. III. Protokoły posiedzeń sekcji historyczno-społecznej, str. 44. IV. Protokoły posiedzeń sekcji historyczno-kulturalnej, str. 71. Wajsbłum Marek: Wyznaniowe oblicze protestantyzmu polskiego i jego podstawy społeczne, str. 77—96. Bałabań Majer: Drukarstwo żydowskie w Polsce XVI w. str. 102—116. V. Protokoły posiedzeń sekcji historyczno-literackiej, str. 123. Ohijenko Iwan: Wpływ języka polskiego na ukraiński w w. XIV—XVI, str. 131—141. Martel Antoine: L'influence de la poésie polonaise dans les pays ruthènes au XVII-e siècle, str. 157—165. Panaitescu Pierre P.: Influence de la littérature polonaise sur les Roumains aux XVI et XVII siècles, str. 167—175. VI. Protokoły posiedzeń sekcji twórczości Jana Kochanowskiego, str. 176. Sinko Tadeusz: Sumienie artystyczne Kochanowskiego, str. 178—194. Maver Giovanni: Oryginalność Kochanowskiego, str. 194—202. Langlade Jacques: Kochanowski

- vu par un Français, str. 204—214. Hartleb Mieczysław: Jan Kochanowski i włoskie Cinquecento, str. 214—253. Langlade Jacques: Les Éloges de Kochanowski considérées comme sources biographiques, str. 255—292. Pigoń Stanisław: Jan Kochanowski w sądach romantyków, str. 293—325. Grabowki Tadeusz: Kochanowski wobec reformacji, str. 326—337. Horák Jiří: Jan Kochanowski w literaturze czeskiej, str. 337—357. Pollak Roman: Sonety Broccarda i Treny Kochanowskiego, str. 358—383. Fallek Wilhelm: Świat biblijny w twórczości Kochanowskiego, str. 383—421. Bodniak Stanisław: Kochanowski wobec zagadnień politycznych swej epoki, str. 422—444. Hahn Wiktor: Wpływ Kochanowskiego na późniejszych poetów polskich, str. 444—451. Fijałek Jan ks.: Cześć Boża i życie religijne oraz reformacja ich w Polsce w w. XVI (streszczenie), str. 452—454. Dobrzycki Stanisław: Kultura i artyzm języka w XVI w. (streszczenie), str. 455—457. VII. Zamknięcie Zjazdu, str. 458. VIII. Program artystyczny Zjazdu, str. 469. Wystawy, str. 469. Odprawa posłów greckich, str. 472. Koncert historyczny, str. 472. Raut, str. 473. IX. Spis uczestników Zjazdu, str. 478. X. Indeks osób i miejscowości, str. 491. 15—
- Panaiteescu P.** p. Pamiętnik zjazdu naukowego im. Jana Kochanowskiego.
- Picharski K.** p. Kultura Staropolska.
- Pigoń St.** p. Pamiętnik zjazdu naukowego im. Jana Kochanowskiego.
- Pollak R.** p. Pamiętnik zjazdu naukowego im. Jana Kochanowskiego.
- Prace Komitetu Wydawnictw Ekonomicznych** (zasiłkiem funduszu naukowego Zrzeszenia Pracowników Banku Polskiego):
- Koreniec J.:** Krytyczne rozważania na temat współczesnych badań konjunktury. Kraków 1931, 8°, str. IV + 130. 9—
- Friediger B.:** Bankowość prywatna w Polsce w dobie przesilenia. Kraków 1931, 8°, str. 4 nlb. + 64. 4—
- Krzyżanowski A.:** Polityka i gospodarstwo. Pisma pomniejszych oraz przemówienia 1920—1931. Kraków 1931, 8°, str. VII + 1 nlb. + 650. 30—
- Libicki J.:** Teoretyczne podstawy polityki banków centralnych. Kraków 1931, 8°, str. 115 + 1 nlb. 7—

Prace rolniczo-leśne. Wydawnictwo funduszu im. ś. p. Wł. J. Fedorowicza.

— Nr 4, Kraków 1931, 8°, str. 86 + 2 nrb. + 1 tabl.

Treść: Ralski E.: Łąki, polany i hale pasma Babiej Góry. 5.—

— Nr 5, Kraków 1931, 8°, str. 106 + 1 tabl.

Treść: Sokołowski St.: Prace biometryczne nad rasami sosny zwyczajnej (*Pinus silvestris*) na ziemiach Polski. 6.—

Ralski E. p. Prace rolniczo-leśne, nr 4.

Siemiński J. p. Kultura Staropolska.

Sinko T.: Literatura grecka. Tom I, cz. 1. Literatura archaiczna (w. IX—VI), Kraków 1931, 8°, str. V + 1 nrb. + 412. 20.—

— p. Pamiętnik zjazdu naukowego im. Jana Kochanowskiego.

Sokołowski St. p. Prace rolniczo-leśne, nr 5.

Szynal T. p. Atlas flory polskiej, t. II, zeszyt 2.

Wajsbium M. p. Pamiętnik zjazdu naukowego im. Jana Kochanowskiego.

Tync S. p. Kultura Staropolska.

VII. Rocznik, Sprawozdania, Bulletin, Comptes Rendus, Memoires.

Bulletin International de l'Académie Polonaise des Sciences et des Lettres. *Classe de Philologie, Classe d'Histoire et de Philologie.* Nr 7—10. I—II. Juillet—Décembre 1930. Cracovie 1931. 8°, p. 149.

Contenu: Comptes rendus de l'Académie pour juillet—décembre 1930, p. 149. Bibliographie pour juillet—décembre 1930, p. 224.—
Résumés: Dąbrowski J.: Studien über die Regierung der Fürsten von Glogau in Grosspolen, p. 151. — Dąbrowski J.: Les sources dont s'inspire de livre X de l'„Histoire“ de Długosz, p. 156. — Dobrowolski K.: Etudes sur les noms des lieux dans les Carpathes polonaises, p. 160. — Klinger W.: Sur certaines légendes plutôt obscures dans l'histoire d'Hérodote. Les sacrifices offerts sur la colline de Troie, p. 167. — Korieniec J.: Kritische Betrachtungen über das Thema, die Methode zeitgenössischer Untersuchungen der Konjunktur, p. 171. —

Krokiewicz A.: Sextus, p. 177. — Lange O.: Statistische Untersuchungen der Wirtschaftskonjunktur, p. 182. — Michalowski K.: Les portraits gréco-romains de Délos, p. 184. — Piwarski K.: Entre la France et l'Autriche: Etudes sur la politique de Jean III entre 1687 et 1690, p. 191. — Przychocki G.: Eine Charakteristik der römischen Tragödie im Zeitalter der Republik, p. 196. — Semkowicz Wl.: Der Kalender von Trzebnica aus der ersten Hälfte des XIII Jh., p. 198. — Sinko T.: Spicilegium Herodoteum, p. 204. — Stecka M.: La Société Démocratique Polonaise de 1832 à 1836, p. 209. — Taubenschlag R.: Die Haftung für Rechtsmängel bei der Eigentumsveräußerung im mittelalterlichen polnischen Recht, p. 216. — Zweig F.: Die vier Systeme der Volkswirtschaftslehre, p. 223. 4.—

Bulletin International de l'Académie Polonaise des Sciences et des Lettres. Classe de Philologie, Classe d'Histoire et de Philosophie. Nr 1—3. I—II. Janvier—Mars 1931, Cracovie 1931, 8°, p. 1—73 + 1 nlb.

Contenu: Comptes rendus de l'Académie pour janvier—mars 1931, p. 31. — Bibliographie pour janvier—mars 1931, p. 70. — Résumés: Feldman J.: Vergennes et la Pologne (1774—1787), p. 3. — Godlewski M.: Sur les sources concernant l'activité des évêques en 1831 dans le Royaume de Pologne, p. 23. — Handelsman M.: Information concerning Polish documents at Sandon Hall, p. 26. — Krzyżanowski J.: Domenichi et les „Facéties Polonaises“, p. 29. — Nitsch K.: „Chy“, „chi“ et „hy“ „hi“ en polonais, p. 30. — Przykowski T.: Jean Pfister, p. 38. — Szykowski M.: La part prise par la Pologne à la renaissance tchèque. IV-e partie. Autour Venceslas Hanka, p. 39. — Taubenschlag R.: Der Ursprung der schriftlichen Ladung im mittelalterlichen polnischen Prozess, p. 57. — Taubenschlag R.: Die Einstandschaft und die Prokurator im mittelalterlichen polnischen Prozess, p. 63. — Terlecki Wl.: Les miniatures du graduel provenant d'une fondation du roi Jean-Albert conservées à la cathédrale de Cracovie, p. 67. — Zajączkowski A.: Les suffixes nominaux et verbaux dans la langue des Karaims occidentaux, p. 68. 3.—

Nr. 4—6. I—II. Avril—Juin 1931. Cracovie 1932, 8°, p. 75—148.

Contenu : Comptes rendus de l'Académie pour avril—juin 1931, p. 75. — Séance publique de l'Académie Polonaise des Sciences et des Lettres, p. 77. — Bibliographie pour avril—juin 1930, p. 147. — Résumés: d'Abancourt H.: Pierre Michałowski, p. 82. — Breit M.: Le taux de l'intérêt en Pologne entre 1918 et 1930, p. 85. — Estreicher St.: La culture juridique en Asie occidentale pendant le IIe millénaire avant J. C., p. 90. — Friediger B.: Les banques privées en Pologne et la crise économique actuelle, p. 93. — Gębarowicz M. et Mańkowski T.: Les tapisseries figurées au château du Wawel. Etude comparée, p. 95. — Grabowski T.: Etudes sur l'histoire de l'humanisme à Königsberg, p. 101. — Grabowski T.: La critique littéraire à l'époque du réalisme, IIe partie, p. 105. — Klinger W.: A quelle époque Théognis a-t-il vécu, p. 109. — Komornicki St. S.: La chapelle du roi Sigismond I à la cathédrale de Cracovie, 1517—1533[38], p. 113. — Libicki J.: Les fondements théoriques de la politique des banques centrales, p. 115. — Mars Anna: Les fresques, oeuvre d'artistes ruthénés, de la cathédrale de Sandomierz, p. 118. — Pajzderski Nikodem: Spätgotische Flügelaltäre in Grosspolen, p. 125. — Pigoń St.: Sur „L'Histoire de l'Avenir“ de Mickiewicz, p. 126. — Rybarski R.: Les mines de sel gemme de Wieliczka (1497—1594), p. 130. — Walicki Michał: Der Flügelaltar von Kalisz und das Problem des „Meister von Giessmansdorf“, p. 139. — Zakrzewski K.: La rivoluzione di Odoacre, p. 142. 3—

— Nr 7—10. I—II. Juillet—Décembre 1931. Cracovie 1932, 8°, p. 151—234.

Contenu : Séances, p. 149. Résumés, p. 151. — Bielak Fr.: Les motifs empruntés à Delille dans le „Pan Tadeusz“, p. 151. — Bujak Fr.: Etudes sur l'agriculture en Pologne au XVIe siècle (l'élevage du bétail dans les duchés d'Oświęcim et de Zator), p. 153. — Dłuska M.: Le rythme consonantique de groupes accentués en polonais, p. 160. — Hornung Z.: Bernardo Merettini et ses principales oeuvres. L'église de Horodenska, l'hôtel de ville à Buczacz et la cathédrale sous le vocable de Saint Georges à Lwów, p. 166. — Kętrzyński S.:

Les origines du document en Pologne, p. 169. — Klinger W.: Idées nouvelles sur les origines de la tragédie nationale à Rome, p. 175. — Krzyżanowski J.: Polish Novels and Story Books in the Sixteenth Century, p. 178. — Łempicki Z.: Les idées directrices dans l'art et les catégories esthétiques au déclin du XVIII-e et au commencement du XIX-e siècle, p. 192. — Małecki M.: Les dialectes polonais dans le district de Czaca, p. 199. — Molé V.: Frühmittelalterliche Provinzkunst auf dem Balkan, p. 202. — Morelowski M.: Les objets d'art du XII-e siècle ayant servi d'insignes et affectés au culte, ainsi que leurs rapports avec Boleslas surnommé le Crépu et l'école de Godofroid de Claire, p. 206. — Pajewski J.: La politique de la Pologne envers la Hongrie vers la moitié du XVI-e siècle, p. 207. — Przychocki G.: Eine Charakteristik der römischen Tragödie im Zeitalter der Kaiserzeit, p. 210. — Sawicki St.: La poétique médiévale et ses rapports avec la protique de la poésie, p. 214. — Sinko T.: Ad fastos Xenophonteos symbolae, p. 218. — Turyn Al.: De codicibus Pindaricis, p. 221. — Wachholz S.: Les problèmes généraux du droit du Travail, p. 229. 5—

Bulletin International de l'Académie Polonaise des Sciences et des Lettres. Classe des Sciences Mathématiques et Naturelles. Série A: Sciences Mathématiques Nr 2 A Février 1931. Cracovie 1931, 8°, p. 69—183 + 1 nlb. + 7 tab.

Contenu: Fridrichson J.: Untersuchungen über die Fluoreszenzstrahlung des Mangandampfes, p. 69. — Tucholski T.: Spectres de métaux, obtenus par des réactions explosives, p. 76. — Ney M. J.: Sur l'élargissement des raies diffusées sans changement de fréquence dans l'effet de Raman, p. 106. — Banachiewicz T.: On a certain application of Sir Arthur Schuster's periodograms, p. 112. — Jacek W.: Über die Auflösungsgeschwindigkeit von Marmor in Säuren. I., p. 117. — Karasiński M.: Dosage du fluor sous la forme du fluorure de calcium par la méthode de Berzelius, p. 143. — Świętosławski W., Piltz A. et Kraczkiewicz F.: Sur la préparation de dérivés sulfoniques des naphtoquinone-chlore-imines et des naphtoquinone-dichlore-diimines, p. 148. — Dzięwoń-

ski K. und Moszew J.: Über das Äthyl- α -acenaphtylketon (α -Propionyl-acenaphten), p. 158. — Zerndt J.: Megasporen als Leitfossilien des produktiven Karbons (Planches 3—10, Tables I—II.), p. 165. 10.—

— Nr 3 A. Mars 1931. Cracovie 1931, 8°, p. 185—279 + 1 nlb.

Contenu: Bouligand G.: Une application du paratingent à un problème de mesure superficielle p. 185. — Charpentier M.: Sur un problème de topologie posé par la théorie des équations différentielles $y' = f(x, y)$, p. 191. — Kessel W.: Sur la complexité du spectre de résonance de la vapeur de sélénium, p. 196. — Infeld L.: Über die Struktur der Elektromenwelle, p. 201. — Dzięwoński K. und Spirer J.: Über zwei isomere (4—5 und 2—7) Diacetoacenaphtenē, p. 232. — Dzięwoński K. und Moszew J.: Zur Kenntnis der Propionyl-derivate des Acenaphtens. Synthese des α - α -Dipropionyl-acenaphtens, p. 242. — Kozik St.: Studien über die optischen Eigenschaften der Mischkristalle: des Natrium-Ammonium- und Natrium-Rubidium-Tartrats, p. 247. — Konior K.: Über die Tektonik am Karpatenrande zwischen Biała und Andrychów, p. 267. 6.—

— Nr 4—5 A. Avril-Mai 1931. Cracovie 1931, 8°, p. 281—417 + 1 nlb.

Contenu: Bouligand G.: Sur les solutions, régulières et positives dans tout le plan, de l'équation $\partial^2 u / \partial x^2 + \partial^2 u / \partial y^2 = u$ p. 281. — Zarembo S. K.: Sur l'allure des intégrales d'une équation différentielle ordinaire du premier ordre dans le voisinage de l'intégrale singulière, p. 288. — Świątosławski W., Rybicka M. et Sołodkowska W.: Sur un microcalorimètre adiabatique, adapté aux mesures de la chaleur spécifique des substances solides et liquides, p. 322. — Świątosławski W. et Bartoszewicz E.: Sur l'application du microcalorimètre adiabatique aux mesures de la chaleur d'adsorption et de vaporisation, p. 336. — Bartoszewicz E.: Contribution à l'étude de la chaleur de vaporisation des alcools gras à l'aide du microcalorimètre adiabatique, p. 348. — Centnerszwer M. et Szper J.: Electrolyse des nitrites alcalins fondus, p. 352. — Centnerszwer M. et Szper J.: Electrolyse du metaposphate

- de sodium fondu, p. 364. — Małachowski R.: Über das Gleichgewicht in wäßrigen Lösungen der Akonitsäure, p. 369. — Gosławski Wł. and Marchlewski L.: The Absorption of Ultraviolet Light by some Organic Substances (XXVI) p. 383. — Boryniec A. and Marchlewski L.: The Absorption of Ultraviolet Light by some Organic Substances (XXVII), p. 392. — Dziewoński K., Krasowska J. und Schoenówna J.: Studien über Acenaphthensulfosäuren (II). Derivate der Acenaphthen- α -sulfosäure, p. 400. — Dziewoński K. und Pizoń St.: Über eine neue Methode der Darstellung des Dinaphtho- γ -pyrons (1-2-7-8 Dibenzoxanthos), p. 406. — Kuźniar Cz.: Über das Vorkommen von Glaubersalz im Gipshut der Kalisalzlagerstätten bei Hołyń, Kropiwnik und Siwka, 411. 8.—
— Nr 6 A. Juin 1931, Cracovie 1931, 8°, p. 421—569 + 3 nrb. + 13 tab.

- Contenu:** G. Giraud: Sur certains problèmes non linéaires de Neumann et sur certains problèmes non linéaires mixtes, p. 421. — Rosenblatt A.: Sur les mouvements voisins des mouvements radiaux plans des liquides visqueux incompressibles, p. 438. — Neyman and Pearson E. S.: On the Problem of k Samples, p. 460. — Szczeniowski S. and Infeld L.: The influence of a cloud of electrons on the structure of de Broglie waves, p. 482, — Mrozowski St.: Über die Hyperfeinstruktur der Quecksilberresonanzlinie 2537 Å. II. (Planche 11), p. 489. — Dorabalska A.: Mesures microcalorimétriques de la période du polonium, p. 522. — Dziewoński K., Kahl Wł. und Olszewski Zb. (†): Über Umwandlungen der 3-Oxynaphthalsäure, p. 531. — Broder J.: Diabase von Niedźwiedzia Góra bei Krzeszowice und die sie begleitenden Gebilde (Panches 12—13), p. 546. 10.—
— Nr 7—10 A. Juillet-Décembre 1931. Cracovie 1931, 8°, p. 5 + 571—678.

Contenu: Lichtenstein L.: Neue Untersuchungen in der Theorie der linearen partiellen Differentialgleichungen zweiter Ordnung vom elliptischen Typus, p. 571. — Blaton J.: Über die Richtungsquatellung der Atome durch eine Lichtwelle, p. 599. — Natanson Lad.: General Propositions involving Fer-

mat's Principle and other concomitant Theorems, p. 612. — Rafałowski St.: On the Raman Bands of Water (Planche 14) p. 623. — Kozieł K.: Numerisch strenge Fassung des Laplace-Oriani'schen Satzes, p. 629. — Olczak T.: Résultats de mesures de l'intensité de la pesanteur en Pologne (1926—1930), p. 636. — Dziewoński K. und Reicher Zb.: Zur Kenntnis des 2-Benzylfluorens. (I), p. 643. — Gawel A.: Granite aus den Krosnoschichten in der Umgebung von Sanok (Planche 15), p. 653. — Kuhl J.: Zur Bildung des Kaolins und der Alunite im östlichen Teile des polnischen Mittelgebirges (Góry Pieprzowe) in der Umgebung von Sandomierz, p. 665. 7—

Bulletin international de l'Académie Polonaise des Sciences et des Lettres. Classe des Sciences Mathématiques et Naturelles. Série B: Sciences Naturelles (I) N° 1—5, B I, Janvier—Mai 1931, Cracovie 1931, 8° p. 122 + 13 tab.

Contenu: Ziembra M.: Blütenbiologische Beobachtungen in den polnischen Ostkarpaten mit Berücksichtigung einiger Pflanzenassoziationen, p. 1. — Szafer Wl.: The Oldest Interglacial in Poland (Planche 1), p. 19. — Miczyński K.: Genetic studies in the genus *Aegilops*. II. The morphology and cytology of the interspecific hybrids (Planches 2—13), p. 51. — Górski F.: Sur l'action de faibles courant électriques sur l'assimilation chlorophyllienne chez *Elodea canadensis*, p. 85. — Włoddek J., Strzemiński K. et Ralski E.: Untersuchung über die Böden der Mischassoziationen im Gebiete der Czerwone Wierchy und Bielskie Tatry (Tatragebirge), p. 103. 8—

— Nr 6—7 B I, Juin-Juillet 1931, Cracovie 1931, 8°, 123—185 + 2 pl.

Contenu: Mnich E.: Sur les composés phosphores de plantes. VI. Sur la solubilité des composés phosphorés de la farine de féverole et sur la faculté de la phytine de se combiner avec les substances protéiques qu'elle contient, p. 123. — Tymrakiewicz W.: Stratigraphie des Niederungsmoores von Dublany und einiger Torfmoore aus Süd-Wolhynien, p. 149. — Zabłocka W.: Über *Boletus parasiticus* Bull. und *Posolithus arenarius* Alb. et Schwein. ans der Umgebung von Kraków (Planche 14)

p. 177. — Zabłocka W.: Über fossile Pilze aus dem tertiären Salzlager von Wieliczka (Planche 15) p. 181.

Bulletin International de l'Académie Polonaise des Sciences et des Lettres. Classe des Sciences Mathématiques et Naturelles. Série B: Sciences Naturelles (II) N° 1, B II Janvier 1931. Cracovie 1931, 8°, p. 68.

Contenu: Rogoziński F.: Sur le rachitisme expérimental II. Comparaison de quelques régimes rachitigènes (Planches 1—4), p. 1. — Elkner A.: Recherches sur le tissu conjonctif basophile du larynx de l'homme (Planches 5—6), p. 21. — Sitowski L. und Runge S.: Spiroptera microstoma Schneider im Mage eines 7 Monate alten, verworfenen Pferdefötus, p. 63. 3—

— Nr 2, B II, Février 1931, Cracovie 1931, 8°, p. 69—349 + 1 nlb. + tab. 7—27.

Contenu: Tur J.: Nouvelles études sur les diplogénèses à centres arbotifs (Planches 7—12), p. 69. — Gieysztor: Contribution à la connaissance des Tubellariers Rhabdocèles (Turbellaria Rhabdocoela) d'Espagne (Planches 13—14), p. 125. — Vrtel S.: Histologische Untersuchungen über die Schilddrüse. Die Selachierschilddrüse. I. (Planches 15—19), p. 155. — Rose M.: Der Zellaufbau der Großhirnrinde des Kaninchens (Planches 20—22), p. 201. — Kulczycki A.: La dégénérescence physiologique des muscles striés (Planche 23), p. 251. — Wilburg J.: Die Entwicklung der Blutgefäße im Mittelfuße und in den Zehen bei *Sus crofa domestica* (Planches 24—26), p. 273. — Wajda St.: Cytologische Untersuchungen über die Spinnstoffsekretion der Trichopterenlarven (Planche 27), p. 307. — Heinrich W. et Strzembosz T.: Les fonctions des capillaires et la concentration de l'attention, p. 321. 20—

— Nr 3—5 B II, Mars—Mai 1931, Cracovie 1931, 8°, p. 351—511 + 1 nlb. + 9 tab.

Contenu: Konopacki M.: L'analyse micromorphologique des modifications dans les oeufs et dans les embryons de la grenouille (*Rana fusca s. temporaria*) soumis à la centrifugation (Planches 28—30), p. 351. — Zaéwilichowski J.: Über die Innervierung und die Sinnesorgane der Flügel von Insekten.

II. Teil. (Planches 31—32), p. 391. — Maziarski S.: Sur le tissu musculaire des Insectes. IV. Les éléments contractiles dans les couches musculaires de l'intestin moyen des Coléoptères (Planches 33—34), p. 425. — Jarocki J.: Mycetozoa from the Czarnohora Mountains in the Polish Eastern Carpathians, p. 447. — Skowron S. et Pawlas T.: Observations relatives à l'action exercée sur l'organisme par la gonacrine, p. 465. — Młodzianowska Br.: Über die jüngsten Entwicklungsstadien von *Cysticercus fasciolaris* Rud., der Larve von *Taenia taeniaeformis* Bloch., auf Grund von Experimentaluntersuchungen (Planches 35—36), p. 475. 10.—

Bulletin International de l'Académie Polonaise des Sciences et des Lettres. Classe de médecine. Nr 3. Mars 1931. Cracovie 1931, 8°, p. 15—132 + 2 nlb. + 8 tab.

Contenu: Kurzyniec E. und Oszacki A.: Blutfarbstoff, Eisengehalt und Sauerstoffaufnahme-fähigkeit des Blutes bei Individuen mit und ohne Neubildungen, p. 15. — Jakimowicz L.: Beitrag zur normalen und pathologischen Histologie des Ganglion geniculi (Planches 1—4), p. 37. — Zweibaum J. et Ostrouch M.: Recherches sur l'action du plasma d'animaux sarcomeux sur les fibroblastes du poulet, cultivés *in vitro* p. 53. — Kryształowicz F.: Rôle du streptocoque dans la pathogénie des dermatoses, p. 61. — Stopczyk J.: Frequency of occurrence and variations of the Auricularis anterior in Europeans, based on a study of 100 cases, p. 91. — Holobut W. S.: L'influence du courant constant sur les centres inhibiteurs du coeur, p. 105. — Skubiszewski F.: Sympathische Ganglien der Bauchspeicheldrüse des Hundes und ihre Veränderungen bei experimenteller Pankreasnekrose (Planches 5—8), p. 115. 6-00

— N° 4—6. Avril—Juin 1931. Cracovie 1931, 8°, p. 133—224.

Contenu: Ścieszński K.: Histologische Untersuchungen über das Verhältnis von Erkrankungen der Niere und des Nierenbeckens (Planches 9—10), p. 133. — Schuster H.: Histoanatomische Untersuchungen von mit Calmette'schen Tuberkelbazillen infizierten Meerschweinchen (Planches 11—12), p. 163. — Sterling-Okuniewski S. und Kawecki T.: Über die Ein-

wirkung der α -Strahlen der Emanation auf die Bakterien (Planche 13), p. 171. — Supniewski J. W.: Die pharmakologischen Eigenschaften einiger Wismuthobenzolverbindungen, p. 187. — Witanowski W. R.: Sur la teneur des néoplasmes en choline, en colamine et en phosphore lipidique, p. 191. — Zakrzewski Z.: Untersuchungen über Immunität gegen das Jensen'sche Rattensarkom an Gewebekulturen in vitro. I. Mitteilung. Untersuchungen an frisch vom Tiere entnommenen Tumorexplantaten, p. 201, p. 500.

— Nr 7—9. Juillet—Novembre 1931. Cracovie 1931, 8°, p. 225—344 + 5 tabl.

Contenu: Ścieszński K.: Über den Einfluss von Hypophysenvorderlappen- und Schilddrüsenextrakten auf die Entstehung und den Verlauf von Teergeschwülsten. (Untersuchungen über die Teergeschwülste. VI.) (Planche 14) p. 225. — Zweibaum J. et Ostrouch M.: Sur la cytologie des cellules cultivées dans le plasma d'animaux sarcomateux (Planche 15), p. 251. — Gross L.: Über den Einfluß der Hormone des Hypophysenvorderlappens, des Schwangerenharns und der Plazenta auf transplantable Sarkome bei Mäusen, p. 257. — Opalski A.: Histopathologische Veränderungen des zentralen Nervensystems bei Zystizerkose und ihre Pathogenese (Planches 16—18) p. 276. 6—

Comptes Rendus Mensuels des séances de la Classe des Sciences Mathématiques et Naturelles 1931.

— Nr 6. Juin, 8°,	0·60
— Nr 7. Juillet, 8°,	0·60
— Nr 8. Octobre, 8°, str. 5 + 1 nlb.	0·60
— Nr 9. Novembre, 8°, str. 5 + 1 nlb.	0·60
— Nr 10. Décembre, 8°, str. 5 + 1 nlb.	0·60

Comptes Rendus Mensuels des séances de la Classe des Sciences Mathématiques et Naturelles 1932.

— Nr 1. Janvier, 8°, str. 5 + 1 nlb.	0·60
— Nr 2. Février, 8°, str. 7 + 1 nlb.	0·60
— Nr 3. Mars, 8°, str. 7 + 1 nlb.	0·60
— Nr 4. Avril, 8°, str. 6 + 2 nlb.	0·60
— Nr 5. Mai, 8°, str. 5 + 1 nlb.	0·60

Comptes Rendus Mensuels des séances de la Classe de Médecine 1931

— Nr 4—6. Avril—Juin, 8°, str. 10 + 2 nlb. 0-60

— 7—8. Octobre—Novembre, 8°, str. 7 + 1 nlb. 0-60

Comptes Rendus Mensuels des séances de la Classe de Médecine 1932

— Nr 1. Janvier, 8°, str. 3 + 1 nlb. 0-60

— Nr 2. Février, 8°, str. 5 + 1 nlb. 0-60

— Nr 3. Mars, 8°, str. 6 + 2 nlb. 0-60

Rocznik Polskiej Akademji Umiejętności. Rok 1930/31. Kraków 1932, 8°, str. LXXIX + 212.

Treść: Skład Polskiej Akademji Umiejętności, str. I—LXXIX. — Sprawozdanie z czynności i wydawnictw P. A. U. od czerwca 1930 do czerwca 1931, str. 1. — Posiedzenie Publiczne dnia 13 czerwca 1931: Przemówienie Prezesa Kazimierza Kostaneckiego, str. 71. — Sprawozdanie Sekretarza Generalnego Stanisława Kutrzeby, str. 77. — Stanisław Estreicher: Najstarsze kodeksy prawne świata, str. 89. — Nowi członkowie P. A. U., str. 174. — Sprawozdania i wnioski co do nagród z fundacji ś. p. Probusa Barczewskiego i F. Jasińskiego, str. 178. — Nagrody, str. 181. — Ważniejsze akty urzędowe: Regulamin Komisji Rewizyjnej P. A. U., str. 182. — Regulamin wydawnictwa Polskiego Słownika Biograficznego, str. 183. — Statut funduszu na odnowienie Zamku królewskiego na Wawelu zebranego w drodze centowych składek przez Aleksandrę z Borkowskich Ulanowską, str. 186. — Statut funduszu wieczystego im. K. Olszewskiego, str. 189. — Konkurs z fund. im. ś. p. Pawła Tyszkowskiego, str. 193. — Konkurs z fund. ś. p. Władysława Józefa Fedorowicza, str. 194. — Wykaz stosunków Akademji z zagranicznymi instytucjami naukowymi, str. 195. — Zamknięcie sumaryczne rachunków za rok 1930, str. 199.

Sprawozdania z czynności i posiedzeń Polskiej Akademji Umiejętności, tom XXXVI, rok 1931.

— Nr 3, marzec, 8°, str. 35 + 1 nlb. 0-50

— Nr 4, kwiecień, 8°, str. 25 + 1 nlb. 0-50

— Nr 5, maj, 8°, str. 19 + 1 nlb. 0-50

— Nr 6, czerwiec, 8°, str. 33 + 1 nlb. 0-50

— Nr 7, lipiec, 8°, str. 16. 0-50

— Nr 8, październik, 8°, str. 20. 0-50

- Nr 9, listopad, 8°, str. 48. 0:50
- Nr 10, grudzień, 8°, 29 + 2 nlb. 0:50
- Sprawozdania z czynności i posiedzeń Polskiej Akademji Umiejęt-
ności, tom XXXVII, rok 1932.**
- Nr 1, styczeń, 8°, str. 16. 0:50
- Nr 2, luty, 8°, str. 31 + 1 nlb. 0:50

POSIEDZENIE PUBLICZNE
POLSKIEJ AKADEMJI UMIEJĘTNOŚCI
DNIA 11 CZERWCA 1932 R.

POSIEDZENIE PUBLICZNE
POLSKIEJ AKADEMII UMIEJĘTNOŚCI
DNIA 11 CZERWCA 1932 R.

PRZEMÓWIENIE PREZESA KAZIMIERZA KOSTANECKIEGO.

Nie stajemy i dzisiaj, w dniu, w którym społeczeństwu mamy zdać sprawę z działalności Akademji za rok ubiegły, z pustemi rękami.

Sprawozdanie P. Sekretarza Generalnego będzie mogło wskazać na obfity plon wydawniczy, na postępy organizacji pracy zarówno w obrębie samej Akademji, jako też na osiągnięte a tak pożądane porozumienie co do współpracy z innymi naszymi instytucjami naukowymi i na czynny współdział Akademji w organizacji pracy na polu międzynarodowem.

Do zadowolenia z wyników w roku ubiegłym przyczynia się nowy dowód zaufania, który Akademja w ostatnim miesiącu otrzymała: Senior wydziału lekarskiego, prof. Juljan Talko-Hryncewicz złożył Akademji kwotę koło 5,500 dolarów jako fundusz wieczysty, z którego odsetki co trzy lata mają być przeznaczone na popieranie prac z zakresu antropologii ze specjalnem uwzględnieniem dziedziczności i konstytucji człowieka oraz na wydawnictwo prac z tych zasiłków wykonanych. Wczorajsze Walne Zgromadzenie, przyjmując ten dar, uchwaliło najgorętsze podziękowanie dla swego czcigodnego kolegi, który, wiedziony pieczą o byt nauki polskiej, do-

robek majątkowy swego życia przeznaczają na zapewnienie rozwoju umiłowanej przez siebie gałęzi wiedzy.

Moglibyśmy zatem z wewnętrznym zadowoleniem spoglądać na rok ubiegły i na pomyślne pomimo pogarszających się wciąż warunków materialnych osiągnięte wyniki; ale radość i zadowolenie zamąca obawa o przyszłość. Nie powinno się w dniu święta pokazywać stroskanego oblicza, ale w obecnej chwili staje się to niemal obowiązkiem. Zdajemy sobie bowiem sprawę, że tylko wedle ogłaszanych wyników sądzić nas będą.

A oto Akademia nasza przechodzi wspólnie z całym rolnictwem ciężkie przesilenie materialne i skutkiem zmniejszenia dochodów ze swych posiadłości widzi zagrożoną nawet swą działalność wydawniczą, która ją a z nią naukę polską narazić może na zarzut bezczynności i zastoju. Społeczeństwu własnemu przynajmniej nie wolno tego stanu zatajać.

Przesilenie materialne dotknęło objawy działalności naukowej nie tylko u nas, ogarnia ono i inne kraje; i tam pomniejszono ilość czasopism naukowych, niektóre czasopisma połączyły się dla oszczędności z pokrewnymi, wszystkie ograniczyły objętość prac drukowanych; wyrabia się nowa technika ogłaszania prac naukowych, dążąca do jak najściślejszego i jak najzwięźlejszego tekstu z ograniczeniem cytatów, nawet dokumentów, statystyk, a przede wszystkim tablic i ilustracji. I u nas Wydziały Akademii, a przede wszystkim Wydział matematyczno-przyrodniczy i lekarski, musiały wejść na tę drogę, aby móc choć w skróconej formie ogłosić wyniki zawarte w pracach, które — muszę dodać na szczęście — coraz to liczniej napływają, dając dowód wzmożonej u nas

działalności naukowej. Ale z niepokojem myślimy o tem, że może i na to środków nie starczy, i że może się wówczas odezwą głosy o obniżeniu poziomu nauki polskiej.

Otóż zarzut ten z góry odeprzeć musimy; z najgłębszem przeświadczeniem stwierdzić musimy, że, choć może przyjsć chwila, że niejeden autor będzie musiał zrezygnować chwilowo z ogłoszenia swej pracy i że będzie ona ἐσσομένησιν ἀοιδή, będzie śpiewem dla przyszłych pokoleń, praca badawcza tych, którzy na swych barkach dźwigają brzemień odpowiedzialności wobec majestatu zadań i zobowiązań nauki polskiej, nie ustanie. Dziedzictwo dawnych zasług do coraz nowych zobowiązuje, praca twórcza jest potrzebą duchową, jest osią i treścią życia uczonego, umiłowanie dociekań naukowych jest poezją jego bytu. To też czy to ten, co bada prawa rozwoju umysłowości, historyczny rozwój lub objawy życia społeczeństwa, czy ten, co stara się wniknąć w niezmiennie prawa przyrody, wszyscy wtórować będą słowom hezjodowym: ἔρδειν καὶ ἔργον ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι, pracować i pracę za pracą wypracowywać.

Sprawozdanie Sekretarza Generalnego Polskiej Akademji Umiejętności za czas od czerwca 1931 do czerwca 1932 r.

Od ostatniego posiedzenia straciła Akademia sześciu członków.

Z serdecznym żalem żegnaliśmy na wieczny spoczynek Franciszka Krzysztalowicza, którego postawiły prace, w liczbie kilkudziesięciu, na czele dermatologów polskich i pozwoliły mu zająć wybitne stanowisko w tym dziale także na terenie zagranicznym. W Akademji Nauk lekarskich powołano go wyborem na wiceprezesa; po złączeniu jej — w dużej mierze przy jego współudziale — z Polską Akademią Umiejętności był pierwszym dyrektorem Wydziału lekarskiego. Na rzecz tegoż Wydziału złożył wraz z żoną przeszłego roku hojny dar, zastrzegając jednak za życia anonimowość ofiary. Podkreślają te fakta jego gorące umiłowanie nauki, dążenie do jednoczenia sił na tem polu i osobistą skromność, którą w połączeniu z niezwykłą pracowitością i sumiennością odznaczał się w stopniu, cechującym prawdziwych uczonych.

W ostatnich dniach zmarł również członek Wydziału lekarskiego Polskiej Akademji Umiejętności

Edward Flatau. Badania swoje zogniskował w dziedzinie neuropatologii i na tem polu zyskał europejską sławę. Nie zaniedbując żadnego zagadnienia w tej dziedzinie, poświęcił się głównie badaniom fizjologii i patologii opon mózgowych i kureczu torsyjnego, a jego Atlas anatomiczny układu nerwowego, wydany w języku niemieckim wspólnie z Jacobsohnem i Minorem, był przez długi czas dziełem podstawowem.

Z pośród członków Wydziału matematyczno-przyrodniczego ubył członek korespondent Bohdan Szyszkowski. Szereg cennych prac ogłosił z zakresu termodynamiki chemicznej, elektrochemji i teorii roztworów. Wszechstronnie wykształcony, z chęcią zajmował się w swoich pracach najbardziej zasadniczemi zagadnieniami z dziedziny nauk ścisłych i filozofji.

Największe straty poniósł Wydział filologiczny. Ulrich von Wilamowitz-Moellendorff, przez sześćdziesięcioletnią, niesłychanie wszechstronną twórczość naukową, zdobył sławę jednego z najgenialniejszych, najuczestniejszych i najpłodniejszych hellenistów wszystkich czasów. Godność członka czynnego zagranicznego naszej Akademji, nadaną mu w r. 1911, cenił sobie tembardziej, że jako Cujavus (tak określił swą przynależność prowincjonalną na rozprawie doktorskiej) nauczył się szanować chłopą polskiego, nieraz wspomnianego w jego „Wspomnieniach“, a przez osobiste zetknięcie się z uczonymi polskimi i ich uczniami, posyłanymi do niego na naukę, wszedł w kontakt z nauką polską i śledził z zainteresowaniem postęp jej badań. Warszawska jego „Kriegsrede“ na temat polityki Aleksandra W. wobec ludów podbitych, wygłoszona w kwie-

tniu r. 1916 przed oficerami generalnego gubernium, dowodzi, że nietylko prywatnie, ale i publicznie był jeśli nie przyjacielem, to sympatykiem Polaków. I z tego więc względu należy się wielkiemu helleniście u nas trwała pamięć.

Stanisław Dobrzycki, członek korespondent tegoż Wydziału, pozostawił po sobie kilka prac językowych, ale nadewszystko długi szereg historyczno-literackich. Przedmiotem jego badań był cały obszar literatury polskiej od pieśni „Bogurodzica“ do ostatniej powojennej doby. Na ich czele stoją studia o twórczości Kochanowskiego, o Krasińskim i Słowackim, o kołędach staropolskich, o humorze i dowcipie w Polsce XVI wieku, o przyrodzie w literaturze polskiej epoki odrodzenia; te dwie ostatnie prace zasługują na szczególną uwagę jako bardzo jeszcze nieliczne w naszej nauce historyczno-literackiej badania estetyczne. A swoją „Literaturę Polski niepodległej“, ogłoszoną jako tom pierwszy nieukończonej, niestety, całości „Historji literatury polskiej“, związał Dobrzycki tak ściśle i umiejętnie z kulturą polską w najszerszem znaczeniu tego słowa, że pod tym względem dzieło to niema u nas sobie równego.

Ostatni, którego przyszło nam pożegnać, to również członek korespondent Wydziału filologicznego, Bolesław Erzepki. W ciężkich warunkach naukowej pracy w okresie ucisku pruskiego był jednym z nielicznych tam pracowników, zawsze nauce wiernych. Szerokiego zaciekawienia, ogłaszał prace z dziedziny języka polskiego, prehistorji, muzeologii, wydawał nieznanne teksty językowe i literackie od najstarszych zabytków do Słowackiego, Krasińskiego i Norwida. Ale dużo więcej ich,

i to pierwszorzędnej doniosłości, zwłaszcza dla XVI wieku, pozostało w jego tekach.

* * *

Sprawozdanie naukowe rozpoczynam od przedstawienia spraw organizacyjnych nauki, w których wzięła Akademia udział na terenie międzynarodowym i polskim. Nie znaczy to — odrazu chcę zastrzec — by organizacji nauki należało przyznawać przemożne znaczenie dla postępu wiedzy. Podstawą rozwoju nauki była, jest i będzie zawsze indywidualna twórczość uczonego; od jego zdolności, geniuszu — przede wszystkim, od jego zapału i pracowitości — w drugim rzędzie, zależą wyniki badawczej pracy, byle miał możliwość tej pracy, odpowiednią do jej zakresu i potrzeb. Ale też nie należy organizacji nie doceniać; umożliwia ona podjęcie wielkich zamierzeń, zwłaszcza w zakresie wydawnictw i badań, których przeprowadzenie przerasta siły czy to poszczególnych pracowników, czy to nawet całych instytucyj; zapobiega marnowaniu wysiłków przez podejmowanie równocześnie tego samego trudu lub przez odpowiedni rozdział pracy; ułatwia tę pracę przez dostarczanie odpowiednich środków. Organizacyjna praca jest jednym z głównych zadań, zwłaszcza Akademji.

Na terenie międzynarodowym organami, które skupiają pracę naukową uczonych różnych państw, są Unje międzynarodowe. Dziesięć lat temu zawarte konwencje potworzyły szereg takich Unij, do których Rzeczpospolita Polska należy przez Polską Akademię Umiejętności. Obecnie właśnie nadszedł okres rewizji zawartych kon-

wencyj i statutów poszczególnych Unij. Zwłaszcza ułożenie nowego statutu do *Union Académique*, która kieruje pracami łącznie dokonywanymi w zakresie całej humanistyki, natrafiło na duże trudności, grożące aż rozbitciem tego związku, szkodliwem oczywista dla nauki i bardzo niepożądanem dla tego ducha współpracy, tak słabego obecnie, a który przynajmniej w dziedzinie czystej nauki powinien znajdować swój wyraz. Od roku już wlokąca się sprawa została niedawno pomyślnie załatwiona przy bardzo wybitnym udziale Akademji, której sugestja stała się podstawą porozumienia, a dzięki stanowisku, jakie po trafił zająć w Unji delegat Akademji i jej obecny wiceprezes, ks. rektor Michalski. Z pracy tej Unji należy podnieść, iż polski wniosek wydania dzieł średniowiecznej filozofji, w pierwszym rzędzie łacińskich z tego czasu tłumaczeń Arystotelesa, zaczyna się urzeczywistniać; nakładem Akademji wyszedł też w maju b. r. pierwszy zeszyt *Prolegomena ad Aristotelem latinum*; znaczną część średniowiecznych rękopisów Arystotelesa, nietylko w Polsce znajdujących się, ale także w Czechosłowacji, Niemczech, Austrii i Szwajcarji, opracowali dla Katalogu tych rękopisów z ramienia Akademji dr Aleksander Birkenmajer i dr Karol Piotrowicz.

Na terenie organizacyjnej pracy wewnątrz naszego Państwa doszło do utworzenia Komisji porozumiewawczej czterech głównych instytucyj naukowych: Polskiej Akademji Umiejętności, Akademji nauk technicznych, Warszawskiego Towarzystwa Naukowego i Towarzystwa Naukowego we Lwowie; zapewne niedługo będziemy mogli do członków Komisji zaliczyć także tak zasłużone Towarzystwo Przyjaciół Nauk w Poznaniu, gdy prze-

proceedzi odpowiednią zmianę statutów. Utworzenie Komisji porozumiewawczej, która pracuje pod przewodnictwem prezesa Akademji, przyjęła Akademia z największą radością, jako dowód poczucia łączności głównych ośrodków naukowych i likwidacji pewnych nieporozumień, które się objawiły w ostatnich latach. Już pierwsze kroki wspólne w obronie nauki wykazały doniosłość tej współpracy, która — w bardziej normalnych i pomyślnych warunkach — bezwątpienia przyniesie ogromne korzyści polskiej nauce.

Organizacyjny też charakter — już na terenie samej Akademji — ma zwłaszcza praca nad Polskim Słownikiem Biograficznym, która skupi setki pracowników całego obszaru Państwa. Ogromnie liczny zjazd Rady Słownika w październiku ubiegłego roku, niezwykle zainteresowanie tą sprawą w wszystkich większych ogniskach życia naukowego, w których powstały specjalne komitety, od Poznania do Wilna i Równego, jak najlepiej wróżą temu wielkiemu dziełu, które w 20 tomach ma przynieść 20.000 biografij zasłużonych Polaków z wszystkich dziedzin życia. Z wdzięcznością zaznaczyć chcemy ogromnie życzliwe stanowisko dla tej pracy Wydziału Archiwów Państwowych, kierowanego przez dyrektora gen. Archiwów Witolda Suchodolskiego, i ogółu pp. archiwarjuszy. Jak usunięte zostały już pewne nieporozumienia co do współpracy z Towarzystwem historycznym, tak — mamy nadzieję — odpadną też zastrzeżenia, wynikające również tylko z nieporozumienia, co do korzystania z tak cennych dla Słownika archiwów wojskowych; wprawdzie i tak w Słowniku znalazłyby się napewno wszystkie wybitniejsze nazwiska polskich oficerów

i żołnierzy, jednak możność korzystania z archiwów wojskowych pozwoliłaby oprzeć pracę na pewniejszym pod niejednym względem materiale i znacznie ją ułatwić. Przygotowanie Słownika umożliwiła Akademji specjalna subwencja Funduszu Kultury Narodowej. Do końca bieżącego roku może da się ustalić spis nazwisk, potem nastąpiłoby przygotowanie wydania. Bez wątpienia Fundusz Kultury Narodowej nie odmówi nam dalszej pomocy. Wydanie Słownika — to postulat godności narodowej; jedynym jesteśmy wielkim narodem, który takiego Słownika niema, gdy mają już dużo mniejsze.

W jednej pracy organizacyjnej nie wzięła Akademia udziału. Wezwana przez miarodajne czynniki międzynarodowe do stworzenia komitetu dla Roku Polarne go, zamierzała Akademia zadość temu uczynić, gdy tymczasem powstał taki komitet przy Ministerstwie Rolnictwa. Ze względu na konieczność centralizacji tej pracy Akademia swój komitet rozwiązała. Gdy później zaproszono Akademię do wysłania delegatów do Komitetu przy Ministerstwie Rolnictwa, odmówiła, nie mogąc brać odpowiedzialności, gdy już w tym czasie został bez jej udziału ustalony program. Zdaje się, że ta przezorność była słuszna.

Również z zakresu wydawnictw chcę zwrócić uwagę tylko na większe; spis wszystkich, ogłoszonych w ciągu ostatniego roku lub będących w toku podaje drukowane sprawozdanie, znajdujące się w rękach naszych P. T. gości. Ukazał się w druku plon Zjazdu im. Kochanowskiego; Pamiętnik Zjazdu i — przede wszystkim — potężny tom Kultury Staropolskiej, dający wszechstronny obraz naszego złotego wieku. Żywy oddźwięk

znalazła ta wielka synteza w społeczeństwie, jak widać z licznych omówień książki. Przed pół rokiem ukazała się część pierwsza, przed tygodniem część druga *Literatury greckiej* w opracowaniu czł. *Tadeusza Sinki*. Tak wszechstonnego obrazu tej literatury, będącej podstawą dla całej dalszej kultury Europy, nie posiada obecnie żaden inny naród. Również oddana została do rąk uczonych i młodzieży pierwsza po polsku napisana *Gramatyka sanskrycka* nieodżałowanej pamięci *Andrzeja Gawrońskiego*, świetnego znawcy przedmiotu, który potrafił nawet podręcznik ująć oryginalnie. Wydano pierwszy zeszyt *Dyplomatarjusza* Katedry wileńskiej w opracowaniu czł. ks. *Jana Fijałka* i czł. *Władysława Semkowicza*. Z prac monograficznych wymienić należy obszerne dzieło czł. *Władysława Konopczyńskiego* o śmiałym wodzu Konfederacji barskiej i bohaterze Stanów Zjednoczonych *Kazimierzu Pułaskim*. Wyszedł pierwszy z trzech tomów, które obejmą całego *Plauta* w tłumaczeniu czł. *Gustawa Przychockiego*. Prawie już gotowe jest do druku nowe poprawione i uzupełnione, zbiorowe wydanie *Historji literatury polskiej* jako jeden z tomów *Encyklopedji Polskiej*, na którą znaczną subwencję przyznał Senat Uniwersytetu Jagiellońskiego z dochodów drukarni. Kończą się drukować: pierwszy, ogromny tom, zbiorowo opracowany, *Historji Śląska* do końca XIV wieku, obejmujący dzieje polityczne i ustrojowe, *Akta Unji Polski z Litwą*, pierwszy tom *Laudów krakowskich* oraz najstarsze *Conclusiones*, jakby protokoły obrad Senatu, Uniwersytetu Jagiellońskiego. Wydrukowano przeszło połowę tomu *XIX Bibliografji Polskiej* *Estreicherów*. Atlasu

Flory polskiej ukazały się trzy zeszyty, jeden z subwencji Banku Polskiego; czwarty jest w druku, na dalsze brak funduszy. Rozpoczął się druk tomu pierwszego *Mechaniki teoretycznej* czł. Stanisława Zaremby. Pomijam inne wydawnictwa bieżące Wydziałów i Komisyj, z *Bulletinem Wydziału matematyczno-przyrodniczego* na czele, który wyrobił sobie doskonałą markę w nauce światowej. Chcę jeszcze tylko wskazać na *Prace ekonomiczne* w zakresie bankowości, drukowane dzięki subsydyjom Zrzeszenia Urzędników Banku Polskiego, i *Prace rolniczo-leśne*, ogłaszane kosztem funduszu im. Władysława Fedorowicza.

Dzięki dochodom głównie z specjalnych funduszy można było wspierać także prace badawcze. Z funduszu im. Pawła Tyszkowskiego na rok bieżący przyznał Zarząd Akademji znowu 50.000 złotych na badania — głównie nad chorobą raka — uczonym z wszystkich ośrodków pracy: Warszawy, Wilna, Lwowa i Krakowa. Z funduszu im. Jerzmanowskiego można było podjąć rozkopanie ciekawego grodziska w Piekarach pod Krakowem, prowadzone z zapalem przez dra *G. Leńczyka*, które przyniosło ciekawe wyniki, a stanowić ma etap przygotowawczy do rozkopania innych grodzisk, zwłaszcza tynieckiego, oraz — może z czasem — mogił Krakusa i Wandy. Komisja antropologiczno-prehistoryczna subwencjonowała pracę dra *T. Sulimirskiego* i dra *J. Bryka* na terenie wschodniej Galicji i Rumunji. Prowadzono dalej prace wykopaliskowe w Staruni i nad zabytkami, tam znalezionymi, dzięki subwencji Funduszu Kultury Narodo-

wej. Z funduszu im. Wiktora Osławskiego otrzymały subwencje na badania pracownie mineralogiczne i geologiczne Uniwersytetów we Lwowie i Krakowie, z funduszu im. Karola Olszewskiego pracownia chemiczna Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Ze zbiorów sztuchów Akademji, paryskiego, który tego roku (z wyjątkiem rycin polskich) został przeniesiony do Krakowa, oraz zakupionego przed dwoma laty po śp. Pictrze Moszyńskim, urządzono dwie wystawy, w Warszawie i Krakowie, które wzbudziły ogromne zainteresowanie; wystawiono oczywiście tylko wybór z tych omal 40.000 sztuchów, jakie są własnością Akademji.

Z placówek zagranicznych Akademji bardzo ruchliwą działalność rozwijała dalej Biblioteka Polska w P a r y ż u, wspierana w ubiegłym roku prawie wyłącznie przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, którego kierownik znaczenie tej stacji doskonale rozumie; zwłaszcza cykle odczytów o Kwestji bałtyckiej, o Śląsku polskim i obecnie odbywane o Prusach Wschodnich gromadziły liczną doborową publiczność francuską, dla której przede wszystkim były przeznaczone. Niestety zamiera placówka tak doniosła, jak Stacja Rzymska, która potrafiła zdobyć sobie już bardzo wydatne stanowisko wśród tej metropolji nauki wszechświatowej badań historyczno-archeologicznych, jaką stanowi starożytny i chrześcijański Rzym. Zamiera — i może całkiem zamrze, ku wstydowi i poniżeniu nauki polskiej. Akademja nie jest w stanie utrzymać jej swojemi środkami; a w ciągu przeszłego roku z subwencji państwowej na Stację, wstawionej w budżet, nie wpłynął ani jeden złoty, dotacja z nowego budżetu wpływa, ale w mierze zbyt

skąpej, by Stację móc utrzymać na poziomie choćby bardzo skromnych wymagań. Jeśli jeszcze cień życia Stacja wykazywała w roku ubiegłym, to dzięki bezinteresownej pracy w dziale fotografii dra Karli Lankorońskiej i pewnej pomocy bezimiennego ofiarodawcy. Nie można było jednak wysłać ani jednego stypendysty dla badań w Archiwum watykańskim, nie można było ukończyć druku tomu pierwszego nuncjatury Bolognetiego; a tyle tych tomów, gotowych, czeka, by iść pod prasę.

Ten stan Stacji Rzymskiej prowadzi mnie do uwag, niestety bardzo smutnych, co do warunków, w jakich pracuje obecnie Akademia. Majątku, bardzo znacznego, który posiada, nie wolno jej zużywać, bo on stanowi kapitał wieczysty, z którego tylko dochód może być używany na jej potrzeby; tego, niestety, wielu nie rozumie. A zresztą z tego majątku, o ile do sprzedaży się nadaje, jak np. parcele budowlane w Sporyszu i Białej, nie teraz sprzedać niepodobna, by choć w drodze pożyczki z niego na razie się ratować. Dochody zaś spadły do połowy tych, jakie były jeszcze dwa lata temu; a wtedy nie były wystarczające.

Z majątków rolnych mamy — mimo tak ciężkich obecnie dla rolnictwa warunków — dochody chyba większe, niż ktokolwiek w Polsce; możemy służyć dowodami w formie bilansów. Ale inne dochody spadły fatalnie, a dosłownie poniżej zera dochody z lasów, których przecież ponad normę nie można wycinać, utrzymywać zaś je trzeba w stanie takim, jakiego wymaga dobre gospodarstwo lasowe. Zalegają z czynszami dzierżawcy, nie płacą procentów i rat dłużnicy hipoteczni.

Z subwencji, które były przyznane w przeszłym budżecie przez Państwo, głównie na stosunki z zagranicą i stacje zagraniczne, nie otrzymała Akademia prawie nic poza częścią dotacji na Unje międzynarodowe, w których Akademia zastępuje Państwo Polskie. W lipcu przeszłego roku skreślono etaty ośmiu urzędników i siedmiu woźnych, którzy byli opłacani z funduszków państwowych. Komisja porozumiewawcza czterech głównych instytucji naukowych, o której poprzednio mówiłem, podjęła w jesieni u. r. akcję, by przedstawić czynnikom miarodajnym ten rozpaczliwy stan rzeczy, w jakim się nauka polska znalazła, formułując minimum swoich wymagań na czas kryzysu. Z wdzięcznością zaznaczamy życziwość, z jaką propozycje tych instytucji naukowych przyjął obecny p. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz pp. Referenci budżetu tego Ministerstwa w Sejmie i Senacie. Niestety te minimalne kwoty, wstawione w budżet na rok bieżący, wypłacane są z powodu ciężkiej sytuacji finansowej Państwa tylko w pewnej części. By nie obniżyć lotów, postanowiło Walne Zgromadzenie zaciągnąć pożyczkę; ale czy się uda ją zrealizować w potrzebnej wysokości? nie wiemy. Na przyszły rok trzeba będzie wyrzec się możności pożyczki, a więc poobećniać conajmniej do połowy dotacje na cztery Wydziały i pięciokrotnie liczniesze komisje. Jeśli przeszły rok, dość ciężki, taki jeszcze bujny plon mógł wykazać, to obecny zejdzie poniżej tej linii, która gwałtowny już w ostatnich miesiącach wykazuje spadek.

Wprowadziliśmy już w poprzednim roku szereg bardzo dotkliwych oszczędności, staraliśmy się jednak

ratować zwłaszcza te siły naukowe, które z powodu skreślenia etatów miały być oddalone; prawie wszyscy pozostali — choć na warunkach bardzo zredukowanych, lub nawet bezinteresownie pracują. Jeszcze dalsze wprowadzimy oszczędności, gdzie tylko będą możliwe. Naukowo dalej pracować będą bezwątpienia ci, których praca nie wymaga środków materialnych; ale czy wyniki pracy ich będzie można zaraz ogłaszać? napewno niejedna rozprawa przestarzeje się, inni ją może tymczasem wykonają i ogłoszą. Prace, wymagające kosztowniejszego warsztatu czy wyjazdów, będą musiały zamrzeć. Że wyteżą wszelkie siły, by przetrwać i pracy nie zaniechać — na to możemy liczyć co do wszystkich naszych współpracowników. Że jednak taki stan rzeczy groźny jest dla poziomu kultury narodu, dla jego stanowiska w świecie, to nas napełnia głęboką troską.

Pocieszającym objawem jest, że społeczeństwo nasze żywo interesuje się pracami Akademji i spieszy im chętnie z pomocą, także darami. Wspomniał już p. prezes o darowiźnie członka naszego, prof. Talko-Hryncewicza i jego małżonki. Prezydent miasta Krakowa oddało do dyspozycji Akademji nagrodę naukową miasta Krakowa, radca Józef Krzepela uzupełnił dawniejszą swoją, niestety zdewaluowaną darowiznę kilkoma tysiącami, przeznaczając je na wydanie zestawienia rosziedlenia szlachty w Polsce XV wieku. Bezimienny ofiarodawca, o którym już wspomniałem, mówiąc o Stacji Rzymskiej, pospieszył z pomocą kilkoma tysiącami franków także Bibliotecę Polskiej w Paryżu. Serdeczne niech przyjmą od nas podziękowanie.

Osobistość i wartości ponadosobiste w »Fauście« Goethego

przez

Juljusza Kleinera

Odczyt wygłoszony na publicznem posiedzeniu Polskiej Akademji
Umiejętności dnia 11 czerwca 1932 r.

Poezja Goethego to poezja bogatej osobistości, która ekspansją sił własnych i twórczem wchłanianiem wszelkich strumieni życia rozprzestrzenia się w rozmiary wszechludzkie. Przepaja się ona płynącami przez nią falami kosmicznymi, dzięki spontanicznemu nadawaniu wszelkim treściom formy wyrazistej urasta w napół mityczny ogrom jakiegoś wszechorganizmu — a jednocześnie przez dobrowolne, świadome ograniczanie się, przez gospodarne oszczędzanie dynamiki zyskuje przyziemność i bliskość domową, mieszczańską. Wyrzekł się Goethe wybuchowej potęgi za cenę trwałej, niepożytej mocy. Odwrócił się tak samo od przepychu, jak od surowego ubóstwa form. Pozostał przy zamożności. Zadowolona z siebie, ale zawsze czujna, zawsze gromadząca spokojnie nowe nabytki zamożność — to postać ustalona jego duchowego skarbcza. Czerpie ona niestrudzenie a radośnie z natury i z kultury i czyni twórczość goethowską najwspanialszym wyrazem mieszczaństwa¹ w tej jego szczyto-

¹ O mieszczańskości Goethego mówił niedawno Tomasz Mann w czasie dni, poświęconych hołdom dla poety.

wej formie, w której pracą pokoleń wyłoniło z siebie inteligencję zawodową, naukową i artystyczną jako nową formę elity społecznej i w której, uświadomiwszy sobie braki środowiska miejskiego, miłośnie szukać zaczęło pieśczęt i źródeł ożywczych natury.

Mieszczańskość owa, uszlachetniona wielce i udostojniona, związana nietylko z produktywną pracowitością miasteczek niemieckich, ale i z Periklesową wykwinnością Aten i z polotem medycejsko-kupieckiej Florencji — mieszczańskość systematyczna, bystra, chłonna, pragnąca orjentować się w całym świecie, daleka i od kwiatyzmu kultury rolniczej i od awanturniczej zdobywczości rycerstwa — nie była zresztą, naprzekór tradycjom rodzinnym, jedyną dziedziną ducha goethowskiego.

Miał on swą epokę rycerską, gdy z rozmachem tumów gotyckich się bratał i gdy mu był ideałem niezależny, twardy wojownik, Götz von Berlichingen z żelazną prawicą. Miał w tejże samej epoce umiłowanie prymitywu, pociąg do szorstkiej, chropawej, nieokrzesanej naturalności. Miał epokę dworską, w której mu książęta ukazywali arkana sztuki życia, w której królowną grecką musiała być Ifigenja, przewodniczka ku wyżynom, a konflikty etyczne Tassa utożsamiały się z trudem przyjmowania form dworskich. Miał epokę całkowitego niemal zatonięcia w świat piękna, w uznanie prymatu kultury estetycznej, nęcącej helleńskimi czy włoskimi blaskami. Ale już Werter, najbliższy samemu poecie z wszystkich może kreacyj przed Tassesem, należał do sfery mieszczańskiej, a najpiękniejszy z bohaterów Egmont jako tło przynajmniej otrzymał mieszczańskich niderlandzkich; pełne zaś obrazy życia, odpowiadające postu-

latom Goethego, w dziejach Wilhelma Meistra zmierzały do syntezy stanu średniego i arystokracji, w „Hermanie i Dorocie“ były bezwzględnie mieszczańskie. I piętno mieszczańskie miała wbrew przynależności stanowej Otylja, święta patronka jego etycznego wyznania wiary¹ — i Faust urzeczywistnienia ideału na torach pracy produktywnej i dobroczynnej uczył się od mieszczańskich Holenderczyków.

Ale w rozwoju Fausta nie o to idzie, co zdziałał — idzie o to, czem się stał. Idzie o ukształtowanie osobistości. Koncepcja taka należy już do innej sfery: jest wybitnie arystokratyczna. Niedarmo Schiller, wyróżniając typy szlacheckie od gminnych, twierdził, że gminne służą tem, co czynią, szlacheckie tem, czem są. Kult osobistych zalet kształtował się na wyżynach społecznych, modelował się na wizerunkach królów i książąt.

Lecz silniej jeszcze występuje w tej koncepcji inne piętno — religijne. Bo religja czyni z osobistości ludzkiej wartość absolutną, niezależną od osiągniętych na ziemi rezultatów materialnych, uchwytnych.

Poezja Goethego jest nie tylko poezją bogatej czy zamożnej osobistości. Jest ona religją osobistości. I wyżyny istotne chrystjanizmu, od którego poeta odżegnywał się w młodości, osiąga dzięki temu, iż nie zamyka się w obrębie kultu jednostek wielkich. Osobistość Fausta bynajmniej wyższej nie ma ceny, niż osobistość młodzieńczej, skromnej Gretchen — i jej wstawiennictwu zawdzięcza niebiańskie ocalenie.

Na ten naczelny problemat osobistości, nie teore-

¹ Por. Juljusz Kleiner, Etyczne wyznanie wiary Goethego („Wahlverwandschaften“). Przegląd Współczesny 1932 maj.

tycznie ujęty i rozwiązany, ale unaoczniony tokiem całego życia, złożyła się logika indywidualności Goethego, który najpierw czuł instynktownie, a później rozumiał, że tem, co wniósł nowego do zasobów ludzkości, jest przede wszystkim on sam — i logika wszystkich pokładów kulturalnych, których był spadkobiercą: ogólnego chrystjanizmu i protestantyzmu, germańskości i renesansu, baroku i oświecenia, przemian społecznych i tendencyj pedagogicznych, racjonalizmu i ech mistyki i magji — i zwłaszcza umiłowanej dążności wieku XVIII, by na ołtarzu, oddalonym od liturgicznych obrzędów, umieścić — człowieka.

Kształtowanie człowieka wewnętrznego jako istoty cenniejszej nad wszelkie jej uzewnętrznienie w świecie ziemskim było zdobyczą chrześcijaństwa; ale w średnio-wiecznej ascezie religijnej władła niem norma ponad-indywidualna, przyświecał mu określony zgóry typ świętego. Renesans, odrzucając normę zaświatową, umożliwił kult odrębnej, niepodobnej do innych, jaźni wyjątkowej i wywalczał jej prawa; barok rozmiłował się w jej wybujałości, w jej pozie. A tymczasem przeorała dusze i reformacja i reakcja katolicka. Rozrosły się dramaty sumień, wdzierała się myśl w zagadnienia stosunku osobistego do Boga, wyostrzała się analiza duszy w roztrząsaniach jezuickich na temat wiary i etyki, w samoudręczeniach jansenistycznych i purytańskich. Stało się ośrodkiem życia religijnego oglądanie duszy własnej. Wysubtelniła się wrażliwość uczuciowa w ekstatycznej czy kwietystycznej mistyce katolickiej, w pietyzmie niemieckim, w angielskim ruchu ewangelicznym, wiodącym do metodyzmu. Czerpała stąd literatura nowa — literatura

sentymentalizmu i richardsonowskiej analizy psychologicznej. A jeśli początkowo badanie sumień miało na celu stwierdzić, o ile zgodny ich rachunek z nakazami wyraźnemi dogmatów, to potem odsłoniła się samoistna wartość duszy pobożnej w stosunku do Boga i niebawem zapanowało umiłowanie tej oglądanej skwapliwie duszy własnej bez względu na dążenia religijne.

Przypadło to zjawisko na czasy przełamywania ustroju stanowego i poszło w służbę przemiany społecznej. Przeciwno rodowemu uprzywilejowaniu szlachty podniósł głos, żądający praw pełnych, nie mieszczanin czy syn ludu, ale — człowiek bez określeń stanowych. Ten człowiek autonomiczny, w którego świadomość Descartes przenosił kryterja prawdy, którego literatura klasycyzmu francuskiego czyniła panem losów własnych, którego racjonalizm czynił ostateczną instancją wszelkich zagadnień poznania, etyki, organizacji społecznej.

Jego to ukazuje powieść angielska w. XVIII, o niego walczą francuscy pionjerzy oświecenia, jego wychowywać pragnie Rousseau. Człowieka pełnego, świadomego obowiązków społecznych, lecz nie włączanego bynajmniej w wyższą całość organizmu państwowego. Bo walczą o prawa warstwy, które dotąd nie kształtowały państwa — i nie o to walczą, by móc dla siebie organizować państwo, lecz by im państwo nie przeszkadzało w rozwoju ludzkim. A gdy pragną potęgi i władzy, to szuka jej się często — naprzekór ideałom racjonalizmu — we wracających do życia praktykach okultystycznych, magicznych.

Na terenie społeczności niemieckiej zyskują dążenia takie grunt podatny. Sięganie w głąb duszy cecho-

wało zdawna twórczość germańska; ona to pierwsza wysunęła na czoło tematów literackich rozwój człowieka; „Parzival“ Wolframa z Eschenbachu i „Simplicissimus“ Grimmelshausena uprzedzały powieść XVIII w. o kształtowaniu człowieka, którą inicjowali w różnych formach Fénelon historją Telemaka, Defoe dziejami Robinsona, samoistnie tworzącego sobie nowe warunki życia, którą przed wiekami przygotowywała Ksenofontowa „Cyropedja“; dopiero jednak „Agathon“ Wielanda, „Wilhelm Meister“, „Faust“, czynią rozwój osobistości zasadniczą podstawą koncepcji. Człowiek zostaje wprowadzony w różne środowiska, ale wartość, o którą idzie, to nie jego oddziaływanie, to — on sam. Tkwi w tem pogodzenie się z brakiem możności działania potężnego. Rozbicie polityczne Niemiec odebrało jednostkom wybitnym ambicje państwowe. Związek twórczej myśli niemieckiej z potężniejszymi szybko Prusami Fryderyka II był luźny, słaby. Budzący się patryjotyzm szedł torami wspomnień i marzeń, wpatrywał się w Arminiusa-Hermana i w rzekomych bardów, nie w realne, aktualne plany i zdobycze. Zapędy polityczne „Götza“, „Zbójców“ Schillera, „Intrygi i miłości“ cofały się szybko przed próżnią czy rozkładem życia państwowego. Gdy poeta i myśliciel niemiecki czuł się w w. XVIII obywatelem, to był obywatelem — przyszłości: „Ein Bürger derer, welche kommen werden“. Narazie nie ku przebudowie stosunków kierował energją ducha, lecz ku utwierdzeniu i rozszerzeniu człowieczeństwa. A gdy człowieczeństwu temu wyznaczał tło szersze, roli tła nie dawał, jak Shakespeare, Corneille czy Racine, państwu; dawał ją odkrytej świeżo — przyrodzie.

Człowiek i natura, a raczej człowiek jako natura — oto przedmiot rewelacji, którą namiętnemu, podnieconemu twórczo pokoleniu głosi upojony bogactwem własnem wódz jego młody — Goethe.

Wśród rysującej się już, już chylącej się ku ruinie budowy dotychczasowego świata słabnie poczucie ustalonych torów, jakie przez wieki wytyczone były jednostce — tej szczególnie, co nie należała do rządzącej warstwy społecznej. Genjalny syn mieszczańskiej rodziny frankfurekiej czuje w sobie bezmiar możliwości — i tragedję niedostatecznego pola realizacji. Wybuch to dwoiste poczucie fenomenalnym wyładowaniem prężności osobistej w „Fauście“.

Nigdy dotąd i nigdy też potem w tak istotnej, w tak samoistnej postaci nie wypowiedziała się osobistość wielka. Nie w zetknięciu z oporem zewnętrznym, dającym miarę jej siły, nie w nakreśleniu celów, nie w dokonaniu czegokolwiek, ale jedynie we własnych, wewnętrznych swych rysach. Jako zespół nieograniczonych możliwości — jako prymitywna, wszechrozprężliwa żądza ekspansji — tem potężniejsza w prymitywności wybuchu, że przedzierająca się poprzez masę nalotu kulturalnego.

Bo tytanizm Fausta w chwili jego pierwszego wystąpienia to ujęcie roussovskiego przeżycia, znamionującego przełom cywilizacyjny, kryzys duchowy w. XVIII — i nie tylko XVIII: skok z wyżyn kultury sztucznej w objęcia natury. Osobistość zduszona została przez kulturę i żąda wyzwolenia, niepomna, że nie natura, lecz kultura dała jej świadomość pełną własnego „ja“.

Goethe nie wchodzącemu w życie młodzieńcowi

kazał wyrazić prymitywne pragnienie ekspansji, lecz dojrzałem człowiekowi, bliskiemu starości, tak, jak starą wydawała mu się owa zasłaniająca życie masa wiedzy książkowej. Nie świeże, naiwne zetknięcie ze strumieniem życia uczynił pierwszym krokiem, lecz — bankructwo jednej formy, by z niego krzykiem wstrząsającym buchnęło żądanie formy nowej.

Dzieje rozwoju człowieka nieraz szły temi torami. Chrystjanizm łączył narodziny nowego człowieka z odrzuceniem dawnego i św. Paweł musiał Szawła w sobie zabić, by odrodzić się apostołem. Przez ruinę dawnych poglądów dochodzi św. Augustyn do drogi właściwej. Robinson musi być wpierw rozbitkiem, nim zbuduje sobie życie własne. Bankructwo idealizmu przeżywa Agathon; bankructwo planów aktorskich powieździe Wilhelma Meistra ku „mistrzostwu“ w rzemiośle życia.

Faust, który żadnego celu nie osiągnął wszystkimi środkami wiedzy tradycyjnej, nie stawia sobie teraz celów, leżących poza sferą swej osobistości. Pragnie tylko tę osobistość doprowadzić do pełni wyżycia. Pragnie pełni poznania, pełni użycia i nadewszystko — pełni i dynamiki skrajnej przeżywania. Rwanie się ku życiu to treść jego duszy.

Cudowna poezja owego rwania się do życia przykuwa w monologu Fausta. Goethe bowiem stworzył nie ujęcie myślowe problemu, ale ten wyraz bezpośredni, jedyny, którym czaruje młodzieńcza jego liryka, płynąca z identyczności doznania i wypowiedzi. Styl, nasycony obrazami, zrytmizowany przez nieodparty pęd wewnętrzny, skupiający zmysłowe bogactwo treści w rzeczownikach, bogactwo energji w czasownikach — styl

ów, jak dał konkretną postać problematowi roussoowskiemu, tak dał również kształt naturze tajemniczej a upragnionej, zespołowi sił twórczych, niestrudzonych, rozpędowych, któremi drgają pełne ruchu i rytmu i odgłosów pracy światotwórczej słowa Ducha Ziemi — i tak wyraził uchwytnie, dotykalnie wielkość i małość człowieka, bezkresność pragnień i dążeń i ograniczoność, pętającą nawet duchowe wyniki. Dążeniom zaś użytych spontaniczności, która uniemożliwia jakiegokolwiek poddanie ich celom świadomym — pierwotności wszechogarniającej, która nie dopuszcza jeszcze granic między dobrem a złem i która wniwecz obraca zarówno utylitaryzm, jak hedonizm. To jest u Fausta najpotężniejsze i najbardziej romantyczne, że nie żąda on szczęścia, że pragnie tylko dynamiki życia. Bo zresztą jakżeż wygląda możliwość dochodzenia do szczęścia? Szczęściem darzy moment zbliżania się do osiągnięcia czegoś, moment, gdy Faust czuje, że wywoła Ducha Ziemi; osiągnięcie jest już katastrofą.

Organicznie więc wyłania się jako prawo osobistości wielkiej — ruch i pęd, jako jej załamanie — zastój. Tytan zatrzymujący się już poniósł klęskę. Więc Faust ma słuszność, gdy uznaje, że będzie łupem Mefistofelesa, jeśli zamiast iść naprzód, wiecznie naprzód, wiecznie wdał, powie do momentu szczęścia: „Verweile doch, du bist so schön“.

Osiągnął Goethe w początkowych scenach „Fausta“ coś, co wydaje się niemal nieosiągalnem. Potrafił człowiekowi, którego wielkość nie znajduje żadnych sprawdzianów obiektywnych, dać przecież wielkość ponad wszelkie wątplenie. Bajeczna dynamika skrajnie sprzecz-

nych, falujących uczuć czyni oba monologi istotnie objawem potężnej osobistości.

Osobistość po raz pierwszy pojęta została jako siła równoważna w stosunku do świata — ujawnił się po raz pierwszy zasadniczy problemat romantyczny: równoważność jednostki wobec rzeczywistości zewnętrznej. Lecz łączy się z tą równoważnością tragizm. Bo ekspansja jaźni, urastającej na miarę świata, pragnie świat przeniknąć, ogarnąć; wchłonąć, a przecież jej istota w tem, że dzieli ją od świata granica nieprzekraczalna — i gdy sama w sobie stanowi organiczną, pełną całość, w stosunku do kosmosu skazana jest na klątwę cząstkowości, niepełności.

Dynamiką przeżycia pragnie Faust przełamać granice — choćby za cenę bólu i ruiny:

Mein Busen, der vom Wissensdrang geheilt ist,
Soll keinem Schmerzen künftig sich verschliessen,
Und was der ganzen Menschheit zugeteilt ist,
Will ich in meinem innern Selbst geniessen,
Mit meinem Geist das Höchst' und Tiefste greifen,
Ihr Wohl und Weh auf meinen Busen häufen,
Und so mein eigen Selbst zu ihrem Selbst erweitern,
Und, wie sie selbst, am End auch ich zerscheitern.

I dojdzie Faust do stwierdzenia, że wszechludzkości użyzcza człowiekowi tylko ból. Wobec przepaści, w którą sam wtrącił ukochaną, uczuje niedolę całej ludzkości:

Der Menschheit ganzer Jammer fasst mich an.

Ta poezja absolutnej niejako osobistości i jej tragizmu — to w całości dzieła tylko moment wstępny; gdyż tylko momentem młodzieńczej bezkresności prag-

nień, nienasyconej i nieokiełznanej, była ona w dziejach duchowych Goethego. Trzeba okiem duszy sięgnąć w nieskończoność, by naprawdę ująć życie — trzeba pogodzić się z ograniczeniem, by naprawdę wyczerpać możliwości życia. Postawa jaźni żądającej — postawa Fausta z początku dzieła — jest czemś jednostronnem; dopełni się w poemacie, jak w życiu twórcy, postawą przyjmowania, wchłaniania tego, co daje świat, co jest ograniczone i skończone i co tylko jako skończone i ograniczone może być twórczo w kształt przekute. Tkwi w tem poezja nie tak absolutna, jak w bezkresnej, romantycznej dynamice żądań — poezja, zespolona w podstawach z prozą, ale zwycięsko umiejąca prozie dać technienie ożywcze najszczęśliwszego piękna. Obie sfery poezji uznaje już pierwotna koncepcja „Fausta“; co więcej — stwierdza ich równouprawnienie.

Kto wie — może ograniczona małość Gretchen mieści równie wielką poezję, jak bezkresny tytanizm Fausta. Może jej serce, nieznające obrony ni dumy własnego „ja“, kobieco niesione chęcią oddania się drugim, równie absolutną ma wartość, jak żąda, by jednocześnie pozostać bezwzględnie sobą i rozrósć się w ogrom kosmosu. Równowartościowość tę poeta unaoczniał wskazaniami, że równie prawdziwy i głęboki i zbawczy jest u obojga stosunek do absolutu, będący u niego przeżyciem nieokreśloności i nieograniczoności, co nie da się zamknąć w żadną formułę („Gefühl ist alles; Name ist Schall und Rauch, Umnebelnd Himmelsglut“), u niej po-
bożnie chyłący się do stóp tradycyjnych ołtarzy.

I jeśli bohater nie same tylko kategorie stanowe przekracza i przerasta, lecz kategorie ludzkie — ona

całkowicie należy do małego świata mieszczańskiego. W ten sposób już w młodzieńczym okresie „burzy i naporu“ Goethe, który obok Małgorzaty stworzył niebawem Klarusię w „Egmoncie“, zdobył dla poezji sferę codzienności i przeciętności średniego stanu; uszlachetnił ją i wznosił na poziom czystego piękna potężniej i całkowiciej, niż po latach w „Hermanie i Dorocie“.

Ale dwie te sfery — bezkresu i ograniczenia, rozpadu i cichej, spokojnej a bezcennej małości — są narazie ukazane w nie dającym się złagodzić przeciwieństwie. Nie pomoże nawet moc, która wszelkie sprzeczności umie zespolić — moc miłości. Miłość Fausta do Gretchen, to miłość wulkanu czy wodospadu do cichej i wątłej roślinki. Jest ona tragedją dla obojga: jej przyniesie zniszczenie, jemu winę straszną¹.

Ale jeśli miłość przenika Fausta siłą owej żywiołowej mocy, która naprawdę bogaci i rozszerza i pogłębia jego osobistość, to niemniejsze znaczenie ewolucyjne ma wina. Nie przypadkiem chyba w jej obliczu padają jedyne słowa, mogące wskazywać osiągnięcie tożsamości bohatera z ogromem ludzkiego świata: „Der Menschheit ganzer Jammer fasst mich an“.

Takie stwierdzenie roli, którą grzech, wina, gra w ewolucji człowieka, nie było ani nowe ani wyjątkowe. Znane były idee co do decydującej wagi grzechu pierwotnego jako pierwszego szczebla w drodze do poznania. Lenau, ostatni z wielkich poetów zagadnienia fau-

¹ Próby nadania tej winie jakiegoś piętna amoralnego są sztuczne; dotyczy to nawet wywodów Gundolfa, tak głębokich, gdy idzie o decydującą rolę poczucia winy wobec Fryderyki Brion w twórczości Goethego (w wyd. 11 z r. 1922 str. 147—151).

stowskiego, ujmie sprawę tę najskrajniej i najboleśniej, z akcentem bluźnierczego buntu, jaki ma i u Goethego w „Wilhelmie Meistrze“ pieśń harfiarza o winie ¹:

Dem Menschen gab der ewige Despot
Für ihr Geschick rätselhaft Gebot;
Nur dem Verbrecher, der es überschritten,
Wird's klar und lesbar in das Herz geschnitten.

Tragicznym więc wydzźwiękiem kończą się w części pierwszej dzieje osobistości wielkiej, minio że „Prolog w niebie“ otwiera perspektywy optymistyczne i mimo że słowem „Ocalona“ kończy głos z nieba bolesne koleje biednej Gretchen ².

Ale i ta część pierwsza daleka jest od ujęcia osobistości potężnej w duchu negacji. Zaczyna się negacją — nie jest to wszakże negacja świata; to tylko negacja dotychczasowego, nienaturalnego życia. I przechodzi ona odrazu w afirmację. Przecież nawet magja wiedzie Fausta nie w zaświaty, lecz w życie ziemskie — i to, co go olśniewa i przytłacza jako ogrom pozytywnego walu, to Duch Ziemi. Nie może być inaczej u Goethego, któremu życie jest najwyższą kategorią ³, wyższą nad dobro i zło, nad fałsz i prawdę, któremu natura, pojmo-

¹ „Ihr [= ihr himmlischen Mächte] führt in's Leben uns hinein, Ihr lässt den Armen schuldig werden“.

² Faust pierwotny („Urfaust“) z r. 1773 był bezwzględnie tragiczny — „Prolog w niebie“, dołączony do wydanej po latach części pierwszej, stanowił różne od pierwotnego oświecenie problemu („eine Umdeutung des Ganzen“ nazywa go Gundolf).

³ „Es kommt offenbar im Leben auf's Leben und nicht auf ein Resultat desselben an“ (por. Simmel, Goethe, wyd. drugie 1917 str. 6).

wana w duchu Shaftesbury'ego i Herdera i Plotyna i Spinozy, jest nie zespołem zjawisk, tylko ich istotą, ich siłą twórczą, ich praźródłem boskiem¹.

Faust buntuje się najpierw przeciwko sztuczności swego uczonego książkowego żywota, potem przeciw granicom nieprzekraczalnym osobistości swojej; w sobie ma źródło rozpacz, które wiezie aż do przeklęcia wszystkiego, co nęcące i cenne; nie szuka tego źródła, jak potem romantycy, w ustroju świata. I nie samą tylko naturę — naturę krajobrazu, naturę tajemnych sił żywotnych, uwielbia i kocha; sympatją darzy również małość ludzką, byle objawiała się szczerze, naturalnie; na przechadzce bliski się czuje ludziom pospolitym i nie trzeba dopiero czaru miłości, by samotnika wieść między rzesze. Nienasyconie jest u niego aktywnością, nienasyconą; bynajmniej nie jest odwracaniem się od źródeł świata.

Tkwi zatem i w części pierwszej afirmacja, chociaż tragicznie załamana. W części drugiej uwolni się ona niemal całkowicie od negacji; zato jednak zmieni ton potęgi na smutną harmonję urzeczywistnienia z cząstkowością, z niepełnością, z nietrwałością. Niemożliwości pragnął i żądał Faust monologów wstępnych — bogactwem możliwości, wyrzeczeniem się niemożliwego tchnie część druga. Bo dwoistym rytmem pełni życia było Goethemu — dążenie i wyrzeczenie się.

¹ Co do goethowskiego pojęcia natury por. m. i. wywody Walzla (*Deutsche Dichtung von Gottsched bis zur Gegenwart* [Handbuch der Literaturwissenschaft], t. I, str. 241, i we wstępie do t. 36 edycji jubileuszowej dzieł Goethego [str. XXIII nn.]), Simmla, Gundolfa, Korffa (*Geist der Goethezeit*. II Teil, str. 14—35), K. P. Hassego (*Von Plotin zu Goethe*).

Koncepcja pierwotna głosi tylko żądania jednostki potężnej; koncepcja ostateczna wielbi to, co tej jednostce jest dane. Faust pierwotny był bratem apoteozowanego Prometeusza — samoistnego twórcy - buntownika. Faust mędrca i starca Goethego zawiera odrzucenie bezwzględ- nego prometeizmu, jak głosiła je już w r. 1808 „Pan- dora“.

Was zu wünschen ist, ihr unten fühlt es,
Was zu geben sei, die wissen's droben.
Gross beginnet ihr Titauen; aber leiten
Zu dem ewig Guten, ewig Schönen,
Ist der Götter Werk ¹.

Bohaterem części pierwszej był Faust żądający — bohaterem drugiej jest Faust, umiejący przyswajać so- bie twórczo i na podstawie przyjmowania tego, co dane, dochodzący do szczytu produktywności. Oburzyłyby się na to tytan z monologu wstępnego — bo nietyle jego organicznem rozwinięciem było dalsze kształtowanie, ile raczej — przewyciężeniem ².

Pierwszy krok w części drugiej, gdy tragicznie złamanego uleczyła przyroda krzepiąca, to wyrzeczenie się chęci, by dotrzeć do istoty świata, zaniechanie buntu przeciw niemożności spojrzenia okiem w słońce, zado- wolenie się odbiciem czarującym blasków słonecznych:

Am farbigen Abglanz haben wir das Leben.

Osobistość nie przestaje być wartością wielką, ale przestaje być wartością absolutną. Nie z siebie tylko

¹ Znaczenie tych słów uwydatnił słusznie Walzel (l. c. str. 328).

² Przeciwiństwo między zakończeniem „Fausta“ a punktem wyjścia uwydatniano niejednokrotnie; podkreślił je szczególnie Gaudolf.

czerpie logikę rozwoju; dopełnia się wartościami pozaosobistemi. Uznaje cenę tego, co chociażby cząstkowo daje świat. „Ich habe stets die Welt für genialer gehalten als mein Genie“ — mówił o sobie Goethe. Stwierdził to częścią drugą olbrzymiego wszechpoematu.

Osobistość była w dawnej koncepcji czemś jedy-nem, samoistnem — staje się ona teraz ogni-wem. Była wulkanem — staje się naczy-niem wybranem świata.

Od oparcia się na sobie przechodzi do oparcia się o jakieś wyższe czynniki i normy, od buntu przeciw ciężarowi tradycji i kultury do ich wchłonięcia, od jednostronnego apoteozowania natury do zespolenia się ze światem kultury, od chaosu do planowej jasności ¹ — od romantyzmu i baroku poprzez klasycyzm idzie ku pozytywizmowi — od wyosobnienia jednostki do włączenia jej w służbę organizmu zbiorowego.

Ostatnia ta ewolucja szczególnie jest ważna, gdyż rozstrzygnęła o zasadniczym charakterze dzieła, oparłszy dzieje Fausta na jego roli wśród cesarskiego dworu. Oczywiście wyolbrzymiły się tu przeżycia weimarskie Goethego, ale bardziej jeszcze znalazła wyraz zmieniona koncepcja człowieczeństwa. Fichte pierwszy w Niem-czech „Mowami do narodu niemieckiego“ wywalczył zwycięstwo idei, że osobistość realizuje się w organizmie narodowym, państwowym. Hegel rozwinął potem konsekwentnie tę koncepcję.

Goethe, który pod koniec w. XVIII „Lata nauki Wilhelma Meistra“ czynił tylko wyzwalaniem się i doj-

¹ „Verworrenheit“ i „dunkler Drang“ to jej początek — kresem „Klarheit“.

rzewaniem człowieka poza obrębem organizmu zbiorowego¹, w XIX w. „Lata wędrówki Wilhelma Meistra“ przepoił zrozumieniem zagadnień zbiorowości, a Faustowi kazał osiągnąć szczyt życia i złudę pełnego zadowolenia² — jako pracownikowi w służbie państwa.

To państwo jednak nie staje się tłem takim, jak u Shakespeare'a, Lope de Vegi, Calderona, Corneille'a. Jest ono nie terenem władzy, lecz terenem pracy, i nie życia żąda od człowieka, lecz wysiłku produktywnego. Heroizm i tragizm usuwają się w cień; utylitaryzm społeczny bierze górę. Rycerska koncepcja państwa i wielkiej jednostki, oparta na gotowości narażania życia, ustępuje mieszczańskiej, opartej na gotowości do pracy systematycznej.

Ale Faust nie jest jedynie ogniwem w całości ziemskiej społeczności. Jest ogniwem w zespole duchów. Odebrawszy jednostce wielką wartość absolutną, dał jej Goethe wartość transcendentálną. Uczynił ją czemś cennem dla duchów i — dla Boga. Dopełnienie osobistości wartościami pozasobistymi nie ogranicza się do wchłaniania pierwiastków natury i kultury ziemskiej. Dołączyć się musi w duchu chrystjanizmu — łaska Boża³.

¹ Por. Walzel l. c. str. 345 i 349.

² Na to, że idzie o złudę, zwracano nieraz uwagę (szczególnie Korff w t. II wspomnianego dzieła, str. 403).

³ Stosunek „Fausta“ do chrystjanizmu i specjalnie do katolicyzmu stanowi jedno z najważniejszych i najbardziej spornych zagadnień. Nawet H. W. Korff, idący torem heinowskiej koncepcji Goethego jako przeciwnika ideologii chrześcijańskiej (*Geist der Goethezeit*, I Teil, str. 273—292, II Teil, str. 26—40), ostatecz-

Faust zostaje nie ubóstwiony, jakby tego pragnął bohater młodzieńczego okresu goethowskiego, lecz — zbawiony¹.

Więc jednak owo mieszczańskie przekształcenie ideałów faustowskich nie było zacieśnieniem. Pozwoliło objąć widnokregi świata i zaświata. Te, które roztwiera „Prolog w niebie“, nie dając wprawdzie zrozumieć logiki kosmosu, bo to nawet aniołom niedostępne, ale dając (co wystarczy poecie prawdziwemu) oglądać harmonję wszechświata. I ujrzeć, że nawet błąd włącza się w tę harmonję, nawet — zło. Że pesymizmem darzyć może tylko krótkowzroczność Mefista.

Droga wyrzeczenia się nie była dla Goethego drogą rezygnacji. Była tylko wtórem koniecznym dążenia.

Przepelniła dynamiką dążenia nawet owe długie akty części drugiej, w których mędrzec przemawia silniej od artysty, w których przestaje się narzucać sugestywnie realna potęga osobistości, podbijająca w wulkanicznych wybuchach pierwotnego „Fausta“.

Ale i wtedy, gdy bohater, przesłonięty nawałem treści kulturalnej, znika całkowicie z oczu, nie przestaje przemawiać żywa osobistość — samego twórcy.

Bo autor „Fausta“ wniósł do skarbcza duchowego obok swych kreacyj żywych jedną jeszcze osobistość,

nie mówi o religji finału „Fausta“: „Es ist eine Religion, die von der christlichen nicht wenig unterschieden zu sein scheint und ihr doch in vielen Stücken ähnlich ist“ (II, str. 422). Katolicyzm finału podkreśla K. J. Obenauer (Der faustische Mensch, 1922, str. 214 nn. — por. uwagę Walzla, l. c., str. 356).

¹ Innego zdania jest Gundolf, według którego „Faust“ daje syntezę pogańskiego ubóstwienia i chrześcijańskiego zbawienia.

najciekawszą wśród nich i najbogatszą, najbardziej imponującą i przez spontaniczność bogactwa natury i przez pracowicie zdobytą zamożność kultury. Jest tą osobistością, tym najdoskonalszym goethowskim tworem — Goethe.

Nowi członkowie Polskiej Akademji Umiejętności.

Po odczycie sekretarz generalny, prof. Stanisław Kutrzeba, ogłosił nazwiska nowych członków, wybranych na Walnem Administracyjnem Zgromadzeniu dnia 10 czerwca 1932 r.

Na Wydziale filologicznym wybrani zostali:

a) członkiem czynnym krajowym:

Tadeusz Kowalski, prof. filologii orientalnej Uniw. Jagiell.

b) członkami korespondentami krajowymi:

Włodzimierz Antoniewicz, prof. archeologii przed-historycznej Uniw. w Warszawie.

Wacław Borowy, decent literatury polskiej w School of Slavonic and East Europeau Studies Uniw. w Londynie.

Tadeusz Mańkowski, historyk sztuki we Lwowie.

Kazimierz Moszyński, prof. etnologji i etnografji Uniw. Jagiell.

Na Wydziale historyczno - filozoficznym wybrani zostali:

a) członkami czynnymi krajowymi:

Jan Czekanowski, prof. antropologii i etnologji Uniw. we Lwowie.

Jan Rutkowski, prof. historii gospodarczej Uniw. w Poznaniu.

b) *członkami korespondentami krajowymi:*

Tadeusz Brzeski, prof. ekonomji Uniw. w Warszawie.

Marjan K u k i e l, docent historii nowożytnej z szczególnem uwzględnieniem historii wojskowej Uniw. Jagiell.

Na Wydziale matematyczno-przyrodniczym wybrani zostali:

członkami korespondentami krajowymi:

Karol Bohdanowicz, prof. geologii stosowanej Akademji Górniczej w Krakowie.

Władysław D z i e w u l s k i, prof. astronomji Uniw. w Wilnie.

Benedykt F u l i ń s k i, prof. zoologii i anatomji porównawczej zwierząt Politechniki we Lwowie.

Józef P a c z o w s k i, prof. systematyki i geografji roślin Uniw. w Poznaniu.

Juljan T o k a r s k i, prof. mineralogji i petrografji Politechniki we Lwowie.

Mieczysław W o l f k e, prof. fizyki doświadczalnej Politechniki we Lwowie.

Na Wydziale lekarskim wybrani zostali:

a) *członkami czynnymi krajowymi:*

Mieczysław K o n o p a c k i, prof. histologii i embrjologii Uniw. w Warszawie.

Maksymiljan R u t k o w s k i, prof. chirurgji Uniw. Jagiell.

b) *członkiem korespondentem krajowym:*

Kazimierz K a r a f f a - K o r b u t, prof. higieny Uniw. w Wilnie.

Nadto wybrano jeszcze na członków zagranicznych kilkunastu uczonych zagranicznych, których nazwiska

podane będą do publicznej wiadomości w roku przyszłym po zatwierdzeniu tych wyborów przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej zatwierdził wybór następujących uczonych zagranicznych, wybranych na Walnem Zgromadzeniu w roku 1931, na członków zagranicznych Polskiej Akademji Umiejętności.

Członkowie czynni zagraniczni **Wydziału filologicznego:**

Artur Farinelli, profesor literatury niemieckiej Uniwersytetu w Turynie.

Ulryk Wilcken, profesor historii starożytnej Uniwersytetu w Berlinie.

Członkowie czynni zagraniczni **Wydziału historyczno-filozoficznego:**

Karol Dupuis, członek Institut de France, wicedyrektor Ecole de Sciences Politiques.

Ferdynand Sisić, profesor historii słowiańskiej Uniwersytetu w Zagrzebiu.

Jerzy M. Trevelyan, profesor historii nowożytnej Uniwersytetu w Cambgidge (Anglja).

Członkowie korespondenci zagraniczni **Wydziału historyczno-filozoficznego:**

Aleksander Domanovszky, profesor historii kultury Uniwersytetu w Budapeszcie.

Jerzy Pagés, profesor historii nowożytnej w Sorbonie.

Członek korespondent zagraniczny **Wydziału matematyczno-przyrodniczego:**

Marja Józef Kampé de Feriet, profesor matematyki Uniwersytetu w Lille.

SPRAWOZDANIA I WNIOSKI

w sprawie nagród z funduszu ś. p. Probusa Barczewskiego.

1. Nagroda za pracę historyczną.

Prace historyczne, ogłoszone w r. 1931 a odpowiadające formalnym warunkom fundacji, były rozpatrywane na posiedzeniu Komitetu d. 22 maja r. b. Zgodnie uznano, że wyróżnia się wśród nich dzieło prof. dra Władysława Konopczyńskiego p. t. *Kazimierz Pułaski — życiorys*, Kraków 1931, str. XII + 420, z 14 ilustracjami.

Jak to autor sam zaznacza w przedmowie, książka ta powstała w związku z ogólniejszą pracą o dziejach konfederacji barskiej, którą przygotowuje od szeregu lat. Z pracy tej pragnął wyodrębnić szczegóły biograficzne, dotyczące najgłośniejszego bohatera konfederacji, oraz drobiazgowo wywody historyczno-wojskowe, związane z jego działalnością. Z tego założenia wynikły zarówno dodatnie, jak i ujemne strony książki.

Niezaprzeczoną, trwałą jej wartość polega przede wszystkim na imponującym materiale źródłowym, jakim rozporządzał autor, który badania swoje nad kształtem tego ruchu wolnościowego posunął już bardzo daleko. Doniosłym jest zwłaszcza materiał rękopiśmienny, wydobyty z około 100.000 aktów, które zostały prze-

rzane w 30 archiwach i bibliotekach polskich i zagranicznych. Tylko w ostatnim z dwunastu rozdziałów, poświęconym roli Pułaskiego w Ameryce, oparł się prof. Konopczyński na rozprawach i wydawnictwach swych poprzedników. Zadał sobie nawet trud osobistych badań terenowych i naszkicował szereg map kampanij Pułaskiego w różnych ziemiach Rzeczypospolitej. To też życiorys występuje na szerokim tle epoki, autorowi doskonale znanej, w organicznym związku z wszystkimi wypadkami współczesnemi.

Niemal nieuniknionem jednak następstwem tego było, że sama postać, będąca przedmiotem biografji, ginie czasem do pewnego stopnia w ogólnym obrazie, do którego i tak trzeba będzie powrócić w zamierzonej historii całej konfederacji. Ogromna obfitość szczegółów, nagromadzonych z cechującą prof. Konopczyńskiego sumiennością, aczkolwiek cenna sama w sobie, utrudniła również wyodrębnienie i uwypuklenie właściwego przedmiotu pracy.

Wynagradzają to czytelnikowi ustępy, które robią na nim tak mocne wrażenie, jak np. kartki poświęcone obronie Częstochowy lub śmierci Pułaskiego. Wynagradzają też świetne charakterystyki, np. środowiska, z jakiego wyszedł młody Kazimierz, zwłaszcza zaś jego własna ocena końcowa. Prawda, że pogląd na jego rolę dziejową zawsze zależeć będzie od poglądu na samą konfederację, jeszcze nie ustalonego w nauce. Ale zgodnie z tradycją narodową autor, po niezwykle żmudnych badaniach, wystawił w swej książce Kazimierzowi Pułaskiemu, otoczonemu takim kultem w Ameryce, ów „godny pomnik“, jakiego odtąd mu brakowało w Polsce.

Wypełnił też dotkliwą lukę w naszej literaturze historycznej.

Komitet, aczkolwiek nie przeoczył pewnych braków, głównie zresztą konstrukcyjnych, tego dzieła, przedstawił je przecież jednomyślnie do nagrody, a to tem bardziej, że uwzględnił przy tem także całą dotychczasową, już przeszło ćwierćwiekową działalność naukową autora. W długim szeregu swych prac prof. Konopczyński podjął się olbrzymiego, na pozór niewdzięcznego trudu zbadania najsmutniejszego właśnie okresu naszych dziejów przedrozbiorowych, genetycznego wytlómaczenia — nie usprawiedliwienia — ówczesnych błędów politycznych i niedomagań ustrojowych. Wśród „mroku“ owej doby potrafił wskazać „świt“ lepszej przyszłości, wśród przyczyn upadku — czynniki odrodzenia narodowego. To samo też połączenie krytycznego na przeszłość poglądu, nigdy nie pozbawionego szerokiego tła porównawczego, z naukowem uzasadnieniem naszej dla tej przeszłości czei i przywiązania znajdujemy też w książce o Pułaskim. I nie jest to jej najmniejszą zasługą.

2. Nagroda za dzieło malarskie.

Komitet dla nagrody im. Barczewskiego za dzieło malarskie wziął pod uwagę także obrazy z lat poprzednich 1929—1930, za który to okres czasu nie była przyznana nagroda z tego funduszu.

Komitet uznając, że wśród dzieł malarstwa, wystawionych w Krakowie w latach 1929 i 1930, wyróżniły się korzystnie obrazy p. Apolonjusza Kędzierskiego,

zdecydował jednakże, iż w ostatnich latach wysunął się na pierwszy plan obraz p. Leona Wyczółkowskiego „Krucyfiks Jadwigi“, w r. 1931 wykonany i zawieszony w auli Uniwersytetu Jagiellońskiego. Po obejrzeniu jeszcze następnie na miejscu obrazu, Komitet jednomyślnie uchwalił zaproponować przyznanie nagrody obrazowi p. Wyczółkowskiego, który, choć jest drugim dziełem tegoż artysty na ten sam temat, pomyślany i wykonany jest zupełnie odmiennie od dawniejszego, znajdującego się w Muzeum Narodowym w Krakowie, a stanowi dzieło wybitne o całkiem oryginalnych właściwościach i nastrój.

Nagrody.

Walne Zgromadzenie członków czynnych P. A. U. na posiedzeniu dnia 10 czerwca 1932 r. przyznało następujące nagrody:

1. Nagrodę z fund. Barczewskiego za dzieło historyczne prof. drowi Władysławowi Konopczyńskiemu za dzieło »Kazimierz Pułaski, Życiorys«. Kraków 1931 r.

2. Nagrodę z fund. Barczewskiego za dzieło malarskie p. Leonowi Wyczółkowskiemu za obraz »Krucyfiks Jadwigi«, wykonany w r. 1931 i zawieszony w auli Uniwersytetu Jagiellońskiego.

3. Nagrodę im. Spasowicza oraz nagrodę m. Krakowa prof. drowi Aleksandrowi Brücknerowi za dzieło »Literatura Polska. Początki, rozwój, czasy ostatnie«, Warszawa 1931, oraz za całą działalność naukową.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.

WAŻNIEJSZE AKTY URZĘDOWE

Statut niniejszy zatwierdziła Rada ministrów uchwałą z 16 marca 1927 r., podaną do wiadomości Polskiej Akademii Umiejętności pismem Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z 9 kwietnia 1927 r., Nr IV N. 4043/27; zmiany uchwalone przez Walne Zgromadzenie w dniu 21 marca 1930 r. i w dniu 12 czerwca 1931 r. zatwierdziła Rada Ministrów: pierwszą — uchwałą z 9 czerwca 1930 r., podaną do wiadomości P. A. U. pismem M. W. R. i O. P. z 31 lipca 1930 r. Nr IV N. 6491/30, drugą — uchwałą z dnia 4 listopada 1932 podaną do wiadomości P. A. U. pismem M. W. R. i O. P. z 23 listopada 1932 Nr IV NS/8996/32.

Statut Polskiej Akademji Umiejętności.

§ 1.

Akademja Umiejętności w Krakowie, która powstała z Towarzystwa Naukowego krakowskiego w roku 1872, nosi od chwili odrodzenia Państwa Polskiego nazwę Polskiej Akademji Umiejętności.

§ 2.

Polska Akademja Umiejętności jest instytucją, powołaną do pielęgnowania nauki. Jako instytucja narodowa użyteczności publicznej pozostaje pod opieką władz państwa, w szczególności zaś pod protektoratem Prezydenta Rzeczpospolitej Polskiej.

§ 3.

Akademja ma charakter osoby prawnej; przysługuje jej samorząd w granicach niniejszego statutu.

§ 4.

Siedzibą Polskiej Akademji Umiejętności jest Kraków.

Polska Akademja Umiejętności może ustanawiać swych delegatów, tworzyć zakłady i stacje naukowe, bądź w innych miejscowościach Rzplitej Polskiej, bądź poza jej granicami. Do założenia trwałej stacji naukowej poza granicami państwa potrzebne jest zezwolenie Prezydenta Rzplitej.

§ 5.

Polska Akademja Umiejętności ma za zadanie: twórczą pracę naukową w Polsce popierać i ułatwiać,

do pracy tej zachęcać, o ile możliwości ją zespolać i łączyć; gdy potrzeba, nią kierować; o ile podobna, ją nagradzać.

W szczególności:

1) ma za zadanie: owoce polskiej twórczej pracy naukowej utrwalać, zabezpieczać i chronić oraz nauce powszechnej uprzystępniać, tudzież utrzymywać łączność nauki polskiej ze światem naukowym zagranicznym;

2) w porozumieniu z polskimi towarzystwami i instytucjami naukowymi i przy ich współpracownictwie Akademia ma obowiązek: rozpoczynać, organizować i wieść przedsięwzięcia naukowe, które winny być dokonane wspólnymi siłami polskich uczonych;

3) w sprawach naukowych lub z nauką związek mających Polska Akademia Umiejętności, ilekroć w interesie nauki uzna za właściwe, ma obowiązek występować wobec władz państwa z przedstawieniami, uwagami lub życzeniami albo też wobec społeczeństwa publicznie podnosić swój głos.

§ 6.

Polska Akademia Umiejętności składa się z czterech Wydziałów:

- a) Wydziału filologicznego,
- b) Wydziału historyczno-filozoficznego,
- c) Wydziału matematyczno-przyrodniczego,
- d) Wydziału lekarskiego.

Przedmiotem prac Wydziału filologicznego są nauki filologiczne, językoznawstwo, historia piśmiennictw i historia sztuki.

Przedmiotem prac Wydziału historyczno-filozoficznego są nauki prawne, polityczne, społeczne, wszystkie

gałęzie historii (prócz wymienionych w poprzedzającym ustępie) i nauki filozoficzne.

Przedmiotem prac Wydziału matematyczno-przyrodniczego są nauki matematyczne i przyrodnicze.

Przedmiotem prac Wydziału lekarskiego są nauki lekarskie.

§ 7.

Celem spełnienia zadań Polskiej Akademji Umiejętności odbywają się w jej łonie następujące zebrania:

- a) Walne Zgromadzenia,
- b) Posiedzenia uroczyste publiczne,
- c) Posiedzenia Wydziałów,
- d) Posiedzenia Zarządu,
- e) Posiedzenia Komisyj stałych lub czasowo ustanowionych Komitetów Akademji.

§ 8.

Walne Zgromadzenie jest naczelną władzą Akademji. Do jego kompetencji należy: rozporządzanie majątkiem Akademji, uchwalanie preminarzy budżetowych oraz zatwierdzanie zamknięć rachunkowych, przyjmowanie fundacyj, zapisów i darowizn, ustanawianie lub związanie zakładów i stacyj naukowych Akademji, uchwalanie ogólnego regulaminu, rozstrzyganie o pracach naukowych, które cała Akademja ma przedsiębrać, i o udziale jej w pracach, do których ma przystąpić łącznie z innymi instytucjami naukowymi, przyznawanie nagród i innych odznaczeń, przyjmowanie i zatwierdzanie sprawozdań Zarządu z czynności Akademji, wybór Prezesa, dwóch Wiceprezesów, z których jeden musi być wybrany z pośród członków, zamieszkałych w Warsza-

wie, Sekretarza Generalnego, Delegata Walnego Zgromadzenia do Zarządu, Delegatów Akademji poza Krakowem, wybór Komisji Rewizyjnej, wybory członków Akademji, uchwalanie zmian statutu Akademji, rozstrzyganie wszelkich wogóle spraw, które przedstawione mu zostaną przez Zarząd Akademji.

Wydziały Akademji mogą przedstawiać wnioski Walnemu Zgromadzeniu, jeżeli je przedstawiły na piśmie Zarządowi Akademji przynajmniej na sześć tygodni przed datą Walnego Zgromadzenia, na którym wniosek ma być rozważany.

Wnioski członków mogą być przedstawiane Walnemu Zgromadzeniu, jeżeli zostały podpisane przynajmniej przez trzech członków czynnych krajowych i przedstawione Zarządowi najmniej na 8 tygodni przed datą Walnego Zgromadzenia.

W Walnych Zgromadzeniach mogą uczestniczyć, przemawiać i głosować jedynie członkowie czynni krajowi Akademji.

Corocznie odbywają się przynajmniej dwa Walne Zgromadzenia Akademji; ich terminy ustanawia Zarząd, który zawiadamia o nich zawczasu wszystkich członków czynnych krajowych.

§ 9.

Posiedzenie uroczyste publiczne, poświęcone sprawozdaniu z czynności Akademji i uzupełnione odczytem, odbywa się w terminie ustanowionym zawczasu przez Zarząd Akademji, przynajmniej raz w roku.

§ 10.

Każdy Wydział odbywa w ciągu roku przynajmniej 10 naukowych posiedzeń. Przedmiotem posiedzeń

naukowych są prace i sprawozdania, w których przedstawione są wyniki oryginalnych badań naukowych. Uczestniczyć w posiedzeniach naukowych mogą wszyscy członkowie Akademji, a także, jako goście, nienależące do Akademji osoby za zezwoleniem Dyrektora Wydziału. Członkowie Akademji mogą przedstawiać osobiście prace, których są autorami lub współautorami. Prace nieczłonków przedstawiają bądź referenci, wyznaczeni przez Dyrektora z pośród członków Akademji, bądź też Sekretarz Wydziału. Po porozumieniu się referentów z Dyrektorem Wydziału, autor, nie będący członkiem Akademji, może przedstawić osobiście pracę swoją na naukowem posiedzeniu Wydziału.

§ 11.

Wydziały Akademji odbywają, prócz naukowych, posiedzenia administracyjne. Posiedzenia administracyjne Wydziałów dzielą się na a) zwyczajne i b) ścisłe.

a) Zwyczajne posiedzenia administracyjne Wydziałów, zwoływane przez Dyrektora w miarę potrzeby, są poświęcone sprawom bezpośrednio związanym z naukową działalnością Wydziału i jego Komisyj oraz Zakładów, jak np. przyjmowanie przedstawionych prac do wydawnictw, sposób ich ogłaszania, organizacja wydawnictw, sprawozdania Sekretarzy z ich postępu, sprawozdania Komisyj z swych prac, konkursy, nagrody, organizacja przedsięwzięć naukowych Wydziału i sprawozdania z takich przedsięwzięć, stosunki z innymi instytucjami naukowymi w zakresie czynności Wydziału. W zwyczajnych posiedzeniach administracyjnych Wydziałów mogą brać udział, przemawiać i głosować wszyscy członkowie Wydziału.

b) Do kompetencji posiedzeń administracyjnych ścisłych należą sprawy finansowe i budżetowe, wybory człon-

ków, Dyrektora, Wicedyrektora, Sekretarzy, wszelkie wogóle wybory i nominacje, oraz inne sprawy administracyjne, według uznania Dyrektora wymagające rozbioru i decyzji ścisłego posiedzenia Wydziału. W ścisłych posiedzeniach administracyjnych uczestniczyć mogą wyłącznie członkowie czynni krajowi danego Wydziału. Takie posiedzenia odbywa każdy Wydział przynajmniej dwa w ciągu roku; w miarę potrzeby, według uznania Dyrektora, odbywa ich więcej.

§ 11 a.

Terminy i miejsca posiedzeń naukowych i administracyjnych zwyczajnych Wydziałów określają regulaminy poszczególnych Wydziałów.

§ 12.

Dla badań i prac specjalnych w zakresie swoich czynności może każdy Wydział ustanawiać Komisje i Komitety stałe lub czasowe. Komisje składają się z członków Akademji, którzy do nich przystępują, oraz współpracowników, to jest osób, nie należących do Akademji, przedstawionych przez Komisje, a zatwierdzonych przez Wydział.

§ 13.

Językiem urzędowym czynności i wydawnictw Akademji jest język polski.

Dla zagranicznych uczonych Akademja wydaje sprawozdania, w których urzędowym językiem jest język francuski, prace zaś mogą ukazywać się w języku angielskim, francuskim, łacińskim, niemieckim lub włoskim.

Ogłoszenie pracy w obcym języku w innych wydawnictwach Akademji może nastąpić na przedstawienie odpowiedniego Wydziału za zgodą Zarządu Akademji.

§ 14.

Akademja składa się z członków czynnych krajowych, z członków czynnych zagranicznych, z członków korespondentów krajowych i z członków korespondentów zagranicznych.

Liczba członków na każdym Wydziale nie może przenosić

27 członków czynnych krajowych,

27 członków czynnych zagranicznych,

32 członków korespondentów krajowych,

14 członków korespondentów zagranicznych.

Członkami czynnymi krajowymi lub korespondentami krajowymi mogą być wybitni uczeni i badacze oraz, wyjątkowo, inni mężowie, których twórczość duchowa przyniosła chlubę Narodowi Polskiemu; muszą oni posiadać prawo obywatelstwa polskiego.

Zagranicznymi członkami Akademji, czynnymi lub korespondentami, mogą być znakomici uczeni zagraniczni.

Kobiety mogą również być członkami Akademji.

Członek krajowy, który utracił obywatelstwo polskie, przechodzi do tej samej kategorii członków zagranicznych i naodwrot. Gdyby nie było miejsce opóźnionych w kategorii, do której przenosi się członek, będzie on uważany za nadliczbowego do chwili utworzenia się wakansu.

§ 15.

Członkowie czynni krajowi mają prawo udziału w Walnych Zgromadzeniach, w posiedzeniach naukowych wszystkich Wydziałów i Komisyj, w administracyjnych posiedzeniach, zarówno zwyczajnych jak ścisłych, własnego Wydziału; mają prawo czynnego i biernego wyboru na

wszystkie istniejące w Akademji godności. Przyjmując wybór na członka, zobowiązują się do udziału w pracach i czynnościach Akademji i do popierania jej dążeń i zamiarów.

Członkowie czynni zagraniczni mają prawo udziału w posiedzeniach naukowych wszystkich Wydziałów i Komisyj oraz w zwyczajnych posiedzeniach administracyjnych własnego Wydziału. Te same prawa mają członkowie korespondenci krajowi i zagraniczni.

• § 16.

Każdy Wydział może przybierać do swego grona członków innych Wydziałów, którzy zasiadają w nim jako członkowie nadliczbowi z temi samemi prawami, jakie przysługują innym członkom Wydziału odpowiedniej kategorii. Wybór członka przybranego odbywa się według przepisów, zawartych w § 17.

§ 17.

Kandydatów na członków Akademji wybierają odpowiednie Wydziały w sposób następujący: Przynajmniej trzech członków czynnych krajowych Wydziału przedstawia ich na piśmie najpóźniej do 15 października każdego roku; jeżeli przedstawienie opiera się na wyjątkowym postanowieniu § 14 ustęp 3, musi być podpisane przynajmniej przez sześciu członków czynnych krajowych Wydziału. O wniesionych w terminie propozycjach Sekretarz Wydziału zawiadamia członków czynnych krajowych Wydziału. Na najbliższem administracyjnem ścisłem posiedzeniu, bezpośrednio poprzedzającym Walne Zgromadzenie, odbywa się tajne głosowanie. Do ważności wyboru potrzebna jest obecność przynajmniej połowy należących do

Wydziału członków czynnych krajowych i większość głosów, wynosząca przynajmniej $\frac{3}{4}$ liczby głosów oddanych.

§ 18.

Wyboru członków dokonywa Walne Zgromadzenie. W tym celu o wybranych przez Wydziały kandydatach Zarząd zawiadamia członków czynnych krajowych na najbliższem po wyborze Wydziału Walnem Zgromadzeniu, następnie zaś Walne Zgromadzenie głosuje nad propozycjami Wydziałów. Do wyboru potrzeba obecności przynajmniej połowy członków czynnych krajowych Akademji oraz większości wynoszącej przynajmniej $\frac{2}{3}$ głosów oddanych. Głosowanie jest tajne.

Wybór członka zagranicznego, bądź czynnego, bądź korespondenta, wymaga zatwierdzenia Prezydenta Rzplitej Polskiej.

Nazwiska wybranych członków krajowych oraz zatwierdzonych członków zagranicznych są podawane do wiadomości powszechnej na posiedzeniu uroczystem publicznem.

§ 19.

Zarząd Akademji składa się z Prezesa Akademji, dwóch Wiceprezesów, Sekretarza Generalnego, Delegata Walnego Zgromadzenia, Dyrektorów, Wicedyrektorów i Sekretarzy Wydziałów, oraz z delegatów dla innych miast poza Krakowem (ob. § 25).

Zarząd prowadzi sprawy Akademji, kieruje stosunkami Akademji z Rządem Państwa i jego władzami, z polskimi i zagranicznymi instytucjami naukowymi, przygotowuje obrady Walnego Zgromadzenia i wykonywa jego postanowienia, czuwa nad działalnością i czyn-

nościami wszystkich Komisyj, Komitetów, Zakładów i Stacyj Akademji; nie wkraczając w naukowe atrybucje Wydziałów, dopomaga ich pracy ze stanowiska administracyjnego i finansowego, rozstrzyga wogóle o wszystkich sprawach, prócz tych, które oddaje do decyzji Wydziałom lub przedstawia Walnemu Zgromadzeniu.

§ 20.

Prezesa Polskiej Akademji Umiejętności wybiera Walne Zgromadzenie na lat pięć w tajnym głosowaniu z pośród członków czynnych krajowych bezwzględną większością głosów. Wybór Prezesa Akademji wymaga zatwierdzenia Prezydenta Rzplitej Polskiej.

Wiceprezesów Polskiej Akademji Umiejętności wybiera Walne Zgromadzenie na lat 5 z pośród członków czynnych krajowych bezwzględną większością głosów w głosowaniu tajnem.

Sekretarza Generalnego Polskiej Akademji Umiejętności wybiera Walne Zgromadzenie na lat 5 z pośród członków czynnych krajowych bezwzględną większością głosów w głosowaniu tajnem.

Wybór Wiceprezesów i Sekretarza Generalnego wymaga również zatwierdzenia Prezydenta Rzplitej Polskiej.

Delegata do Zarządu wybiera Walne Zgromadzenie z pośród członków czynnych krajowych również na lat 5 bezwzględną większością głosów w głosowaniu tajnem.

§ 21.

Prezes Polskiej Akademji Umiejętności reprezentuje Akademię na zewnątrz, przewodniczy na jej Walnych Zgromadzeniach oraz na posiedzeniach Zarządu, czuwa nad porządkiem i zachowaniem statutu we wszystkich czynnościach Akademji.

Prezesa Polskiej Akademji Umiejętności zastępują Wiceprezesi, każdy w zakresie, który mu Prezes przekaże; w razie gdyby Prezes nie mógł spełniać funkcyj, zastępować go będą Wiceprezesi w kolei, którą ustali Zarząd Polskiej Akademji Umiejętności.

W razie potrzeby Zarząd może powołać na zastępcę wiceprezesa jednego z Dyrektorów Wydziałów.

Sekretarz Generalny Polskiej Akademji Umiejętności prowadzi korespondencję Polskiej Akademji Umiejętności, redaguje sprawozdania publiczne z czynności, układa preliminarze budżetowe i sporządza zamknięcia rachunkowe, prowadzi protokoły Walnych Zgromadzeń i posiedzeń Zarządu, kieruje biurem Akademji, jej buchalterją i kasą, czuwa nad wszystkimi czynnościami Zakładów Akademji, przygotowuje obrady Zarządu i wykonywa jego uchwały, kieruje wogóle tokiem spraw administracyjnych i finansowych Akademji.

Sekretarzowi Generalnemu podlegają wszyscy urzędnicy i funkcjonariusze Polskiej Akademji Umiejętności.

Delegat Walnego Zgromadzenia do Zarządu zastępuje Sekretarza Generalnego w razie potrzeby i pomaga mu w pełnieniu obowiązków.

§ 22.

Dyrektorowie przewodniczą na posiedzeniach Wydziałów i czuwają nad całością ich naukowych i administracyjnych czynności.

Zastępcami Dyrektorów są Wicedyrektorzy.

Każdy Wydział wybiera Dyrektora i Wicedyrektora na trzy lata z grona swoich członków czynnych krajowych większością bezwzględną głosów tajnych.

Dyrektor lub Wicedyrektor musi być wybrany z pośród członków, mieszkających w Krakowie.

§ 23.

Każdy Wydział wybiera na trzy lata Sekretarza lub, jeżeli uzna za potrzebne, dwóch Sekretarzy, z grona swoich członków czynnych krajowych bezwzględna większością głosów tajnych.

Do obowiązków Sekretarzy należy prowadzenie protokołów posiedzeń Wydziału oraz całej jego korespondencji, kierowanie biegiem wszystkich wydawnictw Wydziału i czuwanie nad ich regularnem ukazywaniem się i poprawnością.

§ 24.

Każda Komisja stała Polskiej Akademji Umiejętności wybiera swego Przewodniczącego większością bezwzględna z pośród należących do niej członków krajowych, bądź czynnych, bądź korespondentów; w taki sam sposób wybiera jednego lub dwóch zastępców Przewodniczącego, Sekretarza zaś z grona członków lub współpracowników z poza Akademji przybranych (§ 12).

Okres czynności Przewodniczących Komisyj, ich Zastępców oraz Sekretarzy Komisyj trwa trzy lata.

W miastach polskich, w których mieszka znaczniejsza liczba członków Akademji, mogą być tworzone oddziały Komisyj; ich przewodniczącymi mogą być członkowie Akademji krajowi, bądź czynni, bądź korespondenci, wybierani na trzy lata przez osoby należące do miejscowego oddziału.

§ 25.

Celem utrzymania ściślejszej łączności z członkami mieszkającymi w miejscowościach, leżących w granicach Rzeczypospolitej Polskiej, Walne Zgromadzenie może w miastach, w których mieszka przynajmniej dziesięciu członków

czynnych Akademji, ustanawiać Delegatów Polskiej Akademji Umiejętności, przez których, w razie potrzeby, Zarząd porozumiewa się z członkami, udziela im wiadomości o toku spraw Akademji i zasięga ich opinji. Wybiera ich co trzy lata nawniosek Zarządu większością bezwzględną Walne Zgromadzenie z pośród członków krajowych czynnych

Delegatem takim może być wybrany Wiceprezes, Dyrektor lub Wicedyrektor Wydziału.

§ 26.

Majątek Akademji składa się:

- a) z ruchomości i nieruchomości, przeznaczonych na ogólne cele Akademji,
- b) z majątku, przeznaczonego na cele specjalne, którego używa się w myśl wskazówek ofiarodawcy.

§ 27.

Dochody Akademji, przeznaczone na cele ogólne, składają się:

- a) z dochodów od jej majątku, przeznaczonego na cele ogólne,
- b) z przyznanego na ten cel uposażenia państwowego.

Wszelkie inne dochody Akademji, o ile nie mają specjalnego przeznaczenia, wpływają do funduszu zapasowego.

§ 28.

Wydatki Akademji określa preliminarz, który co-rocnie uchwała Walne Zgromadzenie.

Po potrąceniu wydatków wspólnych połowę dochodów przeznacza się dla Wydziału matematyczno-przyrodniczego i jego Komisyj, a połowę dla dwóch innych Wydziałów i ich Komisyj w równych częściach.

Na rzecz Wydziału lekarskiego przypada z uposa-

żenia Wydziału matematyczno-przyrodniczego kwota, wynosząca 10% jego dotacji. Przypadają mu nadto dotacje specjalne dla niego przeznaczone przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej lub przez Zarząd Polskiej Akademii Umiejętności.

Funduszem zapasowym rozporządza na wniosek Zarządu Walne Zgromadzenie.

§ 29.

Z użycia wszelkich funduszków Zarząd Akademii składa rocznie rachunek Walnemu Zgromadzeniu, a odpowiednie sprawozdanie będzie corocznie ogłaszane drukiem.

§ 30.

Gdyby w przyszłości Polska Akademia Umiejętności z jakiegokolwiek powodu rozwiązana być miała, w takim razie jej majątek przechodzi jako depozyt w ręce Rządu Polskiego, który nim nie może rozporządzać inaczej, jak tylko oddając go w ręce powołanej do życia, przy współudziale ówczesnych członków czynnych Akademii analogicznej Instytucji.

Wszystkie zobowiązania, związane ze specjalnymi funduszami, ciążące na Akademii, przechodzą tem samem na Rząd Polski czy też na Instytucję, powołaną do życia w miejsce Akademii.

§ 31.

Zmiana niniejszego statutu wymaga:

- a) uchwały Walnego Zgromadzenia, powziętej większością przynajmniej $\frac{2}{3}$ głosów oddanych, przy udziale w głosowaniu przynajmniej połowy członków czynnych krajowych;
- b) zatwierdzenia Rządu.

**Umowa Polskiej Akademji Umiejętności, Akademji
Nauk Technicznych, Towarzystwa Naukowego War-
szawskiego i Towarzystwa Naukowego we Lwowie
w sprawie utworzenia Komitetu Porozumiewawczego**

zatwierdzona przez Walne Zgromadzenie Polskiej Akademji Umiejętności w dniu 12 czerwca 1931 r.

1. Polska Akademia Umiejętności, Akademia Nauk Technicznych, Towarzystwo Naukowe Warszawskie i Towarzystwo Naukowe we Lwowie postanawiają utworzenie Komitetu Porozumiewawczego, a to w celach popierania i obrony wszelkich interesów nauki polskiej, w szczególności:

- a) porozumiewania się co do podziału pracy,
- b) porozumiewania się co do wykonywania wspólnych przedsięwzięć naukowych,
- c) ustalania stosunku do naukowych instytutów badawczych i form ich poparcia,
- d) porozumiewania się w sprawach reprezentacji nauki zagranicą,
- e) porozumiewania się w sprawach wydawnictw naukowych, przeznaczonych dla zagranicy.

2. W skład Komitetu Porozumiewawczego wchodzić prezesi i sekretarze generalni lub ich zastępcy wymienionych w art. 1 instytucyj. Obradom przewodniczy

Polska Akademia Umiejętności. Przewodniczący głosuje i w razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

3. Powzięte uchwały stają się wiążące po ratyfikacji przez Zarządy zrzeszonych instytucyj.

4. Zebrania winny odbywać się kolejno w siedzibach instytucyj, tworzących Komitet Porozumiewawczy, conajmniej raz do roku, o ile nie zajdzie potrzeba wcześniejszego zebrania się, co winno nastąpić na podstawie uchwały Komitetu Porozumiewawczego lub na żądanie przynajmniej dwóch z wymienionych w art. 1 instytucyj. W tym przypadku zebranie zwołuje Polska Akademia Umiejętności.

5. Na każdym zebraniu ustala się kolejno miejsce następnego zebrania oraz oznacza instytucję, która ma je zwołać.

6. Dalsze instytucje naukowe mogą być przyjęte do Komitetu Porozumiewawczego jedynie na wniosek tegoż Komitetu, zatwierdzony przez zrzeszone instytucje.

7. Umowa ta wchodzi w życie z chwilą zatwierdzenia jej przez wszystkie zrzeszone instytucje.

Każda z instytucyj zrzeszonych może wystąpić z Komitetu Porozumiewawczego z końcem roku kalendarzowego po zawiadomieniu reszty zrzeszonych instytucyj na pół roku przedtem.

Regulamin

Wydziału Matematyczno - Przyrodniczego,

uchwalony przez Wydział na posiedzeniu w d. 10 czerwca 1932,
zatwierdzony przez Zarząd P. A. U. na posiedzeniu w d. 4 listo-
pada 1932.

I. Przepisy o posiedzeniach.

§ 1. Posiedzenia naukowe i administracyjne zwy-
czajne Wydziału odbywają się w zasadzie raz na miesiąc,
w poniedziałek, z wyjątkiem sierpnia i września.

Posiedzenie naukowe może być złączone z admi-
nistracyjnym zwyczajnym.

Posiedzenia administracyjne ściśle odbywają się
wedle przepisów § 11 punkt b) Statutu Akademji.

§ 2. Posiedzenia zwołuje Dyrektor lub jego zastępca
(Wicedyrektor), zawiadamiając wszystkich członków miej-
scowych i zamiejscowych z podaniem porządku dzien-
nego.

Na posiedzeniach przewodniczy Dyrektor lub jego
zastępca, a w razie nieobecności obu: najstarszy wie-
kiem członek Wydziału. Uchwały zapadają prostą więk-
szością głosów, jeżeli inaczej nie postanawia Statut lub
Regulamin Akademji.

§ 3. Z każdego posiedzenia spisuje się protokół,
który zawiera nazwiska obecnych oraz uchwały, zapadłe
w każdym punkcie obrad.

II. O przedstawianiu prac.

§ 4. Praca, przeznaczona do przedstawienia Wydziałowi M. P., powinna być złożona jednemu z Sekretarzy Wydziału, najpóźniej na 7 dni przed posiedzeniem; powinny być mianowicie złożone:

a) właściwy (pełny) tekst pracy, przeznaczony do „Rozpraw“, lub do „Bulletin Intern.“, lub do „Mémoires“, lub do innego wydawnictwa Wydziału,

b) streszczenie polskie, krótkie, przeznaczone do miesięcznych „Sprawozdań P. Ak. Um.“,

c) streszczenie francuskie, krótkie, przeznaczone do „Comptes Rendus Mensuels“.

Bliższe wskazówki, tyżące się rozmiarów prac i streszczeń, oraz należytego sposobu ich redagowania, uchwała Wydział M. P. P. Ak. Um. i podaje do wiadomości swych członków.

§ 5. Członkowie P. Ak. Um. mogą przedstawiać na posiedzeniach naukowych Wydziału prace, których są autorami lub współautorami, osobiście.

Prace nieczłonków przedstawiają bądź referenci, wyznaczani przez Dyrektora Wydziału z pośród członków Ak., bądź w ich imieniu Sekretarze Wydziału.

O porządku dziennym posiedzeń naukowych Wydziału postanawia Dyrektor w porozumieniu z Sekretarzami oraz referentami prac, które mają być przedstawione.

§ 6. Za zezwoleniem Dyrektora Wydziału mogą być obecne na posiedzeniu naukowym Wydziału również i osoby, nie należące do Akademji, w szczególności autorowie prac przedstawianych na posiedzeniu. Osoby te mogą wówczas przemawiać, bądź przedkładając Wydzia-

łowi w streszczeniu wyniki swych prac, bądź uczestnicząc w dyskusji.

§ 7. O przyjęciu każdej pracy do druku w swych wydawnictwach rozstrzyga wyłącznie Wydział na najbliższem (po naukowem) posiedzeniu administracyjnem zwyczajnem, prostą większością głosów.

§ 8. Rękopisy dzieł o charakterze popularyzacyjnym (monografij, podręczników i t. p.), o których (stosownie do § 3 Regulaminu P. A. U.) Wydział M. P. ma wydać opinię na żądanie Zarządu P. A. U., oddaje Dyrektor Wydziału, w porozumieniu z Sekretarzami, do oceny referentowi lub referentom, wybranym z pośród członków Akademji. Przepis ten obowiązuje również w przypadku, gdy autor dzieła jest członkiem Akademji.

Referaty o dziełach (monografjach, podręcznikach i t. p.) powinny być składane na piśmie.

Na zasadzie tych referatów ocenę przedłożonego rękopisu ustanawia Wydział, prostą większością głosów, na posiedzeniu administracyjnem zwyczajnem; uchwałę Wydziału Sekretarz przesyła Zarządowi Akademji.

III. Charakter prac przedstawianych.

§ 9. Na posiedzeniach naukowych Wydziału mogą być przedstawiane w zasadzie tylko prace, które nie były ogłoszone drukiem poprzednio.

Wydział może zezwolić wyjątkowo na wydrukowanie w swych wydawnictwach, w języku obcym, pracy, której treść była już ogłoszona poprzednio w języku polskim, bądź w wydawnictwach Akademji, bądź poza niemi.

§ 10. Zarząd Akademji może zezwolić, ażeby autor pracy, przyjętej do wydawnictw Wydziału, ogłosił ją ponownie, po ogłoszeniu w wydawnictwach Wydziału, w jakimkolwiek bądź innem wydawnictwie, polskiem lub zagranicznym, pod warunkiem przytoczenia źródła (np. daty posiedzenia Wydziału, na którym praca była przedstawiona lub rocznika wydawnictwa Wydziału, w którym wydrukowana została).

§ 11. Prace przedkładane Akademji mają być zupełnie wykończone i gotowe do druku, napisane bardzo zwięźle bez dłuższych wstępów, przeglądów literatury, polemik, dyskusyj. Należy unikać omawiania rzeczy znanych, pomijać plany prac dopiero zamierzonych, unikać powtarzań oraz zbyt szczegółowych i rozwlekłych opisów spostrzeżeń i doświadczeń, a z podobnych do siebie spostrzeżeń lub doświadczeń należy podać dokładniej tylko niezbędne, inne jaknajkrócej lub sumarycznie. Ryciny i tabele mają ograniczać się do najniezbędniejszych i jednokolorowych.

§ 12. Prace, przyjęte do wydawnictw Wydziału, mogą ukazywać się bądź tylko w języku polskim, bądź tylko w obcym, bądź w obu; w tym ostatnim przypadku jeden z tekstów musi być znacznie krótszy niż drugi. Bliższe postanowienia, w każdym oddzielnym przypadku, zależą od decyzji Wydziału.

IV. O druku prac i odbitkach.

§ 13. Autor otrzymuje jedną korektę, w razie potrzeby także jeszcze drugą. Koszty korekt nadzwyczajnych, powstałych z winy autora, które wymagają ponow-

nego przełamywania wierszy, ustępów lub stronic, albo zmiany całych wyrazów, ponosi autor. Korekty autor-
skie uwzględnia się tylko wtedy, jeżeli je autor zwróci
Sekretarzowi Wydziału najdalej do 7 dni od daty wy-
słania ich autorowi. „Imprimatur“ należy do Sekretarza
Wydziału, względnie Redaktora lub upoważnionego prze-
zeń zastępcy.

§ 14. Autorowie otrzymują bezpłatnie 100 odbitek
pracy; za zwrotem kosztów, na żądanie, mogą otrzymać
liczbę znaczniejszą.

Regulamin Wydziału Lekarskiego

uchwalony przez Wydział na posiedzeniu w d. 17 marca 1932,
zatwierdzony przez Zarząd Akademji na posiedzeniu w d. 28 kwiet-
nia 1932.

I. Ogólne przepisy o posiedzeniach.

§ 1. Posiedzenia naukowe i administracyjne zwy-
czajne Wydziału odbywają się w zasadzie raz na miesiąc
w poniedziałek z wyjątkiem sierpnia i września.

Posiedzenie naukowe może być złączone z admini-
stracyjnem, zwyczajnem.

Posiedzenia administracyjne ściśle odbywają się
wedle przepisów § 11 punkt b) Statutu Akademji.

§ 2. Posiedzenie zwołuje Dyrektor lub jego zastępca
(Wicedyrektor), zawiadamiając wszystkich członków miej-
scowych i zamiejscowych z podaniem porządku dziennego.

Na posiedzeniach przewodniczy Dyrektor lub jego
zastępca, a w razie nieobecności obu — najstarszy wie-
kiem członek Wydziału. Uchwały zapadają prostą więk-
szością głosów w sprawach przedstawianych prac nau-
kowych, a w innych sprawach taką samą większością,
o ile inaczej nie postanawia Statut i Regulamin Akademji.

§ 3. Z każdego posiedzenia spisuje się protokół,
który zawiera nazwiska obecnych oraz uchwały, zapadłe
w każdym punkcie obrad.

Jeżeli na posiedzeniu administracyjnem zapadły
uchwały wyjątkowo ważne, wówczas Sekretarz zawiada-
mia o ich treści członków nieobecnych na posiedzeniu.

II. Zgłaszanie i referowanie prac.

§ 4. Autor, pragnący przedstawić Akademii swą pracę, składa jej pełny rękopis Sekretarzowi Wydziału, najpóźniej na 7 dni przed posiedzeniem, dołączając odrazu streszczenie polskie oraz streszczenie w języku obcym, w rozmiarach oznaczonych przez Wydział.

Termin złożenia pracy Sekretarzowi nie przesądza terminu, w jakim Wydziałowi przedstawiony będzie referat o tej pracy.

§ 5. Nadesłaną pracę oddaje Sekretarz Wydziału w porozumieniu z Dyrektorem Wydziału jednemu, a w razie potrzeby dwom członkom Akademii do referatu. Na podstawie referatów Dyrektor Wydziału w porozumieniu z Sekretarzem postanawia, czy praca może być przedstawiona na posiedzeniu naukowym Wydziału.

Dzieła (monografie i podręczniki), tak te, które ma wydać Wydział, jak i te, które Wydział opinuje na żądanie Zarządu Akademii, oddaje Dyrektor Wydziału w porozumieniu z Sekretarzem Wydziału do oceny dwom członkom Akademii. Jeżeli autorem jest członek Akademii, wówczas obejmuje referat inny członek Akademii, a w razie potrzeby dwóch referentów.

III. Postępowanie na posiedzeniach naukowych.

§ 6. Porządek przedstawienia prac na posiedzeniu oznacza Dyrektor Wydziału w porozumieniu z Sekretarzem.

§ 7. Referaty o dziełach (monografiach i podręcznikach) muszą być składane na piśmie.

§ 8. O przyjęciu do druku w wydawnictwach Akademii prac, przedstawionych na posiedzeniu naukowym,

rozstrzyga Wydział na posiedzeniu administracyjnym zwyczajnym prostą większością głosów.

§ 9. Wydział może zażądać od autora skrócenia lub uzupełnienia pracy przedstawionej na posiedzeniu przed przyjęciem jej do druku, jak również może ograniczyć liczbę tabel i ilustracyj takiej pracy. Jeżeli zmiany wymagają dłuższego czasu, przesuwa się termin przyjęcia pracy do następnego posiedzenia.

IV. Wymagania rzeczowe co do prac.

§ 10. Na posiedzeniach naukowych mogą być przedstawiane tylko te prace, które poprzednio nie były ogłoszone drukiem w języku obcym. Wydział może zezwolić na publikację w obcym języku poza Akademią pracy, już wydrukowanej w „Biuletynie“ Akademji, jak również przyjąć do ogłoszenia w języku obcym pracę, już ogłoszoną poprzednio po polsku poza Akademią.

§ 11. Przyjęte do druku mogą być tylko prace lub komunikaty, mające istotną wartość naukową.

§ 12. Prace przedkładane Akademji mają być zupełnie wykończone i gotowe do druku, napisane bardzo zwięźle bez dłuższych wstępów, przeglądów literatury, polemik, dyskusyj. Należy pomijać wszystko co jest znane, wszelkie domniemania, plany prac dopiero zamierzonych, unikać powtarzań oraz zbyt szczegółowych i rozwlekłych opisów spostrzeżeń i doświadczeń, a z podobnych do siebie spostrzeżeń lub doświadczeń należy podać dokładniej tylko jedno, inne jak najkrócej lub summarycznie. Ryciny i tabele mają ograniczać się do najniezbędniejszych i jednokolorowych.

§ 13. Główne wyniki pracy powinny być ile moż-

ności w krótkich zdaniach zestawione w całość w odpowiednim miejscu pracy (naprzykład na końcu).

V. Wymagania formalne co do prac.

§ 14. Teksty prac i streszczeń przedkładanych Akademji muszą być językowo zupełnie poprawne, zwłaszcza w językach obcych.

§ 15. Prace napisane być muszą czytelnie (najlepiej na maszynie) bez poprawek i wstawek, po jednej stronie kart, z wolnym marginesem, zaopatrzone dokładnym adresem autora. Rysunki, wykresy, tabele i t. p. oraz objaśnienia do nich muszą być dołączone na osobnych kartach (nie wśród tekstu). W spisie literatury podaje się tylko nazwiska autorów w porządku alfabetycznym, nazwę i tom (w razie potrzeby także stronicę) czasopisma, gdzie praca wyszła, a tytuł (w skróceniu) tylko publikacyj osobno wydanych. W rękopisach muszą być zaznaczone ustępy, przeznaczone do druku mniejszemi czcionkami.

§ 16. Prace, przyjęte do druku przez Wydział, mogą wyjść bądź tylko po polsku, bądź tylko w języku obcym, bądź w obu. W razie ogłoszenia pracy w obu językach jeden z tekstów (polski lub obcy) musi być krótszy. Rozmiary skrótów oznacza Wydział.

§ 17. Wydział oznacza w miarę stosunków i podaje do wiadomości swoich członków, do jakich najwyższej rozmiarów dochodzić mogą przedstawione Wydziałowi prace, ich streszczenia i liczba ilustracyj. Postanowienia te może Wydział zmieniać w ciągu roku w razie zmiany stosunków.

VI. Postępowanie przy druku prac.

§ 18. Prace do druku oddaje się w tym porządku, w jakim zostały przez Wydział przyjęte. Wydział może jednak ten porządek zmienić.

§ 19. Autor otrzymuje jedną korektę, w razie potrzeby także jeszcze drugą. Koszta korekt nadzwyczajnych, powstałych z winy autora, które wymagają ponownego przełamywania wierszy, ustępów lub stronic, albo zmiany całych wyrazów, ponosi autor. Korekty autorskie uwzględnia się tylko wtedy, jeżeli je autor zwróci Sekretarzowi Wydziału najdalej do 7 dni od daty wysłania ich autorowi. Imprimatur należy do Sekretarza Wydziału względnie Redaktora lub upoważnionego przezeń zastępcy.

VII. Honorarja.

§ 21. Honorarjów autorskich Wydział nie przyznaje. Autorowie otrzymują bezpłatnie najwyżej 100 odbitek swej pracy w języku polskim i obcym; tę samą liczbę otrzymują wspólnie wszyscy autorowie, jeżeli ich jest kilku. Ponad tę liczbę koszt odbitek ponoszą autorowie.

VIII. Komisje Wydziału.

§ 22. Komisje dla poszczególnych działów swej pracy tworzy Wydział w miarę potrzeby.

Komisje Wydziałów podlegają przepisom §§ 25 do 46 Regulaminu Akademji.

Współpracownicy Komisji mogą na polecenie jej przewodniczącego obejmować referaty o pracach, przedkładanych Komisji.

STATUT I REGULAMIN

funduszu naukowego im. ś. p. Pawła Tyszkowskiego

I. STATUT

uchwalony w drugiej redakcji przez Walne Zgromadzenie Polskiej Akademji Umiejętności dnia 21 marca 1931 r.

Rozporządzeniem ostatniej woli, spisaniem we Lwowie 19 października 1912 r., ustanowił ś. p. Paweł Tyszkowski Akademię Umiejętności w Krakowie uniwersalnym dziedzicem całego swego majątku. Na jaki cel mają być używane dochody z tego majątku, ś. p. Paweł Tyszkowski postanowił w tym testamencie w ustępie I w następujący sposób:

„Celem tej fundacji¹ jest popieranie polskiego piśmiennictwa i wynalazków w zakresie nauk przyrodniczych

¹ W dodatkowym rozporządzeniu ostatniej woli z daty: Lwów 9 listopada 1912 r. ś. p. Paweł Tyszkowski zmienił postanowienie swoje w taki sposób: „Otóż niniejszem wyjaśniam, że majątek w spadku po mnie pozostały ma po wieczne czasy stanowić własność Akademji Umiejętności w Krakowie, która obowiązana będzie w wewnętrznym swym zarządzie administrować nim jako odrębną zupełnie masą majątkową według podanych przezemnie zasad i wykazywania go w rachunkach swych jako osobny fundusz pod nazwą „Funduszu imienia Pawła Tyszkowskiego“. Nie życzę sobie, aby Akademia Umiejętności w Krakowie tworzyła z tego majątku osobną fundację w znaczeniu odrębnego podmiotu prawnego, przeciwnie po-

i lekarskich, ze szczególnem uwzględnieniem prac, badań i wynalazków, dotyczących choroby raka i chorób wenerycznych. Ustalenie bliższych szczegółów tej fundacji poruczam Akademji Umiejętności w Krakowie, przyczem postanawiam, że coroczny czysty dochód uzyskany z majątku spadkowego, po strąceniu kosztów administracji tymże i sprawami fundacji tym testamentem utworzonej, a które to koszty nie mogą przenosić dwudziestu procentów czystego dochodu, ma być użytym na coroczne wynagradzanie polskich prac i wynalazków w zakresie powyżej określonym, zarówno takich, które pojawią się na skutek konkursu perjodycznie rozpisywanego z utworzonej fundacji przez Akademię Umiejętności w Krakowie, jako też innych wybitnych polskich prac i wynalazków przyrodniczych i lekarskich, które Akademią Umiejętności w Krakowie uzna jako zasługujące na nagrodę. Pierwszeństwo w uzyskaniu nagrody winny mieć prace i wynalazki, które osiągną bezpośrednie zastosowanie lecznicze, tem samem zaś przyczynią się bezpośrednio do niesienia ulgi cierpiącej ludzkości. Nagrody te mają być corocznie przez Akademię Umiejętności w Krakowie ustanawiane i udzielane“.

Wobec tego Walne Zgromadzenie członków Polskiej Akademji Umiejętności uchwała następujący statut tego wieczystego funduszu:

1) Zarząd Akademji, w którego ręku spoczywa administracja majątkiem funduszu, oznacza corocznie

stanawiam, że Akademią Umiejętności w Krakowie ma pozostać po wieczne czasy właścicielką tego majątku, a obowiązkiem jej będzie stosować się przy zarządzie do wydanych przezemnie zleceń“.

kwotę, która w myśl woli testatora jest do dyspozycji na cele funduszu.

2) Suma ta będzie używana: a) na nagrody za odkrycia naukowe, dokonane przez Polaków, za napisane przez Polaków prace konkursowe lub takie, które poza konkursem się ukazały w ciągu roku poprzedzającego nadanie nagrody, a zostały uznane za godne nagrody; b) na popieranie badań przyrodniczych i lekarskich, prowadzonych przez Polaków, przy czem prace, mające łączność z poznaniem istoty choroby raka i chorób wenerycznych lub ich leczeniem będą przedewszystkiem uwzględniane; c) na druk bądź w osobnem wydawnictwie Akademji, bądź w wydawnictwach Wydziału matematyczno-przyrodniczego lub Wydziału lekarskiego Polskiej Akademji Umiejętności, polskich prac czy to nagrodzonych, czy to wykonanych z zasiłku funduszu, czy też innych, dotyczących się tematów pokrewnych z głównymi celami funduszu. Przy pracach drukowanych ma być zaznaczone, że zostały czy to nagrodzone, czy to wykonane, czy to wydrukowane z zasiłku tego funduszu.

3) Zarząd kwotami, uzyskanymi z czystego dochodu tego funduszu, sprawuje Komitet wykonawczy, złożony z Prezesa Polskiej Akademji Umiejętności, jej Sekretarza Generalnego, Dyrektora (lub w jego zastępstwie Wicedyrektora) Wydziału matematyczno-przyrodniczego, Dyrektora (lub w jego zastępstwie Wicedyrektora) Wydziału lekarskiego oraz czterech członków, wybranych na trzy lata, mianowicie dwóch przez Wydział matematyczno-przyrodniczy i dwóch przez Wydział lekarski, którzy to członkowie złożą corocznie sprawozdanie Wy-

działowi matematyczno-przyrodniczemu, względnie Wydziałowi lekarskiemu.

4) Komitet wykonawczy corocznie oznaczy kwotę, przeznaczoną na nagrody, oraz ilość i wysokość nagród. Reszta czystego dochodu może nie być z góry podzielona na sumę przeznaczoną na popieranie badań i sumę przeznaczoną na druk prac, lecz podział ten może być zależny od okazujących się potrzeb. Członkowie Komitetu nie mogą przez czas trwania swego mandatu ubiegać się o nagrodę lub subwencję na badania z tego funduszu.

O ile nie wszystkie nagrody będą przyznane, reszta z kwoty na ten cel przeznaczonej wpłynie do funduszu przeznaczonego na popieranie badań i ogłaszanie prac.

5) Walne Zgromadzenie P. A. U. na wniosek Komitetu ogłasza tematy na prace konkursowe, dotyczące się badania istoty choroby raka i chorób wenerycznych, względnie ich terapii, lub dotyczące się tematów pokrewnych, i wyznacza ilość i wysokość nagród.

6) Komitet może polecić wykonanie pracy, dotyczącej się określonego tematu, odpowiadającego celom funduszu, badaczowi, który daje rękojmię naukowego jej wykonania, przeznaczając na ten cel wedle swego uznania odpowiednią kwotę.

7) Celem wspólnego obmyślenia tematów konkursowych, tak samo celem wspólnej oceny nadesłanych prac konkursowych, które mogłyby zasługiwać na nagrodę, Komitet zaprasza w razie potrzeby, wedle własnego uznania, w charakterze rzeczoznawców uczonych i badaczy bądź z grona bądź także z poza grona członków Polskiej Akademji Umiejętności. Również może to uczynić, o ile uzna za wskazane, dla ocenienia podań

o subwencję na badanie lub celem wyboru badacza, któremu Komitet chciałby poruczyć opracowanie pewnego tematu.

II. REGULAMIN.

uchwalony na posiedzeniu Komitetu wykonawczego funduszu im. ś. p. Pawła Tyszkowskiego dnia 9 maja 1931 r. i zatwierdzony przez Zarząd P. A. U. dnia 10 czerwca 1931 r.

I. Posiedzenia Komitetu.

(do art. 3 statutu)

1. Prezes P. A. U. zwołuje posiedzenie komitetu w marcu lub w kwietniu każdego roku, w razie potrzeby także i w innym czasie. Do kompletu potrzebna obecność 4 członków.

2. Komitet wybiera na przeciąg jednego roku sekretarza, którym może także być członek P. A. U. spoza Komitetu, lecz w tym razie bez prawa głosu.

Sekretarz Komitetu prowadzi protokoły posiedzeń, prowadzi dziennik podawczy

proceedzi inwentarz przedmiotów zakupionych z subwencji udzielanych badaczom,

przygotowuje dla Sekretarza Generalnego korespondencje z ubiegającymi się o subwencje oraz komunikaty, o ile chodzi o ogłoszenie ich w pismach;

pośredniczy pomiędzy Komitetem a Wydziałami matematyczno-przyrodniczym i lekarskim;

referuje na posiedzeniach podania o subwencje (przyczem może poprzednio zasięgnąć zdania specjalistów) oraz sprawozdania naukowe i finansowe osób, które otrzymały subwencje.

Sekretarz otrzymuje wynagrodzenie w wysokości, ustalonej przez Zarząd Polskiej Akademji Umiejętności na wniosek Komitetu.

O przyznaniu subwencji i nagród zawiadamia i asygnuje przyznane kwoty Sekretarz Generalny P. A. U.

II. Podania o subwencji. Druk prac.

(do art. 4 i 5 statutu)

a. Sekretarz Generalny P. A. U. ogłasza corocznie w lutym w pismach lekarskich i codziennych termin, do którego należy składać podania o subwencję (zazwyczaj do 1 marca).

b. Zgłaszający się o subwencję powinni wykazać, iż umieją pracować samodzielnie naukowo i dołączyć spis, względnie odbitki prac już drukowanych.

c. W podaniu podany być musi temat i plan zamierzonej pracy oraz kwota potrzebna na jej wykonanie. Pierwszeństwo mają prace o charakterze doświadczalnym.

d. Oplacanie z udzielonej subwencji sił pomocniczych naukowych dla wykonania zamierzonej pracy dopuszczalne jest tylko za pozwoleniem Komitetu.

e. W bardzo wyjątkowych wypadkach może Komitet zezwolić na wykonywanie pracy subwencionowanej zagranicą, lecz subwencja nie może służyć na pokrycie kosztów podróży i utrzymania.

f. Najdalej do 15 marca roku następnego po uzyskaniu subwencji należy przesłać Komitetowi sprawozdanie naukowe z uzyskanych wyników i przedłożyć udokumentowane rachunki z wydatków. Przyrzędy, które nie ulegają zużyciu, pozostają własnością P. A. U.; przed-

mioty te będą wpisane do inwentarza P. A. U., który prowadzi sekretarz Komitetu; o ile nie zostaną one oddane P. A. U., mogą pozostać w zakładach naukowych, ale muszą być wpisane do inwentarza zakładu z nadmienieniem, iż jest to depozyt, będący własnością P. A. U.

g. Prace, wykonane z zasiłku funduszu Tyszkowskiego przeznaczone do druku, jak też tymczasowe o nich doniesienia winny być bezwarunkowo nadesłane Komitetowi. Prezes w porozumieniu z Sekretarzem Komitetu przeznacza je do oceny i ewentualnej publikacji Wydziałowi lekarskiemu lub Wydziałowi matematyczno-przyrodniczemu. Wydział ocenia je wedle obowiązujących we Wydziale przepisów i postanawia, w jakiej formie mają być wydane. W razie nieprzyjęcia pracy do druku przez Wydział lekarski lub matematyczno-przyrodniczy autor może ją ogłosić w innem czasopiśmie. Prace wykonane z subwencji funduszu Tyszkowskiego i przyjęte do druków przez Wydział lekarski lub matematyczno-przyrodniczy wolno jest natomiast ogłosić w innych wydawnictwach krajowych czy zagranicznych dopiero po ukazaniu się ich w wydawnictwach Akademji, stosownie do obowiązujących także dla innych prac przepisów (§ 97 regulaminu P. A. U.).

h. Druk prac, wykonanych z zasiłku, pokrywa się z funduszu śp. Tyszkowskiego. Odnośny Wydział przedkłada rachunek Komitetowi.

j. Komitet może uchwalić także pokrycie kosztów druku pracy, ogłoszonej w wydawnictwach Wydziału matematyczno-przyrodniczego lub lekarskiego, choć nie była ona pracą konkursową ani też nie została wykonana z subwencji funduszu śp. Tyszkowskiego.

III. Nagrody i konkursy.

(do art. 4, 5 i 7 statutu)

a. Tematy konkursowe i termin nadsyłania prac ogłasza się na publicznem posiedzeniu P. A. U. i następnie w pismach lekarskich, względnie przyrodniczych i codziennych. Prace konkursowe powinny być nadsyłane bezimiennie z godłem a nazwisko autora umieszczone w kopercie, zaopatrzonej temże godłem.

b. Prace, które wpłynęły jako prace konkursowe, oceniają na piśmie dwaj referenci. W razie rozbieżności zdań oddaje się pracę do oceny trzeciemu referentowi. Referentów wyznacza Prezes P. A. U. w porozumieniu z sekretarzem Komitetu.

c. Prezes P. A. U. wyznacza w porozumieniu z sekretarzem Komitetu corocznie również referentów do podania prac pozakonkursowych lub wynalazków naukowych, które zasługiwałyby na nagrodę.

d. Referentom może Komitet przyznać za ocenę pracy wynagrodzenie.

e. O ile nie wpłynęły prace konkursowe w oznaczonym terminie, Komitet może przedłużyć termin konkursu.

f. O przyznaniu nagród ogłasza się na publicznem posiedzeniu P. A. U.

Konkurs z funduszu Wydawnictw Ekonomicznych.

Nr 470/32.

Polska Akademia Umiejętności ogłasza konkurs z funduszu, ofiarowanego przez Zrzeszenie Pracowników Banku Polskiego na następujące tematy:

1. »Handel terminowy walutami i dewizami po wojnie«. Ubiegający się o nagrodę winni opracować teorię zjawiska na tle techniki notowań giełdowych oraz faktycznego kształtowania się terminowego kursu kilku dewiz (n. p. franka francuskiego 1924—1926, złotego polskiego 1924—1925, funta angielskiego 1930—1932, dolara 1931—1932).

2. »Organizacja rynku pieniężnego w Polsce«. Ubiegający się o nagrodę winni przedstawić istniejący stan rzeczy oraz możliwości i warunki osiągnięcia poprawy obecnych stosunków, zwłaszcza w zakresie emisji krótkoterminowych bonów skarbowych.

Rozmiar prac ustala na mniej więcej 10 arkuszy druku. Prace w języku polskim, pisane na maszynie pojednej stronie arkusza, oznaczone godłami, niemniej jak zapieczetowane koperty, zawierające imiona i nazwiska oraz adresy autorów, a oznaczone odnośniami godłami, należy nadsyłać do Polskiej Akademii Umiejętności (Kraków, ul. Sławkowska 17) najpóźniej do dnia 31 marca 1933 roku.

Sąd konkursowy, złożony z członków Komitetu zarządzającego funduszem, przyzna za prace na każdy z wymienionych tematów dwie nagrody w kwocie 5.000 i 3.000 złotych. W razie, jeżeli żadna praca nie będzie zasługiwała na pierwszą nagrodę, rozdana będzie tylko druga. Prace nagrodzone stają się własnością Polskiej Akademii Umiejętności, która zastrzega sobie prawo ogłoszenia ich drukiem. Ogłoszenie o rozstrzygnięciu konkursu nastąpi na Walnem Zgromadzeniu Polskiej Akademii Umiejętności w czerwcu 1933 roku.

WYKAZ STOSUNKÓW AKADEMJI
z zagranicznymi instytucjami naukowymi.

WYKAZ STOSUNKÓW AKADEMII

z zagranicznymi instytucjami naukowymi

DODATEK DO WYKAZU INSTYTUCYJ

którym Polska Akademia Umiejętności przesyła swoje wydawnictwa¹.

EUROPA.

Berlin. Deutsche Zoologische Gesellschaft B. III B i Mém.

Berlin. Preussische Staatsbibliothek B. I/IV.

Leningrad. Institut de recherches géologiques et pétrolières B. III A.

Pisa. Annali della R. Scuola Normale Superiore. Scienze Fisiche e Matematiche B. III A.

Roma. Pontificio Instituto Biblico. Direzione Orientalia Kor.

¹ Rocznik 1925/6 str. 111, Rocznik 1926/27 str. 89, Rocznik 1927/28 str. 123, Rocznik 1928/29 str. 161, Rocznik 1929/30 str. 159 i Rocznik 1930/31 str. 197.

Objaśnienia skrótów: W — oznacza, iż Akademia wysłała wszystkie swoje wydawnictwa z wyjątkiem podręczników; 1 — Rozprawy Wydziału filologicznego; 2 — Rozprawy Wydziału histor.-filozoficznego; 3. — Rozprawy Wydziału matem.-przyrodniczego; 4. — Rozprawy Wydziału lekarskiego. ANF. — Archivum Neophilologicum; B I/II — Bulletin Intern. Wydz. filolog. i Wydz. hist.-filozof.; B III — Bull. Wydz. matem.-przyrod. Serja A i B; B III a — tylko Serja A; B III b — tylko Serja B; B IV — Bull. Wydziału lekarskiego B I/IV — Bull. Intern. wszystkich czterech Wydziałów; CR III — Comptes Rendus des séances de la Classe des Sciences Mathématiques et Naturelles; CR IV — Comptes Rendus des séances de la Classe de Medicine; Kah — Komisja atlasu historycznego Polski; Kapr — wydawnictwa Komisji antropologii i prehistorji; Kb — Katal. liter. naukowej; Ketn — K. etnograficznej; Kf — K. fizjograficznej; Kfil — K. filologicznej; Kfiz — K. filozoficznej; Kg — K. geograficznej; Kh — K. historycznej; Khs — K. historji sztuki; Kj — K. językowej; Kl — K. literackiej; Kor — K. orientalistycznej; Kp — K. prawniczej; Kw. filoz. — Kwartalnik filozoficzny; M III. — Memoires de l'Académie Polonaise des Sciences et des Lettres. Classe des Sciences Mathématiques et Naturelles. Série A: Sciences Mathématiques. Série B: Sciences Naturelles; Phs — Przegląd Historji Sztuki; PRL — Prace rolniczo-leśne; Spr. — Sprawozdania z posiedzeń; R — Rocznik.

Sprawozdania z posiedzeń i czynności przesyła się wszystkim średnim zakładom naukowym w Polsce.

**Zestawienie sumaryczne rachunków
za rok 1931.**

Zestawienie sumaryczne techników
za rok 1931.

1931

Zestawienie sumaryczne rachunków za rok 1931.

I. Fundusz obrotowy (wspólny).

PRZYCHÓD

Prelimi- nowano		Przedmiot	Dochody			
			Szczegó- łowo		Razem	
zł	gr		zł	gr	zł	gr
50000	—	Reszta subwencji państwowej za r. 1930/1	7500	—	—	—
30000	—	Subwencja specjalna dla Wydziału IV .	30000	—	37500	—
		Dochody z majątku P. A. U.:				
252000	—	z dóbr żywieckich	233064	81	—	—
27000	—	z domu przy ul. św. Jana	21798	85	254863	66
126000	—	z odsetek i administracji funduszków spe- cjalnych oraz ze sprzedaży publikacyj	—	—	105151	83
10600	—	Pożyczka z funduszu żywieckiego	—	—	10600	—
9303	—	Zwrot z funduszu nauk. Tyszkowskiego dla Wydziału IV	—	—	9303	—
600303	—	Niedobór w dochodach poniżej preliminarza	—	—	512818	49
					87484	51
600303	—				600303	—

ROZCHÓD

Prelimi- nowano		Przedmiot	Wydano		Przekro- czenie		Oszczed- ność	
			Razem					
zł	gr		zł	gr	zł	gr	zł	gr
		I. Wydatki administra- cyjne.						
56000	—	Płace i wynagrodzenia . .	57113	99	—	—	961	01
1800	— ¹							
275	— ²							
20000	—	Diety	13717	65	—	—	6282	35
24000	—	Wydatki rzeczowe Kancela- rji i Ekspedycji	21073	87	—	—	2926	13
5000	—	Porządki domowe	4637	75	—	—	362	25
9000	—	Opał i światło	9632	79	632	79	—	—
2000	—	Nieprzewidziane wydatki .	1956	20	—	—	43	80
118075	—		108132	25	632	79	10575	54

Prelimi- nowano		Przedmiot	Wydano		Przekro- czenie		Oszczed- ność	
			Razem		zł	gr	zł	gr
zł	gr	zł	gr	zł				
		II. Wydatki naukowe.						
20000	—	Biblioteka	20634	26	634	26	—	—
16000	—	Rocznik i Sprawozdania . .	15415	90	—	—	584	10
12000	—	Muzeum archeologiczne . .	13645	71	1607	51	—	—
38	20 ³							
8000	—	Komisja antropologii i pre- historji	9572	55	1572	55	—	—
5000	—	Komisja etnograficzna . .	5442	—	—	—	3222	—
3664	— ⁴							
7000	—	Komisja geograficzna . .	9502	65	2502	65	—	—
1860	52 ⁴	Encyklopedia Polska . .	801	50	—	—	1059	02
10000	—	Biblijografia Estreichera . .	3433	28	—	—	6588	66
21	94 ⁵							
10121	78	Fundusz zapasowy Zarządu	30421	78	—	—	—	—
300	— ⁶							
20000	— ⁷							
5000	—	Komitet wydania korespon- dencji Sniadeckiego . .	2916	40	—	—	2083	60
863	— ⁴	Kopernika Opera omnia . .	136	38	—	—	726	62
1000	—	Komitet dla dziejów oświaty i szkolnictwa w Polsce . .	—	—	—	—	2350	—
1350	— ⁴							
16769	27 ⁴	Zjazd Kochanowskiego . .	30608	63	7787	77	—	—
6051	59 ⁸							
145040	30		142531	04	14104	74	16614	—

¹ Zwrot kosztów kancelaryjnych za rok 1931 od funduszu Unij Międzynarodowych.

² Zwroty zaliczek udzielonych.

³ Bilety wstępu do Muzeum.

⁴ Oszczędność z r. 1930.

⁵ Przeniesiono z funduszu Estreichera.

⁶ Zwroty pożyczek.

⁷ Subwencja Rady Banku Polskiego.

⁸ Dotacja z fund. zapasowego Zarządu.

WYDZIAŁ I i II.

Prelimi- nowano			Wydano		Przekro- czenie		Oszczed- ność	
zł	gr		zł	gr	zł	gr	zł	gr
10500	—	Wydział I	17516	37	1928	39	—	—
45	46 ¹							
42	52 ²							
5000	— ³							
15550	—	Wydział II	21722	71	1084	72	—	—
45	46 ¹							
42	53 ²							
5000	— ³							
8250	—	Komisja historii sztuki .	8594	60	263	31	—	—
1	06 ⁴							
80	23 ⁵							
5800	—	Przegląd historii sztuki .	3289	—	—	—	2516	42
5	42 ⁶							
5800	—	Komisja literacka	5939	58	—	—	1023	85
1136	43 ³							
5800	—	Komisja filologiczna . . .	6148	76	348	76	—	—
3300	—	Archiwum neofilolog . . .	1518	50	—	—	1813	96
32	46 ⁶							
6000	—	Komisja językowa	4621	73	—	—	1463	41
85	14 ⁷							
4700	—	Komisja orientalistyczna .	5266	83	566	83	—	—
3700	—	Słownik staropolski	4550	—	—	—	—	—
625	— ⁸							
225	— ⁸							
2400	—	Słownik łaciny polskiej śred- niowiecznej	2595	95	195	95	—	—
3000	—	Tłumaczenie dzieł Arystote- lesa	3430	18	430	18	—	—
2200	—	Biblioteka pisarzy polskich	3676	85	1476	85	—	—
500	—	Zróżła do dziejów życia umysłowego Polaków . .	3705	10	—	—	1405	80
4610	90 ⁶							
10000	—	Komisja historyczna	11532	18	772	99	—	—
300	— ⁹							
25	32 ¹⁰							
102	60 ¹¹							
331	27 ¹²							
105263	80	Do przeniesienia . . .	104108	34	7067	98	8223	44

Prelimi- nowano			Wydano		Przekro- czenie		Oszczęd- ność	
zł	gr		zł	gr	zł	gr	zł	gr
105263	80	Z przeniesienia	104108	34	7067	98	8223	44
2000	—	Komisja prawnicza	388	75	—	—	4036	25
2425	— ⁶							
2500	—	Komisja historii filozofji w Polsce	1324	—	—	—	1357	97
181	97 ⁶							
9000	—	Atlas historyczny	10259	90	1259	90	—	—
3000	—	Komisja historii wojskowości w Polsce	2731	—	—	—	268	75
5000	—	Kwartalnik filozoficzny	7733	75	906	84	—	—
771	91 ¹³							
1055	— ¹⁴							
8000	—	Biuletyn Wydziału I i II	9818	48	1818	48	—	—
139197	68		136364	47	11053	20	13886	41

¹ Przeniesiono z funduszu Estreichera. ² Przeniesiono z funduszu Sobańskich. ³ Przeniesiono z funduszu zapasowego. ⁴ Przeniesiono z funduszu Bersona. ⁵ Przeniesiono z funduszu Waltera. ⁶ Oszczędność z r. 1930. ⁷ Przeniesiono z fund. Tomkiewiczówien. ⁸ Przeniesiono z funduszu Czabana. ⁹ Zwrot kosztów za fotografie. ¹⁰ Przeniesione z funduszu Brodczakowej. ¹¹ Przeniesiono z funduszu Kmity. ¹² Przeniesiono z fund. Tow. popierania wydawnictw Akademji. ¹³ Z administracji Kwartalnika filozoficznego za sprzedane egzemplarze. ¹⁴ Subwencja Senatu Uniw. Jag. z Drukarni Uniwersyteckiej.

WYDZIAŁ III.

Prelimi- nowano			Wydano		Przekro- czenie		Oszczęd- ność	
zł	gr		zł	gr	zł	gr	zł	gr
79880	—	Wydział III	98486	43	7964	36	—	—
91	47 ³							
271	20 ³							
279	40 ¹							
10000								
90523	07	Do przeniesienia	98486	43	7964	36	—	—

Prelimi- nowano			Wydano		Przekro- czenie		Oszczęd- ność	
zł	gr		zł	gr	zł	gr	zł	gr
90522	07	Z przeniesienia . . .	98486	43	7964	36	—	—
13200	—	Komisja fizjograficzna . .	15432	73	2213	73	—	—
19	— ⁴							
12220	—	Muzeum fizjograficzne . . .	10789	33	—	—	1673	62
90	70 ⁴							
152	25 ¹							
116204	02		124708	49	10178	09	1673	62

¹ Oszczędność z r. 1930.

² Przeniesiono z funduszu Kostaneckiego.

³ Przeniesiono z funduszu Spasowicza.

⁴ Za bilety wstępu do Muzeum.

WYDZIAŁ IV.

Prelimi- nowano			Wydano		Przekro- czenie		Oszczęd- ność	
zł	gr		zł	gr	zł	gr	zł	gr
51003	—	Wydział IV	70124	41	—	—	14024	62
23000	— ¹							
9996	03 ³							
150	— ³							
84149	03		70124	41			14024	62

¹ Subwencja Ministerstwa W. R. i O. P.

² Subwencja z fund.

Tyszkowskiego.

³ Zwrot za klisze prof. Skubiszewskiego.

ZESTAWIENIE

Przekroczenia z końcem roku 1931		zł	gr.
Niedobór w dochodach		87484	51
W wydatkach wspólnych administracyjnych		632	79
„ „ „ naukowych		14104	74
„ Wydziału I i II		11053	20
„ Wydziału III		10178	09
„ Wydziału IV		—	—
Razem		123453	33

Oszczędności z końcem roku 1931	zł	gr.
W wydatkach wspólnych administracyjnych	10575	54
„ „ „ naukowych	16614	—
„ Wydziału I i II	13886	41
„ Wydziału III	1673	62
„ Wydziału IV	14024	62
	56774	19
Per saldo przewyżka przekroczeń ponad oszczędności	66679	41 ¹
Razem	123453	33

¹ Plus przekroczenia z r. 1924 i 1925 na zł 250000.—

Przedmiot	Przychód		Rozchód	
	zł	gr	zł	gr

II.

1. Fundusz „Żywiec“.

a) Fundusz zakładowy.

Za grunty sparcelowane w Białej-Lipniku	2887	50	—	—
„ „ „ w Sporyszu	19092	12	—	—
„ grunt sprzedany w Kaniowie	633	63	—	—
Zwrot z kosztów parcelacji w Sporyszu	2	88	—	—
Za przyznane z dodatkowej konwersji 5% pożyczki konwers.	16779	45 ¹	—	—
Awans 31 grudnia	208586	20 ²	—	—
Awans 1 stycznia	—	—	86462	38
Budowa i urządzenie will profesorskich w Zawoi	—	—	29358	09
Kupno gruntów w Zawoi i Sidzinie	—	—	12333	94
Koszty parcelacji gruntów w Białej-Lipniku	—	—	1579	79
„ „ „ w Sporyszu	—	—	177	73
„ odbudowy dworu w Dankowicach	—	—	132	53
„ prawne	—	—	957	32
Zwrot zaliczek parcelantom Sporysza	—	—	10980	—
Pożyczka na pokrycie niedoboru budżetu Akademii 1931 r.	—	—	106000	—
	247981	78	247981	78

¹ Przeniesiono z fund. domu przy ul. św. Jana jako częściowy zwrot ceny jego kupna. ² Z tego funduszu pożyczono nadto na pokrycie przekroczeń z roku 1924 i 1925 kwotę zł 250.000.

Przedmiot	Przychód		Rozchód	
	zł	gr	zł	gr

b) *Fundusz obrotowy. Folwarki.*

Czynsze dzierżawne: z Dziadowizny	23629	58	—	—
z Kaniowa	70862	85	—	—
ze Skidnia	24789	25	—	—
z Białej-Lipnika	2117	18	—	—
za polowania	3280	—	—	—
Za ziemiopłody i mleko	120408	42	—	—
„ ryby	118311	44	—	—
„ spirytus	59943	03	—	—
„ odsetki	1725	02	—	—
Zwroty z rku asekuracji	1618	80	—	—
„ „ „ składek emerytalnych	822	—	—	—
„ „ „ administracji	21	60	—	—
„ „ „ E. Rosta (remont budyn. w Skidniu).	3000	—	—	—
„ „ „ zaliczek	4073	79	—	—
Odbudowa jazu na Białej	—	—	7727	38
Remont domu w Skidniu	—	—	60	—
Zakupno dla folwarków (nawozy, nasiona, pasze, narzędzia i węgiel)	—	—	78831	76
Wyплаты dla folwarków	—	—	56475	—
Wydatki na stawy	—	—	10813	74
Asekuracje	—	—	8648	23
Podatki i inne ciężary publiczne	—	—	16730	29
Koszty prawne	—	—	1264	60
Administracja centralna	—	—	24203	05
Zakład Ubezp. Pracowników Umysłowych	—	—	6420	—
Zaliczki	—	—	4613	79
Zwrot odsetek	—	—	370	80
Przeniesiono do funduszu obrotowego P. A. U.	—	—	218444	32
	434602	96	434602	96

c) *Fundusz obrotowy. Lasy.*

Ze sprzedaży drzewa i artyk. ubocznych	144864	70	—	—
Za czynsz z tartaku	12034	14	—	—
Za czynsze z polowań i rybołówstwa	1750	—	—	—
„ „ z budynków i gruntów	689	10	—	—
„ „ z will profesorskich	4380	50	—	—
Do przeniesienia	163718	44	—	—

Przedmiot	Przychód		Rozchód	
	zł	gr	zł	gr
Z przeniesienia	163718	44	—	—
Zwroty: gotówką	5057	40	—	—
" z rku asekuracji	2731	51	—	—
" " " składek emerytalnych	184	80	—	—
" " " administracji	40	—	—	—
" wydatków na kupno gruntów z kapitału za- kładowego	9323	94	—	—
Zwroty wydatków na budowę will z kapitału zakła- dowego	17159	09	—	—
Wyплаты dla nadleśnictwa	—	—	152000	—
Wydatki na zboże, na ordynarję, na druki i potrzeby kancelaryjne	—	—	5904	70
Asekuracje	—	—	4774	41
Koszty prawne	—	—	61	20
Zakład Ubezp. Pracowników Umysłowych	—	—	5197	—
Administracja centralna	—	—	15657	38
Przeniesiono do funduszu obrotowego P. A. U.	—	—	14620	49
	198215	18	198215	18

2. Fundusz ś. p. Pawła Tyszkowskiego.

a) Fundusz zakładowy.

Ze sprzedaży gruntów	14531	—	—	—
Awans 31 grudnia	164121	25	—	—
Awans 1 stycznia	—	—	169229	—
Koszty prawne	—	—	402	59
Spłata legatów	—	—	240	—
Przeniesiono do funduszu obrotowego za procenty od spłat parcelantów w Grabownicy	—	—	8780	66
	178652	25	178652	25

b) Fundusz obrotowy.

Pozostałość 1 stycznia	285263	53	—	—
Czynsze dzierżawne:				
Pakosówka	23471	70	—	—
Do przeniesienia	308735	23	—	—

Przedmiot	Przychód		Rozchód	
	zł	gr	zł	gr
Z przeniesienia.	308735	23	—	—
Sierakośce	14914	76	—	—
Zabłotce	5038	42	—	—
Grabownica starzeńska	5931	18	—	—
Rybotycze	2100	—	—	—
Trójca	500	—	—	—
Tartak w Huwnikach	4450	—	—	—
Za sprzedane drzewo	48030	76	—	—
Brutta naftowe i sążniowe	90158	78	—	—
Za prolongatę prawa wiercenia	15000	—	—	—
Odsetki od parcelantów w Grabownicy	8780	66	—	—
Zwroty gotówkowe	10010	—	—	—
Kupony	1038	—	—	—
Przeniesiono do funduszu naukowego	—	—	40000	—
Wydatki na nowe budynki	—	—	41173	66
„ „ bieżące administracyjno-gospodarcze	—	—	84194	57
Za 20% do funduszu obrotowego Akademii	—	—	30539	23
Pozostałość 31 grudnia	—	—	318775	33
	514682	79	514682	79

c) *Fundusz naukowy.*

Pozostałość 1 stycznia	51607	84	—	—
Otrzymano z funduszu obrotowego	40000	—	—	—
Druk prac i tłumaczenia	—	—	20360	03
Posiedzenie komitetu	—	—	200	—
Wypłacono subwencje:				
Prof. Ciechanowski	—	—	1000	—
Prof. Hirschfeld	—	—	1503	—
Prof. Koskowski	—	—	2003	—
Prof. Lenartowicz	—	—	1001	—
Prof. Marchlewski	—	—	1702	—
Doc. Okuniewski	—	—	1404	50
Dr Opalski	—	—	501	50
Doc. Oszacki	—	—	12000	—
Dr Pawlas	—	—	1100	—
Dr Pelczar	—	—	1001	50
Do przeniesienia	91607	84		

Przedmiot	Przychód		Rozchód	
	zł	gr	zł	gr
Z przeniesienia	91607	84	—	—
Dr Pieczenko	—	—	1000	—
Prof. Rose	—	—	2503	—
Dr Schuster	—	—	501	50
Dr Sierakowski	—	—	501	50
Dr Skarzyński	—	—	650	—
Dr Skowron	—	—	1700	—
Prof. Supniewski	—	—	1500	—
Prof. R. Weigl	—	—	4504	50
Dr Zakrzewski	—	—	600	—
Dr Zweibaum	—	—	1577	85
Pozostałość 31 grudnia	—	—	32792	96
	91607	84	91607	84

3. Fundusz ś. p. Władysława Józefa Fedorowicza.

a) Fundusz obrotowy.

Pozostałość 1 stycznia	25432	40	—	—
Z gospodarstwa rolnego	92461	52	—	—
„ „ lasowego	19565	05	—	—
Zwrot legatu	212	40	—	—
Przeniesiono do funduszu naukowego	—	—	20000	—
Wydatki gospodarczo-administracyjne	—	—	29204	28
Procent od legatu p. Janoszyny	—	—	8745	58
Nabożeństwo żałobne za ś. p. Fundatora	—	—	130	—
Raty pożyczki Bankowi Gosp. Kraj. Lwów	—	—	4047	10
„ „ Tow. Kred. ziemsk. Lwów	—	—	3349	65
Legat p. Januszowi Kazimierzowi	—	—	212	40
Za 10 ⁰ / ₀ do funduszu obrotowego Akademji	—	—	6813	78
Pozostałość 31 grudnia	—	—	65158	58
	137671	37	137671	37

b) Fundusz naukowy.

Pozostałość 1 stycznia	721	21	—	—
Z funduszu obrotowego	20000	—	—	—
Do przeniesienia	20721	21	—	—

Przedmiot	Przychód		Roschód	
	zł	gr	zł	gr
<u>Z przeniesienia</u>	20721	21	—	—
Nagroda konkursowa	—	—	3000	—
Stypendja	—	—	7200	—
Druk prac i honorarja	—	—	8415	51
Aparat fotograficzny	—	—	1303	—
Pozostałość 31 grudnia	—	—	802	70
	20721	21	20721	21

III. Ważniejsze fundusze osobne.

1. Fundusz na wydawnictwo podręczników humanistycznych.

Ze sprzedaży podręczników	5524	51	—	—
Subwencja Senatu Akad. Uniw. Jag.	30000	—	—	—
Awans 31 grudnia	21762	86	—	—
Awans 1 stycznia	—	—	14075	67
Wydano na honorarja, druk i broszurowanie:				
Literatura Polska	—	—	502	—
Gawroński, Gramatyka sanskrycka	—	—	5204	—
Sinko, Literatura grecka	—	—	36968	80
Płace ekspedycji	—	—	536	90
	57287	37	57287	37

2. Fundusz na wydawnictwo podręczników przyrodniczych.

Pozostałość 1 stycznia	1423	51	—	—
Ze sprzedaży podręczników	13920	51	—	—
Wydano na honorarja, druk i broszurowanie:				
Anatomja (Markowski)	—	—	600	—
Zakrzewski	—	—	592	30
Płace ekspedycji	—	—	536	90
Pozostałość 31 grudnia	—	—	13614	82
	15344	02	15344	02

Przedmiot	Przychód		Rozchód	
	zł	gr	zł	gr

3. Fundusz podręczników lekarskich.

Pozostałość 31 stycznia	15077	79	—	—
Ze sprzedaży podręczników	4104	83	—	—
Wpłata p. Wl. Anczyca za Ginekologję ś. p. Rosnera	12000	—	—	—
Szafy na podręczniki	—	—	260	—
Honorarjum za Ginekologję ś. p. Rosnera	—	—	1560	56
Płace ekspedycji	—	—	268	40
Pozostałość 31 grudnia	—	—	29093	66
	31182	62	31182	62

Przedmiot	Przychód					Rozchód				
	zł	gr	fr	fr	cent	zł	gr	fr	fr	cent

4. Fundusz obrotowy Biblioteki Polskiej w Paryżu.

Pozostałość 1 stycznia	11105	12	—	—	—	—	—	—	—	—
Reszta subwencji zwyczajnej M. W. R. i O. P. z budżetu 1930/31 r.	14000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Subwencja M. W. R. i O. P. Dep. sztuki na wydatki, zwią- zane z wystawą w Warsza- wie	—	—	2861	65	—	—	—	—	—	—
Subwencja M. W. R. i O. P. na katalog rękopisów	2200	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Subwencja M. W. R. i O. P. inventaryz. rycin	1000	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Subwencja M. S. Z. " na cykl wykładów bałtyckich	—	—	69500	—	—	—	—	—	—	—
Subwencja Konsulatu w Pa- ryżu	—	—	46874	—	—	—	—	—	—	—
Subwencja Województwa Ślą- skiego	—	—	19414	90	—	—	—	—	—	—
Do przeniesienia	28305	12	141150	55	—	—	—	—	—	—

Przedmiot	Przychód				Rozchód			
	zł	gr	fr	cent	zł	gr	fr	cent
Z przeniesienia . . .	28305	12	141150	55	—	—	—	—
Subwencja na broszurę „Kościuszko Pułaski“	—	—	2000	—	—	—	—	—
Dar Stanisława hr. Badeniego Komorne od lokatorów	—	—	10000	—	—	—	—	—
Przeniesiono z funduszu Czar-toryskich	185	22	—	—	—	—	—	—
Przeniesiono z funduszu Estreichera	1	57	—	—	—	—	—	—
Przeniesiono z funduszu Gadona Awans 31 grudnia	3066	06	—	—	—	—	—	—
Przesłano do Biblioteki z Akademji	—	—	—	—	28212	—	—	—
Przekazano bezpośrednio przez M. W. R. i O. P.	—	—	—	—	1000	—	2861	65
Przekazano przez M. S. Z.	—	—	—	—	—	—	72000	—
„ bezpośrednio przez Konsulat paryski	—	—	—	—	—	—	46874	—
Przekazano bezpośrednio przez Województwo Śląskie	—	—	—	—	—	—	19414	90
Wpłata bezpośredn. Tow. czyn. art. literackiej	—	—	—	—	—	—	2000	—
Przekazano bezpośredn. przez Stan. hr. Badeniego	—	—	—	—	—	—	6000	—
Przewóz rycin	—	—	—	—	1437	86	4000 ¹	—
Zapłacono bezpośrednio komorne	—	—	—	—	—	—	8000	—
Druk katalogu rękopisów Mickiewicza	—	—	—	—	1022	90	—	—
	31672	76	161150	55	31672	76	161150	55

¹ Pokryte ze subwencji Stan. hr. Badeniego.

Przedmiot	Przychód		Rozchód	
	zł	gr	zł	gr

5. Fundusz Ekspedycji Rzymskiej.

Reszta subwencji M. W. R. i O. P. z budżetu 1930/31	19000	—	—	—
Dar Stanisława hr. Badeniego	2000	—	—	—
Dotacja z funduszu Wołodkowicza	432	—	—	—
Awans 31 grudnia	32870	19	—	—
Do przeniesienia	54302	19	—	—

Przedmiot	Przychód		Rozchód	
	zł	gr	zł	gr
Z przeniesienia . . .	54302	19	—	—
Awans 1 stycznia	—	—	11857	71
Wydatki rzeczowe Stacji, (czynsz, remont, nadzór i urządzenie) oraz remuneracja bibliotekarza (12.000 lirów rocznie)	—	—	25452	34
Ekspedycja rzymska (koszty podróży, diety)	—	—	11257	06
Zakupy do biblioteki podręcznej i diety pracowników (dział historii sztuki)	—	—	5735	08
	54302	19	54302	19

6. Unje międzynarodowe.

Wojskowy instytut geograf. za druk sprawozdań sztokholmskich	1687	60	—	—
Subwencja M. W. R. i O. P. z budżetu 1920/31	15000	—	—	—
„ M. W. R. i O. P. z budżetu 1931/32	20000	—	—	—
Zwroty kosztów podróży	257	—	—	—
Awans 1 stycznia	—	—	2099	45
Wkładki do unij	—	—	18640	35
Podróże i diety za udział w zjazdach Unij i Komitetów narodowych	—	—	9227	15
Wydawnictwa	—	—	3964	86
Wydatki kancelaryjne	—	—	1827	—
Na Corpus Vasorum Antiquorum	—	—	584	24
Pozostałość 31 grudnia	—	—	601	55
	36944	60	36944	60

